

د پوهنې وزارت

د تعليمي نصاب د پراختیا، د پسونکو د روزني

او د ساینس د مرکز معینت

د تعليمي نصاب د پراختیا او درسي کتابوند

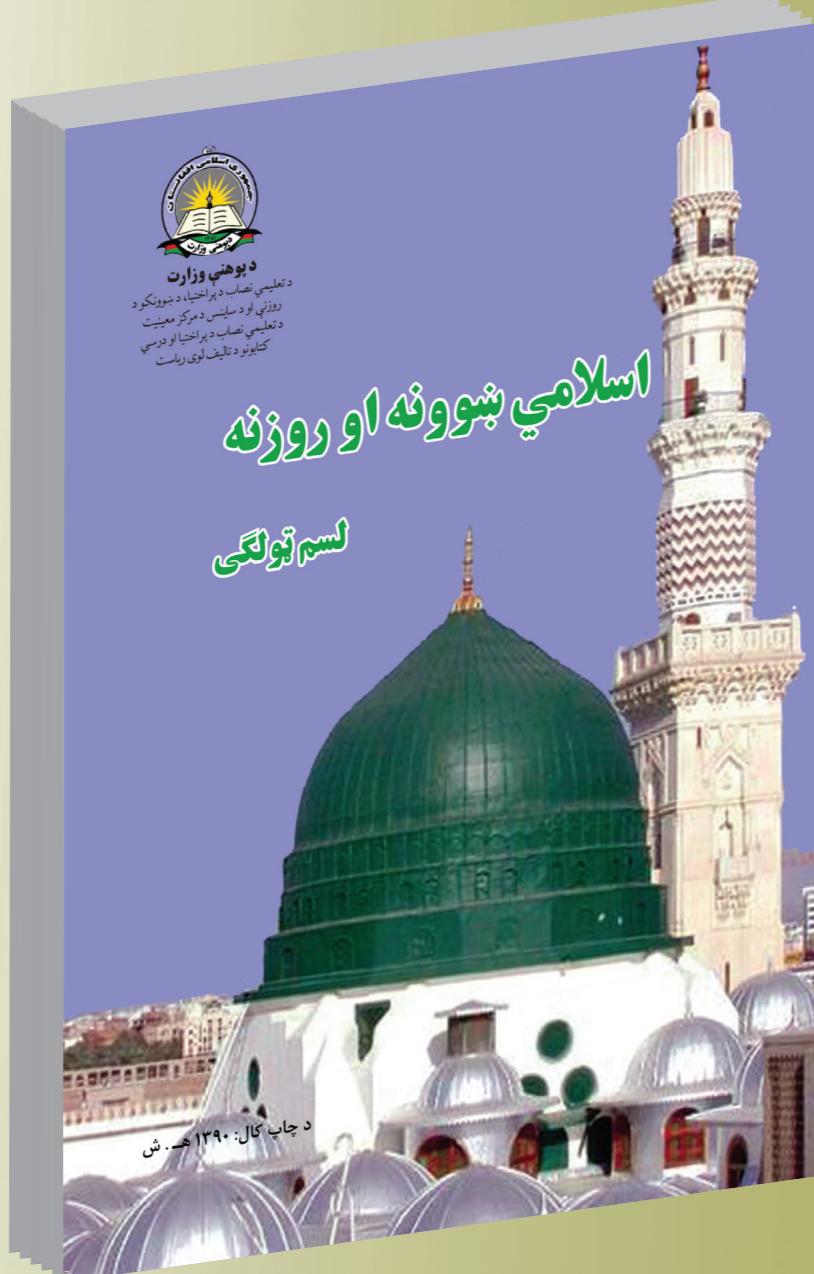
تألیف لوی ریاست

د پسونکي کتاب

د اسلامي پسونکي او روزني

د تدریس لارښود

لسم توګي

د اسلامي پسونکي او روزني
د تدریس لارښود - لسم توګي

درسي کتابونه د پوهنې په وزارت پوري اړه لري، اخیستنه
او خرڅونه یې په کلکه منع ده. له سر غړونکو سره قانوني
چلن کيږي.

moe.curriculum@gmail.com

د چاپ کال: ۱۳۹۰ هـ. ش.

د پوهنې وزارت

د تعلیمي نصاب د پراختیا ، د بنوونکو د
روزنې او د ساینس د مرکز معینیت
د تعلیمي نصاب د پراختیا او درسي
کتابونو د تالیف لوی ریاست

د بنوونکي کتاب

د اسلامي بنوونکي او روزنې د تدریس لارښود

لسم ټولګي

ليکوالان

- مؤلف عنایت الله عادل د دیني علومو د دیپارتمنټ علمي او مسلکي غږي
- مؤلف مولوي عبدالوكيل د عقайдو دیپارمنټ علمي او مسلکي غړي
- مؤلف مايال آقا متقى د حدیث دیپارمنټ علمي او مسلکي غړي.
- د مؤلف مرستیال محمد اصغر وکيلي پوپلزی د فقې دیپارتمنټ علمي او مسلکي غړي.

علمي او مسلکي ايدویت:

- محمد آصف کوچۍ

د ژبې ايدویت:

- مؤلف محمد سهراب دیدار

دينی، سیاسي او فرهنگي کمیته:

- دکتور عبدالصبور فخری
- محمد آصف کوچۍ

د خارني کمیته:

- دکتور اسدالله محقق د تعليمي نصاب، د بنوونکو د روزني او د ساینس مرکز معین
- دکتور شير علي ظريفی د تعليمي نصاب د پراختیا د پروژې مسؤول
- د سرمؤلف مرستیال عبدالظاهر ګلستانی د تعليمي نصاب د پراختیا او درسي کتابونو د تالیف لوی رئيس.

طرح او پیزاين:

- حمید الله غفاری
- فیض محمد فیاض

د چاپ د سمون چاري: محمد کیبر حمل د پوهنې وزارت د نشراتو او اطلاعاتو رئيس

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ملي سروه

دا عزت د هر افغان دی	دا وطن افغانستان دی
هر چی یې قهرمان دی	کور د سولې کور د توري
د بلوڅ ود ازبکو	دا وطن د ټولو کوردي
د ترکمن ود تاجکو	د پښتون او هزاره وو
پامېریان، نورستانیان	ورسره عرب، گوجردی
هم ايماق، هم پشه يان	براهوي دي، قزلباش دي
لکه لمړ پرشنه آسمان	دا هيوا به تل حليري
لکه زره وي جاويدان	په سينه کې د آسيابه
وايو الله اکبر وايو الله اکبر	نوم د حق مودي رهبر

بسم الله الرحمن الرحيم

د پوهنې د وزیر پیغام

گرانو استادانو او بنوونکو،

بنوونه او روزنه د هر هبود د پراختیا او پرمختګ بنسټ جوروی. تعلیمي نصاب د بنوونې او روزنې مهم توکی دی چې د علمي پرمختګ او تولنې د اړتیاوو له مخې چمتو کېږي. خرګنده د چې علمي پرمختګ او تولنیزې اړتیاوې تل د بدلون په حال کې وي. له دې امله لازمه د چې تعلیمي نصاب هم د وخت له غوبښتو سره سم علمي او رغنده پراختیا ومومي. البهه نه بنایې چې تعلیمي نصاب د سیاسي بدلونونو او د اشخاصو د نظریو او هیلو تابع شي.

د بنوونکي د لارښود دا کتاب چې نن ستاسو په لاس کې دی، پر همدې بنسټ چمتو او ترتیب شوی دی. د تدریس د نویو میتدونو له مخې فعالیتونه او معلوماتي مواد په کې ورزیات شوی دي چې په ډاډ سره به د زده کړي په بهير کې د زده کوونکو د فعال ساتلو لپاره ګټور او اغزرمن وي.

هیله من یم د دې کتاب منځانګه، چې د فعالې زده کړي د میتدونو د کارولو له لارې تالیف او چمتو شوی، ستاسو درنو استادانو د ګټې ور و ګرځي. له فرصت خخه په استفادې د زده کوونکو له میندو او پلرونو خخه غوبښته کېږي د خپلو لوپو او زامنوا په باکیفيته بنوونه او روزنه کې پرله پسې مرسته وکړي چې په دې توګه د پوهنې د نظام موخي او هیلې ترسره شي او خوان نسل او هبود ته بنې پایلې او بریاوې ور په برخه کړي.

زمور ګران استادان او بنوونکي د تعلیمي نصاب په رغنده پلي کولو کې ستړه دنده او دروند مسؤولیت لري.

د پوهنې وزارت تل زیار کاري، چې د پوهنې تعلیمي نصاب د اسلام د سپېڅلي دین له بنستونو او ارزښتونو، د تولنې د خرګندو اړتیاوو، ملي ګټو او وطپالنې له روحي او د ساینس او تکنالوژۍ له نوو علمي معیارونو سره سم پراختیا ومومي. دې ستړې ملي موخي د تر لاسه کولو لپاره د هبود له ټولو علمي شخصیتونو، د بنوونې او روزنې له پوهانو او د زده کوونکو له میندو او پلرونو خخه هیله لرم، چې د خپلو نظریو او رغنده ګټورو وړاندیزونو له لارې زموږ له مؤلفانو سره د درسي او د بنوونکي د لارښود کتابونو په لا بنه تالیف کې مرسته وکړي.

له ټولو هغو پوهانو خخه، چې د دې کتاب په چمتو کولو او ترتیب کې بې برخه اخیستې او همدارنګه له ملي او نړیوالو درنو موسسو او نورو ملګرو هبودونو خخه، چې د نوي تعلیمي نصاب په چمتو کولو او تدوین او د درسي او د بنوونکي د لارښود کتابونو په چاپ او وېش کې بې مادي یا معنوی مرسته کړي ده، مننه او درناوی کوم او د لا نورو مرستو هیله بې لرم.

ومن الله التوفيق

فاروق وردک

د افغانستان د اسلامي جمهوریت د پوهنې وزیر

سولیکونه

.....	سولیک
.....	له بسوونکي سره خو خبرې
۱	د عقایدویو خه
۱۰	لومړۍ لوست
۱۱	د عقایدو علم
۱۴	د الله تعالی پر وجود ایمان
۱۷	د الله تعالی یوالی او وحدانیت
۱۹	د الوهیت توحید
۲۲	د الله تعالی نومونه او صفتونه
۲۵	د الله تعالی صفتونه
۲۸	د الله تعالی ذاتی صفتونه (قدرت او اراده)
۳۰	د الله تعالی ذاتی صفات (سمع، بصر، علم او حیات)
۳۲	د الله تعالی د کلام صفت
۳۴	په ملاتکو ایمان
۳۷	د حدیث شریفبو خه
۳۸	د احادیثو اهمیت
۴۱	تدبیر په کارونو کې
۴۳	د صلحی ارزښت او د خلکو ترمنځ روغه
۴۶	په کارونو کې اسانیا
۴۹	د ظلم مخنیوی
۵۳	د غصب درملنه
۵۶	غوره خلک
۵۹	د ایمان خانګکې
۶۳	تعصّب (قوم پرستی)
۶۶	د مؤمن شان (حالت)
۶۹	پر تکالیفو صیر
۷۳	د مسلمان حقوق
۷۷	دوه مخی
۷۹	د خوب آداب
۸۲	د فقهې برخه
۸۳	اسلام د ژوند کرنلاره ده
۸۶	د اسلام اقتصادي نظام
۸۸	د اسلامي اقتصاد ځانګړتیاوې

۹۳	د میراث په هکله قرآنی لاربسوونې.....
۹۵	د میراث په هکله قرآنی لاربسوونې.....
۹۶	د میراث د علم مبادی.....
۱۰۱	ذوی الفروض او برخې يې او د بسحوله ډلي خنځه د ذوی الفروضو حالتونه:.....
۱۰۳	د بسحوله ډلي خنځه د ذوی الفروضو حالتونه.....
۱۰۴	عصبات.....
۱۰۶	د برخو مخړجونه.....
۱۰۸	عول ..
۱۱۱	تمايل، تداخل ... او تصحیح.....
۱۱۳	د ورثې ترمنځ د متړو کې د وبشلو طریقه:.....
۱۱۷	تخارج.....
۱۱۹	رد.....
۱۲۲	جهاد.....
۱۲۳	د جهاد لاس ته راوونې.....
۱۲۷	په جهاد کې کوم کسان مکلف دي.....
۱۳۰	د اسلام له نظره د جهاد ډولونه.....
۱۳۲	صلح او احکام يې.....

له بنوونکي سره خو خبرې

محترم بنوونکي،
السلام عليكم ورحمة الله وبركاته

يوه بنوونيزه او تربیتي تولنه د يوې پر مختللي تولني د بهه تشكيل سبب گرخي.

يوه بهه تولنه له هغې تولني خجھ عبارت ده چې اسلامي ارزښتونه او اخلاقې ګټې پکې مراعات شي، ځکه چې له ملي او اسلامي هویت سره د نیکو اخلاقو او هدایاتو مراعاتو د دې سبب کېږي، چې وکړي محفوظ او خوندي پاتې شي، چې دا د پوهنې وزارت یو بنسټيز او اساسی هدف دی.

درنو بنوونکو،

ددې لپاره چې د وطن بچيان مو له اسلامي ارزښتونو او له ديني زده کړو باخبره، له ملي، تولزيرو او نړيوالو مصلحتونو باخبر او له اصيل اسلامي او افغانی فرهنگ سره لوی شي او په کړنو، رویه او ذهنیت پې مشته اغېزه وکړي، نو هیله ده چې بساغلي بنوونکي د همدي لارښود کتاب په رڼا کې چې د تعليمي نصاب د پراختیا او درسي کتابونو د تاليف د ریاست د مسلکي غږيو لخوا په پوره زحمتونو سره برابر شوي، کار واحلي.

د بنوونکي لارښود دا کتاب د لسم تولګي د اسلامي بنوونې او روزې مضمون لپاره ترتیب شوي او لکه ځنګه چې د کتاب په پښتی (بسم الله الرحمن الرحيم) ترین شوې وروسته د مؤلفانو معرفي راخې او بیا د موضوعاتو فهرست راخې.

د درسونو جوړښت داسې دی چې د درس سرليک د شمارې او مخ ۴۵ دقیقې، د درسي ساعت، د درسي فعالیتونه، په حینو لوستونو کې د لغاتو مانا او د تدریس تګلاره او کړنلاره، د مواد معرفی، د درسي کومکي توکو او مواد معرفی او د بنوونکي نور اپونده فعالیتونه، د احوال پښته، د تولګي تنظیم، د حاضري اخیستن او نور ګډ فعالیتونه چې د بنوونکي او زده کوونکو تر منځ وي، لکه: پښتني او جوابونه، انفرادي او ګروبي تکرار او یا هم مسابقه هغه لاري او تکاري دي، چې په اساس پې مور د موختی لاسته راولو، لپاره ارزونه تر سره کوو او په اخر کې د لوست لښيز او زده کوونکو ته د کورنۍ کار دنده ورسپارل کېږي.

د لوست په لابنه کولو کې، د لوست له سرليک وروسته د لانوري تشریح په اړه کافي معلومات ورکړل شوي دي.

د بنوونکي صفتونه

تفواداره، با دیانته او نېک اخلاقه وي.

د لورو اميدونو او هيلو خاوند وي.

په خپل نفس او ځان باور ولري.

د لور شخصيت څښتن او د نورو تر اغېزې لاندې نه وي.

په ځان بسیا، د لور مزاج او دندو د بهه تنظیم کولو ويړ ولري.

ډاډه او له ستونزو ویره ونلري.

له زده کوونکي سره د نېک سلوک او روښې درلودونکي وي.

د قوي روحي خاوند او زيار ويستونکي وي.

له زده کړي او پوهې سره مينه ولري.

د مطالعې او پوهې لپاره خپل خالي وخت غنيمت وګني.

د زده کوونکو د بنوونې او روزنې لپاره هڅه وکړي او له مطالعې او مذاکري ګټې واحلي.

په لوست ورکولو او د ژوندانه په بهير کې له نیکو اړیکو کار و اخلي.
د هغو معلوماتو د پیدا کولو په لته کې وي، چې پرې نه پوهېږي او د نورو له نصیحتونو ګټه و اخلي.
د نوموري لاسرسى باید په لوست پورې اړوند نه بلکې تولیز وي.
له نورو سره صداقت، د خیانت په اړه بې فکره او د لور مقام او یا وسایلو د لاسته راولو لپاره رشوت ورنکري.
د ژوند په ټولو چارو کې د زده کونونکو لپاره یوه بنه بیلکه وي.
د یو بنه زده کونونکي صفتونه
بنونکي ته درناوري لري.
د پلار او مور فرمانبرداره وي.
له لوړې ليوالتیا سره بنونکي ته غور نيسی.
په تاکلي وخت خپل ټولکي ته حاضرېږي.
په لوړې ګام کې خپل درسونه مطالعه کوي او بیا خپله کورنۍ دنده ترسره کوي.
په هر درسي ساعت کې د لوست مهم ټکي په خپله کتابچه کې رسوي.
د نورو درناوي کوي او د بنو ملګرو سره یوځای او له بدوملګرو لیرې ګرځدل خپله دنده بولي.
پنځه وخته لمونځ په جماعت سره کوي.
درسي او ضروري توکو ته لاسرسى ولري، لکه: قلم او کتابچه او .....
د ژوند په ټولو چارو کې د اسراف نه کول خپله دنده بولي.
درسي پلان

پلان په لغت کې د تدبیر، سنجش او تصميم نيونې په مانا دي، چې د یو کار د سرته رسولو لپاره په لاره اچول
کيوي او په اصطلاح کې پلان له هغې ذهنې نقشي خخه عبارت دي چې د یو کار او فعالیت ټولې اړوندې چاري
تنظیموي.

درسي پلان له هغې ذهنې نقشي خخه عبارت دي، چې د بنونکي له لوري د ټولکي ټول اړوند فعالیتونه او د
زده کونونکي اړوند فعالیتونه، چې د لوست په جريان کې راځي تنظیموي.
د درسي پلان مهمې دندې او ګټې
— د پيچلي او مغلق مطلب حل کډل او د موادو لا بنه ترتیب او تنظیم،
— په تدریس کې له بېلاپلو لارو او تګلارو ګټه اخیستل،
— د ټولکي په فعالیتونو کې زده کونونکو برخه کول،
— له بنونکي سره د لوست په چارو کې مرسته کوي برخه ورکول، چې د درس لپاره مناسب توکي و تاکي،
— له بنونکي سره مرسته کوي چې په ډاډه زړه لوست ورکړي او د زده کونونکو لپاره اغږمن پریوځي،
— بنونکي په تدریس کې موخي ته رسوي.

د بنونکي د لارښونو د محتويات کاري چوکاټ

۱_ اصطلاحات

اصطلاحات د اصطلاح جمع د عربی ژې یوه کلمه ده چې د صلح له رینې اخیستل شوې او د صلحې او پخالانيې په مانا

د اصطلاح نوم د فرهنگ او ډیکشنری له مخې د ترمینالوژۍ (Terminology) لپاره کارول کېږي، اصطلاحات او حقایق د هر قوم، ملت، مذهب او بالاخره په ټولیزه توګه د هغو علومو خرنګوالی دی، چې د یوې مهمې او اساسی علمي حوزې، مهارتونو او د فکر او ذهنیت درلودلو په اساس پې وضع کړي وي.

د بیلکې په توګه په قرآن کريم د آيت، سوره، رکوع اصطلاحات او نور او یا لکه په دینې زده کړو کې د کلمې، لمونځ، زکات او د کعبې شریفې د حج اصطلاحات او نور.

۲- مونځ

اهداف د هدف جمع ده په فرهنگ معین کې هدف داسې تعریف شوی دي: هر لور شې، لور خروں شوی شي، نښه، تیر یا هر هغه شي، چې انسان پې رسپدو ته هڅه کوي او مقصد او هیله پې وي.

هدف یو درسي واحد دی چې پر اساس پې د بنوونې او روزنې د ټولیز نظام د مفرداتو موخي، د درسي مضمون موخي چې په ټولکې کې د درس ويلو، د مهارتونو د زده کولو او د ذهنیت په محتوا کې طرح کېږي.

د یو مضمون لپاره د کل او جزوی هدفونو تاکل او د زده کونکو په کړو وړو کې د یو درسي واحد په موخي د بدلون راوستلو لپاره او یا هم د زده کونکو د ذهن د پراختیا لپاره په لاره اچول کېږي دا تغیرات همه درسي پروګرامونه دي.

د موخي سرچینې او حدود له هغه طبیعت خنځه عبارت دی چې زده کونکي، ټولنه او استادان پکې رايول شوي او هغه وسایل چې په لاس کې مو دي اړتیاوا، نظر پوبنتو، خیرنې او مطالعې وروسته تاکل کېږي.

د موخي او پروګرام ترمنځ درسي اړیکه او رابطه تردې مهمه ده، چې که موږ هدف ونلو، نو کوم پروګرام يا برنامه هم نشو لرلای، په بل عبارت پروګرام جوړول (د درسي کتاب لپاره د بنوونیزو توکو برابرول او تهیه کول، د بنوونکي لارښود...) تر وخت پوري خپل علمي توب او منطقی والي خانته بنيې چې تاکلی هدف ولري.

په حقیقت کې د یو لوست محتوا، د لوست موخي دی چې زده کونکي خومره پوهېږي؟ مهارتی هدفونه، چې زده کونکي خرنګه عمل کولی شي؟ او ذهنی هدفونه يا د وړاندې کولو د تګلاري هدفونه، چې زده کونکي خنګه کولای شي د وګړو او اشخاصو په توګه پرمختګ وکړي او په ټولیز ژوندانه کې فعاله ونډه واخلي، دا ټول هدفونه تر پوبنتن لاندې راولې.

د درسي یا بنوونیزو توکو تعريف

درسي مواد له اشیاواو او خیزونو خنځه عبارت دی چې د بنوونکو او زده کونکو د موخو د لاسته راولو په لاره کې مرستندوی پریوځی او یا په بل عبارت هغه د لیدو او اوریدو وړ توکي دی چې بنوونکي د تدریس په وخت کې ترې ګټه اخلي.

۳- درسي کومکي توکي

درسي کومکي توکي له طبیعي او ساده توکو خنځه عبارت دی چې په چاپریال کې په اسانې پیداکېږي، لکه: د لویا داڼې، نخود، میده تېږې او داسې نور. غیر محیطي توکي، لکه: چارت، فلش کارت، مودلونه (د ځمکې کوره، نقشه، تصویر) او داسې نور. د نوعیت او خرنګوالی له مخې درسي مرستندوی توکي په دوه ډوله وېشل کېږي: عمومي مواد، لکه: درسي کتاب، تخته، تباشير، او داسې نور خصوصي مواد: لکه مودلونه، ګرافیکي توکي، سې ډي، فلم، پروګرټور، لابراتوارونه، تصویرې او ساده کارتونه، مقوايې چارتونه، فلپ چارتونه، هندسي بکسونه، نقشه او داسې نور چې د بنوونکو او زده کونکو له لوري د تدریس په چارو کې ورڅه کار اخیستل کېږي.

درسي مواد زده کونکيله میخانیکې مرحلې، خنځه (لکه طوطې چې لوست په یو خل حافظې ته سپارې) د عینیت مرحلې او عیمقې پوهې ته رسوی، د بنوونکي لارښود په کتاب کې زموږ هدف له درسي موادو خنځه عمومي مواد نه دي، لکه: کتاب، زده کونکي، تخته او تباشير بلکې هدف مو د هغو اغیزمنتوب دي او له ټولو هغو موادو خنځه عبارت دی چې له هر ډول

سرچینو خخه، چې بنوونکي یې برابروي او يا له کومې فابريکي او نورو کومو خايونو خخه لکه: د بنوونيزې تکنالوژي دفتر لخوا چې بنوونځي ته سپارل کېږي.

۴_ بنوونيز فعالیتونه

د فعالیتونو له راولو خخه زموږ موخته د لوست په تحکیم کې د زده کوونکو د وندې اخیستل دي. لکه د رول په سرته رسولو کې، له مخي خخه په لیکلو، متن لوستلو، مشاهدي، د ارتباط په ټینګولو طبقه بندی کولو او نورو کې چې د زده کړې په وخت کې سرته رسېږي او يا له ټولکۍ د بنوونځي په ډګر، سير علمي او نورو فرهنگي او دېني غونهو کې په مجموعي، یو ګسيز او ډله یېز ډول سرته رسوی. په مجموعي، انفرادي او ډله یېز شکل په شخصي او ګروبي ډول د فعالیتونو لپاره په درسي پلان کې ډېر وخت په پام کې نیول شوی: چې د زده کوونکو په ذهنوونو کې لوست په اغیزمن ډول څای ونيسي او زده کوونکي ترې یو خه زده کړي، دا چې په ټولکۍ یا بنوونيز چاپيریال کې هر ډول ترسره شوي مهارت، خلق شوي ذهنیت په خپلو ورځيو چارو کې تطبیق کړي او زده کوونکي د لوست په ارزښت پوهه او په ورځني ژوندانه کې ترې ګکه واخلي او هم ې په شخصي او ټولیز اړخ کې مشت بدلون راولي.

۵_ ارزونه

د لوست له مهمو رکنونو خخه یو هم د لوست پاي کې هميشنې ارزونه ده، په منظم او سيسټماتيک ډول اروزنې موږ د موخته د سرته رسیدو په برخه کې باوري کوي آيا پورته ذکر شوي هدفونه ترسره شوي او که د ترسره کيدو په حال کې دي او تر کومې اندازې موږ ته ددې ډاد راکوي، چې زموږ تدریس د موخته په لور ګامونه اينې چې په شفاهي او تحريري ازموښو او د معیاري نومرو د جدول په اساس ترسره کېږي.

۶_ د لوست ارزښت

په ورځني ژوندانه کې د درس متن ويلو، د مهارتونو(د درس د خرنګوالې کوچجي او واره مهارتونه) خومره عملې او عيني جنبه لري یانې کارول کېږي، د زده کوونکو فردې پرمختګ او ټولیزې اړیکې ترکومه بریده په کومه کچه مخ ته تللي یوه اروزنې ترسره کېږي.

محترم بنوونکي کولای شي د هر درس نتيجه او پايله د ليدلو او په زده کوونکو کې د بدلونونو په راتلولو، لکه په رویه، کړو ورو، د یو زده کوونکو بل زده کوونکي سره اړیکه له منځي ارزوي او ځان ډاډه کوي.

۷_ کورني دنده

زده کوونکي ډېر وخت په کور کې د کور له غړو سره تیروي، نو له دې امله د لوست موخته د رسیدو لپاره زده کوونکي ته کورني دنده سپارل کېږي چې په ساده او اسانه ډول ې حل کړي او زده کوونکي تشویق شي چې نومورې کورني دنده د ملګرو او د کورني د غړو په مرسته ترسره کړي.

د تدریس اصول او تکلاري

دا یو مسلم حقیقت دي، چې انسانان هر ډول کارونه ترسره کوي، باید د کار د ترسره کولو په اصولو باندې وېوهېږي او له ترسره کولو ې مشته نتيجه واخلي، اصول د اصل جمع ده او د اساس او بنست په مانا ده، په بنوونه او روزنه کې له هغه یو سلسله مقرراتو او تکلارو خخه عبارت دي، چې بنوونکي د یوې موضوع د تدریس پرمھاں ترې کار اخلي او په پايله کې نومورې تاکلي هدف ته رسوی.

په هره اندازه، چې بنوونکي له ډېر و طریقو سره بلد وي، ځای او وخت ته په پام سره د زده کوونکو په اختیار کې د لوست محتوا او په زړه پورې مواد ورکوي او هیڅ کوم زده کوونکي د لوست په وخت کې غیر فعال نه وي او د بنوونکي تدریس پېږ په زړه پورې وي.

تدریس: له هغه فعالیتونو خخه عبارت دی، چې بنوونکی او زده کوونکی دواړه د تدریس موخي ته رسوی او تدریس دی اصولو ته د تدریس میتود یا طریقه هم واي.

د تدریس میتود او طریقه

د یو کار د ترسره کولو لپاره د مراحلو ترسره کولو ته د هغه میتود واي، يا د لوست هغې منظمې او باقاعده طریقې ته واي چې بنوونکی یې له مخې نوموري لوست وړاندې کوي یا ټولو فعالیتونو ته ویل کېږي، چې بنوونکی یې په کم وخت کې ترسره کوی او په پایله کې یې مطلب زده کوونکو ته روښانه کړي دېته متیود واي.

د تدریس اصول بېلابېل ډولونه لري: لکه لکچر، خطابه، مشق او تمرين، سوال او خواب، بنوونکو، د سیالي ترسره کول، ګروپي کار، علمي خیرن، مناقشه او مذاکره، انفرادي تکلارې، مطالعه او داسې نور. موږ یې یوازې هغه ته اشاره کوو، چې پدې کتاب کې ترې استفاده شوې.

د ګروپي کار طریقه

۱- د یو ټولکې زده کوونکی په خو ګروپونو ویشل کېږي هر ګروپ په یوه موضوع چې د بنوونکی له خوا ورکول کېږي بحث کوي، په مشترک ډول پرې کار کوي او خپل نظریات او افکار سره تبادله کوي، ددې لپاره چې موضوع ېې به زده شي له یو بل پوښتنې کوي، بحث او مناقشه ترسره کېږي. په دې تکلاره کې بنوونکی د لارښود حیثیت لري. که کله په ګروپونو کې ستونزه راولاره شي، پوښتنو ته یې خواب واي. له تجربو ثابته شوي چې د انفرادي زده کړې په پرتله ګروپي زده کړې بشې دي.

عمده او مهم تکي چې بنوونکي یې د ګروپي کار په ترسره کولو سره په پام کې نيسې

۱- بهتره به وي که د ګروپ غړي ۳- ۶ کسان وي او په ګروپونو نومونه کېښو دل شي.

۲- ګروپي کار او لارښونه باید ډېر واضحه وي.

۳- د امکان په صورت کې د ګروپي کار لپاره زده کوونکي د دایرو په شکل برابرېو.

۴- د ګروپونو ترمنځ باید فاصله موجوده وي، چې بنوونکي په اسانۍ و کولای شي نګ راتګ و کړي.

۵- بنوونکي باید ټول زده کوونکي وخاري او پوښتنو ته یې خواب ووای.

۶- په ګروپي کار کې زده کوونکو ته باید داسې موضوع ورکړل شي، چې د سرته رسولو قدرت او توان یې ولري.

۷- زده کوونکي باید په راتلونکي ګروپي کار کې بدل او را بدل شي.

۸- په ګروپي کار کې باید وخت وټاکل شي.

۹- د ګروپي کار په پای کې باید د هغه پایله اعلان شي.

۲- د نقش د سرته رسولو

زده کوونکي ونډه اخلي او د نوموري ویل شوې لوست موضوع او هغه څایونه چې د تمثيل وړ وي، باید د حقيقي صحنه په شکل تمثيل شي.

عمده او مهم تکي چې د نقش له سرته رسولو سره په پام کې ونیول شي

۱- له دې تکلاره هغه وخت استفاده کېږي، چې خلک ورته په بدہ سترګه ونه ګوري.

۲- هغه مواد او توکي چې د نقش د سرته رسولو په وخت کې ترې کار اخیستل کېږي باید مخکې تیار شي.

۳- بنوونکي باید د زده کوونکو د نقش د سرته رسولو لپاره د تسهیل کوونکي او لارښود موقف ولري.

۴- بنوونکي باید د نقش د سرته رسولو په وخت کې د ټولکې کنترول په پام کې ونیسي.

۵_ د نقش په سرته رسولو کې باید زده کونونکو ته روبانه لارښونه وشي چې کوم زده کونونکي کوم نقش، کوم کارونه او خه وخت ترسره کوي.

۶_ د نقش په سرته رسولو کې هغه زده کونونکي باید وتاکل شي، چې د سرته رسولو توانې ولري.

۷_ د نقش سرته رسول باید په داسې خای او ټولکي کې ترسره شي، چې ټول زده کونونکي بې وويني.

۳- د پونستنو او څوابونو د ترتیب طریقه

په دې طریقه کې موضوع په وړو وړو برخو ويشنل کېږي او له هرې برخې بې پونستې برابرېږي عمده او مهم تکي، چې په دې طریقه کې په پام کې نیول کېږي په لاندې ډول دي.

۱_ بنوونکي باید داسې پونستې وکړي، چې زده کونونکي بې د پونستې په مفهوم پوه شي یا بې درک کړي شي.

۲_ یو زده کونونکي هغه وخت پونستنه کوي، چې بنوونکي باید د نوموري پونستنه بل زده کونونکي ته راجع کوي، چې څواب بې پیدا شي.

۳_ زده کونونکو ته ددې وخت ورکړل شي، چې له یو او بل خخه پونستې وکړي.

۴_ بنوونکي باید د پونستنو او څوابونو په وخت کې له موضوع بهر نشي.

۵_ د پونستنو او څوابونو په تګلاره کې باید ډېر زده کونونکي وندهه واحلي.

۶_ هغه زده کونونکي چې تل غواړي پونستې ته څواب ووایي او د نورو زده کونونکو د څواب ویلو چانس له منځه وړي، باید کنټرول شي.

۷_ وخت باید په پام کې ونیول شي.

۸_ هغه زده کونونکي، چې په پونستنو او څوابونو کې برخه نه اخلي هغوي دې په پونستنو او څوابونو کې شامل شي.

۹_ بنوونکي باید زده کونونکو ته د ناسم څواب په ویلو ګواښ ونه کړي.

۱۰_ بنوونکي باید هغه زده کونونکي، چې سم څواب بې ویلی، وهڅوی.

۴_ د مسابقې میټو

سيالي کول د تدریس اصولو خخه یو اصل دی، په دې تګلاره کې د زده کونونکو ترمنځ مشته سیالي رامنځ ته کېږي او یو شمیر زده کونونکي هڅه کوي چې د بل ګروپ له زده کونونکو خخه سیالي وګتني، په دې طریقه کې زده کونونکي ډېر فعال وي او د فعالیت مرکز بلل کېږي. پدې اصولو او طریقه کې زده کونونکي په دوو ګروپونو او ډېر ګروپونو باندې ويشنل کېږي او په هر ګروپ کې په مساوی سویه زده کونونکي وي. په دې تګلاره کې په ابتدائي او ثانوي ټولکي کې کار اخیستل کېږي.

هغه تکي، چې د سیالي په طریقه کې باید په پام کې ونیول شي، په لاندې ډول دي:

۱_ د د سیالي لارښونه باید خرگنده وي.

۲_ د سیالي په وخت کې باید ټولکي کنټرول شي.

۳_ د نومرو په ورکولو کې باید عدالت وشي.

۴_ د سیالي پونستې باید له اسانه ترسخته پورې ترتیب شي او له هر ګروپه په مساوی ډول پونستې وشي.

۵_ د سیالي په طریقه کې یو زده کونونکي له بل زده کونونکي پونستنه کوي او که زده کونونکي پونستنه ونشي کولای، بنوونکي باید پونستنه وکړي.

۶_ په پای کې باید د سیالي پایله اعلان شي.

۵_ د خبرو اترو او بحث تکلاره

په دې تکلاره کې بسوونکي فکري سوالونه برابروي او زده کوونکو ته د مناقشي وخت ورکوي. وروسته سم او صحیح څوابونه ورڅخه تاکي او هغه د تختي په مخ لیکي په همدي ډول مخ ته ځي خو د موضوع ټول عناصر د پوره والي خواته لار شي، په پاي کې جمع بندی کېږي او د هغو افکارو ترمنځ ارتباط، چې زده کوونکي سره توافق ته رسيدلى د آيات او حدیث په استدلال او د فقهې په دلایلو سره، يا له نورو اقوالو او اعمالو څخه دې استفاده وشي خو ټول زده کوونکي پکي ونډه واخلي او د شريعه سرچينې او منابع له استدلال سره ثبوت شي.

۶_ د مسالي د حل طریقه

په دې طریقه کې یو شکل او یا یوه پونښته مطرح کېږي چې ورځني زوند پوري اړونده وي خو د زده کوونکو توجه خانته راواړول شي او د دوى دیته ته پام شي چې د هري ستونزمنې مسلی د حل لپاره پونښې وکړي.

په دې تکلاره کې د زده کوونکو د فکر کولو، سوچ کولو، تحقیق کولو، او د منابع او سرجینو د لابه استفاده کولو ورتیا پیاوړي کېږي، دا خکه چې اسلامي احکام او اسلامي تصمیمونه د زده کوونکو له ورځنیز ژوندانه سره تراو لري او د ژوند ټولو چارو او قضیو له حل او ستونزو سره اړیکه لري، ددې تکلاري په ترسره کولو سره زده کوونکي دا زده کوي چې خنګه په ټولګي کې فعاله ونډه واخلي او له زده کوونکو سره مرسته کوي چې د شريعه حکمت بنه او په تدبیر سره درک کړي.

۷_ د تحلیل او تعجزې تکلاره

په دې تکلاره کې د لوست محدودول چې د مفهومونو درلودونکي وي مثالونو ته په کتو سره وړاندې کېږي او د مثالونو په ورکولو سره ددې کار په بیلاپلو تکلارو او پریکرو په کولو سره ترسره کېږي.

— د مشتو او منفي مثالونو په ورکولو سره ځانګړۍ تعريف او خاصیتونو سره فشرده خاصیتونه.

— د مفهوم، مثبت او منفي مثالونه

— مثبت او منفي مثالونه او د مفهوم تعريف

د داسې تکلارو او کړنلارو په کار اچول چې له اسلامي تعليم او تربیې سره مرسته کوي. د زده کوونکو د ذهنونو د لاپاختیا په موخه له دې ډول تکلاري کار اخیستل کېږي دا د دې لپاره چې به مفهوم ترسره شي او د اسلام په حقيقي مانا پوهه ترلاسه کړي.

۸_ د قیصې او حکایت کولو تکلاره

نسونکي د تاریخ او واقعاتو د تدریس پرمهاں له دې تکلاري کار اخلي، په داسې حال کې چې د قیصې اساسات مراعات کړل شي او هغه قیصې چې د تدریس په برخه کې ترې کار اخیستل کېږي، ډېرې په کار راخې د لوست په واضح کولو کولای شي له دې کار څخه ګټه واخلي، دا تکلاره معمولا د ماشومانو او لویانو لپاره کارول کېږي، همدارنګه د سیرت نبی د تدریس پرمهاں او یاپې د اخلاقو د تدریس پرمهاں ترې کار اخیستل کېږي.

د قصې کولو د تکلاري مهم تکي په لاندې ډول دي:

— لنډې وي او د درسي ساعت له ختمېدو مخکې خلاصېږي.

— په دې تکلاره کې د زده کوونکو زده کړه په پام کې نیوں کېږي.

— د زده کوونکو د علاقي او د لچسې سبب کېږي.

۹_ د نمایش تکلاره

په دې تکلاره کې بنوونکي خینې معلومات لیکي، وروسته هر زده کوونکي ته نقش ور گوي چې په ذهن کې بې گښيني او د تل لپاره بې په ذهن کې پاتې شي.

ددې تکلاري په پلي کولو کولاي شي د اوريديزو او ليديزو بندونو خخه استفاده و کر، لکه، راديو، ویديو او داسې نور، اړينه ده چې په تمثيل کې د پیغمبرانو له تمثيل خخه ډډه و کرو خو ددوی شخصيتونو ته کومه ستونزه ونه رسپري.

۱۰_ د لکچر طریقه او میتود

بنوونکي هغه وخت دا طریفه په کار اچوي چې بنوونکي مخکي زده کوونکو ته لوست مفاهيم ور اندي کري او خپل خان ډاډه کري چې د زده کوونکو ذهنو ته تر کومې اندازې معلومات او مفاهيم انتقالولي شي د یادولو ورده چې بنوونکي موضوع ډېره او ده نکري او له ډېر او بې خایه خبرو ډډه وشي، زده کوونکو پاملننه راجلب کړل شي چې زده کوونکي و کولاي شي په لوست کې پوره ونډه واحلي او د بسو خبرو کولو اسلوب مرعات شي او خطابه پکي تحقیق و مومي.

۱۱_ د مشق او تمرین طریقه او تکلاره (تکرار)

په دې طریقه کې د فرآن د حديث او هغو متنونو په تدریس کې چې له زده کوونکو بې د سم او دقیق ویلو غوبښنه شوي وي کار اخیستل کېږي، زده کوونکو د تجوید له احکامو سره سم د کلمو او متنونو جرایت اوروسي.

په لومندیو تولګیو کې د قرآن تلاوت په ورزدہ کولو او په خانګې توګه د سورتونو د حفظ او احادیشو په یادولو کې بنوونکي اړ د چې له دې طریقې کار واحلي.

په کوم ډول چې بنوونکي د یو آيت او یا د هغو د یو جز تلاوت کوي یا بې لولي او زده کوونکي بې په ډلیزه توګه ورپسې تکراروي، لکه خنګه چې سختې کلمې او هغه عبارتونه چې لانوري توضیح او تشریح ته اړتیا لري جدا جدا تکراروي.

۱۲- عملی تمرین

عملی تمرین د عملی موضوعاتو او مهارتونو د پرمخ بیولو په پروسه کې اړین دی. زده کوونکو ته په عمل کې وروښو دل شي، لکه: لمونځ، اودس، تیمم او د کامل تلاوت مهارتونه، د خېرنې مهارتونه او د رسم او نقشو په کارول او ویل، دا هغه لارې او تکلاري دی چې د تطبیقولو وړ دي، دا که په تولګي کې د ننه يا بهرو وي. باید بنوونکي زده کوونکو ته لارښونه وکړي. په هغه صورت کې چې زده کوونکي و کولاي شي درک بې کري.

۱۳_ د پلتې او کشف تکلاره

په دې تکلاره کې زده کوونکي د معلوماتو د راتولولو لپاره نوري سرچینې لټوي او مؤظف کېږي چې نور معلومات پیدا کړي، دوی د آیتونو عمقده ته ځې او په اړه بې فکر کوي. دوې میتود پواسط د تفسیر له کتابونو او نورو اړونده خایونو خخه چې په تخصص پوري بې اړوند وي او له نوو نشراتو او ورڅانو خخه استفاده کوي.

په دې تکلاره کې د زده کوونکو نقش بحث او اكتشاف او د معلوماتو راتولول دي، له هغه وروسته د معلوماتو منظم کول او ور اندي کول او په اړه بې له نورو زده کوونکو سره مناقشه کول دي، لنډه دا چې د کوم خه په اړه چې مناقشه کېږي په تخته ليکل کېږي.

د لوست سریزه د زده کوونکو د ذهنو د برابرولو لپاره یوه بله تکلاره ده، لکه د شکلو په بنوولو سره، د سوالونو په کولو سره، د جالې قیصې په ویلو سره، د تصویر په بنوولو سره او هم د تیر لوست په تکرارولو او د داسې نورو شیانو په ویلو سره چې د مقدمې او وسایل په ور اندي کولو سره توضیح ور کړل شوي وي.

د اسلامې عقیدې سرچینه او منبع ټول هغه موضوعات دي، چې په اسلامي زده کړو پوري اړوند دي.

— زده کونکی د لوست په جريان کې فعالې وندې اخیستلو ته تشویق کېږي، تر کومه حده چې امکان ولري، چې په دوى کې په خپله زده ګړه پروسه قوي شي.

— د تدریس له بېلابلو ډولونو او طریقو خخه په استفاده او د هغې په کارولو سره خو په پام کې مونځې ترسره شي او د ټولګي ټولو زده کونکو تر منځ شخصي او فردې توپیرونه په پام کې ونیول شي او عملې تمرین هم بدليدونکي او رابدلېدونکي شي، نو همدي اساس د تدریس طریقي، لاري او تکلاري، د ويلو طریقه، د مفاهيمو د تحلیل طریقه، د تمثيل او پلتلو طریقه، د په بېلابلو عملې تمرینونو په کولو خخه په لوست کې کیفیت رامنځ ته کوي او د زده کونکو ډېره ونډه رامنځ ته کوي او د زده ګړې له بهيره خوند اخلي. په یوه تدریس کې د یو اورد مهاله تدریس له لارو چارو باید کار وانه خیستل شي.

— بنوونکي باید ډېره هڅه وکړي چې د قرآن کريم د شواهدو له مخې او د زده کونکو د علمي کچې او عقلې تواناېي ته په پام سره وټاکۍ:

په پاي کې د ټولو بنوونکو پام خو لاندې اصولو ته را اړوو چې په رعایت کولو سره یې د زده کونکو په رویه او ذهنیت کې بدلون راولي.

۱. بنوونکي د دې کتاب په لارښونو مکلف دي او همدارنګه هر هغه خه، چې په تدریس کې ګټور پریوځي کولای شي ترې استفاده وکړي.

۲. د بنوونکو له دندو او مکلفیتونو خخه دا هم ده چې لارښود کتاب تر تدریس مخکې مطالعه ګړي او د لوست ورکولو لپاره پوره چمتوالي ونيسي.

۳. اړينې زده ګړې په ژوره توګه مطالعه ګړئ او مفهوم او محتويات یې د امکان په صورت کې په ساده ژبه شاګردانو نه وښیع.

۴. بنوونکي دې په ټولګي کې له سلام له اچولو وروسته د لوست په ورکولو پیل وکړي. د اوداسه په لرلو سره دې د الله په نوم د ثواب د ترلاسه کولو او د هېواد د پرمختګ په موخه دې د هېواد بچيانو ته تدریس مخ ته بوئي.

۵. له زیاتو او ې موردو خبرو خخه دې ډډه وکړئ، علمي او شرعی حقیقتونه له خپلو زده کونکو مه پېټوئ!

۶. که په کتاب کې د بنوونکي لارښود کتاب کې له کومې غلطۍ سره مخ شوئ نو په سمولو کې په هڅه وکړئ. په پاي کې د لوی خدای ج له در باره د هېواد ټولو زده کونکو او بنوونکو، ته لاپرواړي او کاميابي غواړو.

با احترام

د لسم ټولګي د بنوونکي لارښود کتاب تالیف کونکي

مؤلف عنایت الله عادل د دیني علومو د پیارېمنت علمي او مسلکي غړي

د عقایدو برخه

لومړۍ لوست سلیک: د عقایدو علم

پانه: ۱ - ۳

وخت: (دوه درسي ساعتونه)

موخې:

زده کوونکي باید

- ۱ - د عقایدو د علم په تعريف، موضوع او غرض پوه شي.
- ۲ - د عقایدو د علم په اړه بحث او خبرې وکړي شي.
- ۳ - د دې لوست شرعی حکم په دقیق ډول و پېژني او نورو ته بې ورسولی شي.
- ۴ - د عقایدو د علم حکم و پېژني.

لازمې پوهه

په درسي کتاب کې د عقاید د تعريف، موضوع، غرض، ګتې، ارزښت او غوره والي او هم یې د حکم په اړه مفصل معلومات راغلي او موب دلته د هغو اختلافاتو او د هغو د سبب په اړه لنډې خبرې کوو چې په اعتقادی احکامو کې رامنځ ته شوي دي. البتہ په عقایدو کې تدریجی بدلون د علم، فنونو او د انساني افکارو د پرمختګ پایله ګنډل کېږي چې په اسلام کې دا قاعده هم شته.

دقایدو د علم د پیدایښت تاریخ

خرنګه چې قرآن کریم د اسلامي عقیدې بنسټ او د نبی ﷺ سنت د هغې شارح ګنډل کېږي، د پیغمبر ﷺ په زمانه کې چې د تشريع او د اسلامي عقیدې د بیان زمانه وه، محمد ﷺ دغه علم خپلو مخالفینو او اصحابو کرامو ته واضح کړي دي. نبی ﷺ به د خپلو اصحابو عقیدوي پونستې خوابولې. د راشدو خلفاوو او لویو صحابه کرامو په وخت کې هم دغه علم په همدي ډول پر مخ لار، تردې چې د اسلام دین پراخ شو او داسې خلک او قبایل په اسلام مشرف شول، چې عرب نه وو او د اسلامي د دین لمن د عربو له جزیرې خخه د باندي هم ورسیدله. د علم زده کړه او نور تمدنونه د دې لامل شول، چې په ټولو ديني علومو کې هم بحث او استدلال پراختیا ومومي چې په دې لړ کې د عقایدو علم هم بې برخې پاتې نه شو. د ابو جعفر منصور او بیا د هارون الرشید په وخت کې د یونان فلسفه او منطق ترجمه او په اسلامي ټولنه کې خپاره شول او د مامون الرشید په وخت کې دغه علم لا پراخ او اوج ته ورسید، ځکه چې مامون په خپله عربی ژې او د دې علومو ژبارې او ترجمې ته ډېره توجه وکړه.

مګر علم الکلام (عقاید) هغه مهال د نورو علومو په خپل اساسات، بحثونه او بیلاپل عقلی او نقلی بحثونه خپل کړل او بنسټ پې کېښودل شو چې په دویمه پېړي کې د معتزله مذهب خرگند شو.

اقسام او شرعی احکام

د اسلام د سېڅلی دین احکام، ارشادات، امر او نهیې چې د مسلمانو د ژوند مادي او معنوی، دینوی او اخروی، وګرنیز او ټولنیز ژوند تنظیم او تشريع کوي، په اساسی ډول د قرآنکریم د آیاتونو او د نبوی احادیثو په واسطه بیان شوي دي او وروسته د وخت اړتیا ته په کتو سره یو شمېر امامانو او مجتهدینو هم د قرآنی آیاتونو او نبوی احادیثو په رنا کې په دې اړه خپرني کړې دي، دغه احکام او قوانین، چې د مسلمانانو دنیوی او اخروی ژوند دواړه تنظیموي، یو شمېر یې د عملی موضوعاتو خرگندونه کوي او یو شمېر نور بې د نظری (عقیدوي) موضوعاتو تشريع ده، له دې امله شرعی احکام په دوو برخو وېشل کېږي:

۱- عملی احکام

هغه احکام دی، چې د اعمالو د ترسره کولو په کیفیت پورې اړه لري، لکه: عبادتونه، شخصي احوال او راکړه ورکړه چې په شخصي او تولنیز ژوند کې د مسلمانانو د کرنو بسکارندوی دی، دغه احکامو ته د دین فروعات هم وايی، لکه چې فرع د اصل تابع ده او د اصل د ونې یوه خانګه ده، همداسي د مسلمان کرنې هم د هغه پر عقیده باندې ولاړي دی او د اعمالو صحت او سموالي بي د عقیدې تر سموالي وروسته ثابتېږي.

۲- عقیدې احکام

دغه احکام په عقیده پورې اړوند مسایل، لکه: د الله یوالی او صفتونه، د حضرت محمد ﷺ رسالت، پیغمبران، اسماني کتابونه، د اخترت ورڅ او نور مسایل توضیح کوي چې دغه احکامو ته د دین اصول هم وايی، د اسلام په سپېخلي دین کې عقیدې او ايمان ته خانګرۍ ارزښت ورکړل شوی او ان دا چې هغه بي د اعمالو د سموالي او نا سموالي معیار تاکلی دی او الله ﷺ هم د عقیدې پر بنست د نیکو اعمالو په بدل کې اجر او ثواب او د بدومالو په بدل کې سزا ورکوي، د دغه احکام او اصولو له ټولکې (مجموعې) خخه اسلامي عقاید را منځته کېږي.

د عقاید د علم نومونه

د اسلام په قاموس او فرهنگ کې عقاید په بېلاپلو نومونو یاد شوي دي چې د هفوی مفهوم یو شی او محتوا بي هم توپیر نه لري چې دغه نومونه عبارت دي له:

۱- د توحید او یوالی علم ۲- علم کلام ۳- د دین اصول

د تدریس مېټود سوال او څواب، تشریحي خبرې او مباحثه.

مرستديه درسي توکي کتاب، تخته، تباشير...

وخت	فعالیتونه
۵ دقیقې	- بسوونکي دي له سلام اچولو او روغې وروسته له زده کوونکو سره پیشندګلوي وکړي او د اسلامي بسوونې او روزنې د کتاب (لسم ټولکې) په اړه دي په لنډ ډول خبرې وکړي او د کتاب دری برخې دي هفوی ته وروپېژنې.
۲۵ دقیقې	- بسوونکي دي د عقاید مضمون او د هغه د اهمیت په اړه زده کوونکو ته لازم معلومات ورکړي. بوونکي دي پر زده کوونکو باندې درس په ټیټ غړ مطالعه کړي. وروسته دي یو زده کوونکي هغه درس ولولي او نور دي هغه ولیکي:
	- علمي احکام، - اعتقادی احکام، - دعاید د علم موضوع، - دعاید د علم غرض، - دعاید د علم ارزښت او د هغه برتری، - دعاید د علم حکم،
	بوونکي دي له جانبي سرليکونو خخه په ګټې اخستنې سره د زده کوونکو لپاره درس تشرح کړي او د درس په مهمو تکو باندې دي ډېر تمرکز وکړي: عملی احکام هغه احکام دي، چې عملی جنبه لري، لکه: لمونځ، روزه، حج او زکات. اعتقادی احکام هغه احکام دي چې په عقیده او باور لرلو پورې اړه لري، لکه: د خدای ﷺ، ملائیکو، کتابونو، رسولانو او دمعاد

پر شتوالي باور. د عقاید علم د نورو علومو په پرتله ارزښتمن دی، ځکه چې پر خدائی جللہ باور او ايمان په توحید پوري اړه لري. د عقاید علم زده کړه په اجمالي ډول پر هر مسلمان نر او بنځه باندي فرض عين دي. وروسته بنوونکي له خو زده کوونکو خنځه غواړي، چې هر یو یو سرليک لوست په خپله وار سره خپلو ټولګيوال ته تشریح کړي.

لنویز

دغه لوست په لاندې تکو کې لنهولی شو:

- د عقاید په علم کې عملی احکام له شرعی اعمالو او احکامو خنځه عبارت دي.
- اعتقادی احکام له هفو احکامو خنځه دی عبارت چې په عقیده پوري اړه لري.
- عقیده ګنډه کولو ته واي. کله چې انسان پر یو شي باور کوي، د هغه د حقانيت په زړه پوري ګنډه کوي.
- د الله پر وجود، توحید او د پیغمبرانو په رسالت، ملائیکو، اسماني کتابونو او آخرت ايمان او باور د عقاید د علم موضوع ده.

۱۰
دقیقي

- د عقاید د علم عرض په دنيا او آخرت کې د انسان نیک بختي او راستکاري ده.
- اسلامي عقیده په نورو نومونو، لکه: علم توحید، اصول دین، فقه اکبر او ايمان یادېږي.
- د عقاید علم د نورو ټولو علومو په نسبت خانګړي اهمیت لري، ځکه چې دا د الله پر وجود او توحید پوري مستقیمه اړیکه لري.
- د عقاید علم په اجمالي ډول فرض عين او په تفصيلي ډول فرض ګفایي دي.

ارزوونه

بنوونکي دې د لوست د زده کړي په اړه د اطمینان په موخه له زده کوونکو لاندې پونتنې وکړي.

- خوک عقیده تعريف کولای شي؟

- خوک د عقاید د علم غرض تشریح کولای شي؟
- خوک د عقاید د علم ارزښت او اهمیت پر دوه جملو کې بيانولای شي؟
- خوک د عقاید د علم حکم ولای شي؟

۵
دقیقي

بنوونکي دې زده کوونکو ته د عقاید د علم په اړه یوه مقاله چې شپږ ګربې وي ګورنۍ دنده ورکړي.

دویم لوست:

سرلیک: د اللہ تعالیٰ پر وجود ایمان

پانہ: ۶-۴

وخت: (دوہ درسی ساعتوں)

موخی: زدہ کوونکی باید:

- د اللہ تعالیٰ د وجود دلائل زدہ کرپی.
- د اللہ تعالیٰ د وجود په اره عقلی دلائل و واي.
- د اللہ تعالیٰ پر وجود باندی ایمان ولري او په دقیق چول درک کرپی.

لازمی پوھہ

د اللہ تعالیٰ پر وجود نقلی دلائل:

الف: قرآنکریم:

پہ قرآنکریم کپی دپر آیتونہ شتہ چی د اللہ تعالیٰ وجود ثابتوي او خلکو ته پر هغہ باندی د ایمان لر لو امر کوي لکه چی وايسی «قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ (۱) اللَّهُ الصَّمَدُ (۲) لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُوَلَّدْ (۳) وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُواً أَحَدٌ (۴)»

زارہ: ووایہ اللہ یو دی، بی نیازہ دی، نہ د چا نہ زیریدلی او نہ چا زبرولی دی او هیخ خوک د هغہ سیال نہ دی.
«إِنَّمَا أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي» (۱)

زارہ: حقیقت دا دی چی زہ اللہ یم او هیخ معبدی برحق نہ شتہ زما عبادت وکرئ او زما د ذکر لپارہ پر لمونخ ودریبری.
«فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مُتَقْلِبَكُمْ وَمَثْوَاكُمْ» (۲)

زارہ نو و پوہبرہ چی له اللہ پرته بل د عبادت ور خوک نہ شتہ، له همدی املہ له اللہ نہ د خپلو او د خپلو نارینہ وو او بنخینہ وو د گناہونو لپارہ د بنبی او ایمان غوبنتہ وکرہ، همدا اللہ دی چی ستاسی ہر یوہ له فرجام او مال خنخه خبر دی.

«وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِاللَّهِ الدِّينُ إِحْسَانًا وَبِدِي الْقُرْبَى وَالْيَتَامَى وَالْمَسَاكِينِ وَالْجَارِ ذِي الْقُرْبَى وَالْجَارِ الْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ بِالْجُنُبِ وَابْنِ السَّبِيلِ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ مُخْتَالًا فَخُورًا» (۳)

زارہ: او د اللہ عبادت وکرئ او له هغہ سره هیخ شی شریک مه نیسی، له مور او پلار سره نیکی وکرئ، له خپلوانو، یتیمانو، مستمندانو، له خپلو گاؤنیبانو او د نورو له گاؤنیبانو، په لار کپی پاتی کسانو او خپلو غلامانو سره نیکی وکرئ، خکه اللہ کبرجن انسانان نہ خوبنوي.

ب: د پیغمبر ﷺ احادیث

حضرت محمد ﷺ چی د اللہ تعالیٰ ریښتینی استازی و، د رسالت تر یولو مهمہ موضوع یہی له شرک او گمراہی نہ د انسانانو نجات او اللہ تعالیٰ عبادت او یوالی ته د خلکو را بلل وو، ده هم د اللہ تعالیٰ د یوالی او وحدانیت په اره دپر ارشادات کرپی دی چی د بیلگی په توکہ به بی د خینو یادونه وکرو: عن ابن عمر، قال: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ بُنْيَ الْإِسْلَامِ عَلَى خَمْسٍ: شَهَادَةُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، وَإِقَامُ الصَّلَاةِ، وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ، وَحَجَّ الْبَيْتِ، وَصَوْمُ رَمَضَانَ۔ (۴)

^۱ طہ: ۱۴

^۲ محمد ۱۹

^۳ النساء ۳۶

^۴ - المفہوم لما اشکل من تلخیص کتاب مسلم جزء ۱ ص ۸۹

زیاره: اسلام پر پنخو بنسیونو ولاردى، چې د الله ﷺ پر یوولي شهادت دی (له الله ﷺ پر ته بل خوک د عبادت ورنه دی او محمد ﷺ د هغه استازى دی)، د لمانځه ترسره کول، د زکات ورکړه، حج او د روزې نیول دي.

او په بل خای کې فرمایي: {بَايَعُونِي عَلَى أَنْ لَا تُشْرِكُوا بِاللَّهِ شَيْئًا، وَلَا تُسْرِقُوا، وَلَا تُرْنُوا، وَلَا تَقْتُلُوا أُولَادَكُمْ، وَلَا تَأْتُوا بِهَتَانٍ تَفْتَرُونَهُ بَيْنَ أَيْدِيكُمْ وَأَرْجُلِكُمْ، وَلَا تَعْصُوا فِي مَعْرُوفٍ}.^(۱)

زیاره: له ما سره بیعت وکړئ، ئکه چې له الله ﷺ سره خوک شريک و نه نيسی، غلا ونه کړی او اولادونه موونه وژنی، هغه تهمت چې په خپلو لاسونو او پنسو ېټ ترسره کوي ونه کړی، له امر بالمعروف نه سرغرونه ونه کړی.

عقلی دليلونه

د انسان د بدنه هر غږي خانګري دنده لري، د عقل دنده فکر دی، کله چې فکر له کاره ولوپري او خپله دنده ترسره نه کړي د انسان له ژوند نه تازه گې او سمسورتیا کله باروي او تولنه له مرګونې چوبتیا سره مخ کېږي. په داسې حال کې چې اسلام له عقل نه غواړي، چې د ژوند له غفلت نه خان ېچ کړي او خپله اصلی دنده چې تدبیر او فکر کول دي، ترسره کړي او دي ته اصلی او واقعي عبادت وايي. الله ﷺ فرمایي: «فَلِأَنْظُرُوا مَاذَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا تُغْنِي الْآيَاتُ وَالنُّذُرُ عَنْ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ»^(۲)

ورته و وايه چې وکوري، په ځمکو او اسمانونو کې خه شي دي، مګر ټولې نښې او نښاني او هغه کسانو ته چې ايمان نه راوري ګټه نه رسوي.

د عقل عاطل او باطل کول د حيواناتو درجي ته د انسان د سقوط سبب کېږي له همدي امله ده چې پخوانيو کسانو د خپل عقلی فعالیت په پراخوالی سره حقایقو ته رسپدل، الله ﷺ فرمایي: «وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ بِهَا وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَا يُبَصِّرُونَ بِهَا وَلَهُمْ آذَانٌ لَا يَسْمَعُونَ بِهَا أُولَئِكَ كَالْأُنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ أُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ»^(۳)

په حقیقت کې مو ډېږي پېريان او انسانان د دوزخ لپاره پیدا کړي، ئکه دوى داسې زړونه لري چې په هغه حقایق نه پیدا کړي او داسې سترګې لري چې په هغو سره لیدل نه شي کولای او داسې غورونه لري چې په هغو سره اورېدل نه شي کولای، دوى د حيواناتو په خېر دي، بلکې له هغو خڅه ېټ زیاته لاره ورکه کړي ده. همداسي ده هغوي غافلين دي)). له عقل نه کار نه اخيستل د انسان مرتبه له انسانيت نه حيوانيت ته رايتیه وي او د هغه برخليک ته د دوزخ په لوري لارښونه کړي.

د تدریس مېټود: پونسته او ځواب تشریحی - ډله بیز

مرستنديه درسي توګي: کتاب، تخته، تباشير...

فعاليتونه	وخت
<p>ښوونکي دې لوډني موضوعات وروسته ټېر لوست په خو پونسته سره وارزوی د بېلګې په توګه:</p> <ul style="list-style-type: none"> - خوک ويلاي شي، چې له اعتقادي احکامو خڅه موخه خه ده؟ - د عقاید علم خوک تعريف ملي شي؟ <p>وروسته محترم ښوونکي د نوي لوست (د الله تعالی پر وجود ايمان) سرليک د تختې پر مخ ليکي.</p> <p>ښوونکي د لوست متن په خو زده کوونکو باندي لولي او د قرآن کريم د آيت نص په دقت او نسه آواز سره</p>	۵ دقې

^۱ المتهارى على ابواب البخارى ج ۱ ص ۱۶۱

^۲ - یونس ۱۰۱

^۳ - الاعراف ۱۷۹

۲۵ دقیقې

وائی، وروسته زده کونکو ته وخت ورکوي، چې په خفیه ډول لوست مطالعه کړي او که چيرته کومه پونښته ورسره پیدا کېږي هغه له خان سره لیکي او خپله د زده کونکو د مطالعې پر وخت هفوی ته متوجه وي. وروسته محترم بسوونکي (وَإِلَهُكُمْ إِلَهٌ وَاحِدٌ لَا إِلَهٌ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ) ۱۶۳) إنَّ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَآخِذَالِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَالْفُلْكَ الَّتِي تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ مَاءٍ فَاحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَأْبٍ وَتَصْرِيفِ الرِّياحِ وَالسَّحَابِ الْمُسَخَّرِ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا يَاتِي لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ۱۶۴) آيت کريم زده کونکو ته تشرح کوي او له هفوی غواړي چې په اړه بې فکر وکړي.

بسوونکي له یو زده کونکي غواړي، چې له درسي کتاب خخه لاندې جاني سرليکونه پر تخته ولکي.

- د الله تعالى د وجود نقلی دليل،

- له پورته آيت خخه د استدلل صورت،

- د الله تعالى د وجود نقلی دلایل،

د الله تعالى ذات قدیم دی

- د الله تعالى پر وجود د ایمان لرلو حکم

بسوونکي له جاني سرليکونو خخه په ګڼې اخستني سره لوست تشریح کوي او وروسته له خو زده کونکو خخه غواړي، چې یو یو خنگیز سرليک نورو ته تشریح کړي.

بسوونکي زده کونکو ته هدایت کوي ترڅو هر کس د خپل څنګ ملګري سره د نقلی او عقلی دلایلو په اړه بحث وکړي او خپله د دغه فعالیت په جريان کې د ټولکۍ کنټرول او د زده کونکو بحث او نظریاتو ته متوجه وي.

۱۰ دقیقې

لنډیز: دغه لوست په لاندې ټکو کې خلاصه کېږي:

- قرآن کريم د الله تعالى د وجود له نقلی دلایلو خخه ډک دی د بلکې په ډول د بقرې سورت ۱۶۳ آيت.

- الله تعالى د ټولو مخلوقاتو مالک او خالق دی او هر مخلوق د خپل پروردگار د امر مأمور دی، لکه خرنګه چې د لوست مبارک آيت پر موضوع صراحت لري.

- د الله تعالى پر وجود عقلی دلایل پې شمېرې دی او ترټولو غوره دلیل پې همه د امام صاحب دی چې دهري ته پې ویلیو: خنګه کبدای شي چې یو نظام په خپله د یو تصادف له مخې پیدا شي، کله چې هغه امکان ونه لري یوه کښتی په خپله جوره او له کښتیوان پرته خخه په خپل مسیر حرکت وکړي.

- عاقل انسان کله چې په دقت سره د خدای هر مخلوق ته فکر وکړي بې له ځندې شاید و وايی، چې دا ټول خالق لري او په خپله نه دي خلق شوي.

۵ دقیقې

ارزوونه: بسوونکي دې لوست د زده کېږي لپاره د درسي کتاب د پونښتو له لارې زده کونکي ارزیابې کړي.

کورنۍ دنده: بسوونکي باید زده کونکي په هغه کورنۍ دنده مکلف کړي، چې په درسي کتاب کې راغلې ده.

دریم لوست:

سرلیک: دالله تعالیٰ یوالی او وحدانیت

پانه: ۷

وخت: (دوه درسي ساعتونه)

موخی: زده کوننکی باید:

- د توحید او یوالی تعريف او د توحید پر دولونو و پوهیبی.
- د ربویت توحید په دلایلو سره ثبات کړي.
- د توحید د ډولو زده کول او نورو ته بې د رسولو و پتیا ولري.

لازمی پوهه:

خدای واحد دی، د واحد کلمه چې اسم فاعل دی له وحدانیت خخه اخیستل شوې، چې د یوالی په معنا ده یعنې غیرې متعدد دی. نو واحد اصل دی چې متعددات په هغې سره پای ته نه رسپری یعنې هغه واحد او یگانه ذات دی چې په صفاتو او افعالو کې شريك او سیال نه لري. د الله ﷺ د یوالی د ثبوت لپاره ډېر زیات سمعی، بصری، عقلي او نقلی دلایل موجود دي. مور دلته د هغو تکوینی دلیل ته اشاره کوو، چې په هغو کې د الله ﷺ وحدانیت او یوالی عقلا او نقا پیدا کولای شو.
الله ﷺ د انبيا سورې په ۲۲ آيت کې فرمابي: (لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلَهٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا فَسْبَحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ)

زیاره:

که په ځمکو او اسمانونو کې له الله پرته بل معبد وای، بشکه چې د ځمکې نظم به خراب شوی و، الله د عرش مالک دی او له هغو صفتونو پاک دی چې دوی بې ورته منسوبي.

په یو بل آيت کې فرمابي: وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنْ إِلَهٌ إِذَا لَذَهَبَ كُلُّ إِلَهٍ بِمَا خَلَقَ وَلَعَلَّا بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يَصِفُونَ.^(۱) پورته آياتونه په خرگند ډول نقلی دلایل دي، ولې په صراحت د عقلی دلایلو په توګه راغلي دي، په دې معنا چې که چېږي د ځمکو او اسمانونو چاري د یوه قدرت پر خای د دوو یا خو قدرتونو په لاس کې وي دا کار به د دې سبب شوی و چې د ځمکې او اسمانونو نظم د ستړګو د رپ په اندازه هم پر خپل حال پاتې نه شي.

عقلا هم ثابته ده، چې دوه پادشاهان په یوه سيمه کې نه سره خایبري.

له دويم او دریم آيت خخه هم په خرگند ډول بنکاري، چې که چېږي له الله پرته د واک خبشن او خپلواک بل ذات موجود او له الله سره شريك وي، له شک پرته، چې په دې صورت کې به یوه د بل د څپلو هڅه کړي وه او په دې سره به او سنې مستحکم نظام ان د خو ورڅو لپاره هم نه و پاتې شوی.

او که په رامنځته کولو او نه رامنځته کولو کې بې ترمنځ اختلاف رامنځته شوی وای، په دې صورت کې به د احمد تحقق او موجودیت ناشونی شوی و او دا به لکه د نورو ممکن اتفاقونو په خبر دواړه هم په رامنځته کولو او نه رامنځته کولو کې عاجز بلل شوي وو. له دې پرته دا دومره ډېر کائنات باید په یوه واحد ختم شي، ځکه اصل د (یوه) په محدوداتو کې دی، نه په متعدد کې لدې امله هر مجموعه له یوه نه پیلېږي.

^۱ - بنی اسرائیل آیه .۴۳

وخت	فعالیتونه
۵ دقیقې	<ul style="list-style-type: none"> - بنوونکي دې مقدماتي فعالیت وروسته تېر لوست په خو پونښتو سره ارزوي: د مثال په چول: - خوک د الله تعالى د وجود یو نقلی دلیل بیانولای شي؟ - خوک کولای شي د الله تعالى د وجود یو عقلی دلیل بیانولای شي؟ <p>وروسته محترم بنوونکي د نوي درس سرليک د یو زده کوونکي لخوا په تخته ليکي او له زده کوونکو خخه غواړي چې د دغه سرليک پر مفهوم خوک پوهېږي وروسته له خوابونو د الله تعالى د وحدانيت په اړه لنډي خبرې کوي.</p>
۲۵ دقیقې	<p>محترم بنوونکي زده کوونکو ته خو دقیقې وخت ورکړي ترڅو درس په خفيه ډول مطالعه کړي او که د مطالعې په جريان کې کومه پونښته پیدا کېږي هغې ته خواب وابي.</p> <p>بنوونکي له دوه زده کوونکو خخه غواړي، چې یو یې له لاندې جانبي سرليکونو خخه ولوبي او بل یې هغه د تختې پر خنډه ولېکي.</p> <p>- د توحيدتعريف - د توحيد شرح - د توحيد اقسام - د روبيت توحيد - د روبيت د توحيد د اثبات دليل</p> <p>محترم بنوونکي جانبي له جانبي سرليکونو خخه په استفادې سره د زده کوونکو لپاره درس تشریح کوي او د هغه په اساسي تکو باندې ډېر تمرکز کوي.</p> <p>وروسته بنوونکي له خو زده کوونکو خخه غواړي ترڅو هر یو په خپل نوبت سره یو درس تشریح کړي.</p> <p>بنوونکي د قرآنی درس نصوص په خپله په دقت او مناسب آوازه سره ولوبي او ترجمه کوي او نور پاتې متون د خو زده کوونکو لخوا چې لې علاقه لري وابي.</p> <p>- بنوونکي تولګي په دوو ډلو باندې وېشي او له هغوي غواړي چې د یوې ډلي غړي له بل ګروپ خخه د روبيت د توحيد په اړه پونښې کوي او خپله د اشتباه خوابونه د اصلاح په موخه له ئان سره یادبنت کوي.</p> <p>لټوپېز: دغه درس په لاندې تکو کې خلاصه کېږي:</p> <ul style="list-style-type: none"> - الله تعالى په خپل ذات او صفات کې هېڅ شريک نه لري او ې نيازه دی او ټول مخلوق هغه ته محتاج دی. - د توحيد کلمه مصدر دی چې مانا ېې یو دی.
۱۰ دقیقې	<ul style="list-style-type: none"> - د الله تعالى توحيد پر دری ډوله دی: د روبيت توحيد، د الوهیت توحيد او د اسماء او صفاتو توحيد. - د روبيت د توحيد خخه موخه پردي عقيده لرل دي، چې یوازي الله رب، مالک، رزاق، مدبر، د خير او شر رسونکي او د ټولو اشیائ متصرف دی. - د الله تعالى د روبيت د توحيد د اثبات دلایل د قرآن کريم په متعددو آياتونو سره ثابت دی د پېلکې په توګه: (الله خالق کل شي و هو على کل شي وكيل)
۵ دقیقې	<p>ارزوونه: بنوونکي دې درس د زده کړي لپاره د درسي کتاب له پونښتو له لاري زده کوونکي ارزیابي کړي.</p> <p>کورني دنده: بنوونکي دې زده کوونکو ته دنده ورکوي، ترڅو د درس مبارک آيتونه له ترجمې سره حفظ کړي.</p>

خلورم لوست:

سرليک: د الوهيت توحيد

پانه: ۱۲ - ۹

وخت: (دوده درسي ساعتونه)

موخي: زده کونکي باید:

۱ - په دقیق ډول د الوهيت توحيد پېژدانه

۲ - د الوهيت د توحيد په سم ډول توضیح

۳ - د الوهيت توحيد د اثبات دلیل په سم ډول زدکول او ارزښت پی نورو ته ویل

لازمي پوهه:

د توحيد له ډولونو یو هم د الوهيت توحيد دی. د الوهيت توحيد د مومنانو د عقیدې اپین جز دی چې د دغه توحيد اصلی غایه او پایله د اسماء او صفاتو توحيد دی. د دې توحيد اساسی مفهوم دا دی چې الله تعالی یوازینې پر حق معبد دی او یوازې ده ته باید سرتیټ شي او له ده نه مرسته وغونه بشنې په بل عبارت د الوهيت توحيد هغه دی چې هر ډول قلبې، بدنه او مالی عبادات باید الله تعالی ته خانګري شي او عباد کونکي باید په دې باور وي چې دی د هغه ذات بندي کوي چې پر ده کاملا قادر او عالم دی یعنې د دونیا او آخرت مالک او عالم المغیب یوازې الله تعالی دی او یوازې همغه کولای شي موب ته ګټه او تاوان را ورسوي.

د همدي حقیقت پر بنسټ الله تعالی د انسانانو او پیریانو د پیداینست علت خپل عبادت بلی دی او فرمایلې پې دی:

«**وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ**» (۱)

ژباره: ما پیریان او انسانان نه دی پیدا کړي اما د دې لپاره چې زما عبادت وکړي.

د همدي واقعيت پر بنسټ ټول انسانان اړ دی چې یوازې د الله تعالی پیروي او عبادت وکړي او هېڅ شی له هغه سره په عبادت کې شريك نه کړي پر همدي اساس ده چې مسلمان د لمانځه په هر رکعت کې د (إِيَكَ نَعْبُدُ وَإِيَكَ نَسْتَعِينُ) په ډيلو سره خپل پروډګار ته خپل مناجات وړاندې کوي او له ده سره ژمنه کوي او هغه خپل یوازینې معبد او مستغان ګښي، همدا رنګه ګورو چې الله ﷺ خپل پیغمبر ته د خپل ذات د عبادت په اړه داسې واي: (فُلِّ إِنْ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ (۱۶۲) لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ (۱۶۳))

ژباره: او و وايhe اى محمده زما لمونځ، روزه، حج، قرباني او زما ژوند او مرګ د الله تعالی لپاره دی، په دغو عباداتو کې د هغه لپاره هېڅ شريك نه شته او زه د هغه پر توحيد مامور شوي يم او له ټولو وړاندې زه د هغه فرمان وړونکي يم. د همدي د الوهيت د توحيد پر بنسټ ټولو پیغمبرانو خپل قومونه د یوازینې الله عبادت ته رابللي او خلک پې له شرک او باطل لمانځلو خخه منع کړي دی، وينو چې قرانکریم په دې اړه واي: **وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولاً أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ.** نحل ۳۶.

ژباره: بې شکه موب له تاسي وړاندې هر ډلي ته یو پیغمبر استولی و چې خلک زما عبادت ته را وړولي او خلک له ما پرته د نورو له عبادت نه منع کړي.

پر همدي اساس قرانکریم د نوح، هود، صالح، ابراهيم، موسى، عيسى، شعیب او نورو پیغمبرانو له لوري څلوا قومونو ته د دعوت یادونه په اعراف، عنکبوت، شعراء، ال عمران سورتونو کې کړي ۵.

په لاندې آيت شریف کې ګورو چې رسول الله ﷺ خه ډول خلک د الله ﷺ عبادت ته رابلل او د باطلو معبدانو له عبادت

خخه بې منع کول: (قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابَ تَعَالَوْا إِلَى كَلْمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنُكُمْ أَلَا تَعْبُدُ إِلَّا اللَّهُ وَلَا تُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَحَدَّدَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِّنْ ذُوْنِ اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ فَقُولُوا اشْهُدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ) ال عمران ٦٤

زیاره: و وايه اى د کتاب خبنتنو راشى پر هغه خبره چې زمود او ستاسي ترمنځ یو شان ده و درېرو، چې له خدای پرته د بل چاعبادت و نه کړو، او له هغه سره خوک شريک و نه نيسو او زمود یو شمېر نور په خدای. و نه نيسو، نو که چېري اعتراض وکړي ووایي چې شاهد اوسي چې موب مسلمانان یو نه تاسي.

د ځمکې پرمخ د انسانانو د پېروالي حکومت د الله تعالی عبادت دی، پر دي اساس تېلو نېړوالو، ملتونو او قومونو ته د توحید رسول د مسلمان رسالت دی له همدي امله موب د ماشوم په غور کې آذان کوو، د مسلمان د مرګ پر مهال آذان کوو او ګلیمه طیبه ورته تلقینه وو، پر همدي اساس ده چې د قادرسي په جګړه کې ریعي بن عامر د فراسیوانانو د مشر په خواب کې وویل چې موب د یوه قوم خلک یو چې الله موب د دي لپاره را استولی یو، خو بنده ګان بنده ګانو ته له عبادت نه د الله عبادت ته دعوت کړو.

پر همدي اساس ګورو چې د الوهیت توحید دری بنستونه لري.

۱- په عباداتو کې اخلاص او یوازې له الله ﷺ سره صحبت لول.

۲- له شرک او طواغیتو نه انکار او بې زاري.

۳- له هر ډول شرک خان ساتل او د ټولو هغه لارو ترل چې شرک ورڅه پیدا کېدلای شي.

پر همدي اساس پېغمبرانو د الوهیت توحید ته پېر ارزښت ورکاوه او الله ﷺ هم خپل ګنانوبونه د الوهیت د توحید پر بنست را استولی دي او د آياتو او علایمو په واسطه یې خلکو ته خرکند کړي دي.

له همدي امله د همدي توحید پر اساس خلک د دوزخ او جنت لور ته سوق شوي او وراند وينه بې شوې ۵۵.

د تدریس مېټو: سوال او خواب - مباحثه - توضیح او تشریح.

مرستنديه درسي توګي: کتاب، تخته، تباشير...

وخت	فعاليتونه
۵ دقیقې	<ul style="list-style-type: none"> - محترم بنوونکي دي له مقدماتي فعالیت وروسته تېر درس په خو پونستنو سره وارزوی: د پېلګې په توګه - خوک کولای شي و واپې چې توحید پر خو ډوله دي؟ - خوک کولای شي د روښت د توحید په اړه یو نقلی دليل وړاندې کړي.
۲۵ دقیقې	<p>بنوونکي نوی سرليک د تختې پرمخ ليکي او له یوه زده کوونکي خخه غواړي، چې درس د کتاب له مخې په مناسب آواز سره ولولي او وروسته ټولو زده کوونکو ته خو دقیقې وخت ورکوي، خو درس په خفیه ډول مطالعه کړي او په خپله په دي وخت د سورت کهف دیارلسم آيت پر تخته ليکي وروسته له مطالعې بنوونکي د درس اړونده ټول آيتونه په دقت سره قرائت او ترجمه کوي.</p> <p>محترم بنوونکي له یوه زده کوونکي خخه غواړي، چې د درسي کتاب خخه په استفادې لاندې جانبي سرليکونه د تختې په یو خنډه کې ليکي.</p> <ul style="list-style-type: none"> - د الوهیت تعريف - د الوهیت توحید - په عامه مانا عبادت - د الوهیت د توحید د اثبات دلایل <p>محترم بنوونکي د جانبي سرليکونو خخه په ګڼې اخستني سره زده کوونکو ته درس تشریح کوي او له خو</p>

لنهیز:

دغه درس په لاندې تکو کې خلاصه کېږي:

- د الوهیت مانا داده چې یوازې د الله تعالیٰ ذات د عبادت او لمائختې وړ دی او په عبودیت کې هیڅ شریک نه لري.

- د الوهیت توحید مسلمانانو ته امر کوي چې یوازې د الله تعالیٰ عبادت وکړي او د هغه سره هېڅ شی مه شریکوی او د تعظیم سر هغه ته تیمت کړئ او د هغه له اوامرو خنځه پیروی وکړئ او له نواهیو خنځه ډډه وکړئ.

- له عبادت نه موخه په عامه مانا دا ده چې بنده د ژوند په ټولو چارو کې د خپل پروردګار امر قبول کړي.
- د الوهیت د توحید د اثبات دلایل په قرآن کریم او نبوی احادیثو کې زیات دي د بلګې په توګه د دغه درس نصوص.

ارزوونه: بنوونکی دې له درسي کتاب خنځه په پونستنو سره زده کوونکي وارزوی.

کورني، دنده: بنوونکی دې زده کوونکي د درسي کتاب د کورني، دندي په ترسره کولو مکلف کړي.

٥ دقیقې

پنځم لوست:

سرليک: د الله تعالی نومونه او صفتونه

پانه: ۱۳

وخت: (دوه درسي ساعتونه)

موخي: زده کوونکي باید:

- ۱- د الله تعالی له نومونو سره بشپړه اشنایي پیدا کړي.
- ۲- د الله تعالی د صفتني نومونو او صفاتو ترمنځ توپرونه ووای.
- ۳- د الله تعالی د نومونو د ثبوت په دلایلو ويوهېږي.
- ۴- د الله تعالی په نومونو د ايمان لرلو اهمیت نورو ته ووای.

لازمي پوهه:

مسلمانان د الله تعالی په بنو او لورو صفتونو باور لري. او هېڅ شی او يا خوک له الله تعالی سره په دې کې نه شريکوي او هغه نه تاويولي، مسلمان انسان الله تعالی ته د هماغو نومونو او صفتونو نسبت کوي چې الله تعالی پې خپل خان ته نسبت کړي او پیغمبر په ډاګه کړي. الله تعالی د خپلو صفاتو او نومونو په اړه فرمایي: (وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى فَادْعُوهُ بِهَا وَذَرُوا الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي أَسْمَائِهِ سِيَّجُرُونَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ) الاعراف آية ۱۸۰.

زیاره: (او ډېر نه نومونه یوازې الله لره دي، نو دې په همدغو(نومونو) وبولۍ او هغه کسان چې د الله په نومونو کې کوبوالي کوي، یوې خوا ته پربردئ، ژر به دوى ته د خپلو کړونو جزا ورکړله شي).

د قرآن کريم له ایتونو د الله تعالی ډېر صفتونه په ډاګه کېږي چې زمره مسلمانانو لپاره یوازې همدومره لازم دي چې ايمان پړي ولرو له تاویل او توجیه پې ډډه وکړو او يا هغه خه چې فقهاء او د عقایدو علماءو په ډاګه کړي، باور پرې وکړو او وې منو، د بېلګې په ډول، امام مالک رحمة الله عليه پر عرش د رحمن د استوا په اړه وپښتل شو، هغه وویل چې استوا معلوم او خرنګوالی یا کیفیت پې مجھول دي، او په اړه پې پښتل بهه کار نه دي، او ايمان پړي لرل لازم دي. امام شافعی رحمة الله عليه فرمایي پر الله تعالی پر هغه خه چې د هغه له لوري راغلي او خه چې د هغه هدف وي، مور ايمان لرو او هغه خه چې د هغه د رسول له لوري راغلي، او د هغه هدف په ډاګه کوي، هم باور لرو.

همدارنګه امام احمد رحمة الله عليه فرمایي، د الله تعالی پر نومونو او صفتونو باور لرم، او په هغه نه پوهېږم او د کیفیت او حقیقي معنا په اړه پې هېڅ کار نه لرم، په دې معنا چې پر عرش د هغه نازلېدلو، لیدل کېدلو او پر عرش کښېناستلو مور ايمان لرو، خو پر عرش د هغه د کښېناستو او لیدل کېدو د کیفیت په اړه نه پوهېږو، چې یوازې او یوازې پړي الله تعالی پوهېږي. او د استازې (رسول) ویناوې پې نه ردو او تر هغه زیات پکې خه نه شو ویلې، چې الله تعالی او د هغه پیغمبر توصیف او فرمایي دي، نومونو او صفاتو ته پې حد نه شو تاکلې او بنه پوهېږو چې هېڅ شی له الله تعالی سره ورته والي نه لري، او هغه اورېدونکي او لیدونکي دي. «لَيْسَ كَمِيلٌ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ»

زیاره: (هېڅ شی د الله په خېر نه دي، هغه (الله) اورېدونکي او لیدونکي دي).

الله تعالی د بنو نومو او صفاتو خښتن دي، پرمور مسلمانانو دا فرض عین دي چې د الله تعالی په نومونو او صفاتو ايمان ولرو، د قرآن کريم ګټيو اياتونو او نبوي احاديثو مور ته د الله تعالی ډېر نومونه او صفتونه رابنودلي دي، دغه اشنایي او بنودنه ددي سبب کېږي چې د الله تعالی كما حقه عبادت او بندګي وکړو او په تولو چارو کې هغه الله تعالی ذات ته رجوع وکړو.

بندګانو ته لازمه ده الله تعالی په هماغو نومونو او صفاتو یاد کړي چې پخپله الله تعالی دغه نومونه او صفتونه په قرآن کريم کې ذکر کړي، له دې کبله بندګانو ته دا روا نه ده چې الله تعالی ته هغه صفتونه او نومونه وضع کړي چې هغه الله تعالی خپل خان ته نه

دي تاکلني او يا رسول الله ﷺ خپل رب نه دی ورباندي ستايلى، حکه چې د الله ﷺ لپاره د دا چول نومونو وضع کول د هغه له عظمت او لوبي سره نه بناي او نه هم د بندگى اداب دا تقاضا لري.

بناءً، د الله ﷺ د نومونو او صفاتو په اړه د اهل سنت او جماعت عقيده دا ده چې الله تعالى بهه صفات لري، چې د هغه ازلي صفات او نومونه د هغه د لور شان او شوکت سره بناي، او الله ﷺ پخپلو نومونو او صفاتو کې هېڅ شريک او مثل نه لري. د الله ﷺ ټول نومونه او صفتونه توقيفي دي، په دې معنا چې په هغو نومونو او صفاتو چې الله ﷺ په قرآن کريم او نبوي احاديثو کې ستايلى شوی دی، الله ﷺ په همدي صفاتو او نومونو سره يادېږي، او هېچا ته روا نه ده چې له خپل خانه الله ﷺ ته نوم يا صفت وضع کري.

لكه داسي چې د الله ﷺ ته د (صانع) الله د مهندس الكون الاعظم خطاب وشي، يا کوم بل صفت، الله تعالى اسم اعظم دی او د الله نور ټول نومونه صفتني نومونه دي، لکه عليم، حليم، رحمن، رحيم او داسي نور.

الله ﷺ د خپلو نومونو په اړه د الاعراف سورت په ۱۸۰ ايت کې داسي فرمالي دي: «وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى فَادْعُوهُ بِهَا وَذَرُوا الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي أَسْمَائِهِ سَيِّجُزُونَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ»

ڇباره: (او ډېر بنه نومونه يوازي الله لره دي، نو دي په همدغور(نومونو) وبوئ او هغه کسان چې د الله په نومونو کې کوبوالی کوي، یوې خوا ته پېړدئ، ژر به دوى ته د خپلو کړونو جزا ورکړله شي).

الله ﷺ په بسو نومونو ياد کري. د الله تعالى د نومونو په اړه بي لاري کېدل (ګمراهي) په دې معنا دي چې د الله تعالى لپاره داسي نوم وتاکي چې د اسلام له اصولو او هدف سره په تکر کې وي، او د هغه له لوبي او اجلال سره مناسب نه وي، او یا دا چې د الله تعالى نوم غیرالله ته وتاکي او يا دا چې د الله ﷺ نوم له کوم مورد او له اصولو ليږي تأویل کري.

د تدریس میتود: پونسته او خواب، توضیح، تشریح او مسابقه
مرستندویه درسي مواد: کتاب، کتابچه، تخته او تباشير

فعاليتونه	وخت
<ul style="list-style-type: none"> - محترم بسوونکي وروسته له مقدماتي موضوعاتو د خو پونستو په طرح کولو سره تېر درس ارزوي. - خوک کولای شي د توحید الوهیت تعريف کړي؟ - خوک کولای شي طاغوت تشریح کړي؟ - خوک کولای شي چې ووایي د توحید الوهیت حکم خه دی؟ <p>محترم بسوونکي وروسته له خوابونو د نوي درس سرليک په تخته ليکي.</p> <p>محترم بسوونکي د درس متن د یو زده کوونکي لخوا لولي او خپله د قرآنی نصوص په دقت سره ترجمه او هغه زده کوونکي ته وایي.</p> <p>محترم بسوونکي زده کوونکو ته هدایت کوي ترڅو درس په پته خوله مطالعه کړي.</p> <p>محترم بسوونکي له دوه زده کوونکو غواړي ترڅو له لاندې جاني عناويونو خنځه یو له مخې ولولي او بل د هغه پرتخته ولیکي.</p> <ul style="list-style-type: none"> - د اسماء او صفات تعريف - د الله ج د اسماء قسمونه - د الله تعالى د صفاتو او صفتني نومونو ترمنځ فرق <p>د الله تعالى د نومونه د ثبوت دلail</p> <p>د الله تعالى په اسماء ايمان لول</p>	۵ دقې
	۲۵ دقې

- د الله تعالى د اسماء او صفات په اړه د اهل سنت او جماعت کړه وړه
محترم بنوونکي د زده کوونکو توجه خانه جلبوی د جانبي عناوينو خخه په کټې اخستني سره زده کوونکو
ته درس تshireح کوي او وروسته زده کوونکو ته خو دقېي وخت ورکوي ترڅو د درس په اړه خپلو کې
بحث وکړي او پدې وخت کې خپله صنف کټرولوی او د زده کوونکو بحث ته متوجه وي او د هفو
اشتباهات د اصلاح لپاره د خپل خان سره یادبشت کوي.

خلاصه: ۱۰ دقېي

دغه درس په لاندې تکو کې خلاصه کېږي:

- په اجمالي ډول د الله تعالى پر ټول نومونه باندې باور لول د اسلامي عقیدې جز د.

- الله تعالى اسماء په هغه الفاظو اطلاقيوی چې په قرآن کريم او نبوي احاديثو کې ذکر شوي او په عین حال
کې د خداي په ذات دلالت وکړي.

- الله تعالى صفتی اسماء د الله تعالى د صفات سره په مانا او عدد کې فرق لري

- د الله تعالى د اسماء د ثبوت لپاره ډېر دلایل په قرآن کريم او احاديثو کې ذکر شوي دي د مثال په ډول:
(وَلِلَّهِ الْإِسْمَاءُ الْحُسْنَى فَادْعُوهُ بِهَا)

- اهل سنت او جماعت د الله تعالى اسماء په خپل عقل سره ډول تعطيل او تحريف نه کوي او د هغه مثال
ورته نه بيانوي او د هغه د کيفيت په اړه بحث نه کوي.

ارزونه:

محترم بنوونکي له درسي کتاب خخه په پوبنښو سره زده کوونکي ارزوي
کورني دنده: ۵ دقېي

محترم بنوونکي زده کوونکو ته دنده ورکوي ترڅو له قرآن کريم په استفادې سره په خپلو کتابچو کې لس
آيتونه ولیکي چې په هغه کې د الله تعالى نومونه ذکر شوي وي.

شپرم لوست:
سرلیک: د الله تعالیٰ صفتونه

پانه: ۱۷

وخت: (دوده درسي ساعتونه)

موخی: زده کوونکی باید:

- د الله تعالیٰ ﷺ نومونو شمپر معلوم وي.
- د الله ﷺ په نومونو او صفاتو د ايمان لرلو گتې ووابي
- د الله ﷺ د صفاتو په چولونو پوي وي او اهميت بې نورو ته ووابي.

لازمي پوهه:

د الله ﷺ حیني صفتونه لکه: (حيات، علم، قدرت، بصر، سمع، خبرې اراده او داسې نور) داسې ذاتي صفتونه دی چې پر ضد بې الله تعالیٰ نه موصوفېرى، د لسم تولگى په درسي كتاب کې د الله تعالیٰ د ذاتي صفاتو تر سرلیک لاندى د يادو شوو صفاتو په اړه کافي معلومات وړاندې شوي دي، خو دلته په ځانګړې توګه د ذاتي صفاتو حیني عقلی دلایل وړاندې کېږي.

حيات:

الله ﷺ ژوندي دي، يعني د حيات په صفت ستاييل شوي، چې ضد بې مرگ دي. حيات ازلي صفت دي. چې د الله تعالیٰ پر ذات پوري قايم دي؛ حکه که چېږي الله ﷺ د حيات خبشن نه وي، د نورو تولو صفاتو لرلو ورتيا به بې نه لرله. همداسي، که چېږي خالق ژوندي نه وي، هغه ته د نورو صفاتو نسبت سم نه دي، داسې به نه شوای کېدای چې يو پای موندونکي خالق دي نور مخلقو پیدا کړي. نو دا ثابتنه شوه چې الله تعالیٰ حی (ژوندي) دي، او د حيات صفت ورته شوي، چې الله ﷺ پېچله په دې اړه وابي: {اللهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ} ۱ ژباره: (الله (چې دي) له هغه خه پرته بل کوم معبد نشتله، ژوندي، تلپاتې، همبشه قايم د بشپړ تدبیر خبشن دي).

علیم:

الله ﷺ ته د علم نسبت شوي، او علم يعني پر معلوم خیز احاطه لرل، چې ضد بې جهل (نابوهي) ده، علم يو ازلي صفت دي، چې د الله تعالیٰ پر حق ذات پوري قايم دي، چې په دې سره قول خیزونه واجب، جائز او ناممکن خیزونه هغه ته معلومېرى، داسې نه شي کېدی چې يو دغه عالم دي یو خوک پیدا کړي چې په دقت او منظم ډول بې په اړه علم ونه لري. حکه خوک چې د یو هغه خیز په اړه جاهل وي، ناممکنه ده چې هغه دې سم کړای شي، مثلاً، یو خوک چې په تر کانې نه پوهېږي، د صندلي په جورولو نه پوهېږي، الله ﷺ ددې صفت په اړه فرمایي: (يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ) ^۲

ژباره: (پر هر هغه خه چې د دوی (بندگانو) په مخکې دي او (یاپې) شاته پربنې دي، پوهېږي). پر هغه خه پوهېږي چې د هغۍ پر دنيا او اخترت پوري اړه لري.

بل خای فرمایي: (يَعْلَمُ سِرَّكُمْ وَجَهْرَكُمْ) ژباره: (الله تعالیٰ پر تولو پیو او بسکاره خیزونو پوهېږي).

او بل خای فرمایي: (وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا) ^۳. ژباره: (او هېڅ یوه پانه نه لوېږي خو الله پري پوهېږي).

ابوبکر رض روایت کوي چې رسول الله ته مې وویل: اې د الله رسوله، داسې خه راته وسیه چې سهار او مابنام بې ووایم، هغه وویل، ووابي: (قُلِ اللَّهُمَّ فَاطِرُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ عَالَمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ وَمَلِكُهُ أَشْهَدُ أَنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسٍ وَشَرِّ

^۱ - بقره ۲۵۵

^۲ - بقره ۲۵۵

^۳ - انعام آيه ۵۹

الشیطان و شرکه).^(۱)

يعني اې د اسمانونو او خمکي پیدا کونوئه، پر غيب او بسکاره ټولو عالم ذاته، د هري هستي رب او خبنته، د خپل خان او شیطان له او د شرك آميزيه وسوسو خخه تاته پناه دروړم.

مويد: (اراده لرونکي):

الله تعالى د ارادې په صفت موصوف دی، چې د اکراه او اهمال ضد دی، اراده یو ازلي صفت دی، چې د الله تعالى پر ذات پوري قايم دی، او په متې پې هر هغه چې د هغه لپاره جائز دی، تعبيښېږي، اراده هم لکه د قدرت په خبر پر ممکناتو پوري اره لري.
الله تعالى د نړۍ له موجوديت مخکي موجود و، او د هغه په اراده او اختيار نړۍ منځته راغلي ده (له دې کبله د الله او نړۍ ترمنځ اړیکه د علت او معلول ضروري اړیکه نه ده، بلکې پچل کار کې د یوه خودمختاره فاعل اړیکه ده) فرقان کريم په دې اړه د الاسرى سورت په
۱۶ ايت کې فرمایلي: (وَإِذَا أَرْدَنَا أَنْ نُهْلِكَ قَرْيَةً أَمْرَنَا مُتَرْفِيَّهَا فَقَسَقُوا فِيهَا فَحَقٌ عَلَيْهَا الْقُولُ فَدَمَرْنَاهَا تَدْمِيرًا)^(۲)

زیاره: (او کله چې وغوارو کومه سیمه تباہ کرو، د هغې بلایانو ته امر کوو چې په نافرمانی لاس پوري کړي، نو پر هغه خای د تباھي. حکم عملی کېږي او مور هغوي (په سخته توګه) هلاکرو).

بل خای فرمایي: (إِنَّ اللَّهَ يَفْعُلُ مَا يُرِيدُ)^(۳). زیاره: (الله چې هر خه وغواري، هغه کوي).

د الله رسول هم د ارادې نسبت الله ته کړي دی، چې فرمایي: (من يرد الله به خيراً يفقهه في الدين ويلهيمه رشه) الله چې د هر چا لپاره خير او نیکي وغواري، هغه د دین پر احکامو پوهوي او هغه ته د دنيا د خير او نېټګنې الهام کوي.
د تدریس میتوډ: پوښته او خواب: تشریحي، مباحثه او مسابقه
مرستندویه درسي مواد: کتاب، کتابچه، تخته او تباشير.

وخت	فعاليتونه
۵ دقیقي	<p>- محترم بنوونکي له مقدماتي موضوعاتو وروسته د خپل اطمنان په خاطر د خو پوښتنو سره تبر درس ارزوي د مثال په ډول:</p> <p>- خوک کولاي شي د الله تعالى اسماء او صفاتتعريف کړي؟ خوک کولاي شي ووایي د الله تعالى اسماء په خو ډوله دي؟ وروسته د څابونو خخه محترم بنوونکي د نوي درس سرليک (د الله تعالى صفتونه) پر تخته ليکي. محترم بنوونکي د زده کونونکو توجه خپلو کتابونو ته اړوي او درس د اول سطر خخه تر (د الله تعالى پر اسماء او صفاتونه د ايمان لرلو ګڼې) سرليک پوري وایي او پاتې درس د یو ممتاز زده کونونکي لخوا لولي. محترم بنوونکي زده کونونکو ته خو دقیقي وخت ورکوي ترڅو درس په پته خوله ډول مطالعه کړي او خپله د ټولکې دنظم ته متوجه وي، که چېږي د زده کونونکو لخوا پوښتني مطرح کېږي، خواب ورته وایي. محترم بنوونکي د الله تعالى د واردو شويو اسماء په اړه مبارک حدیث د ټولکې پر تخته ولیکي او له دوه زده کونونکو غواري ترڅو تختې ته راشي او د یو بل په مرسته سره د هغه ترجمه ولیکي. وروسته له یو زده کونونکي غواري ترڅو لاندي جاني عناوين د کتاب له مخې پر تخته ولیکي. - د الله تعالى د اسماء شمبر - د الله تعالى پر اسماء د ايمان لرلو ګڼې</p>
۲۵ دقیقي	

^۱ - السنن أبي داود- باب ما يقول إذا أصبح الجزء ۴ - المخ .۴۷۶۰

^۲ - سورة اسرأ آية ۱۶.

^۳ - سورة الحج آية ۱۴.

- د الله تعالى د صفاتو چولونه

محترم بسونکی د درس له جانبي عناوينو په گتې اخيسنې زده کونکو ته درس تشریح کري او پر خينو مهمو نکاتو ډېر تر کيز و کري.

محترم بسونکي د درس نصوص د خو زده کونکو لخوا قرائت کوي

محترم بسونکي له خو زده کونکو غواړي ترڅو هريو په خپل نوبت سره يو سرليک درس تشریح کري.

وروسته محترم بسونکي ټولګي په ډېره آرامي سره په څلورو ګروپونو سره وېشي او هر ګروپ ته وظيفه ورکوي ترڅو د درس د مفاهيمو په اړه خپل منځ کې بحث و کري او د خپل بحث نتایج د وړاندې کولو لپاره د ټولګي مخکي وليکي.

خلاصه:

دغه درس په لاندې تکو خلاصه کېږي.

- د الله تعالى د اسماء تعداد په قرآن کريم او احاديثو کې ذکر شوي د مثال په ډول د سورت الحشر ۲۲

آيت خخه ۲۴ آيت پوري ۱۰ دقیقې

- د خداي رسول فرمالي د الله تعالى لپاره نهه نوي نومونه دي هرڅوک چې دغه نومونه حفظ کري جنت ته ئخي.

- هرڅوک چې د الله تعالى اسماء او صفاتو سره ډېر معرفت ولري او همه اندازه د هغه ايمان سختيوي او په وجود کې پې د توحید عقيده محکمېږي.

- د الله تعالى صفاد پر دوه ډوله دي: ذاتي او فعلي

- د الله تعالى ذاتي صفات هغه صفات دي چې خداي منان د هغه پر ضد نه متصرف کېږي لکه سمع، بصر، علم، اراده، حيات، کلام، قدرت. او فعلي صفات هغه صفتونه دي چې الله تعالى د هغه پر ضد متصرف کېږي کله تخليق، ترزیق، احیا، اغواز او غیره.

۵ دقیقې

ارزوونه:

محترم بسونکي د درسي کتاب خخه په پونستنو سره زده کونکي ارزوي. او که چېږې کومه پونستنه بي څوابه پاتې وي هغه ته څواب واي.

کورني دنده:

محترم بسونکي زده کونکو ته دنده ورکوي ترڅو د الله تعالى د اسماء او صفاتو په اړه دوه کربنې مقاله وليکي.

اووم لوست:

سرليک: د الله تعالى ذاتي صفتونه (قدرت او اراده)

پانه: ۲۱

وخت: (دوه درسي ساعتونه)

موخي: زده کونکي باید:

- د قدرت د اثبات د صفت په دلایلو سم پوي شي.
- د ارادې د اثبات دلایل وویلی شي.
- د الله تعالى د ارادې په صفت د ايمان په حکمت پوي شي.
- د نورو ته د ارادې د اهمیت ډولونه ورسوي.

لازمي پوهه:

قادر:

قدرت د الله ازلي صفت دی او الله حَمْدَهُ د قدرت په صفت ستاييل شوي، چې د عجز ضد دی. نو الله تعالى قادر دی او قدرت د هغه ازلي صفت دی چې د هغه پر ذات قايم دی، چې د الله تعالى حق پر هغو پدیدو پوري معدوم گرخوي او پر ممکناتو پوري تراو پيدا کوي.

ددې نړۍ په پيداينښت او په نړۍ کې د عجبيو او لويو موجوداتو لکه حيوان، نبات او معادنو ډولونه چې عقل او افکار بې په سوچ کې ورکړي، دا ټول د الله تعالى په وجود دلالت کوي، چې له هر ډول نيمګړي پاک دی، نو چې داسې ده بیا دا ممکنه ده چې ددا ډول لويو خيزيونو جورول د قدرت فاقد وي، هېڅ سالم عقل دا باور کولی نه شي چې دغه نړۍ دغه ستوري چې هر یو بې پخپل ډول کې بې مشيله لوی دی، یوه ناتوانه او بې قدرته ذات دې جور کړي وي، خکه چې ناتوان نه شي کولی چې د خپل خان غم وخورلۍ شي، دا خو پربوده چې د نورو غم دي وخورلۍ شي، په قرآن کريم کې د الله تعالى د قدرت دلایل ډېر زيات دی، چې موبې په یوه دوو دلایلو بسته کوو، الله تعالى په بقره سورت کې فرمابي:
(أَنَّ الْقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا) او په الملک سورت کې فرمابي: (وهو علىٰ كُلَّ شَيْءٍ قَدِيرٍ):

ابي امامه وائي چې د الله رسول ډېره دعا وکړه او ما و نه کړاړ شو چې له هغه خخه یوشه ياد کړم، ورته ومي ويل اي د الله رسوله، ډېره دعا دي وکړه، خو ما تري هېڅ هم ياد نه کړل، راته وویل: ايا ته دداسي خه لارښونه وکړم، چې دي ټولو ته شامل وي، ومي ويل هو، راته وویل: ووايه:

(اللَّهُمَّ انِّي اسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِ مَا سَأَلَكَ مُحَمَّدُصَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَانتَ الْمَسْتَعْنَى وَعَلَيْكَ الْبَلَاغُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ)

يعني اي لویه خدايه، له تا خخه هغه خير او برکت غواړم چې ستا رسول محمد له تا غونښتی دی، او د هغه خه له شر خخه تاته پنا ورم، چې ستا رسول محمد صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تاته پنا وړې ده، یوازې له تا مرسته غونښتل کېږي او ستا پرغاره د رسالت (تبليغ) دی، او له تا پرته هېڅ قدرت او واک نشته.

دغه حدیث ترمذی روایت کړي او حسن بې بللي دی.

فعاليتونه	وخت
<p>- محترم بسوونکي د مقدماتي موضوعاتو خخه وروسته د خپل اطمینان لپاره تير درس په خو پونستنو سره ارزوي د مثال په ډول:</p> <ul style="list-style-type: none"> - خوک کولاي چې هغه حدیث چې هغه د الله تعالی د اسماء اړه وارد شوي ولوی؟ - خوک کولاي شي د الله تعالی ذاتي صفات تعريف کړي؟ <p>محترم بسوونکي د خوابونو د آوريديلو خخه وروسته د نوي درس سرليک د یو شاکرد په واسط په تخته ليکي.</p> <p>بوونکي د زده کونکو توجه د خپلو کتابونو ته اړوي او یوازي د درس نصوص په ډېر دقت سره قرائت کوي.</p> <p>محترم بسوونکي زده کونکو ته خو دقیقي وخت ورکوي ترڅو درس په خفیه ډول ترسره کړي.</p> <p>محترم بسوونکي د یو زده کونکي خخه غواړي چې لاندې جانبي عناوين پر تخته ولیکي.</p> <p>- د قدرتتعريف - د الله تعالی په قدرتي صفت ايمان لرل - د ارادې تعريف - د ارادې د اثبات دلایل</p> <p>- عقلی دلیل - د ارادې ډولونه</p> <p>محترم بسوونکي د زده کونکو توجه خانته اړوي د جانبي عنانیو خخه په ګټې اخيستې سره درس زده کونکو ته تشریح کوي او پرڅینو ټکو باندې ډېر ترکیز کوي.</p> <p>محترم بسوونکي له خو زده کونکو چې کم علاقه بسکاري غواړي ترڅو هريو په خپل نوبت سره یو سرليک درس تشریح کړي پدې وخت محترم بسوونکي د زده کونکو سره ډېره مرسته کوي.</p> <p>محترم بسوونکي زده کونکي په دوه ګروپونو تقسيموي او له دوى غواړي ترڅو له یو او بل خخه د درس اړوندې پونستې وکړي او خپله د صنف کنټرول کوي او صحيح او غلط خوابونه د خان سره د اصلاح لپاره ياداشت کوي.</p> <p>خلاصه: دغه درس په لاندې ټکو کې خلاصه کېږي:</p>	۵ دقیقي
<p>- قدرت عبارت له هغه صفت خخه دي چې د هغه په وسیله هر ژوندی موجود کولاي شي د خپلې ارادې سره موافق خپل کار سرته ورسوي او یا پې ترك کړي.</p> <p>- قدرت د الله تعالی ذاتي صفت دي او اړوندې صفت د الله تعالی لپاره حادث ندي بلکې ازلي او ابدي دي.</p> <p>- د الله تعالی قدرتي صفت په ډېر و آياتونو سره ثابت شوي دي د مثال په ډول (ان الله على كل شئ قدير).</p> <p>- اراده دي ته واي چې د یوه کار ترسره کولو او یا پرښودلو د هدف لپاره یو کار ترسره شي، لکه د یوه کار ګټه یا زیان.</p> <p>- عقلی دلیل، که چې د الله اراده بل خه وي، له هغه خخه د قدرت صفت سلب شي، نو عقل هم په دي باور دي چې الله تعالی اراده لري او هرڅه چې وغواړي، هماماغه کېږي.</p> <p>- د الله تعالی د ارادې په صفت او قدرت ايمان لرل فرض دي</p> <p>- د اهل سنت او جماعت له ليدلوري، اراده په دوه ډوله ده:</p> <p>۱ - تکویني او خلقي اراده ۲ - ديني او شرعی اراده.</p> <p>ارزونه: محترم بسوونکي دي د درسي کتاب له پونستنو خخه په ګټې اخيستو سره خپل زده کونکي وارزوی.</p> <p>کورنۍ دنده: محترم بسوونکي زده کونکي د درسي کتاب په کورنۍ دنده مکلف کوي.</p>	۵ دقیقي

اتم لوست:

سرليک: د الله تعالیٰ ذاتي صفات (سمع، بصر، علم او حیات)

پانه: ۲۴

وخت: (دوه درسي ساعتونه)

موخې: زده کونکي باید:

- د الله تعالیٰ په ذاتي صفتونو سم پوي شي.

- د علم د صفت د اثبات دلایل روښانه کري.

- د يادو شوو صفاتو په ايمان لرلو پوي شي.

- د ذاتي صفت اهميت نورو ته ورسوی.

لازمي پوهه:

سميع وبصير:

الله تعالیٰ سميم او بصير دي، چې دا د کون او رانده ضد دي.

ليدل او اوربدل دواړه ازلي صفتونه دي، چې د الله تعالیٰ په حق ذات پوري قايم دي، او له هېڅ واسطي او سبب پرته هرڅه ويني او اوري، الله تعالیٰ پخپله فرمایلي: (وهوالسميم البصير) آيه ۱۱ د شوری سورت.

ژباره: (او هغه اوربدونکي او ليدونکي دي) او دا هم ناممکنه ده هغه ذات چې نورو ته د ليدو او اوربدو (سمع او بصر) وړتیا ورکوي، پخپله دا وړتیا ونه لري.

همدارنګه له اوربدو او ليدلو پرته په نړۍ پوهېدل ناممکن دي، که نعوذ بالله الله تعالیٰ دغه دواړه صفتونه نه درلودي، نو د کایاناتو بشکلی نظام او تدبیر به ګډوډ شوی واي. وينو چې حضرت ابراهيم ﷺ خپل پلار ته واي چې: (دغه ماجرا د مریم سورت ۴۲ ایت په ډاګه کړي ده) «إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ يَا أَبْتَ لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ وَلَا يُعْنِي عَنْكَ شَيْئًا».

(اي پلاره! ولې د هغه خه عبادت کوي، چې نه اوري او نه ويني او نه ستا کومه ستونزه حل کوي؟)

دا چې حضرت ابراهيم ﷺ خپل پلار ته دا نه غوبنتل چې د هغه خه عبادت وکړي، چې نه اوري او نه ويني، دليل بي دا دی چې خالق باید دغه صفتونه ولري.

د تدریس میتوود: سوال او خواب، مباحثه، توضیحی او تشریحی خبرې

مرستندیه درسي توکي: کتاب، تخته، تباشير ...

وخت	فعالیتونه
دقيقې	محترم بسوونکي د مقدماتي موضوعاتو وروسته تير درس په لاندي پوربنتنو سره ارزوي: - قدرت په خو خيزيونو اطلاقېري؟ - د قدرت پر صفت ايمان راولل خه حكم لري؟ - د الله تعالى اراده په خو ډوله ۵۵
دقيقې	محترم بسوونکي د خوابونو د آوريدو وروسته د نوي درس سرليک د يو زده کروونکي په واسطه ليکي. محترم بسوونکي د درس هر پارگراف د يو زده کروونکي لخوا په مناسب آواز سره لولي او محترم بسوونکي د زده کروونکو لخوا د نصوصو په لوستلو کې ډېر دقت کوي او که چيرته مشکل ولري هغه خپله حلوی. محترم بسوونکي له دوه زده کروونکو غواړي ترڅو د لاندي جاني عناوينو خخه يو د کتاب له منځي ولولي او نور بې ولېکي: - د سمع تعريف - بصر(بنياني) - سمع او بصر د اثبات دلایل - د علم تعريف - د حیات تعريف - دعلم او حیات د صفت د اثبات دلایل - په یادو صفتونو ايمان لرل
دقيقې	محترم بسوونکي له عناوينو خخه په استفادې درس په شوق سره تشریح کوي او د تشریح په جريان کې د ځینو زده کروونکو دقت او توجه اړولو لپاره مخاطب ګرځوي. وروسته محترم بسوونکي له خو زده کروونکو چې ننې نوبت دي غواړي ترڅو هر يو په خپل نوبت سره يو سرليک تشریح کوي.
دقيقې	محترم بسوونکي زده کروونکو ته خو محدودې دقيقې وخت ورکوي ترڅو خپل منځ کې د درس په اړه بحث وکړي او که اختلاف پیدا کړي په ډېره حوصله سره هغه حلوی. خلاصه: دغه درس په لاندي تکو کې خلاصه کړي: - سمع عبارت له هغه قوي خخه ده چې هغې په وسیله ټول غږونه آوريدل کړي. - الله تعالى ټول غږونه او کلمات په خپل ازلي صفت سره آوري او له الله تعالى خخه هیڅ آواز نشي پتیدلای. بصر عبارت له یوې قوي خخه دی چې په ستړکو کې وجود لري او د هغې په وسیله شکلونه، رنګونه، رنګونه، رنګونه او تیاري او نور ويني. - بصر د الله تعالى ذاتي صفت دي او الله تعالى ټول واړه او لوړ شيان په خپل ازلي صفت سر ويني. - علم هغه پوهې ته ويل کړي چې پر واقعه ولاړه وي. - علم د الله تعالى ذاتي صفت دي، الله تعالى په ټوله هستي پوه دي او الله تعالى پر هرڅه علم لري. - د الله تعالى د دغه ذاتي صفاتو لپاره قرآنې دلایل موجود دي. چې مثال بې دغه ايت دي: (إنَّ اللهُ سَمِيعٌ بَصِيرٌ) (إنَّ اللهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصَّدْورِ) (اللهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ). د الله تعالى په ټولو ذاتي صفتونو ايمان لرل فرض دي ارزونه: محترم بسوونکي زده کروونکي د درسي کتاب د پوربنتنو له لاري ارزوي. کورني دنده: محترم بسوونکي زده کروونکي د درسي کتاب په کورني دندې مکلف ګرځوي.
دقيقې	5

نهم لوست:

سرليک: د الله تعالى د کلام صفت

پاڼه: ۲۷

وخت: (د وه درسي ساعتونه)

موخي: زده کونکي باید:

- د کلام تعريف او د کلام د صفت د اثبات دلایل بهه و پېژني.
- د کلام په صفت ايمان لرل په ډاګه کړي.
- په قرآن کريم ايمان لرل روښانه کړي.
- د قرآن کريم د نومونو اهمیت نورو ته ورسوي.

لازمې پوهه:

کلام د الله عَزَّوَجَلَّ ازلي صفت دی، چې د هغه په ذات پوري قايم او قدیم دی، او کلام پر هغه خه دلالت کوي چې لفظي اثر ولري، چې د ګونګ د صفت ضد دی، او هېڅکله دا وروستي صفت الله تعالی ته نه منسوبېږي. دليل بي د نساء سورت ۱۶۴ ايت دی، چې الله تعالی فرماني: «وَكَلَمُ اللَّهِ مُوسَى تَكْلِيمًا» ژباره: (او الله تعالی له موسى سره داسي خبرې کړي دي، لکه چې خبرې کېږي).

الله تعالی چې هرکله وغواړي، د هغه له شان او شوکت سره مناسب د پېښتو په مت د وحې له لاري خپلو پیغمبرانو ته خپلې خبرې اوروي، لکه څنګه چې په معراج کې له حضرت محمد صلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سره او په طور غره کې، له حضرت موسى عليه السلام سره پې خبرې وکړي، د نورو معلوماتو لپاره د دغه سورت ۴۷-۱۰ ایتونو ته مراجعيه وکړي.

د تدریس میتوود: پوښتنه او خواب: تشریحی، مسابقه

مرستنديه درسي توکي: کتاب، تخته، تباشير ...

د لوست جريان:

وخت	فعاليتونه
۵ دقیقې	<ul style="list-style-type: none"> - محترم بنوونکي د مقدماتي موضوعاتو خخه وروسته د دغه سوالو په مطرح کولو سره تير درس ارزوي: - خوک کولاۍ شي سمع، بصر، علم او حیات صفتونه تعريف کړي؟ - خوک کولاۍ شي ووایې خدای د خپل کوم صفت پر ضد نشي منتصف کیدلای؟ - خوک کولاۍ شي د الله تعالی د حیات صفت د اثبات یو دليل بيان کړي؟ <p>وروسته محترم بنوونکي د نوي درس سرليک پر تخته ليکي او له زده کونکو غواړي چې کلام د الله تعالی له کومو صفتونو خخه دی؟ د ځوابونو خخه وروسته زده کونکو ته خو دقیقې وخت ورکوي ترڅو درس په خفيانه ډول سره مطالعه کړي او خپل پدې وخت د قرآن کري دوه يا دری نسه چې په هغه کې د الله تعالی د کلام صفت ثابت شويدي د تختې پر مخ ليکي.</p> <p>وروسته له یو زده کونکي غواړي ترڅو نصوص د تختې له مخې ولوبي او وروسته خپله نصوص تحت لفظي ترجمه کړي.</p>
۲۵ دقیقې	<ul style="list-style-type: none"> - محترم بنوونکي له یو زده کونکي غواړي ترڅو لاندې عناوين پر تخته وليکي. - د کلام تعريف - د کلام د صفت د اثبات دلایل

- قرآن کریم د الله تعالیٰ کلام دی

- د قرآن کریم تعریف

- د قرآن کریم نمونه

محترم بنوونکي د زده کوونکو توجه خانته جلبوی د جانبي عناويتو خخه په استفاده د درس زده کوونکو ته تشریح کوي.

وروسته له خو زده کوونکو غواړي ترڅو هر یو په خپل نوبت سره یو سرليک تشریح کړي.

محترم بنوونکي زده کوونکو پر دوه ډلو تقسيمي او هغوي ته وظيفه ورکوي ترڅو د کلام صفت او د قران کریم نمونو په خپلو کې بحث وکړي او خپله پدې وخت کې صنف کترولوي او د زده کوونکو د بحث ته متوجه اوسي.

وروسته له فعالیته د بحث نتایج د ګروپونو د استازو لخوا د ټولکي مخ کې وړاندي کېږي.

۱۰

خلاصه: دغه درس په لاندې تکو کې خلاصه کېږي:

دقیقې

- کلام هغه خبرو ته واي چې د حروفو او اصواتو خخه مرکب وي خو دلته د کلام خخه مراد د الله تعالیٰ ذاتي صفت دی چې له مخکې د هغه لپاره ثابت دی او دغه کلام ته نفس هم واي.

- د الله تعالیٰ د کلام صفت په دغه آيت مبارک کې ثابت دی (وَكَلَمُ اللَّهِ مُؤْسَى تَكْلِيمًا)

- د الله ﷺ پر کلام ايمان او باور لول واجب دي.

- د قرآن کلمه مصدر دی چې د یوځای کولو او تلاوت کولو په مانا دي.

- قرآن په اصطلاح کې د الله تعالیٰ کلام دی چې په عربي ژبه پر حضرت محمد ﷺ نازل شوی دی او په صحیفو لیکل شوی او مورې ته په تواتر ډول بغیر له شبې نقل شوی دي.

- پردي چې قرآن کریم کلام الله تعالیٰ دی او قايم په ذات حق تعالیٰ دی یقین او باور لول واجب دي.

- د قرآن کریم لپاره متعددی نمونه دی د مثال په ډول: الكتاب، الحکیم، نور، الفرقان، الروح.

ارزونه:

بنوونکي دې په درسي کتاب کې د راغلو پوبنتو خخه په ګتې اخيستو سره د زده کوونکو پوهه و ارزوي.

کورني دنده:

۵ دقیقې

بنوونکي باید زده کوونکي په هغه کورني دنده مکلف کړي، چې په درسي کې راغلي ده.

لسم لوست:

سرليک: په ملائکو ايمان

پاڼه: ۳۰ - ۳۳

وخت: (دوه درسي ساعتونه)

موخي: زده کونکي باید:

- د ملائکو د اثبات دلایل په صحيح ډول پوهه شي

- په ملائکو باندي ايمان لرل بيانول

- د ملائکو صفات درک کړي

- په ملائکو باندي د ايمان ګتني نورو ته ورسوي

ملائکي:

د هم خیز چې انسان په ايمان لرلو مکلف دي، په ملائکو ايمان لرل دي.

د ملائکي تعريف: ملائکي طيف جسمونه لري، نوراني دي او د ليدو ورنه دي، په مختلفو اشکالو خان بدلولای شي، خوراک او خبناک نه لري، مذکر او مؤنث نه دي، تولد او تناسل هم نه لري، د الله نژدي، فرمان برداره او نېک بندگان دي.

د پربنتو د شتون دلایل:

هغه نږي چې د الله تعالى مخلوق دي، ډېر پراخه دي، چې د حمکي کره، د حمکي پر سر د انسان ژوندې يوه کوچني برخه ده. الله تعالى يو قادر او توامند ذات دي، د کارونو د ترسره کولو لپاره هغه کولي شي چې له هر راز وسيله او سبب پرته ټوله هستي منظمه کړي، خو د خپل (حکمت بالغه) په مت خپلې پربنتي چې خوک يې نه شي لیدلي، د دندو د ترسره کولو لپاره ګمارلي دي، چې د الله تعالى امر نافذ او د انسانانو کارونه وخاري او محاسبه يې کړي. په قرآن کريم کې د پربنتو د شتون دلایل ډېر دي، چې د بېلکې په ډول يې يو خو دا دي:

«لَيْسَ الْبَرُّ أَنْ تُؤْلُوا وُجُوهَكُمْ قِبْلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْبَرُّ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةَ وَالْكِتَابَ وَالْتَّبِيِّنَ» (۱).

زباره: (نيکي (يواري) دا نه ده چې مخونه لوپدیع او ختيغ ته واپوري، خو (غوره) نیکي د هفو کسانو ده چې پر الله او د قیامت پر ورخ او پربنتو او کتاب او نبیانو په ايمان راوري دي). او بل خای فرمایي: «يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ عَلَى رَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي أَنْزَلَ مِنْ قَبْلِ وَمَنْ يَكُفُرُ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرَسُولِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا» (۲)

زباره: (ای مؤمنانو، پر الله او د هغه پر رسول او پر هغه کتاب چې پر خپل رسول په نازل کړي دي او پر هغه کتاب چې له (قرآن) خې مخکي په نازل کړي دي ايمان راوري او هر خوک چې د الله او د هغه د پربنتو او د هغه د کتابونو او د هغه د رسولانو او د آخرت له ورخې خخه انکار وکړي، په ربنتيا سره چې ډېر زيات لار ورکي شوی دي). او فرمایي: «آمَنَ الرَّسُولُ بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلُّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرَسُولِهِ لَا تُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمُصِيرُ» (۳)

زباره: (هر هغه خه چې د الله له خوا نازل شوي، رسول او مؤمنان پري باور لري. ټولو پر الله او د هغه پر پربنتو او کتابونو او رسولانو ايمان راوري (او واي) موب د الله د رسولانو د هېڅ يوه ترمنځ توپير نه کوو. او دوى ويلى: (د الله خبره) مو واوريده او مو منله. اى الله له تابخښنه غواړو او تاته درتلل دي).

۱ - بقره ۱۷۷

۲ النساء ۱۳۶

۳ البقره ۲۸۵

پیغمبر ﷺ فرمایی: {أَنْ تُؤْمِنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُبُرُ رَسُولِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ} ^(۱) ژباره: (دا چې پر الله، د هغه پر پرستو، او ڪتابونو، او د اخترت پر ورڅ ايمان راوري).

د ملائکو ډولونه:

ملائکي یعنې د الله ﷺ مخلوقات چې د بشر لپاره د ليدو ورنه دي، په دوه ډوله دی: یوه ډله چې ڪاري په د الله تقدیس دي، په عبادت کې غرقې دي، بشر ته په خدمت مکلفې نه دي د هغو ملائکو له ډلي خخه نه دي چې آدم ﷺ ته یې سجده وکړه هغوي همغه مقربې ملائکي دي. بله ډله ملائکي هغه دي چې ڪاري په انسانانو ته خدمت دي او هغه خه چې ارتیا لري پوره کوي یې.

د تدریس میتوو: پوبنتنه، څواب، توضیحي او تشریحی مباحثه
مرستندویه درسي مواد: کتاب، تخته، تباشير.....

د لوست جريان:

فعاليتونه	وخت
<ul style="list-style-type: none"> - محترم بسوونکي له مقدماتي موضوعاتو خخه وروسته د تېر درس په خو پوبنتو سره ارزوي د مثال په ډول: - خوک کولای د الله تعالى کلامتعريف کړي؟ - خوک کولای شي د خدای پاک د کلام د صفت د اثبات لپاره یو دليل ووای؟ - خوک کولای شي د قرآن کريم نومونه واخلي؟ <p>محترم بسوونکي د څوابونو له لاسته راپرلو وروسته د درس سرليک د تختې پرمخ ليکي</p> <p>محترم بسوونکي د زده کوونکو توجه د خپلو ڪتابونو ته اپوي او یوازې د درس نصوص لولي او پاتې درس په زده کوونکو واي.</p>	۵ دقې
<ul style="list-style-type: none"> - محترم بسوونکي زده کوونکو ته خو دقې وخت ورکوي ترڅو هغويې په پته خوله درس مطالعه کړي. - که چېږي د زده کوونکو لخوا پوبنتې مطرح کېږي هغه حل کوي وروسته محترم بسوونکي له دوه زده کوونکو غواړي چې یو له لاندې جاني عناويونو خخه د کتاب له مخي ولولي او نور هغه ولیکي. - د ملائکي تعريف - د تعريف شرحه - د ملائکو د اثبات دلایل - پر ملائکو ايمان <p>ملائکي له ټولو ګناهونه خخه پاکې دي</p> <p>د ملائکو صفتونه</p> <p>د ملائکو دندې</p> <p>په ملائکو باندې د ايمان لرلو ګتې</p> <p>محترم بسوونکي د زده کوونکي توجه خان ته واپوي او د زده کوونکو لپاره له جاني عناويونو په ګټې اخیستې سره درس تشریح کوي او د ارتیا په صورت کې پرخینو ټکو باندې ډېر ترکیز کوي وروسته له خو زده کوونکو خخه غواړي چې هر یو په خپل نوبت سره یو سرليک درس تشریح کړي.</p> <p>محترم بسوونکي صېب د حدیث شریف متن د تختې پرمخ ولیکي او له ممتاز شاگرد خخه وغواړي چې هغه</p>	۲۵ دقې

^۱ السنن الكبيرى للبيهقي ص ۲۰۳

١٠ دقیقی

ترجمه کړي او که شاګردد له مشکل سره مخامنځ کېږي له هغه سره مرسته و کړي.

خلاصه: دغه درس په لاندې تکو کې خلاصه کېږي:

- ملاتکې د خداي جلاله له نوراني او لطيفو مخلوقاتو خخه عبارت دي چې د الله له اوامر و خخه هېڅکله سرغونه نه کوي.

- ملاتکې له نور خخه پیدا شوې او په سترګو نه ليدل کېږي

- ملاتکې له هر ډول گناه خخه پاکې دي او په ډول چې وغواړي خان بدلولاقې شي

- په ملاتګو باندې ايمان لول فرض دي او د هغوي له وجود خخه منکر کافر دي

- ملاتکې خداي ته نژدي دي او خارق العاده کارونه ترسره کوي.

مقربې ملاتکې عبارت دي له جبرائيل، میکائيل، اسرافیل، عزرائيل، کرام الکاتیین، نکیره او منکره خخه.

ارزونه:

محترم بنوونکي د درس د زده کړي لپاره د درسي کتاب له پوبنتو له لاري زده کوونکي ارزیابي کړي.

کورني. دنده:

بنوونکي باید زده کوونکي په هغه کورني. دنده مکلف کړي، چې په درسي کتاب کې راغلي ۵۵.

٥ دقیقې

د حديث شريف بربخه

پولسم لوست:

سرلیک: دا حادیثو اهمیت

مخ: ۳۵

وخت: دوه درسی ساعتونه

موخی: باید زده کونکی:

۱- د درس متن سم ولولی.

۲- د حدیث ارزښت او فضیلتونه درک کړي.

۳- د درس مفهوم زده کړي.

۴- د حدیث له مضمون سره ځانګړې علاقه پیدا کړي.

لازمې بنوونه:

- په اسلام کې خلور اصله دي، چې ټول احکام او اسلامي فرامين پر هغه ولار دي.

: کتاب الله (قرآنکريم)، احاديث او سنت نبوی، د امت اجماع او قیاس.

د اسلام په اساساتو کې دویمه مرجع او اصل د رسول الله حدیث او سنت دي، چې پیروی په هر بالغ، عاقل مسلمان لازم دي.

نبوی احاديث په حقیقت کې د قرآنکريم تفصیل او تفسیر دي، چې تأیید د دي موضوع په آیاتونه وجود لري. رسول الله

په خپله د قرآنکريم یو روښانه ممثال و لکه ځنګه، چې عائشې رضى الله عنها خخه دهه د اخلاقو پوښته وشهو هغې

و فرمایل: درسول الله اخلاق قرآن و.

د رسول الله احاديث یوه نوع وحی بلل کېږي، چې الله به درسول الله ته الہام کاوه. لکه ځنګه چې د قرآنی آیاتونو

پیروی او پابندی لازمه ده همدا شان د مبارکو احاديثو ضروري ده. لکه ځنګه، چې الله کريم د النساء سورت په ۸۰ آیت

کې فرمایي: (من يُطِعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ وَمَنْ تَوَلََّ فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِظًا)

ڙباره: چاچې دیغمبر اطاعت وکړه په اصل کې د خدای اطاعت وکړ او چا چې مخ واړو، نو په هر صورت مور پر دې

خلکو ته د خارونکي او ساتونکي په توګه نه یې لېږلی. همدارنګه الله متعال پر دې اړه فرمایي: (يَا يَاهَاذِيْنَ آمَنُوا لَا تَرْفَعُوا

أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتَ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهِ بِالْقَوْلِ كَجَهْرٍ بَعْضُكُمْ لِيَعْضِ أَنْ تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ) (سوره الحجرات) (۲)

ڙباره: ای مؤمنانو خپل او اواز دیغمبر له او اواز نه مه پورته کړئ او مه له دیغمبر سره په لور غږ خبرې کړئ لکه چې پخپلو

مینځو کې یوله بل سره په لور غږ خبرې کوئ هسي نه چې ټول عملونه باېزه شي او تاسې خبر هم ونه اوسي.

- کله چې د رسول الله حدیث لوسټل کېږي، نو اورېدل یې پر مسلمانانو مستحب ده. باید په مقابل کې پې داسې ادب

مرعات کړي ګویا رسول الله حضور لري او حدیث فرمایي. (۱)

- د امت علماء او محدثینو د موضوع اهمیت درک کړي و، چې پر قلم یې لاس پورې کړ او په زړکونو احادیث پې را

ټول کړل. چې د نمونې په توګه د خینو مشهورو کتابونو ذکر کوو: سه بخاری، سه مسلم، سنه ابو داود، ترمذی، النسائي،

ابن ماجه، مؤطا، مسنده امام احمد حنبل، البیهقی، او داسې نورو محدثینو کرامو احادیث په اعتبار د را یانو په خو قسمه

تقسیم کړل: متواتر، مشهور و احاد سه، حسن او داسې نور.

۱- متواتر حدیث هغه ته ويل کېږي، چې د راویانو تعداد یې دو مرد زیات وي، چې په دروغو ويلو یې متهم کېدل غیر

ممکن وي. متواتر حدیث خاص شروط لري دمثال په توګه دراویانو تعداد به یې زیات وي او په دروغو ويلو به یې متهم

کېدل غیرممکن وي همدارنګه روایان به په ټولو مرحلو کې د توواتر له حد خخه کم نوي.

^۱ تفسیر کابلی - جلد ششم

۲- مشهور حدیث هغه ته ویل کیبی، چې د اصحابو کرامو په زمانه کې بې روات کم وي اما د تابعینو په زمانه کې يې شهرت میندلی وي او روات بې هغه حد ته رسیدلی وي، چې صفات بې په دروغو ویلو غیر ممکن وي. محدثین هفو اشخاصو ته ویل کیبی، چې په حدیثو باندې روایتاً کامل فهم ولري او په عین حال کې په تدریس د مسنند حدیث مصروف وي.

۳- آحاد حدیث هغه ته ویل کیبی، چې روایت بې یو یا دوو اویا زیاتو کړي او په عین حال کې په تدریس د مسنند حدیث درجې ته نوي رسیدلی.

۴- مرسل حدیث هغه دی، چې سلسله دروایت بې تابعینو کرامو رحمة الله عليهم ته رسیدلی وي.

۵- موقوف حدیث هغه حدیث ته ویل کیبی، چې سلسله د روایت بې صحابه کرامو رضي الله عنهم ته رسیدلی وي او مرفوع حدیث هغه دی، چې سلسله د روایت بې پخپله رسول الله ﷺ ته رسیدلی وي.

د صحابي تعريف: صحابي هغه چاته ویل کیبی، هغه رسول الله ﷺ ليدلى وي او ايمان بې پري راوري وي او هم په ايمان کې له دنيا خخه تللی وي.

تابعی هغه مؤمن چاته ویل کیبی، چې یو له اصحابو کرامو رضي الله عنهم بې ليدلى وي او په ايمان له دنيا خخه رحلت کړي وي.

رسول الله ﷺ اهمیت او فضیلت د حدیث رسولو نورو خلکو ته او هم وعید عذاب پر هغو خلکو چې دروغ او جعلی حدیث بیانوی فرمایي:

(عَنْ عَبْدِ اللَّهِ إِبْنِ عُمَرَ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ بَلَغُونِي وَلَوْاَيَةً وَحَدَّثُوا عَنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَلَا حَرَجَ وَمَنْ كَذَّبَ عَلَىٰ مُعْنَمًا فَلَيَبَأُوا مَعْقَدَهُ مِنَ النَّارِ) {رواه البخاري}.

له عبد الله بن عمرو ﷺ خخه روایت دی، چې رسول الله ﷺ فرمایي: ورسوئ له ما خخه اګر که یو آیت هم وي (مراد احاديث دي) او حکایت کوئ د بنی اسرائیلو خخه په دې کې ګناه نشته او چاچې پرما دروغ وتپل، نو هغه دې په دوزخ کې د خان لپاره ئای تیار کړي.

کلیمو معناوی: (تحقيق - خیرنہ) (رون - روبنانه) (خفی - پت) (منوط - تپلی)

(مثاله - مثال په خیر) (تمسک - منگول لکول)

د تدریس تګلاره: پونستنې او خوابونه، انفرادي او ګروپي، توضیحی او تشریحی.

مرستنديه درسي توګي: کتاب، تخته، تباشير.....

وخت	فعالیتونه
۵ دقیقه	بناغلي بنوونکي صاحب تولکي ته دا خلیدو په وخت کې السلام عليکم ورحمة الله وبرکاته وايي، پونستنه کوي، حاضري اخلي او د تولکي نظم برابروي او د حدیث شریف په اهمیت او فضیلت باندې زده کوونکو ته مختصر معلومات ورکوي. بنوونکي صاحب زده کوونکو ته هم وخت ورکوي ترڅو زده کوونکي هم د حدیث شریف په اهمیت باندې خرکندونې وکړي او د زده کوونکو پونستنې ته خوابونه ورکوي او بعضې خوابونه بې اصلاح کوي.
۲۵ دقیقه	بنوونکي صاحب دا پونستنه هم کوي، چې د قرآنکريم خخه وروسته مهم مصدر او مرجع په اسلام کې خه شي دي؟ بنوونکي صاحب د درس سرلیک په یو زده کوونکي په تخته ليکي.
درس وړاندې کول	بنوونکي صاحب له دوو زده کوونکو خخه غواړي، چې یو جانبي عناوین ولولي او دوهم بې په تخته ولکي: - د پیغمبر ﷺ دخبو پیروي کول. - حدیث د قرآنکريم تفسیر دي. - حدیث شریف د اسلام دوهم مصدر دي.
په یو	بنوونکي صاحب زده کوونکو ته دنده ورکوي، ترڅو درس تیست آواز ولولي او که کوم مشکل ورته پیدا

کېږي هغه دخان سره ولیکي.

پخچله په همدغه وخت کې تحقیق، روښانه، پت، منوط، مثابه او تمسک په تخته ولیکي.

بنوونکي صاحب يو له زده کوونکو خخه غواړي، ترڅو تحتې مخ ته راشي او دا کليمې معنا کېږي، که

نوموري زده کوونکي د کليمو په معناکې ستونزه درلوده بنوونکي صاحب د ورسه مرسته وکړي.

بنوونکي صاحب د عناوينو خخه په استفادې سره درس زده کوونکوته تشریح کېږي او په بعضوهمو نکاتو

ترکیز وکړي. پس له زده کوونکو خخه غواړي، ترڅو هريو جانبي سرليک توضیح او تشریح کېږي.

بنوونکي صاحب زده کوونکي په خو مناسبو ګروپونو تقسيم کېږي بيا د هرگروپ سرگروپ وټاکي

هغوي ته دنده ورکوي، ترڅو د حديث په اهمیت بحث او خبرې وکړي او خلاصه د بحث د سرگروپ په

واسطه د کاغذ په مخ و لیکي. پخچله د ټولکې نظم وساتي کله، چې ضرورت وي، نو د ګروپونو ترمنځ د

اختلاف په وخت کې د مداخله کوي.

ارزوونه:

بناغلې بنوونکي د خپل اطمنان په خاطر چې درس ياد دی او کنه سوالونو په ذريعه ارزونه وکړي.

خلاصه:

۵ دقیقي

دا درس په لاندو نکاتو خلاصه کېږي.

۱- حدیث عبارت له اقوال، افعال او تقریرات د پیغمبر ﷺ خخه دي.

تقریر هغه عمل ته ويل کېږي، چې د رسول الله ﷺ په وړاندې شوی وي او رسول الله ﷺ د سکوت په ذريعه

هغه خوبن کېږي وي او دهغه خخه یې نهی نوي فرمایلې.

۲- وحی په دوه قسمه ده: وحی جلی چې عبارت د قرآنکريم خخه ده. دویم وحی خفی چې عبارت له

احادیشو خخه ګنبل کېږي.

۳- پیروی د پیغمبر ﷺ د دستوراتو خخه په مثال د پیروی د فرامینو د الله ﷺ خخه دي.

۴- حدیث شریف په حقیقت کې تفصیل او تفسیر د قرآنکريم دی.

۵- حدیث شریف دویمه مرجع او مصدر د اسلام دي.

کورني دنده:

۱۰ دقیقي

بنوونکي صاحب د زده کوونکوته دنده ورکړي، ترڅو د حدیث شریف په اهمیت باندې يوه د شپړو کړنو

مقاله ولیکي.

دولسم لوست:

سرليک: تدبیر په کارونو کې

منځ: ۳۹

وخت: دوډه درسي ساعتونه

موخي: زده کوونکي باید:

۱- د حديث شريف نص او متن د درس سم ولوستلي شي.

۲- د حديث شريف ژباره سمه ولولي.

۳- د حديث شريف دکلیمو په معناوو و پوهیږي.

۴- په خپل ژوند کې د حديث شريف له ګټيو خخه استفاده ولوستلي شي.

لازمي بنونه:

دا یو خرگند حقیقت دی، چې د اسلام په لمن کې ټولې بنسکنې، کامیابي او د دارینو سعادت نغښتی دی.

نو کولای شو، چې ووايو په اسلامي کارونو کې د فکر مصدر تدبیر دی. اصحابو کرامو رضي الله عنهم، چې له اسلام خخه پې پوره درک درلود، نوکله به چې مشکل ورته پیدا شو د حل لپاره به یې رسول الله ﷺ ته مراجعه کوله، ځکه هغه د امت لپاره په ټولو اړخونو کې ژوندي مرچع و نن ورڅ د مسلمانانو په منځ کې د رسول الله ﷺ با ارزښته لارښونې د یو اصل او قانون په شکل برقرارې دي.

نو باید مسلمانان په ټولو چارو کې د رسول الله ﷺ سيرت د ژوند سر مشق و ګرځوي او د لارښونو خخه یې پیروي وکړي، چې په پیروی کې یې د دنيا او اخترت نیکمرغۍ دي.

د رسول الله ﷺ د تدبironو خخه یوه د نمونې په خير بيانو: د خدای رسول د احزابو غزوه و خندوله، چې په حقیقت کې دا یو تدبیر و، چې د دوښمن د شکست سبب و ګرځیده، ځکه د ژمي موسم په رارسيدو و او دوښمن د یخنې په مقابل کې هیڅ تیاري نه درلود، همدارنګه د غذائي موادو اکمالات یې د لشکر لپاره هم ګران وو د هرې ورځې په تېريدو سره د دوی په خپل منځ کې مختلفې ډلي جوړې دې ېي اعتمادي پیدا کیدله او دوی دشکست سره منځ شول مسلمانان کامیاب شول.

د خينوکلمو معنا: (خرج - د قبيلې نوم دی د مدینې خلک وو) (نهفته - پت) (انحراف - بپلاري) (نصائح - د نصیحت جمع ده) (اهل فن - کار پوه) (تدبیر - حکمت، سنجهش) (عزم راسخ - د محکم نیت اراده) (مهیا - آماده)

د تدریس تگلاره: پونستنی او خوابونه، انفرادی او گروپی، توضیحی او تشریحی.

مرستندویه درسي توکي: کتاب، تخته، تباشير ...

وخت	فعالیتونه
۵ دقیقې	<p>بناغلی بسوونکى د تیر درس ارزونه د مقدماتي موضوعاتو خخه وروسته په خو سوالونو پیل کري. د مثال په توکه کولای شي ووایي: په اسلام کې خو خیزونه اصل او مصدردي؟</p> <p>بناغلی بسوونکى د خوابونو د اوريدلو خخه وروسته د نوي درس سرليک په تخته ولیکي.</p> <p>بناغلی بسوونکى د زده کونونکو ته د هدایت ورکوي، ترڅو درس په چوبتیا سره ولولي که کوم سوال يا مشکل پیدا کيږي، نو دخان سره د ولیکي. او په خپله دا کلمې دټولګي په تخته ولیکي: خزرج، نهفته، انحراف، نصائح، اهل فن، تدبیر، او مليا.</p> <p>بناغلی بسوونکى د وروسته د مطالعې خخه که کوم سوال زده کونونکو ته پيداشوی و حل کري.</p> <p>بناغلی بسوونکى يو له زده کونونکو خخه غواړي، چې نومورپی کليمې معنا او ولیکي.</p> <p>بناغلی بسوونکى د حديث شريف نص په يو زده کونونکي باندي په تخته ليکي.</p> <p>بيا له زده کونونکو پونستنه کوي چې کولای شي حديث شريف د ذهن خخه معنا کري.</p> <p>بناغلی بسوونکى يو له زده کونونکو خخه غواړي، ترڅولاندې جانبي عناوين په تخته ولیکي:</p> <ul style="list-style-type: none"> - د تدبیر غوبنستې. - تدبیرد کامیابی لامل. - د کار درجيان پلتنه او ارزونه پلي کول بې په موخو باندي. <p>بناغلی بسوونکى د جانبي عناوينو په استفادې سره زده کونونکو ته درس تشریح کوي او د ضرورت په وخت کې په بعضو اساسی نکاتو زيات ترکيز کوي.</p> <p>بناغلی بسوونکى له دريو زده کونونکو غواړي، خوهريو بې د درس جانبي سرليک تشریح کري.</p> <p>بناغلی بسوونکى زده کونونکي په دوه ګروپونو تقسيموي او هغوي ته دنده ورکوي چې ديوګروپ کسان له بل ګروپ خخه په نوبت درس په هکله پونستې وکړي.</p> <p>بناغلی بسوونکى د هر ګروپ خوابونه اوري او دخان سره بې ليکي.</p> <p>بناغلی بسوونکى وروسته له دي فعالیت خخه صحیح خواب ويونکي تقدیروي او غلط خوابونه اصلاح کوي.</p> <p>ارزوونه: بناغلی بسوونکى د خپل اطمنان لپاره چې درس یاد دی او کنه، زده کونونکي د درسي کتاب په وسیله ارزونه کوي.</p> <p>خلاصه: دا درس په لاندونکاتو خلاصه کيږي:</p> <ul style="list-style-type: none"> ۱- انسان باید د هر کار په اخر کې تدبیر وکړي. ۲- مسلمان باید د آخرت اجرته د دنونیا پر نامشروع ګټهه ترجیح ورکړي. ۳- اسلام د ژوند په ټولو چارو کې د خپلو پیروانو ګټهه او بېګنه په نظر کې نیولې ۵۰. ۴- انسان باید په ټولو چارو کې خپل مسؤؤلیتونه ترڅینې لاندې ونيسي. ۵- تدبیر او غور کول د انسان بریالي توب او نیکمرغه لامل ګرځي. ۶- د بندہ تدبیر باید الهي توکل سره مل او تړلې وي. <p>کورنۍ دنده: بناغلی بسوونکى زده کونونکو ته د درسي کتاب نه کورنۍ دنده ورکوي. او دوی ته امر کوي، چې د کارونو د تدبیر په هکله یو پنځه کربنیزه مقاله ولیکي.</p>
۱۰ دقیقې	
۵ دقیقې	
۲۵ دقیقې	<p>دلوسټ وراندې کول</p>

دیارلسم لوست:

سرلیک: د صلحی ارزښت او د خلکو ترمنځ روغه

مخ: ۴۳

وخت: دوه درسي ساعتونه

موخې: زده کونکي باید:

۱- د مبارک حديث ترجمه په سمه توګه وپوهېږي.

۲- د صلحی او پخالینې ارزښت درک کړای شي.

۳- د حديث په حکمت وپوهېږي.

۴- د صلحی د ارزښت په هکله خبرې وکولای شي.

اضافې معلومات:

- د اسلام دين د صلحی او پخالینې دين دی. چې د تل لپاره خپل پیروان صلحی او ورولی ته را بولي او تشویقوي يې. الله تعالى د النساء سورت ۱۲۸ مبارک آيت کې فرمایي: (وَالصَّلْحُ خَيْرٌ) ژباره: صلحه غوره ده. که خه هم د مبارک آيت دغه برخه خاوند او ميرمنې ترميئ د صلحی او پخالینې په هکله ده. مګر نه یواحې پدې هکله بلکې په قول چارو د ژوند کې صلحه غوره ده، خو باید د اسلام په چوکات کې وي او مسلمان ته ضرر ونه رسپري. مسلمان باید کفارو ته صلحی ورانديز ونکړي، بلکې که د دوى لخوا صلحی ورانديز وشي، نو د اسلامي تولني دنبېکبو او مصلحتونو د تضمین په ترڅ کې ومنل شي.

لكه چې رسول الله ﷺ د هجرت په شپږم کال د مکې دمشركينو ورانديز د صلحی په هکله قبول کړ. او د دوى سره په دي ماده باندي صلحه وکړه، چې دا صلحه د اسلام په تاريخ کې د حدېسي د صلحی په نامه مشهوره ده.

- صلحه په اسلام کې د خانګري مقام خخه برخمنه ده، چې رعایت کول يې په مسلمانانو باندي يوه ديني وجيهه ده، خکه الله تعالى په هېږي امر کړي او د مسلمانانو نه غواړي کله چې تاسو د دوو تنو يا دوو ډلو مؤمنانو ترمنځ ويني باید د دوى ترمنځ صلحه او پخالينه را ولی. لکه خنګه چې دحجرات په مبارک سورت کې ورځې يادونه شوي ده.

(وَإِن طَائِفَاتٍ مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ افْتَلُوا فَاصْلِحُوا بَيْنَهُمَا فَإِنْ بَعْثَتْ إِحْدَاهُمَا عَلَى الْأُخْرَى فَقَاتِلُوا الَّتِي تَبَغَّى حَتَّىٰ تَنْفِئَ إِلَىٰ أَمْرِ اللَّهِ فَإِنْ فَأَتَتْ فَاصْلِحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَأَقْسِطُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ) (حجرات ۹).

ژباره: او که له مؤمنانو خخه دوه ډلي پخپلو مينځو کې په جنګ شي نو د هفو په مينځ کې صلح وکړي يما که له هفو نه يوه ډله پر بلې تېري وکړي نو له تېري کونکي سره و جنګکړي، تر دي پوري چې هفوی د الله د حکم خواته راوګرځي يما کله چې هفوی را وګرځي نو د هفوی په مينځ کې په عدل سره سوله وکړي، او انصاف وکړي، چې الله انصاف کونکي خوبنوي.

همدارنګه الله تعالى په ورپسې آيت کې فرمایي: (إِنَّمَا الْمُؤْمِنِينَ إِخْوَةٌ فَاصْلِحُوا بَيْنَ أَخْوَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ ثُرَّحُونَ)

ژباره: مؤمنان خویو دبل سره ورونيه وي، نو د خپلو ورونيه په مينځ کې مناسبات سه کړي او له الله نه ووېږږي هيله ده چې پر تاسې رحم وکړاي شي.

- د یوې اسلامي تولني بسیرازې په اتحاد، يوالۍ، صلحی او پخالینې پوري اړه لري. یعنې يوه اسلامي تولنه هفه وخت د بریاليتوب لورې خوکې ته رسیدای شي، چې د ګکرو ترميئ یې خپل منځي ستونزې شتون ونه لري. او د دوى تر ماین صلحه برقراره وي. نن ورڅ چې کوم کسان د اسلام د عدالت چفي وهې که دوى یوازې په دوو پورتنيو مبارکو آيتونه عمل وکړي نو زموږ هیواد افغانستان به د دي تولو ستونزو او اختلافونو خخه نجات ومومي.

رسول الله ﷺ هم د صلحی د ارزښت په هکله قمتی لارښونې کړي دي، حتی را په ګټنه کړي بې دي: که چېږي یو نفر صلحی او جورښت په خاطر دروغ واي، نو باوري توګه دروغجن ندي.

له دې حديث خخه د موضوع ارزښت راوزي یعنې چې دروغ ويل لویه گناه ده خو دصلحي په نیت روا کېږي لکه چې فرمایي: (عَنْ أُمِّ كَلْثُومَ بْنَتْ عَقْبَةَ بْنَ أَبِي مُعِيطٍ قَالَتْ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ يَقُولُ لِيْسَ الْكَذَابُ الَّذِي يُصْلِحُ بَيْنَ النَّاسِ وَيَقُولُ خَيْرًا وَيُمْنِي خَيْرًا {متفق عليه})

ڇيارة: له حضرت ام کثوم بنت عقبه بن ابی معیط رضی الله عنہا خخه روایت دی چې له رسول الله خخه مې واوریدل چې مایل بي: خوک چې دخلکو ترمنځ صحله کوي او د نېګنې خبرې کوي او نې خبرې نورو ته رسوی دروغجن ندي.

همدارنګه فرمایي: (عَنْ أَسْمَاءَ بْنَتْ يَزِيدَ قَالَتْ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ لَا يَحِلُّ الْكَذِبُ إِلَّا فِي ثَلَاثَ كَذَبَ الرَّجُلِ إِمَارَاتِهِ لِيَرْضِيَهَا وَالْكَذَبُ فِي الْحَرْبِ وَالْكَذَبُ لِيُصْلِحَ بَيْنَ النَّاسِ) (رواہ احمد والترمذی)

ڇيارة: له حضرت اسماء بنت يزيد رضی الله عنہا روایت دی، چې رسول الله و فرمایل: دروغ ويل روا ندي مګر په دريو خایونو کې: د خپلې میرمنې د رضایت له کبله، دروغ ويل په جنګ کې او د خلکو ترمنځ د صلحې لپاره.

د خینوکلمو معنا: (ابودراداء: د درداء د پلار: د اسم کنیه ده) (خلل: سوری او تیت والی)

د تدریس تګلاره: پوبنټني او خوابونه، انفرادی او گروپی، توضیحی او تشریحی.

مرستندویه درسي توکي: کتاب، تخته، تباشير.....

فعاليتونه	وخت
بناغلی بنوونکی وروسته له مقدماتي موضوعاتو خخه د خوسوالونو په طرح کولو سره د تیر شوي درس ارزونه کوي. د مثال په توګه کولای شي دغه دوه کليمې حديث(فامض - فامسک) معنا کړي.	۵ دقیقې سریزه
بناغلی بنوونکی وروسته د اوريدلو د صحی خوابونو د صلحې او پخلاينې په هکله زده کوونکو خو لحظې خبرې کوي او له دوی خخه غواړي خو ژوندي مثالونه د نا امنی، خپل مینځي جنګونو او قومي اختلافاتو په هکله ووای.	۲۵ دقیقې د درس
بناغلی بنوونکی د درس سرليک په یو زده کوونکی باندې د تختې پرمخ ليکي.	تقدیم
بناغلی بنوونکی زده کوونکو ته لارښونه کوي، چې درس د کتاب له مخې په خاموشانه ډول ولوسي او په خپله د ابودراداء او خلل کليمې په تخته ليکي.	
وروسته د لیکلو د کليمو او د درس د مطالعې خخه که کوم سوال يا مشکل وجود ولري، نو بناغلی بنوونکی به هغه حل کوي له یوه داسې زده کوونکي خخه غواړي، چې هغه په فعالیتونه کې کم سهم اخلي، ترڅو کليمې معنا کړي.	
بناغلی بنوونکی له خو زده کوونکو خخه غواړي، چې هر یو یې یو پارا ګراف درس په نوبت سره ولوسي. که کوم مشکل په تلفظ د حديث شریف کې وي نو بناغلی بنوونکی د هغه اصلاح کړي.	
بناغلی بنوونکی یو له زده کوونکو خخه غواړي، چې لاندې جاني عناوین پر تخته وليکي:	
- د صلحې ارزښت د اسلام له نظره.	
- صلحه وحدت مینځته راوري.	
- ذات البيني اختلافونه لامل د دین ضایع کيدو کېږي.	
بناغلی بنوونکی د جانبي عناوینو خخه په استفاده سره زده کوونکو ته درس تشریح او توضیح کوي.	
بناغلی بنوونکی پر بعضو مهمو کلیدي نکتو زيات ترکیز کوي.	
بناغلی بنوونکی د خو زده کوونکو په مرسته درس تشریح کوي او هر یو ته دنده ورکوي، چې جانبي سرليک خپلو تولګیوالو ته تشریح کړي.	
بناغلی بنوونکی وروسته د ګروپونو نماینده ګانو خخه په خلورو مناسبو ګروپونو ويشي هفوی ته دنده ورکوي چې هر ګروپ د نماینده په شمول د صلحې او پخلاينې ارزښت په هکله بحث وکړي.	

د هر گروپ نماینده د بحث نتیجه د کاغذ په مخ لیکي.

بساغلی بسوونکی په همدي حال کې ټولکي کنترولوي د امكان په صورت کې د هر گروپ سره اشتراك هم کوي.

ارزونه:

بساغلی بسوونکی د چلې تسلی لپاره چې درس زده کړي زده کوونکي د درسي کتاب په وسیله ارزیابي کوي.

خلاصه:

دا درس په لاندې تکو کې خلاصه کېږي.

۱- د حدیث شریف راوي نوم بي عویمر دعامر زوي خزرج دقیلې خخه و، اوپه ابودداء یې شهرت درلود

ډییر لوی فقيه صحابي ؐ. پیغمبر ﷺ ورنه د حکيم الامه لقب ورکړي ؐ. کله چې مسلمانانو مدینې منوري ته

هجرت وکړ نو پیغمبر ﷺ دده اود سلمان فارسي رضي الله عنهمما ترمنځ دمواخات (ورور ګلوي) تړون وتاره. په

ټولو غزاکانو کې درسول الله ﷺ سره ملګرۍ ؐ. حضرت عثمان رض ددمشق قاضي مقرر کړي و. نوموري

د هجرت په (۳۲) کال دحضرت عثمان(رض) دخلافت په دور کې په دمشق کې وفات شو.

۲- صلحه او ورولي په اسلام کې خاص مقام لري. حتی له نفلي عباداتو خخه شمیل کېږي.

۳- صلحه باعث د اتحاد، همغږي، کاميابي، رفا، امنيت او نیکمرغې ګرځي.

۴- ذات البيني اختلافونه لامل د زوال ګرځي او هم داسلام تیت پرکوالې کېږي.

۵- د نزاع د رفع کيدلو او صلحې د راتللو په خاطر دروغ ویل جواز لري.

کورني. دنده:

۵ دقیقې

بساغلی بسوونکي زده کوونکي په کورني دنده ګماري او دوى ته دنده ورکړي، ترڅو د صلحې په ارزښت
باندې یوه پنځه کربنیزه مقاله ولیکي.

خوارلسم لوسټ: سرليک: په کارونوکي اسانتيا

مخ: ٤٦

وخت: دوه درسي ساعتونه

موخي: زده کونکي باید:

۱- د درس متن سم وویلای شي.

۲- د حدیث شریف ترجمه و کولای شي.

۳- د حدیث شریف پیغام درک کړي.

۴- د اسلام په فرامينو او درستوراتو ملزتم وي.

د بیوونکي لپاره اضافي معلومات:

- اسلام بوازنی کامل د تحریف خخه پاک دین دی، چې د انسان د ژوند د مختلفو ابعادو لپاره پکي خای شته او خواب و بیونکی د تولو مشکلاتو د بشريت لپاره دی. الله د هر امر په آخر کې د خپلو بندگانو د وس سره سم اسانتياري برابري کړي دی. مور هغه تولې په سترګو ګورو الله تعالى د دې موضوع په اړه د حج په سورت کې آيت ٧٨ فرمابي: (وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرْجٍ) ژباره: او په دین کې بې پرتاسي خه تنګي نده راوستي.

مفوسرين کرام ليکي: د اسلام په دین کې داسې حکم ندي وضع شوي، چې بشر هغه نشي کولی، بلکې په احکامو د دین کې رخصتونه او قسم اسانتياري وجود لري. هوکې کله چې مور په شرعی احکامو ته نظر کوو رخصت او سهولت په مخه رازي. د مثال په توګه د لمانځه قصر چې الله کريم فرمابي: (وَإِذَا ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَاةِ إِلَيْهِ) (سورت النساء آيت ١٠١) ژباره: او کله چې تاسي په سفر ووتلى نو خه باک نشته که په لمانځه کې لنډوالۍ وکړي.

همدارنګه د اسلام مبارک دین هغو کسانو ته، چې مریضان وي او یا په سفر کې وي د رمضان د میاشتی روزې افطار جواز ورکړي. الله متعال فرمابي: (فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيشاً أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّهُ مِنْ آيَامٍ أُخْرَ) ژباره: کسيکه از شما مریض ويا درسفر بود افطار کند وروزهای افطار شده خود را بشمارد بعد ازاينکه شفا یافت ويا از سفر برگشت روزه ګيرد. همدارنګه نور آيتونه هم شته چې انسان بې د خپل وس سره سم مکلف کړي دی. د مثال په ډول الله کريم په اخر دبقرې سورت کې فرمابي: (لَا يَكْلُفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وَسْعُهَا) (آيت ٢٨٦) ژباره: الله هېڅ نفس ته دهغه له وسې نه پورته مسئولیت نه متوجه کوي.

- نو که مور دېته دقیق متوجه شو دا نتیجه په لاس رازی، چې تول حکمونه د اسلام د بشر نفع او موافق د دوى توان سره دي او هیڅ زحمت پکي خای نلري. په همدي خاطر دا دین تول بشريت لپاره او کامل د تولو تیرو شوو اديانو خخه. لکه خنګه، چې نورو اسماني دینونو د اسلام په پرتله ډېر مشکلات درلودل لکه لمونځ، روزه او داسې نور د مثال په توګه: د نورو دینونو پیروانو به چې کله د رمضان په شپه ویده کيدل نو پر دوى باندې خوراک، خښاک او جماع حق نه درلود، سره لدې، چې شپه به پاتې وه.

او یا داچې په هرځاي کې بې د خمکې په سر لمونځ نشوای کولی. او یا که لباسونه به په نجاست ملوس شول، په مينځلو نه پاکيدل بلکې هغه خای به بې پوري کولو. اما په اسلام کې دا سهولتونه زيات دی. که یو خوک مریض وي، نو کولای شي لمونځ په ناسته وکوي او که کیناستلای نشي نو په ملاسته د وکړي او که په ملاسته هم نشي کولای نو دسر په اشاره د وکړي. او یا که او به نوي نو دپاکې خارې خخه د استفاده وکړي يعني تیمم د ووهي. او یا که کومه بنځه د خپل مخصوص فطری حالاتو سره مخ شي، نو کولای شي د ډېر سهولتونو وجود لري، چې حتی لمونځ او روزه د رمضان خورل ورته جاينز دي.

رسول الله ﷺ په دې موضوع کې (په دين کې اسانی) ډېر احاديث فرمایلی، چې خو نمونې پې ذکر کوو: (عن عائشة رضي الله عنها قالت قالَ رَسُولُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ رَفِيقٌ يُحِبُّ الرِّفْقَ فِي الْأَمْرِ كُلِّهِ) (۱)
له حضرت عائشې رضي الله عنها خخه روایت دی چې رسول الله ﷺ فرمایلی: په تحقیق سره الله نرم دی په ټولو کارونو کې نرمی خوبنوي.

همدارنگه فرمایي: (قالَ رَسُولُ اللَّهِ إِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ خَيْرًا دَخَلَ عَلَيْهِمُ الرِّفْقُ)
ژباره: رسول الله ﷺ په دې حدیث کې فرمایي: کله چې الله تعالی یو قوم ته د خیرا اراده و کړي، نو په مابین کې پې نرموالی د زړونو او نرم خویونو راولي. یعنی په مابین کې نرمی روا جېږي، چې د هغې په اثر باندې هغوى ټول د یو له بل سره مشفق او مهربان وي. نفاق او اختلاف پې له مینځ خي.
د تدریس تګلاره: پوښتنې او خوابونه، انفرادي او ګروبي، توضیحي او تشریحي.
مرستندویه درسي توکي: کتاب، تخته، تباشير.....

وخت	فعالیتونه
۵ دقیقې سریزه	بناغلی بنونکی وروسته له مقدماتي موضوعاتو خخه د خوسالونو په طرح کولو سره د تیر شوي درس ارزونه کوي. د مثال په توګه کولای شي ووایي: په کومو حالاتو کې دروغ ویل جواز لري؟ بناغلی بنونکی وروسته د اوریدلو د صحی خوابونو خخه زده کونکو ته لارښونه کوي، چې بحث و کوي، هغه کومې اسانه لاري چارې دی د هغې په وسیله سره خپل کارونه سرته ورسوی او بناغلی بنونکی مهم تکي د تخي پرمنځ ليکي. بناغلی بنونکی د تولګې د آخر خخه له یو زده کونکي نه پونښته کوي، چې آیا انسان په هفو کارونو مکلف دی، چې طاقت پې نه لري؟ بناغلی بنونکی د درس سرليک په یو زده کونکي باندې د تختې پرمنځ ليکي.
۲۵ دقیقې دلوسټ وراندي کول	بناغلی بنونکی زده کونکو ته لارښونه کوي، چې درس د کتاب له مخې په خاموشانه ډول ولولي. که کوم سوال پیدا کېږي دخان سره پې د ولیکي او عین حال کې د پخپله لاندې جانبيي عناین د تختې پر منځ ولیکي: - اسلام د اسانی دین دی. - په ژوند کې د پېغمبر ﷺ پېروي. - د حلم مقام، عفوه او صبر. - د احکامو دې حرمتی خخه خان ساتل.
	بناغلی بنونکی له یو زده کونکي خخه غواړي، چې د مبارک حدیث متن ترجمه او د کتاب له مخې ولولي. بیا له بل زده کونکي خخه غواړي، چې راوي د حدیث خپلو ټولګیوالو ته په شفاهي توګه معرفی کړي. بناغلی بنونکی د جانبيي عناینو خخه په استفادې سره زده کونکو ته درس تشریح کوي او د تشریح په جوړان کې په ځینو مهمو تکو ترکیز کوي. بناغلی بنونکی خو زده کونکو نه، چې د تشریح نوبت پې رسیدلې غواړي، چې هرنفر یو جانبي سرليک د خپلو ټولګیوالو په وړاندې تشریح کړي.

^۱ - متفق عليه

بساغلی بنوونکی زده کوونکی په مناسبو گروپونو ويشي ورته دنده ورکوي، خود حکمت په هکله او په کارونو کې سهولت خپلو متحونو کې بحث و کړي سرگروپان هم هغه برسي کوي نتیجه د ټولګي په وړاندې بيانوی او خپله بنوونکی د ټولکي نظم او کنترول نيسی.

ارزونه:

بساغلی بنوونکی د څېل اطمینان په خاطر زده کوونکی د درسي کتاب په وسیله ارزوي.

خلاصه:

۱۰ دقیقې

دا درس په لاندې تکو کې خلاصه کېږي.

۱- د اسلام دین په ټولو امورو کې سهولت او آسانی په نظر کې نیولې ۵۵.

۲- رسول الله ﷺ به کله چې په دوو کارونو کې مخیر کیده، نو اسانه به بې غوره کاوه .

۳- په کارونو کې د اسانه کار اختیارول غوره دي په دې شرط، چې ګناه پکې نوي.

۴- عفوه د الله په وړاندې غوره ده او کوم خوند چې په عفوه کې دی په غچ اخیستلو کې نشته.

۵- د الهی احکامو درناوی د ایمان خخه سرچینه اخیستې ده او د هغو بې عزتی لویه ګناه ده آن تردې چې کفرته رسیبری.

کورنۍ دنده:

۵ دقیقې

بساغلی بنوونکی زده کوونکو ته دنده ورکوي، خو درس تول نصوص د حدیث شریف په شمول سره د ترجمې په خپلو کتابچوکې ولیکي.

پنځلسه لوست:

سرليک: د ظلم مخنيوي

مخ: ۴۹

وخت: دوه درسي ساعتونه

موخي: زده کونکي باید:

۱- د حدیث شریف متن سم ولوستلی شي.

۲- د حدیث شریف کلمې سمې زده کړای شي.

۳- د ظلم چولونه و پیژندلاي شي.

۴- له مظلوم سره د مرستې او کمک حس په ضمیرونو کې وده وکړي.

اضافي معلومات:

- ظلم په لغت کې د جفاپه معنا دی او په شرعی اصطلاح کې: (وَضَعَ الشَّىءَ فِي غَيْرِ مَحْلِهِ) یعنې له خپل ځای خخه غير په بل ځای کې د یو شي اينسولو ته وايي. يا په بل عبارت هرڅه چې د خپل حد نه تیری وکړي، ظلم کنل کېږي. ظلم په درې ډوله دی:

۱- د الله په حق کې ظلم یعنې د الله په ذات او صفاتو کې شريک پیدا کول او يا د الله له ذات نه انکار کول دي.
د اظلم د ببني ورندي، حکمه په دي کې د ايمان زوال دي. او داسي کسانو ته الله پاک په قرآن کې کافر ويلی دي. لکه
خنګه چې الله تعالى فرمابي: (وَالْكُفَّارُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ) ^(۱) ژباره: کافران همدوی ظالمان دي.
همدارنګه الله فرمابي: (إِنَّ الشَّرَكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ) لقمان ۱۳ ژباره: یقينا شرك پېرلوی ظلم دي.

کله چې هوښيار او د شعور خاوند انسان د الله دیواخیني ذات نه چې دیوپي حجري نه تر لمړ پوري او ټول لیدونکي او نه
لیدونکي مخلوقات د ده د حقانيت دليل دي، انکار کوي، نو یقينا د لوی جرم مرتکب شوي او د ببني ورندي دي. باید
ووایو چې انسان اصلا په الله ظلم نه دي کړي، بلکې په خپل ځان ظلم کوي او ځان د دوزخ ورنګرخوي. ددي موضوع د
ثبت لپاره الله داسي فرمابي: (وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ وَلَكِنْ كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ) ^(۲)
ژباره: او دوی پر الله ظلم نه کړي، بلکې دوی پر خپل خانونو ظلم کونکي دي.

۲- ظلم پر خپل ځان: یعنې کله چې بنه د الله له حکمونو خخه سرغونه کوي، حرامو ته مخه کوي او د شیطان له پیروي
لاس کاري، نو پدې صورت کې پې هم پر خپل ځان ظلم کړي او هم پې خپل خوب ځان پې د عذاب ورنګرخولي دي.

۳- د بندگانو په حق کې ظلم: یعنې په ناحقه د مسلمان وينې تویول، په آبرو پې تیری کول او مال پې غصب کول بنکاره
او خرگند ظلم دي. اسلام خپل پیروان د ظلم او تیري نه په جدي توګه منعه کړي او ظلم پې پر دوی حرام کړي. د اسلام
پیغمبر ﷺ فرمابيلي: (كُلُّ مُسْلِمٍ عَلَى الْمُسْلِمِ حَرَامٌ دَمُهُ وَمَالُهُ وَعَرْضُهُ) {رواه مسلم}.

ژباره: د مسلمان هرڅه پربل مسلمان حرام دي وينه پې، مال پې او عزت پې.

^۱ سوره بقره آيت ۲۵۳

^۲ سوره النحل - آيت ۳۳

انسان باید همیشه د خپلو همجنسو په وراندې بنسکنه وکړي. د ظلم او تیری نه خان وژغوري. الله تعالی ممکن له خپل حق خخه بنسنه وکړي، خو د بنده حق نه ببني او که موضوع آخرت ته پاتي شي يعني ظالم د مظلوم حق په دنيا کې اداء نکړي، نو نیکی به پې ورځنې واخیستل شي، لکه چې رسول الله ﷺ فرمایي: (مَنْ كَانَتْ لَهُ مَظْلَمَةٌ لَا خِيَهُ مِنْ عَرْضِهِ أَوْ شَيْءٍ فَلَيَسْأَلَهُ مِنْهُ الْيَوْمَ قَبْلَ أَنْ لَا يَكُونَ دِينَارٌ وَلَا درَهْمٌ إِنْ كَانَ لَهُ عَمَلٌ صَالِحٌ أَخْذَهُ مِنْ قَدْرِ مَظْلَمَتِهِ وَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ حَسَنَاتٌ أَخْذَ مِنْ سَيِّئَاتِ صَاحِبِهِ فَحَمِلَ عَلَيْهِ) {رواه البخارى}

زیاره: چاچې د خپل ورور په حق کې ظلم کړي وي، آبرو پې توی کړي وي او یا کوم بل شي، لکه: غیبت، کنځلې او یا پې وینې بهولې وي او یا پې مال ورځنې اخیستي وي، باید د هغه خخه بنسنه وغواړي او خپل ظلم نن ورڅ په دنيا کې جیره کړي، منځکې له دې چې نه له ده سره دینار اوونه درهم وي، چې د قیامت په ورڅ پې د ظلم بدله وګرځوي. دغیت په هکله توبه ایستل کافي دي که د بنسنې غښتل ممکن نه وو اما د مال په غصبولو کې توبه کافي نده که موضوع آخرت ته پاته شوه يعني که په دنيا کې اداء نشو.

که چیرې ظالم نیک عمل ولري، نو دخپل ظلم په کچه ورځنې اخیستل کېږي او که نیک عمل ونلري، نو د مظلوم بدې پر ظالم اچول کېږي.

په حدیث کې رائي: (عَنْ إِبْرَاهِيمَ أَنَّهُ قَالَ أَلَّا يَلْمُمَنِ الظُّلْمَاتِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ) {متفق عليه} له ابن عمر خخه روایت دی چې نبی کریم ﷺ فرمایيل: ظلم دقیامت په ورڅ د تیارو لامل کېږي. (ظالم په هغه ورڅ له هر اړخه تیاري په خان کې را نغارې او له انوارو خخه محرومېږي) دسیرت په کتابونو کې راغلي کله به چې رسول الله ﷺ د پخوانو ظالمانو په کلیو تیریده نو صحابه وو ته به پې فرمایيل: له دې کلیو خخه عاجزی کوونکي او ژریدونکي تیرشی لکه خنګه، چې دابن عمر رضي الله عنہما په حدیث کې هم رائي. (عَنْ إِبْرَاهِيمَ أَنَّهُ قَالَ لَا يَأْمُرَ بالْجُنُاحِ فَلَمَّا دَخَلُوا مَسَاجِدَنِ الظَّالِمِينَ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ إِلَّا أَنْ تَكُونُوا بَاكِينَ أَنْ يُصْبِكُمْ مَا أَصَابَهُمْ ثُمَّ فَقَعَ رَأْسَهُمْ وَأَسْرَعَ حَسَنَى إِجْتَازَ الْوَادِيِّ) {متفق عليه}

له حضرت عبدالله ابن عمر رضي الله عنہما خخه روایت دی: کله چې نبی کریم ﷺ د حجر له سیمې خخه (د صالح ﷺ د قوم ثموديانو ځمکه ده) تیریده او د تبوک دغزوې ھود پې درلود، نو صحابه وو ته پې و فرمایيل: د هفو کسانو خایونو ته چې پر خپلو نفسونو پې ظلم کړي و (کفرې غوره کړي و او خپل پیغمبرې دروغجن ګنډلې و) مه داخليې، مګر داچې تاسې ژریدونکي او عبرت اخیستونکي و اوسي. له دې خای په غفلت مه تیرېږي، خو تاسې په هغه خه اختنه نشي په کوم چې دوی اختنه شوي وو. بيا رسول الله ﷺ خپل سر پت کړ او په تيزی له صحابه وو سره له هغه دېستې تیرشو.

رسول الله ﷺ همیشه خپل یاران د مظلوم له بسیارو خخه ژغورل لکه خنګه چې حضرت عليؑ دا حدیث نقل کړي دی: عَنْ عَلَىٰ قَالَ رَسُولُ اللهِ إِيَّاكَ وَدَعْوَةَ الظُّلْمُومِ فَإِنَّمَا يَسْأَلُ اللَّهَ تَعَالَى حَقَّهُ وَإِنَّ اللَّهَ لَا يَمْنَعُ ذَا حَقٍّ حَقَّهُ {رواه البیهقی} زیاره: د حضرت عليؑ نه روایت دی چې رسول الله ﷺ و فرمایيل: د مظلوم له بسیرا خخه خان ژغوره، ځکه دی له الله خخه خپل حق غواړي او په باوري توګه الله تعالی له حق د خاوند نه خپل حق نه منع کوي.

او همدارنګه له ظالم سره د مرستې په هکله په عذاب کې راغلي چې حضرت اوس بن شرحبیلؓ هغه روایت کړي دی. عن اوس بن شرحبیلؓ آنے سمع رسول الله ﷺ يَقُولُ مَنْ مَشَىَ مَعَ طَالِمٍ لِيُقُوِّيهِ وَهُوَ يَعْلَمُ آنَّهُ طَالِمٌ فَقَدْ خَرَجَ مِنَ الْإِسْلَامِ {رواه البیهقی}

زیاره: له حضرت اوس بن شرحبیل خخه روایت دی: بې شکه ده له رسول الله خخه اوریدلی دی چې فرمایل يې: خوک چې له ظالم سره ملتیا او له هغه سره مرسته کوي خو هغه پیاوړی شي په داسې حال کې چې دی پرې پوهیږي چې ظالم دی، نو یقینا د اسلام له دایرې وتلى دی.

د ځینوکلمو معنا: (ظلم: تیری) (ظالم: تیری کونکی) (مظلوم: ظلم کړی شوی) (نزاع: اختلاف - دعوا) (قدس: پاک، پاکیزه) (جاهلیت: د اسلام خخه مخکې زمانه)

د تدریس تګلاره: پونتنې او خوابونه، انفرادی او گروپی، توضیحی او تشریحی
مرستندویه درسي توګي: کتاب، تخته، تباشير.....

وخت	فعالیتونه
۵ دقیقې سریزه	بنوونکی له مقدماتي موضوعاتو خخه وروسته د خو پونتنو په طرح کولو سره د تیر شوي لوست ارزونه کوي. د بیلګې په توګه خوک کولای شي د حدیث د دغې برخې (ما خُیرَيْنَ أَمْرَيْنِ قَطُّ) معنا د تولګي په تخته ولیکي؟ بنوونکی د خوابونو له اوریدلو خخه وروسته د لوست په تخته لیکي او زده کونکو ته ظلم تعريفوي. بنوونکی له زده کونکو خخه غواړي، چې هر خپل خان سره ظالم په دوو کربنو کې لیکلی معروفی کري. بنوونکی د نمونې په ډول له خو زده کونکو خخه غواړي، چې خه بې لیکلی، نورو زده کونکو ته يې ولولي. بنوونکی له یوه زده کونکي خخه چې نسبتا بې پاملنې لړه وي پوښته کوي: هغه کومه بدہ ستونزه ده چې په هره وخت کې شتون لري او الله تعالى هغه حرامه کړي وي او عمل کونکي بې ملعون کړي وي؟ بنوونکي زده کونکو ته لارښونه کوي چې لوست په پته خوله ولولي او پخپله پدې وخت کې د ظلم، ظالم، مظلوم، نراع، مقدس او جاهلیت کلمې پر تخته لیکي.
۲۵ دقیقې د لوست وړاندې کول	بنوونکی هغه ستونزمنې کلمې چې د تختې پر مخ لیکل شوي دي، پر زده کونکو ژبارې، وروسته یوه زده کونکي ته بلنه ورکوي چې د تختې منځي ته راشي او هغه کلمې له معنا سره ولولي. بنوونکي د زده کونکو تير ونې سموي او له یوه زده کونکي خخه غواړي چې کلمې له معنا سره ولولي، او په عین وخت کې له زده کونکو خخه غوبښته کوي چې د لوست ستونزمنې کلمې په خپلو کتابچو کې ولیکي. بنوونکي یوه زده کونکي ته لارښونه کوي چې د لوست خنګیز سر لیکونه د تختې پر مخ ولیکي. بساغلي بنوونکي له خنګیز سر لیکونو خخه په ګټه اخيستلو سره لوست تشریح کوي او په ارزښتاکو کلمو باندې ډېر تینګار کوي.
	بنوونکي د لوست له توضیح خخه وروسته زده کونکو ته لارښونه کوي چې د تختې پر مخ لیکلې کلمې په خپلو کتابچو کې ولیکي.
	بنوونکي له دوو زده کونکو خخه غواړي چې یو بې خنګیز سر لیکونه ولولي او بل بې پر تخته ولیکي: - د حدیث حکمت. - د ظالم لاس نیول ضروري دي. - له مظلومانو سره مرسته لازمي ۵۵. - له ظالم سره مرسته یعنی خه؟ بنوونکي خنګیز سر لیکونه په یوه زده کونکي د تختې له منځي په لور او اواز ولولي.

بنوونکی هغه ستونزمنې کلمې چې د تختې پر مخ لیکل شوې دي، پر زده کوونکو ژبارې وروسته يوه زده کوونکي ته بلنه ورکوي چې د تختې منځي ته راشي او هغه کلمې له معنا سره ولولي. بنوونکي د زده کوونکو تير وتنې سموي، او له يو زده کوونکي خنځه غواپري چې کلمې له معنا سره ولولي، او په عين وخت کې له زده کوونکو خنځه غوبښته کوي چې د لوست ستونزمنې کلمې په خپلو کتابچو کې ولیکي. بنوونکي يو زده کوونکي ته لارښونه کوي چې د لوست خنګيز سر ليکونه د تختې پر مخ ولیکي. بنوونکي له خنګيز سر ليکونو خنځه په ګډه اخیستلو سره لوست تشریح کوي او په ارزښتاکو کلمو باندې ډېر ټینګار کوي.

بنوونکي د لوست له توضیح خنځه وروسته زده کوونکو ته لارښونه کوي چې د تختې پر مخ لیکلې کلمې په خپلو کتابچو کې ولیکي.

بنوونکي زده کوونکي په خو ډلو وبشي او دنده ورکوي چې د نامتو صحابه حضرت ابو هریره رض د شخصيت په اړه يو له بل سره بحث او خبرې وکړي.

بنوونکي د ګروپونو د کار په وخت کې ټولګي ټسټول او نظم برابوري او د اړتیا په صورت کې د ډلو په بحث کې ګډون کوي.

بناغلی بنوونکي له هر ې په ډلي خنځه غوبښته کوي چې خان ته يو مشر وفاکي او د بحث پایلې په يوه پانهه کاغذ کې ولیکي او د دوى مشر دې هغه کلمې د ټولګيوالو په وړاندې د ټولګي په مخ کې ولولي.

۱۰ دقیقې

ارزوونه:

بنوونکي د بحث پایلې ارزوي. زده کوونکي خپلو تير وتنو ته متوجه کوي او هڅوي يې.

لټهیز:

له دې لوست خنځه لاندې نکټې لټهیز کېږي:

۱- باید مسلمان د ظالم لاس له ظلم خنځه ونيسي چې دا پېچله له هغه سره مرسته ۵۵.

۲- اسلامي دولت باید د مظلومانو احوال واخلي او له هغه خنځه دفاع وکړي.

۳- ظلم د بد بختي او د الله د قهر لامل ګړئي.

۴- د ظالمانو يا مجرمانو مرسته چې حق بې نه وي په حقیقت کې د جاهلیت د له وخته سره تراو لري.

کورنۍ دنده:

بنوونکي زده کوونکو ته لارښونه کوي چې حدیث شریف په کور کې ژبارې سره حفظ کړي .

۵ دقیقې

شپار لسم لوست:

سرلیک: د غضب در ملنې

مخ: ۵۲

وخت: دوه درسي ساعتونه

موخې: زده کونکي باید:

- ۱- د حدیث شریف متن سم ولوستلى شي.
- ۲- د حدیث شریف موخه او غوبنښه درک کړلی شي.
- ۳- د حدیث شریف کلمې سمې زده کړای شي.
- ۴- د قېړ او غضب په هکله نورو ته خبرې وکړلای شي.

اضافې معلومات:

- قهر او غوشه یو فطري خیز دی، چې په ډپرو وختونو کې انسان ته راخي عقل بې ترتأيیر لاندې راولي او په دي اساس پرتوول بدن باندې حکم کونکي ګرځي. اما د دغه خیز اصلې تحریکونکي شیطان ملعون دی. شیطان د غوسي په حالت کې انسان زشت او ناروا کارونو ته را بولې. له غوسي او شیطان خخه د خلاصون ډيره به لاره او دس کول دي. د اسلام دین تل خپل پیروان د اعصابو راحت ته رانګاري او تشویق کوي بې. لکه خنګه چې الله عزو جل فرمایي: (وَسَارِعُوا إِلَى مَغْفِرَةٍ مِّنْ رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرَضُهَا السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ لِلْمُتَقِينَ * الَّذِينَ يُنِفِّقُونَ فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ وَالْكَظِيمَنَ الْغَيْظَ وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ) ۱۲۴ او ۱۲۴ آل عمران سورت.

ژیاره: پر هغه لاره په منډه منډه وڅلني چې ستاسي د پروډګار دېښې او د هغه د جنت خواهه تللي ده چې هغه لکه د اسمانوونو او ځمکې په شان پراخ دی او هغه له خدايده د پېړدونکيو خلکو لپاره تيار کړای شویدی د هفو لپاره چې دبایايو او بېوزلې په دواړو حالاتو کې مال مصرفوي، غوشه غوري او د نورو لنډ پارې بښې داسې نېکان خلک د خدائ ډېر خوبن دي.

- قهر او غوشه زیات خایونه لري البتہ په بعضې خایونو کې د تائید وړ وي. له هغه بې غوسي خخه په اسلام کې دغیرت او ايماني احساساتو په تعییر سره ياده شوي. هغه غوشه د تائید وړ ده چې کله د الله د حدودو او د الله د احکامو په وړاندې بې عزتي وشي. په داسې حالاتو کې غوشه او قهر نکول بې له سستي او وضعف خخه بل مفهوم نلري. یعنې که چېږي خوک د الله د حکمونو یا درسول الله ﷺ د ستون بې پروايي او بې عزتي کوي باید د مؤمن په ضمير کې احساسات او غوشه راوپارېږي، چې دا قهر له ايمان خخه سرچينه اخلي. حضرت موسى ﷺ کله چې د تورات د حکمونو اخیستلو ته د سینا غره ته لار، سره لدې چې حضرت هارون ﷺ پې د خپل خان نماینده وتاکه اما اکثریت د قوم کمراهي او شرک ته مخه کړي وه، نو حضرت موسى ﷺ کله چې را وګرځید هفوی بې مشرکان ولیدل، په غوشه شو، نو قهر او غوشه د موسى ﷺ هم له ايماني او ديني احساساتو خخه وه.

او که چېږي انسان په داسې حالاتو کې بې تفاوتی یا محافظه کاري وکړي، شاید د الله تعالى د قهر لاندې راشي، لکه: همه مجرم غوندي ګټل کېږي، لکه هغه عابد چې د نورو د جرم په وړاندې بې بې تفاوتی غوره کړي وه او په خیره کې بې د هفوی د ارتکاب له امله بدلون نه راتللو نه راتله چې په پاکې بې برخليک دنورو په خير شو. په حدیث کې دا عبرتناکه قصه له حضرت جابر رض د رسول الله ﷺ خخه روایت ده: (عَنْ جَابِرَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ أَوْحَى اللَّهُ عَزُوْجَلَ إِلَى جِبْرِيلَ عَلَيْهِ السَّلَامُ أَنْ أَقْلُبَ مَدِينَةً كَذَا وَكَذَا بِاهْلِهَا فَقَالَ يَا رَبِّ إِنَّ فِيهِمْ عَبْدَكَ فَلَانَا لَمْ يَعْصِكَ طَرَفَةً عَيْنٍ قَالَ أَقْلِبْهَا عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ فَإِنَّ وَجَهَهُ لَمْ يَتَمَعَّرْ فِي سَاعَةً قَطَّ) {درؤه البیهقي}

له حضرت جابر رض خخه روایت دی چې رسول الله ﷺ و فرمایل: الله متعال حضرت جبرئيل ﷺ ته حکم وکړ، چې فلاڼي بسار له او سیدونکو سره چې کړه. حضرت جبرئيل ﷺ و فرمایل: اى الله په هغه کې ستا هغه فلاڼي بنده دی او هيڅکله یې د

سترهکو د رپ په اندازه گناه نده کړي! الله فرمایي: ورباندي پې چې کړه، خکه هغه به د دوى د نافرمانۍ په ورباندي خچل تندی د الله په خاطر ترو هم نکړ. متأسفانه خینې مسلمانان نن ورڅ په دې حالت کې قرار لري او د مسؤليت احساس نکوي.

د خينوکلمو معنا: (حنين: طائف او مکې تر منځ له مکې خخه د ۲۶ کيلو مترو په واتن لري د يوې درې نوم. رسول الله ﷺ هله د غزوې لپاره تشریف وړي و) (حواس: دحس جمع ده - پې له آواز خخه حرکت) (مضطرب - پريشانه) (احتلال - خلل) (استیلاء - غلبه) (قایم - ولار - ثبات) (تأنی - خنډ ايستل، آهسته کيدل)

د تدریس تګلاره: پوبنتې او ئوابونه، انفرادي او ګروبي، توضیحي او تشریحي مرستندویه درسي توګي: کتاب، تخته، تباشير.....

وخت	فعاليتونه
5 دقیقې سریزه	بناغلي بنوونکي تولګي ته له نتوتلو سره سم له سلام اچولو، د الله تعالي له حمد او ثناء له ويلو د زده کوونکو له احوال پوبنتې، د تولګي له تنظيم او د حاضري له اخيستلو خخه وروسته د هخونې په غرض د لوست د سرليک د پیداکولو په اړه له زده کوونکو خخه پوبنتې کوي، مثلا: خوک ويلاي شي چې چاته ظالم ويلاي شو؟
25 دقیقې د لوست ورباندي کول	بنوونکي دې د پورتې پوبنتې د سم خواب له اورېدلو خخه وروسته د لوست سرليک چې(دغضب درملنه) ده، د زده کوونکي په لاس پر تخته باندي په بنسکلي او بنایسته خط ولیکي. بنوونکي د تولګي له اخر خخه دوه زده کوونکي غواړي چې یو پې خنګیز سر ليکونه ولولي او بل یې د تختې پر مخ ليکي: - غصب ضعف دی او صبرقوټ. - د قهر او غوسې بدې پايلې. - ټولنیز زيانونه. - د قهر او غصب لامل. - د غصب علاج .
د لوست ورباندي	بنوونکي له زده کوونکو غواړي چې ټول لوست په پته خوله مطالعه کړي او د مهمو ټکو لاندې کربنې وباسي او خپله پدې وخت کې داكلمي: حنين، حواس، مضطرب، اختلال، استیلاء، قایم وتأنی په معناسره پر تخته ليکي.
د لوست ورباندي	بنوونکي لوړۍ د لوست ستونزمنې کلمې او د هغو سمې معناوې زده کوونکو ته د تختې پر مخ تشریح کوي او د دې تر خنګ له دوى خخه غواړي چې هغه کلمې له معناوو سره په خپلو کتابچو کې ولیکي. بناغلي بنوونکي زده کوونکي په دربو يا خلورو ګروپونو وېشي او تنظيموي یې، دوى ته لارښونه کوي چې د قهر او غوسې په هکله یو له بل سره خبرې وکړي بیا پې په لنډ ډول په یوه پانه کاغذ کې ولیکي او بنوونکي د دې لړۍ سرپرستي کوي.
د لوست ورباندي	بنوونکي د زده کوونکو د بحث پر وخت د اړتیا په صورت کې له دوى سره ګډون کوي او کمزورې زده کوونکي زييات هڅوي.
د لوست ورباندي	بناغلي بنوونکي د ډله یېز کار له پاڼه ته رسپدو وروسته د هري ډلې له مشر خخه غواړي چې د تولګي مخې ته راشي او د بحث پايلې ټولو زده کوونکو ته ووایي، خپله د دوى دکار پايلې ارزوي او تير وتنې یې له توهین پرته اصلاح کوي.

۱۰ دقیقې

ارزوونه:

- بنوونکى د خپل خان د ډاډه کولو لپاره زده کوونکي د درسي کتاب په پوبنستو باندي ارزوي.
- لنديز: دا لوست په لاندي تکو کي لنديز کولاي شو.
- ۱ - د الله تعالى ذكر کول او اودس کول د قهر او غوسې لپاره بهترین علاج دی، ئىكە شيطان د ذاکرینو په زړه کې خای نه لري.
- ۲ - زر په غوسمه کيدل د انسان په کمزوری دلالت کوي صبر او حوصله د انسان په قوت دلالت کوي.
- ۳ - قهر او غوسمه د انسان عقل له منځه وړي او انسان د خپل خان تابع ګرځوي.
- ۴ - غضب ډېر زيانونه لري مثال د ټولې او خلکو په وړاندې رېل کيدل.
- ۵ - په ځينو څایونو کې قهر او غوسمه رووا ده همدارنګه غیرت، ايماني احساس او ديني دی کورني دنده: بنوونکى زده کوونکو ته د کورني دندې په اړه معلومات ورکوي، د هغې په سرته رسولو ګماري.

۵ دقیقې

اوه لسم لوست:

سرلیک: غوره خلک

مخ: ۵۵

وخت: دوه درسي ساعتونه

موخچي: زده کونونکي باید:

۱- د حدیث مبارک حفظ و کولای شي.

۲- د حدیث شریف مفهوم او معنا درک کپلی شي.

۳- د حدیث شریف موخه په خپل ژوند کې رعایت کپلی شي.

۴- د لوست متن سم ولوستلای شي او له مطلب خخه پې اخیستنه و کپلی شي.

اضافې معلومات:

هر مسلمان د خپل ايمان او اخلاقو په نسبت له خپل خانگىرى مقام خخه برخمن دى. مقام او مرتبه په شخصيت پوري تپلى ده. يعني شخصيت او ايمانداري د يو بنده له اخلاقو، کېنۋ او معاملې خخه معلومىري. نيك اخلاق خپلی خانگىلى لري. چې يوه بې د نورو خلکو په وړاندې خير رسول او خير غوبنتل دى.

- چا چې پدې نيك صفت منکولې لکولې او دا لور او صاف بې دخانونولپاره غوره کې دی رسول الله دوى د بهترینو خلکو له ډلي خخه بللي دي.

هغه خوک کولاي شي لدې ډلي خخه حساب شي، چې نورو ته بې معنوی او يا مادي خير په عمل کې رسيدلى وي او خلکو په عمل کې ورخخه گكته تر لاسه کې دې وي، نه دا چې يوازې په شعار ويلوسره.

خير رسول له دوو لارو صورت ونيسي اويا په دوه ډوله دى. يو بې مادي او بل بې معنوی.

۱- مادي خير: لكه خوک چې د خپلې فريکي قوي او يا دلاس او ژې او يا د خپل مال او پيسو. او ياهم دقلم او خپل او اسيايو په وسیله دخلکو لپاره د گكتې او خدمت مصدر گرخې، چې دا ټولې پورتني برخې د خير الناس په مصدقاق کې راخې پدې شرط سره چې نيت او موخه بې يوازې د الله رضاوی.

۲- معنوی خير: په مثال ده چاچې د الله د رضا لپاره مسلمانانو او يا بې اولادونو ته بنوونه او روزنه ورگري خصوصا په قراني او ديني بنوونه او روزنه کې. دغه شان خلک هم د خير الناس تر مصدقاق لاندې راخې. لكه رسول الله د داسي بهترینو کسانو په هکله فرمابي: روای بې هم حضرت امير المؤمنین عثمان بن عفان دى. (عن عثمان قالَ قَالَ رَسُولُ اللهِ خَيْرُكُمْ مَنْ تَعْلَمَ الْقُرْآنَ وَعَلِمَهُ) {رواه البخاري}

ڇياره: له حضرت عثمان ده خخه روایت دى، چې رسول الله فرمابي: تاسو کې هغه خوک دى چې قرآن زده کې او نورو ته بې ونسې. رسول الله نورو ته د خير رسونکو فضيلتونه زييات بيان کري دي، چې خو بې د نمونې په توګه يادوو کوو. (عن ابن عمرأن رسول الله قالَ أَمْلِسْمُ أَخْوَمُ الْمُسْلِمِ لَا يَظْلِمُهُ وَلَا يَسْلِمُهُ وَمَنْ كَانَ فِي حَاجَةٍ أَخِيهُ كَانَ اللَّهُ فِي حَاجَتِهِ وَمَنْ فَرَّجَ عَنْ مُسْلِمٍ كُرْبَةً فَرَّجَ اللَّهُ عَنْهُ كُرْبَةً مِّنْ كُرْبَاتِ يَوْمِ الْقِيَمَةِ وَمَنْ سَتَرَ مُسْلِمًا سَتَرَهُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ) {متفق عليه}

ڇياره: له حضرت ابن عمر رضي الله عنهمما خخه روایت دى په تحقیق سره رسول الله و فرمابي: مسلمان د مسلمان ورور دى، ظلم دي پري نه کوي او نه بې دي ت دبمن تهسلیموي او خوک چې د چا په حاجت کې وي، نو الله د هغه په حاجت کې دى او چاچې له مسلمان خخه سختي لري کړه، نو الله به د قیامت په ورخ له د خخه سختي لري کې او چاچې يو مسلمان پت کړ، نو الله به د قیامت په ورخ دى پت کې يعني عیيونه به بې پت کې.

همدارنگه حضرت ابوهیره رض دا حدیث د رسول الله صلی الله علیه و آله و آله و آله خخه روایت کری دی: (عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ مَنْ نَفَسَ عَنْ مُؤْمِنٍ كُرْبَةً مِنْ كُرْبَةَ الْدُّنْيَا نَفَسَ اللَّهُ عَنْهُ كُرْبَةً مِنْ كُرْبَةِ يَوْمِ الْقِيَمَةِ وَمَنْ يَسَرَّ عَلَى مُعْسِرٍ يَسِّرَ اللَّهُ عَلَيْهِ فِي الدُّنْيَا وَالآخِرَةِ وَمَنْ سَتَرَ مُسْلِمًا سَتَرَهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالآخِرَةِ وَاللَّهُ فِي عَوْنَانِ الْعَبْدُ مَا كَانَ الْعَبْدُ فِي عَوْنَانِ أَخِيهِ) {رواه مسلم}

ژیاره: له ابی هیره رض خخه روایت دی، چې رسول الله صلی الله علیه و آله و آله و آله فرمایلی دی: چاچې له یو مسلمان خخه دنیابی غم یا تکلیف لري کړ، نو الله به د قیامت په ورخ له د خخه د آخرت غمونه او تکلیفونه لري کړي او چاچې سختي یا تکلیف لري کړ نو الله به له د خخه د دنيا او آخرت تکلیفونه او سختي لري کړي، چاچې د مسلمان عبيونه پت کړل، نو الله به په دنيا او آخرت کې دده عبيونه پت کړي او الله د خپل بنده په مرسته کې دی تر هغه دبل ورور په کومک او مرسته کې وي. (مراد پې ديني ورور دی) په لاندې حدیث کې د خیر رسولو داده چې سړی جنت ته داخلوي.

(عَنْ أَنْسٍ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ مَنْ قَضَى لِأَحَدٍ مِنْ أُمَّتِي حَاجَةً يُبِرِيدُ أَنَّ يَسِّرَهُ بِهَا فَقَدْ سَرَّنِي وَمَنْ سَرَّنِي فَقَدْ سَرَّ اللَّهُ وَمَنْ سَرَّ اللَّهَ أَدْخِلَهُ الْجَنَّةَ) {رواه السیفی}

ژیاره: له حضرت انس رض خخه روایت دی، چې رسول الله صلی الله علیه و آله و آله و آله فرمایلی دی:

څوک چې زما له یو امتی خخه یوه اړتیا لري کړي او موځه پې دده خوشحالی وي، نو په حقیقت کې پې زه خوشحاله کړي یم او چاچې زه خوشحاله کړم، په حقیقت کې پې الله خوشحاله کړي دی، څوک چې الله تعالى خوشحاله کړي هغه به پې جنت ته داخل کړي.

د خینوکلمو معنا: (مفتي: فتوا ورکونکي) (مجتهد: کوشش کونکي او په شرعې اصطلاح کې پې په هغه چا اطلاق کېږي، چې له نصوصو خخه د احکامو په را ایستلو کې هڅه او هاند کوي) (نافع: نفع رسونکي) (عوام: عام وګړي د خواصو ضد) (رفع: پورته کول)

د تدریس تګلاره: پوبنټي او خوابونه، انفرادي او ګروبي، توضیحي او تشریحی
مرستندویه درسي توکي: کتاب، تخته، تباشير ....

وخت	فعالیتونه
۵ دقیقې سریزه	بنوونکي ټولګي ته له ننرتو سره سم له سلام اچولو، او د الله تعالى له حمد او ثناء او پر پیغمبر <small>صلی الله علیه و آله و آله و آله</small> باندې له درود ویلو، د زده کونکو له احوال پوبنټي، د ټولګي له تنظيم او د حاضري له اخيستلو وروسته مخکيني لوست د کورني. دندي په کتلو سره چې په هغې کې د حدیث شریف حفظ هم شامل دی ارزوي.
۲۵ دقیقې د لوست وراندې کول	بنوونکي د نوي لوست په اړه د انګېزې او نوي لوست ته د سرليک پیدا کولو په موځه له خو زده کونکو خخه پوبنټي کوي، لکه: څوک کولای شي چې د بنه انسان صفتونه بیان کړي؟
بنوونکي دې د پورتنې پوبنټي د صحیح خواب له اورېدلو خخه وروسته له یوه زده کونکي خخه وغواړي چې د لوست سرليک (غوره خلک) پر تخته په بسکلې او بنسایسته خط ولیکي.	
بنوونکي زده کونکو ته لارښونه کوي چې لوست په پته خوله ولولي او پخپله پدې وخت کې د حدیث شریف د متن ستونزمنې کلمې له معنا سره پر تخته ليکي.	
بنوونکي په یو پې زړه زده کونکي د حدیث شریف متن چې په کاغذ کې لیکل شوی، د تختې په یوه کونج کې څرووي.	
بنوونکي د حدیث شریف متن د پېلګې په خبر لولي او له زده کونکو خخه غواړي چې خپلو کتابونو ته په خبر وګوري.	
بنوونکي د حدیث شریف متن په خو تکړه زده کونکو باندې تکراروی او وروسته له نورو پاتې زده کونکو	

غواري چې هغه لوست ولولي چې د ټولو زده کونکو له سمو لوستلو خخه بنه ډاډمن شي.
بنوونکي لومړي د لوست ستونزمنې کلمې او د هغو سمې معناوي زده کونکو ته د تختې پر مخ تشریح کوي
او ددې تر خنګ له دوى خخه غواري چې هغه کلمې له معناوو سره په خپلو کتابچو کې ولیکي.

بنوونکي چې کله د لوست له سم لوستلو خخه ډاډه شي د حدیث شریف متن ژباري او دا کار درې څله تکراروي
چې ټول زده کونکي د حدیث په معنا پوه شي.

بنوونکي له زده کونکو غواري چې ټول لوست په پته خوله مطالعه کړي او تر مهمو ټکو لاندي کربنه ویاسي
او خپله پدې وخت کې د لوست خنگیز سر لیکونه پر تخته ليکي.

بنوونکي زده کونکي په دربو یا خلورو ډلو وېشي او تنظيموي بي، دوى ته لارښونه کوي چې د غوره
خلکو او غوره اخلاقو په اړه یو له بل سره بحث وکړي او د بدوم خلکو او بدوم اخلاقو په اړه هم یو له بل
سره خبرې وکړي. بیا بې په لنډ ډول په یوه پانه کاغذ کې ولیکي او بنوونکي د دې لپې سرپرستي کوي.

بنوونکي د زده کونکو د بحث پر وخت د اړتیا په صورت کې له دوى سره ګډون کوي او کمزوري
زده کونکي زيات هشوي.

بنوونکي د ډله یېز کار له پای ته رسپدو وروسته د هري ډلي له مشر خخه غواري چې د ټولګي مخې ته
راشي او د بحث پايلې ټولو زده کونکو ته ووایي، خپله د دوى دکار پايلې ارزوي او تير وتنې بي له توهین
پرته اصلاح کوي.

ارزونه:

بنوونکي دې په شفاهي او یا کتبې ډول زده کونکي او ارزوي او د لوست د زده کړي په هکله دې ځان
ډاډمن کړي.

لنډېز:

- پورتنى لوست په لاندي ټکو کې لنډولای شو:
۱- غوره خلک هغه کسان دي، چې عملاً د خلکو په خدمت کې وي.
۲- خدمت او نفعه په دوه ډوله ده یو معنوی او بل مادي.
۳- مرسته او خير رسول له راسخ ايمان او بنو اخلاقو خخه ده.
۴- معلومه شوه چې بد خلک هغه دي چې نورو ته بې زيان رسپري.

کورني دنده:

بنوونکي زده کونکو ته د هېڅي کورني دندې په اړه چې په درسي کتاب کې ورکړل شوې ده، معلومات
ورکوي او د خپلو لازمي معلوماتو په سره رسولو کې زده کونکي مکلفوي او ټينګار کوي چې مبارک
حدیث حفظ کړي.

دقيقې

اتلس م لوست:

سرليک: د ايمان خانگي

مخ: ۵۷

وخت: دوه درسي ساعتونه

موخچي: زده کونونکي باید:

۱- د لوست متن سم ولوستلای شي.

۲- د حدیث شریف معنا او مفهوم و پیشني.

۳- د ايمان له خانگو سره بلدتیا پیدا کړای شي.

۴- په خپلو کړو او ورو کې د حیاء نبېي او نښاني خرگندې کړای شي.

اضافي معلومات :

- ايمان په لغت کې باور او تصدق ته ويل کيري او د شرعې په اصطلاح کې په تولو هغو ويناوو او هغه شيانو چې د الله له لوري يې راوري دي، باور درلودل دي.

- د ايمان اصول درې شيان دي. يا په بله وينا د ايمان اساسی محور درې شيان تشکيلوي: توحيد، رسالت او معاد چې دا درې اصول تولو مؤمن به شيانو ته شاملوي. دېلګې په توګه له مرګه وروسته په ژوندي کيدو ايمان درلودل، په جنت او دوزخ باندي ايمان درلودل په معاد پوري اړه لري. مؤمن هغه خوک دې په غبيي امورو پوره باور او ايمان ولري او مسلمان هغه خوک دې، چې د قلبي تصدق سره د اسلام ظاهري کارونه هم تر سره کوي.

که چيرته د اسلام او ايمان کلمې يو خای ذکر شي، نو له ايمان خخه مراد شرعاي ايمان دې او د اسلام هدف د اسلام پنځه بناوي دي، خوکله چې جلا جلا ذکر شي، نو دواړه يوه معنا ورکوي، لکه مؤمن د مسلمان په معنى او مسلمان دمؤمن په معنا دې.

- د ايمان ضد کفر دې چې هيڅکله له ايمان سره يو خای کیدايو نشي. کفر د انکار په معنا دې او په اصطلاح کې له هغو دريو اصولو يا يو له هغو نه انکار دې.

- مراد له تصدق خخه يوازې پوهيدنه او پیشندنه نده، خکه اهل کتابو د تولو په پرتله د الله د رسول ﷺ شخصيت پوره او بشپړ پیزانده لکه چې الله تعالى فرمابي: (يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ أَبْنَاءَهُمْ) (بقره سورت ۱۴۶) ژباره: یهودو محمد ﷺ داسې پیزانده، لکه: خپل او لادونه چې پیشني.

نو له تصدق خخه مراد يقين او باوردي البته داسې باور چې د بنده زړه او باطن ورباندي آرامېږي.

- د اهل سنت او جماعت په مذهب که يو تن په کبیره ګناه مرتکب شي او يا دا چې د ايمان په څنګ کې نیک عملونه ونه لري بيا هم مؤمن دې او ايمان ورڅخه نه سلب کيري اما فاسق ګټل کيري.

- خينو صحابه وو اوتابعينو د اسلام په اركانو عمل د ايمان جز ګټلې دې.

- خوارج دلوبې ګناه مرتکب ته کافر وابي.

- معتزله د گناه مرتكب کافر نه گئي او نه مسلمان بلکي د داسې خلکو په هکله منځګری دریخ لري. دا لومنې بدعت دی چې په عقائدو کې پیدا شو. ^(۱)

لکه خنګه چې په درسي کتاب کې په حدیث کې راغلي: ايمان خه د پاسه اويا خانګي لري چې تر ټولو غوره خانګه یې د لا إِلَّا اللَّهُ وَيْلٌ لِّمَنْ يَعْمَلُ مَا لَمْ يُكَفِّرُ^۲ که چې په ترتیلو تیته خانګه یې له لاري خخه د ضررناکو شيانيو لري کول دي.

حضرت رسول الله ﷺ کله حیاء د ايمان جز ګنډلې ده او کله یې نکاح د ايمان جز ګنډلې ده او په یوبل څای کې یې مينه او دوستي د ايمان جز ګنډلې ده، لکه چې په احاديثو کې راخې: (عَنْ أَنَسٍ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ إِذَا تَرَوْجَ الْعَبْدَ فَقَدْ إِسْتَكَمَ نَصْفَ الدِّينِ فَلَيَقُولَّ اللَّهُ فِي النِّصْفِ الْبَاقِيِّ) {رواه البیهقی}

له حضرت انس ﷺ خخه روایت دی، چې رسول الله ﷺ فرمایلی: کله چې بنده نکاح وکړي، نو په باوري توګه نیم دین یې بشپړ کړ، نو باید د نیم نور په هکله له الله تعالى خخه ووپړېږي.

او په بل حدیث کې راخې: (عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ لَا تَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّى تُؤْمِنُوا وَلَا تُؤْمِنُوا حَتَّى تَحَابُوا أُولَئِكُمْ عَلَى شَيْءٍ إِذَا فَعَلْتُمُوهُ تَحَابِتُمْ أَفْشُوا السَّلَامَ بَيْنَكُمْ) {رواه مسلم}

ژباره: له حضرت ابوهریره ﷺ خخه روایت دی وایي: رسول الله ﷺ و فرمایل: جنت ته به داخل نشي، خو ايمان را نه وړي او ايمان به نه راوري خو یو له بل سره مينه ونه لري. آيا تاسو ته په یوه داسې شي دلالت ونه کوم چې که هغه ترسره کړي، نو یو له بل سره به مو مينه پیدا شي. (هغه شي دا دی) چې په خپلو کې سلام اچول خور کړي.

همدارنګه په بل حدیث کې راخې: (عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ وَالْحَايَا شَعْبَةُ مِنَ الْإِيمَانِ) {متفق عليه} ژباره: له حضرت ابوهریره ﷺ خخه روایت دی وایي: د الله رسول و فرمایل: او حیاء دایمان غوره خانګه ده.

او همدارنګه امانت ساتنه له اسلام د ارزښتناکو خویونو خخه یو خوي دی، چې د ايمان جز ګل کېږي او د یوه سېږي په اميښولي دلالت کوي، خکه د الله رسول فرمایل: (عَنْ أَنَسٍ قَالَ قَلَمَّا خَطَبَنَا رَسُولُ اللَّهِ إِلَّا قَالَ لَا إِيمَانَ لِمَنْ لَا أَمَانَةَ لَهُ وَلَا دِينَ لِمَنْ لَا عَهْدَ لَهُ) {رواه البیهقی}

ژباره: له انس ﷺ خخه روایت دی، چې کله به رسول الله ﷺ مور ته وعظ کاوه فرمایل به یې: خوک چې دامانت رعایت نه کوي بشپړ مؤمن ندي او همدارنګه خوک چې په خپله ژمنه وفا نه کوي د کامل دین لرونکي ندي.

- لکه خنګه چې ايمان بیلا بیلې خانګي لري، چې بنده باید له هغو ټولو چیسو خخه د خپل زړه او ضمیر نیالګي خروبه کړي او خپله خوله یې د هغو له خوند خخه خوره کړي البتہ د ايمان له چینې خروبوالي او د هغو له مزې خخه خوره والي د نيكو اعمالو تر سره کول او په هغو کې سود اخلاص بسودل دي، چې په دې هکله هم حدیث راغلي دي. (عَنْ عَبَّاسِ بْنِ عبدِ الْمُطَّلِبِ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ذَاقَ طَعْمَ الْإِيمَانَ مَنْ رَضِيَ بِاللَّهِ رَبِّاً وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا وَبِمُحَمَّدٍ رَسُولاً) {رواه المسلم}

ژباره: له حضرت عباس بن عبدالمطلب ﷺ خخه روایت دی، چې رسول الله ﷺ و فرمایل: د ايمان له خوند خخه هغه هغه خوک ګتيه اخستلي شي، چې د الله په روبيت، د اسلام د دين حقانيت او د محمد ﷺ په رسالت خوشحاله او داد من وي.

د ځینو ګلمو معنا: (اصحاب صفة: درسول الله ﷺ هغه یارانو ته ويل کېږي، چې ځانونه یې د علم دين لپاره وقف کړي وو او اکثره وخت یې د نبوي مسجد په صفحه تیرا و.ه). (ذکاوت: پوهه) (متضمن: تضمین کوونکي) (غريزه: د انسان فطري قوت)

د تدریس تگلاره: پونتنی او خوابونه، انفرادی او گروپی، توضیحی او تشریحی.

مرستندویه درسي توکي: کتاب، تخته، تباشير.....

وخت	فعالیتونه
۵ دقیقې سریزه	بنوونکي تولگي ته له ننوتلو سره سم له سلام اچولو او د الله تعالي له حمد او ثناء او پر پیغمبر ﷺ باندي له درود ويلو، د زده کوونکو له احوال پونتنی، د تولگي له تنظيم او د حاضري له اخیستلو وروسته مخکینی لوست د کورنى دندې په کنلو سره چې په هغې کې د حدیث شریف حفظ هم شامل دی ارزوي. بنوونکي د نوي لوست په اړه د انګېزې پیدا کولو او نوي لوست ته د سرليک پیدا کولو په موخه له خو زده کوونکو خخه پونتنی کوي، لکه: ايمان خو خانګي لري؟
۲۵ دقیقې د لوست وړاندې کول	بنوونکي د پورتني پونتنی د سم خواب له اورېدلو خخه وروسته د لوست سرليک چې (د ايمان اړين خیزونه) دي، د زده کوونکي په لاس پر تخته باندي په بنکلې او بنايسته خط ليکي. بنوونکي له خو زده کوونکو خخه غواړي، چې هر یو ې په خپل خای کې ودربرې او ايمان په لغت او اصطلاح کې تعریف کري.
	بنوونکي زده کوونکو ته لارښونه کوي چې لوست په پته خوله ولولي او پخچله پدې وخت کې دا کلمې اصحاب صفة، ذکاوت، تضمین کوونکي او فطرت پر تخته ليکي.
	بنوونکي هغه ستونزمي کلمې چې د تختې پر مخ ليکل شوي دي پر زده کوونکو ژبارې، وروسته یوه زده کوونکي ته بلنه ورکوي چې د تختې منځي ته راشي او هغه کلمې له معنا سره ولولي، بنوونکي د زده کوونکو تير ونې سموي او له یوه زده کوونکي خخه غواړي چې کلمې له معنا سره ولولي او په عين وخت کې له زده کوونکو خخه غونتنه کوي چې د لوست ستونزمي کلمې په خپلو کتابچو کې ولیکي. بنوونکي یوه زده کوونکي ته لارښونه کوي چې د لوست خنگيز سر لیکونه د تختې پر مخ ولیکي. د ايمان خصلتونه، - د کلمې طيبي فضيلت، - د کلمې غونتنې، - د دلارو اوسرکونو خخه د زيان رسونکو شيانيو ليږي کول، - حياء د ايمان برخه ۵،
	بنوونکي له خنگيزو سرليکونو خخه په ګټه اخیستلو سره لوست تشریح کوي او په ارزښتاکو کلمو باندي دې پر تینګار کوي.
	بنوونکي د لوست له توضیح خخه وروسته زده کوونکو ته لارښونه کوي چې د تختې پر مخ ليکلې کلمې په خپلو کتابچو کې ولیکي.
	بنوونکي زده کوونکي په خو ډلو وېشي او دنده ورکوي چې د طيبي کلمې د فضيلت په هکله او هغه خیزونه په اړه چې په لارو کې دخلکو د زيان سبب ګرځي يو له بل سره بحث او خبرې وکړي.
	بنوونکي د ډلو د کار په وخت کې تولگي کنترول او نظم برابوري او د اړتیا په صورت کې د ډلو په بحث کې ګډون کوي.
	بنوونکي له هري ډلي خخه غونتنه کوي چې خان ته یو مشر وټاکي او د بحث پايلې دي په یوه پانه کاغذ کې ولیکي او د دوى مشر دي هغه کلمې د تولگيکو والو په وړاندې د تولگي په مخ کې ولولي.

۱۰ دقیقې

ارزونه:

بنوونکى د بحث پايلې ارزوي، زده کوونکى خپلو غلطيو ته متوجه کوي او هخوي بې.

بنوونکى د خپل خان د ډاډ لپاره زده کوونکى د درسي کتاب په پونستو باندي ارزوي.

لناييز:

دا لوست په لاندې نكتو کې لناييز کيږي.

- ۱ حضرت ابو هریره ۵۳۷۴ حدیث له رسول الله ﷺ نه روایت کړي دی.

- ۲ ايمان له اويا خخه زياتې خانګې لري چې لوړه بې د طېبې کلمې ويل دي او تیته بې له لارو خخه د زيان رسونکو شيانو ليږي کول دي.

- ۳ د طېبې کلمې غونښتي دادي: په الله ايمان، په ملايكو، په رسالت او دقيامت په ورځ باندې همدارنګه د تولو احکامو پیروی کول او د رسول الله ﷺ د سنتو پیروی د کلمې غونښته ۵۵.

- حیاء برسره پرداړې چې یو ه انساني غریزه ده په عین الحال کې د ايمان برخه ۵۵.

کورني دنده:

۵ دقیقې

بنوونکى زده کوونکو ته دنده ورکوي چې د حیاء په هکله یوه شپږ کربنیزه مقاله ولیکي.

نوسلم لوست:

سرلیک: تعصب (قوم پرستی)

مخ: ۶۱

وخت: دوه درسي ساعتونه

موخې: زده کونونکي باید:

۱- د حدیث شریف متن په سه چول ولوستلای شي.

۲- د حدیث شریف نص حفظ کړلی شي.

۳- د حدیث شریف مطلب او غونښته و پېژندلی شي .

۴- د حدیث شریف پر معنا پوه شي.

اضافي معلومات :

- تعصب مصدردی د حمایت کولو په معنا او په اصطلاح کې له قوم، نژاد، کورنۍ، خپلوانو، سمت، ژې، سیمې او نسب خخه پر ظلم او ناحقه ملا تړ کول دي.

- تعصب له عصب نه اخيستل شوي او عصب د لغت له مخې پلې ته ويل کېږي، هغه پله چې د انسان په بدنه کې د سپین رنګه، پې له وينې وجود لري، چې له مغز سره مستقيم ارتباط نيسې.

- ولې هغه چاته چې له خپل قوم خخه پر ناحقه حمایت او دفاع کوي متعصب ويل کېږي؟

حکه متعصب سړی د تعصب او ظلم کولو په وخت کې خپل حواس نشي کنټرول کولای او د غارې پلې پې پرسېږي. (۱)

- له قوم، دوستانو او خپلوانو سره، چې په ظلم او ناروا کې نه وي مينه، دوسته کول تعصب نه بلل کېږي، لکه شنګه چې رسول الله ﷺ د پونښې په خواب کې فرمابي:

(عَنْ عِبَادَةِ بْنِ كَثِيرِ الشَّامِيِّ مِنْ أَهْلِ فَلَسْطِينِ عَنْ إِمْرَأَةِ مِنْهُمْ يُقَالُ لَهَا فَسِيلَةُ أَهْمَاءَ قَالَتْ سَمِعْتُ أَبِي يَقْوُلُ سَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ فَقَلَّتْ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَمِنِ الْعَصَيَّةِ أَنْ يُحِبَ الرَّجُلُ قَوْمَهُ قَالَ لَا وَلَكِنْ مِنِ الْعَصَيَّةِ أَنْ يَنْصُرَ الرَّجُلُ قَوْمَهُ عَلَى الظُّلْمِ) {رواه احمد و ابن ماجه}

زیاره: له حضرت عباده بن کثیر الشامي «رح» خخه چې د فلسطین له اهل خخه و، روایت دي: نوموري د یوې فلسطنی بشخه چې فسیله به پې ورته ويل روایت کړې چې هغې ويل: له پلار خخه مې اوریدلې دي هغه ويل چې له رسول الله خخه مې پونښته وکړه: يا رسول الله! آيا دا په کې راخې خوک چې له خپل قوم سره مينه وکړي؟ وپې ويل نه بلکې په عصیت کې هغه راخې خوک چې د قوم سره په ظلم مرسته وکړي.

- متأ سفانه زمور په هیواد کې نن ورڅ عصیت له سرنه تر پېښو پورې په ظلم او ناروا سره دي. دغه یوه ډېره بده پدیده ده، چې دهیلو، سولې، پرمختګ، دوستي او ورور ګلوي ټولې دروازې پې زمور افغانانو پر مخ تړلې دي.

- خوک چې د محمد ﷺ د امتی دعوه لري، د اسلام ناري وهي، نو باید په پوره توګه په اسلام کې شامل شي او هیڅکله د جاهليت او قومي دودونه د اسلام پر احکامو جګ ونه ګکې. پدې هکله الله فرمابي: (يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ادْخُلُوا فِي الْسَّلَمِ كَافَّةً)

بقره ۲۰۸ زیاره: اى مؤمنانو! تاسې په هر اړخیز ډول په اسلام کې نتوخې. یعنې د اسلام د ټولو احکامو پېروي وکړي.

- مسلمان باید دا درک کېږي، چې برتری په قوم، نژاد، سیمه، ژبه، رنګ او نسب کې نده بلکې د الله په وراندي معیار تقوا او پرهیزگاري ده. لکه چې الله فرمابي: (يَأَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَى وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَاوُرُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَنْقَكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ) حجرات ۱۳.

ڇباره: اى خلکو! مور تاسپی له یوه نارينه او یو یې بسخی نه پیدا کرئ او بیا مو تاسپی قومونه او قبیلی و گرخولی چې چې تاسپی یوتر بله سره و پیژنی په حقیقت کې د الله په نزد له تاسپی نه ترتولو زیات عرتمند هغه خوک دی چې په تاسپی کې تر تولو زیات پرهیزگار وي، په باوري دول الله په هرڅه پوهیدونکی او باخبردي.

- رسول الله هم د معیار د برتری په خپلو ارزښتنا کو لارښونو کې فرمایلی، چې خو یې نظر په بحث سره ذکر کوو. (عن أبي هريرة قال سُئلَ رَسُولَ اللَّهِ أَيَّ النَّاسِ أَكْرَمٌ قَالَ أَكْرَمُهُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتَقْهُمْ قَالُوا لَيْسَ عَنْ هَذَا نَسْلُكَ قَالَ فَأَكْرَمَ النَّاسَ يُوسُفُ نَبِيُّ اللَّهِ إِبْنُ نَبِيِّ اللَّهِ إِبْنِ خَلِيلٍ اللَّهُ قَالُوا لَيْسَ عَنْ هَذَا نَسْلُكَ قَالَ فَعَنْ مَعَادِنِ الْعَرَبِ شَالُونِي قَالُوا نَعَمْ قَالَ فَخَيَّارُكُمْ فِي الْجَاهِلِيَّةِ خَيَّارُكُمْ فِي الْإِسْلَامِ إِذَا فَقَهُوا) {متفق عليه} ڇباره: له حضرت ابو هریره خخه روایت دی له رسول الله خخه پونسته و شوه، چې کوم شخص له خلکو خخه معزز او مکرم دی؟ هغه و فرمایل: مکرم او معزز خلک د الله په وړاندې هغه خوک دی چې پرهیزگاره وي. اصحابو و فرمایل مراد زمودا سوال نه. رسول الله و فرمایل: که چیرې مو مراد له دی خخه د نسب کرم وي، نو حضرت یوسف مکرمانین دخلکو و، حکم خپله د الله پیغمبر او پلار یې یعقوب هم د الله پیغمبر د هغه پلار یې اسحاق هم د الله پیغمبر او، نیکه یې ابراهیم هم د الله پیغمبر، اصحابو و فرمایل: دا پونسته هم نکوو. رسول الله و فرمایل: تاسو د عربو دقائق او خپلو پلرونو پونسته کوئ دوى وویل: هو. و یې فرمایل: که چیرې د دی پونسته کوئ، نو پوه شئ، چې بهترین د تاسو د جاهليت بهترین په اسلام کې دی کله چې دوى په احکامو او شرعه د دین پوه شي.

(عن عياض بن الماجاشعي أنَّ رَسُولَ اللَّهِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ أَوْحَى إِلَيَّ أَنْ تَوَاضَعُوا حَتَّى لَا يُفْتَحَ أَحَدٌ وَلَا يَبْغِي أَحَدٌ عَلَى أَحَدٍ) {رواه مسلم}

له حضرت عياض بن الماجاشعي خخه روایت دی په تحقیق سره رسول الله و فرمایل: یقینا الله ماته و حی و کړه چې تواضع او خاکسری و کړئ او هیڅ یو د پر بل فخر او تکبر ونه کړئ همدا رنګه یو پر بل ظلم او تیرو ونه کړئ. (عن عبد الرحمن بن أبي عقبة عن أبي عقبة و كان مولى من أهل فارس قال شهدت مع رسول الله أحدها فضربت رجلاً من المشركيين فقلت خذها مني وأنا الغلام الفارس فالتفت إلى رسول الله فقال هلأ قلت خذها مني وأنا الغلام الانصارى) {رواه ابو داود} له حضرت عبدالرحمن ابن ابي عقبه خخه روایت دی: په داسپی حال کې چې هغه له پلار ابو عقبه خخه روایت کوي او ابو عقبه له فارس خخه یو څوان و ابي عقبه وویل: زه د رسول الله سره د احد په غزوه کې حاضر وم، نو یو سړۍ مې له مشرکانو خخه وواهه(په غشي یا نیزه او یا توره) او و مې ویل ورته و نیسه دا د مالخوا (دا هغه کلمه ده چې جنګی قهرمانان پې دجنګ په وخت کې وابی) زه د اهل فارس یو څوان یم پدې وخت کې رسول الله ماته کتل او وې ویل ولې د داسپی ورته ونه ویل چې واخله دا زما لخوا زه یو انصار یم (دھلوی صاحب وابی د صحابي لپاره د رسول الله له دی فرمودې مراد دا دی چې په دغه وخت کې به پې نسبت قوم ته نه کاوه بلکې داسپی به پې ویلی وو چې زه یو انصار یم هکه هفوی د الله د دین ناصرين دي)

- عصب هغه سپني پلې ته ویل کېږي، چې په قول بدنه کې تیت دی او پې له وینې وي.

- اقلیم په لغت کې سیمې او هیواد په معنا دی. د زمین پوهنې علمماوو توله وچه د خمکې په اوو برخو ویشلې ده او هره برخه پې په اقلیم نومولې ده.

د کلمو معنا: (انساب: د نسب جمع ده)(شگرف: عجیب، نیکو، بنکلی)(عصب: پله)(حسب: جاه او جلال، شأن او شوکت) (اقلیم - مملکت، هیواد)

د تدریس تګلاره: پونستنی او څوابونه، انفرادي او گروپي، توضیحي او تشریحي.

مرستندویه درسي توګي: کتاب، تخته، تباشير ...

وخت	فعالیتونه
۵ دقیقې سریزه	بنوونکى تولگى ته له ننوتلو سره سم له سلام اچولو، او د الله تعالى له حمد او ثناء او پر پیغمبر ﷺ باندې له درود ویلو، د زده کوونکو له احوال پوبنتې، د تولگى له تنظیم او د حاضری له اخیستلو وروسته مخکینى لوست د کورنى دندې په کنلو سره چې په هغې کې د حدیث شریف حفظ هم شامل دی، ارزوي. بنوونکى د نوي لوست په اړه د انګېزې پیدا کولو او نوي لوست ته د سولیک پیدا کولو په موخه له خو زده کوونکو خخه پوبنتې کوي، لکه: ۱. ایمان خو خانګې لري؟ ۲. دایمان غونبنتې خه دي؟ بنوونکى د پورتنې پوبنتې د سم ځواب له اورېدلو خخه وروسته د لوست سولیک چې (قوم پرسټي) ده د زده کوونکى په لاس پر تخته باندې په بنسکلې او بسايسټه خط لیکي. بنوونکى د ځوابونو له اورېدلو خخه وروسته له زده کوونکو خخه غواړي چې خه شی د یو ملت او ټولې د بد بختی او وروسته والي سبب کېږي یو له د خان سره غور او فکر کوي. بنوونکى لوست د پېلګى په خبر لولي، په دویم خل لوستنه کې له زده کوونکو خخه غواړي چې له د خخه وروسته يې تکرار کړي او په خپله باندې د دوى تکرار ته غور نیسي، او د تیر وتنې په وخت کې د دوى لوستنه تصحیح کوي. بنوونکى هغه ستونزمنې کلمې چې د تختې پر مخ لیکل شوې دی پر زده کوونکو ژبارې، وروسته يوه زده کوونکى ته بلنه ورکوي چې د تختې مخې ته راشي او هغه کلمې له معنا سره ولولي، بنوونکى د زده کوونکو تير وتنې سموي، او له یوه زده کوونکي خخه غواړي چې کلمې له معنا سره ولولي او په عین وخت کې له زده کوونکو خخه غونبنته کوي چې د لوست ستونزمنې کلمې په خپلو کتابچو کې ولیکي. بنوونکى یوه زده کوونکى ته لارښونه کوي چې د لوست خنګیز سر لیکونه د تختې پر مخ ولیکي. - عصیت دجالیت شعار دی. - په اسلام کې عصیت ته بلنه کول حرام دی. بنوونکى له خنګیز سر لیکونو خخه په گټه اخیستلو سره لوست تشریح کوي او په ارزبنتاکو کلمو باندې دېر تینګار کوي. بنوونکى د لوست له توضیح خخه وروسته زده کوونکو ته لارښونه کوي چې د تختې پر مخ لیکلې کلمې په خپلو کتابچو کې ولیکي. بنوونکى زده کوونکى په خو ډلو وېشي او دنده ورکوي چې د عصیت او قوم پرسټي، په اړه یو له بل سره بحث او خبرې وکړي. بنوونکى د ډلو د کار په وخت کې تولگى کنترول او نظم برابروي او د اړتیا په صورت کې د ګروپونو په بحث کې ګډون کوي. بنوونکى له هر ګروپ خخه غونبنته کوي چې خان ته یو مشر وتاکي او د بحث پایلې دې په یوه پانه کاغذ کې ولیکي او د دوى مشر دې هغه کلمې د تولگیوالو په وړاندې د تولگى په مخ کې ولولي. بنوونکى د بحث پایلې ارزوي زده کوونکى خپلو تیر وتنو ته متوجه کوي او هڅوي يې. ارزونه: بنوونکى د خپل خان د ډاډ لپاره زده کوونکى د درسي کتاب په پوبنتو باندې ارزوي. لنډیز: دا لوست په لاندې نکتو کې لنډیز کېږي. ۱- د قوم، خپلوانو، نژاد، نسب، سمت او ژې په برخه کې په ناحقه حمایت کولو ته عصیت واي. ۲- د الله په وړاندې معیار او لوړوالي تقوا او پرهیزگاری ده. ۳- عصیت ته بلنه کول که په هر نوم وي حرامه ده. ۴- خوک چې د عصیت په خاطر جنګ کوي او یا نور تشویقوي درسول الله ﷺ د وينا له مخي له اسلامي امت خخه نه حسابیو. کورنى دنده: بنوونکى زده کوونکو ته دنده ورکوي چې په اسلام کې د معیار او لوړوالي په هکله یوه اوه کربنیزه مقاله ولیکي.
۲۵ دقیقې د لوست ورکول	بنوونکى دنونکو له ننوتلو سره سم له سلام اچولو، او د الله تعالى له حمد او ثناء او پر پیغمبر ﷺ باندې له درود ویلو، د زده کوونکو له احوال پوبنتې، د تولگى له تنظیم او د حاضری له اخیستلو وروسته مخکینى لوست د کورنى دندې په کنلو سره چې په هغې کې د حدیث شریف حفظ هم شامل دی، ارزوي. بنوونکى د نوي لوست په اړه د انګېزې پیدا کولو او نوي لوست ته د سولیک پیدا کولو په موخه له خو زده کوونکو خخه پوبنتې کوي، لکه: ۱. ایمان خو خانګې لري؟ ۲. دایمان غونبنتې خه دي؟ بنوونکى د پورتنې پوبنتې د سم ځواب له اورېدلو خخه وروسته د لوست سولیک چې (القوم پرسټي) ده د زده کوونکى په لاس پر تخته باندې په بنسکلې او بسايسټه خط لیکي. بنوونکى د ځوابونو له اورېدلو خخه وروسته له زده کوونکو خخه غواړي چې خه شی د یو ملت او ټولې د بد بختی او وروسته والي سبب کېږي یو له د خان سره غور او فکر کوي. بنوونکى لوست د پېلګى په خبر لولي، په دویم خل لوستنه کې له زده کوونکو خخه غواړي چې له د خخه وروسته يې تکرار کړي او په خپله باندې د دوى تکرار ته غور نیسي، او د تیر وتنې په وخت کې د دوى لوستنه تصحیح کوي. بنوونکى هغه ستونزمنې کلمې چې د تختې پر مخ لیکل شوې دی پر زده کوونکو ژبارې، وروسته يوه زده کوونکى ته بلنه ورکوي چې د تختې مخې ته راشي او هغه کلمې له معنا سره ولولي، بنوونکى د زده کوونکو تير وتنې سموي، او له یوه زده کوونکي خخه غواړي چې کلمې له معنا سره ولولي او په عین وخت کې له زده کوونکو خخه غونبنته کوي چې د لوست ستونزمنې کلمې په خپلو کتابچو کې ولیکي. بنوونکى یوه زده کوونکى ته لارښونه کوي چې د لوست خنګیز سر لیکونه د تختې پر مخ ولیکي. - عصیت دجالیت شعار دی. - په اسلام کې عصیت ته بلنه کول حرام دی. بنوونکى له خنګیز سر لیکونو خخه په گټه اخیستلو سره لوست تشریح کوي او په ارزبنتاکو کلمو باندې دېر تینګار کوي. بنوونکى د لوست له توضیح خخه وروسته زده کوونکو ته لارښونه کوي چې د تختې پر مخ لیکلې کلمې په خپلو کتابچو کې ولیکي. بنوونکى زده کوونکى په خو ډلو وېشي او دنده ورکوي چې د عصیت او قوم پرسټي، په اړه یو له بل سره بحث او خبرې وکړي. بنوونکى د ډلو د کار په وخت کې تولگى کنترول او نظم برابروي او د اړتیا په صورت کې د ګروپونو په بحث کې ګډون کوي. بنوونکى له هر ګروپ خخه غونبنته کوي چې خان ته یو مشر وتاکي او د بحث پایلې دې په یوه پانه کاغذ کې ولیکي او د دوى مشر دې هغه کلمې د تولگیوالو په وړاندې د تولگى په مخ کې ولولي. بنوونکى د بحث پایلې ارزوي زده کوونکى خپلو تیر وتنو ته متوجه کوي او هڅوي يې. ارزونه: بنوونکى د خپل خان د ډاډ لپاره زده کوونکى د درسي کتاب په پوبنتو باندې ارزوي. لنډیز: دا لوست په لاندې نکتو کې لنډیز کېږي. ۱- د قوم، خپلوانو، نژاد، نسب، سمت او ژې په برخه کې په ناحقه حمایت کولو ته عصیت واي. ۲- د الله په وړاندې معیار او لوړوالي تقوا او پرهیزگاری ده. ۳- عصیت ته بلنه کول که په هر نوم وي حرامه ده. ۴- خوک چې د عصیت په خاطر جنګ کوي او یا نور تشویقوي درسول الله ﷺ د وينا له مخي له اسلامي امت خخه نه حسابیو. کورنى دنده: بنوونکى زده کوونکو ته دنده ورکوي چې په اسلام کې د معیار او لوړوالي په هکله یوه اوه کربنیزه مقاله ولیکي.
۵ دقیقې	

شلم لوست:

سرليک: د مؤمن شان (حالت)

مخ: ٦٥

وخت: دوه درسي ساعتونه

موخي: زده کونونکي باید:

۱- د حديث شريف متن په سه چول ولوستلای شي.

۲- د مسلمان مقام در ک کړۍ شي.

۳- د حديث شريف د کلمو پر معنا سه وپوهېږي.

۴- د حديث د محتوا په هکله خبرې او وينا وکړلای شي.

اضافي معلومات:

چاچې ايمان راوري تول ژوندې په اسلامي اساساتو برابر کړي، د الله په وړاندې لور مقام او منزلت لري لکه خنګه، چې قرانکريم پدې باندې شاهد دی او په ډېرو آيتونو کې پې د دنيا او اخترت د نیکمرغې زیری ورکړي دی.

- د درسي کتاب له محتوا خخه داسې معلومېږي، چې په مجموع کې د مؤمن د ژوند تول اړخونه په کاميابې، نیکمرغې، ګټې او خير کې دي په دې شرط، چې مؤمن بنده شکر کونونکي او صبر کونونکي وي. يعني د اسانې او نعمت په وخت کې شکر کونونکي وي، د مصیبت او تکلیف په وخت کې د صبر او حوصلې خخه کار واخلي.

- د بنده خخه له هغو نیکمرغيو او کاميابيو چې سترګې ورنه نشي پتیدلای یوه هغه داده، چې الله د خپلې دوستي اعلان کړي دی. د دوستي دغه تړون د آل عمران په ٦٨ آيت کې ثابت شوي دي. (إِنَّ أُولَى النَّاسِ بِإِبْرَاهِيمَ لِلَّذِينَ اتَّبَعُوهُ وَهَذَا النَّبِيُّ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاللَّهُ وَلِيُ الْمُؤْمِنِينَ)

ژباره: خوک چې تر دې ټولو زيات حقدار دي چې ابراهيم ﷺ ته منسوب شي هغه خلک دي چې د هغه پېروي پې وکړه او اوس دا پیغمبر او دده منونکي د دې منسوبې دو زيات حقدار دي. الله یوازې د هماماغه کسانو ملاتې او مرستندوی دی چې ايمان پې راوري دي.

د پروډګار نعمتونه پې شماره دي لکه چې الله فرمایي: (وَإِنْ تَعْدُوا نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُحْصُوْهَا إِنَّ اللَّهَ لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ)النحل ١٨

ژباره: که تاسي د الله دنعمتونو شميرل وغوارې، نونه پې شئ شميرل، حقیقت دا دی چې هغه ډېر بنبونکي او مهربان دي. نو د الله نعمتونه په یوه یا خو شيانو نه خلاصه کېږي، بلکې هر خه چې په ماحول، کائناتو او خپلو نفسونو کې په سترګو ګورو دا ټول او ټول د پروډګار نعمتونه دي، چې د مور لپاره پې محیا کړي او دا ټول د آسانې په خاطر د ژوند زموږ په خدمت کې دي. له دې امله لازمه ده چې بنده د دې ټولو له توان سره سه شکر او کړي.

- د الهي نعمتونو په مقابل کې شکر کونونکي و اوسي. چې دا یوازې په پېروي، بندګې، امر منې، سجدې او بنده ګې اداء کېږي.
- باید بنده د ژوند په هر حالت کې راضي وي او د الله د رضا لاسته راوري سره د دنيا جاه او جلال شان او شوکت ته ترجیح ورکړي. په دې صورت کې الله دده په خان او مال کې په برکت اچوي او دی اجر لرونکي هګرڅوي.

او که بنده بر عکس نافرمانی او د نعمت کفران و کری علاوه له دی خخه چې هغه نعمت ورخخه بيرته اخلي، بلکې هغه تعذیبوی لکه خنگه چې دا نکته په قرآنکریم کې واضحه شوي ده. (وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكُمْ لَئِنْ شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ وَلَئِنْ كَفَرْتُمْ إِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ) ^(۱)

ژباره: او په ياد ولرئ ستاسي رب خبردار کړي یاست، چې که تاسي شکر و باسي، نو پر تاسي به لا زياته پیزوينه و کړم او که د نعمت ناشکري و کړئ، نو زما سزا ډېره سخته ده.

- د ايمان او اعمالو بهتری کومې چې الله دغه امت ته ورپه برخه کړي په نورو امتنونو کې وجود نلري، خنگه چې قرآنکریم په نورو تولو اسماني کتابونو فضیلت ورکړي يا رسول الله ﷺ ته بې په نورو انبیاء علیهم السلام باندې فضیلت او برتری ورکړي همدارنګه بې دغه (آخر زمان امت) د نورو امتنونو په پرتله فضیلت او بر تري ورکړي، نو د دی امله مؤمن په هر حالت کې د خپل خير او فلاح ته متوجه کړوي.

دخینو کلمو معنا: (جليل القدر: لور مقام اوعالي) (پراخ: وسیع، آزاد) (ردیف: قطر) (تعلق: ترپلی) (فخر: ویار، افتخار)
د تدریس تګلاره: پونستې او خوابونه، انفرادي او ګروبي، توضیحي او تشریحي
مرستندویه درسي توګي: کتاب، تخته، تباشير...

وخت	فعاليتونه
۵ دقیقې	ښوونکي وروسته له مقدماتي موضوع خخه د تیر شوي لوست خو پونستې کوي، چې پر هغه تیر شوي لوست هم ارزوي دېلګې په توګه:
سریزه	۱ - خوک کولای شي متعصب شخص معرفي کړي? ۲ - خوک دا مبارک حدیث تکمیلولای شي? (ليسَ مِنَ ... وَلَيْسَ مِنَ ... وَلَيْسَ مِنَ ... عَصَبَيَةً
۲۵ دقیقې	ښوونکي دخوابونو له اوريدلو خخه وروسته په اسلام کې د مؤمن په موقف او فضیلتونو لنډې خبرې کوي. ښوونکي د پورتنې پونستې د صحیح خواب له اوربدلو خخه وروسته د لوست سرلیک چې (د مؤمن شان) دی، د زده کونونکي په لاس پر تخته باندې په بنسکلي او بنايسته خط ليکي.
د لوست وراندي کول	ښوونکي زده کونونکو ته لارښونه کوي چې لوست په پته خوله ولولي او پخپله پدې وخت کې دا کلمې جليل القدر، پراخ، ردیف او فخر پر تخته ليکي. ښوونکي هغه ستونزمې کلمې چې د تختې پر مخ لیکل شوې دی پر زده کونونکو ژبارې، وروسته یوه زده کونونکي ته بلنه ورکوي چې د تختې مخې ته راشي او هغه کلمې له معنا سره ولولي، ښوونکي د زده کونونکو تیروتنې سموي او له یوه زده کونونکي خخه غواړي چې کلمې له معنا سره ولولي او په عین وخت کې له زده کونونکو خخه غونښنه کوي چې د لوست ستونزمې کلمې په خپلو کتابچو کېوليکي. ښوونکي یو زده کونونکي ته لارښونه کوي چې د لوست خنگیز سرلیکونه د تختې پر مخ ولیکي. انسان مورد ابتلا قرار می ګيرد، - د خوشحالۍ او نعمت حالت، - د نعمتونو شکر ایستل، - داندامونو په مرسته شکر کول.

^۱ سوره ابراهيم - آيت ۷

- شکر ایستل د قیامت په ورخ باندې سبب.

بنوونکی له خنگیزو سرليکونو خخه په ګټه اخیستلو سره لوست تشریح کوي او په ارزښتاكو کلمو باندې ډېر ټینګار کوي.

بنوونکی د لوست له توضیح خخه وروسته زده کوونکو ته لارښونه کوي چې د تختې پر مخ لیکلې کلمې په خپلو کتابچو کې ولیکي.

بنوونکی زده کوونکی په خو ډلو وبشي او دنده ورکوي چې د شکر فضیلتونو او د ناشکری د زیانونو په اړه یو له بل سره بحث او خبرې وکړي.

بنوونکی د ډلو د کار په وخت کې د تولګي کنترول او نظم برابروي او د اړتیا په صورت کې د ډلو په بحث کې ګلوبون کوي.

بنوونکی له هري ډلي خخه غونښته کوي چې ځان ته يو مشر وتاکي او د بحث پایلې په يوه پانه کاغذ کې ولیکي او د دوى مشر دې هغه کلمې د تولګیوالو په وړاندې د تولګي په مخ کې ولوسي.

بنوونکی د بحث پایلې ارزوي زده کوونکي خپلو غلطیو ته متوجه کوي او هڅوي ې.

۱ دقیقې

ارزوونه:

بنوونکی د خپل ځان د ډاډ لپاره زده کوونکي د درسي کتاب په پونستو باندې ارزوي.

لنډیز:

دا لوست په لاندې تکو کې لنډیز کېږي.

۱- حضرت صحیب بن مالک له مور او پلار خخه عربی و، خو د رومیانو په مینځ کې لوی شوی و او هغه په ټولو غزواتو کې د رسول الله ﷺ سره شرکت کړي و. نوموری په ۳۸ هجری کال کې وفات شوی دی.

۲- د انسان ژوند ټول په آزمونيو کې دی، چې لاملونه ېي نعمتونه، آرامي کله هم غمونه او تکلیفونه وي.

- که مسلمان واقعاً صابر او شاکر وي، نو د دنيا او اخترت کاميابي ېي په برخه ده. شکر یوازې په ژبه نه بلکې په طاعتونه او عباتونه اداء کېږي.

۵ دقیقې

کورنۍ دنده:

بنوونکي زده کوونکو ته دنده ورکوي چې د مبارک حديث د ګټو په هکله يوه شپږ کربنیزه مقاله ولیکي.

بويشتم لوست:

سرليک: پر تکاليفو صبر

مخ: ٧١

وخت: دوه درسي ساعتونه

موخې: زده کونونکي باید:

۱- دلوست نصوص سم ولوستلای شي.

۲- د موضوع ارزښت درک کړۍ شي.

۳- دصبر او حوصلې په ارزښت او اجر باندي پوه شي.

۴- په راتلونکي کې صابر او تحمل لرونکي شخصيتونه شي.

اضافي معلومات :

خوبنو او بنو اخلاقو خخه چې د انسان مقام او منزلت لوري او د الله رضا حا صلوبي صبر او زغم دی. صبر او زغم پر نفس باندي د ستونزو او ناخوالو په وراندي د ناورو شيانو زعمل دي، آن تر دي چې صبر او زغم کله داسي کچې ته رسپوري، چې مؤمن انسان په خپله خوبنه او رضا د ستونزو سره مخامخ کېږي.

- مؤمن بنده له يوې خوا نه خپله نفس د الله په عبادت او پیروی مجبوروی او نفس ناخوبني ته پاملرنه نکوي او له بل لوري هغه د الله له گناه او نافرمانی خخه بندوي او هغه ته سرغونې او په فاني لذتونو پسي تللو ته اجازه نه ورکوي.

همدارنګه په سختو او ستونزمنو شرایطو کې خپله نفس زغم او حوصلې ته هخوي او چيغه فريادونو ته اجازه نه ورکوي.

- پوهانو ويلى دي: د ستونزو په وراندي بې حوصلکي په خپله بدہ ستونزه او غم دی او د الله په تقدير ناخوبن او سيدل د نا پوهې نبانه ده او د حکيم الله په اراده اعتراض کول دي.

- مؤمن انسان په سختو شرایطو او ناخوالو کې د شيانو په پيل او انجام کې فکر کوي او الله يادوي او الله عبادت کوي، دهغه په نعتونو شکر باسي، دهغه له عذاب خخه خان ژغوري، له خان سره وايي چې د الله تقدير او کړناره د حکمت او علم په بنسټ منځته راخې او هيڅوک نشي کولاي چې دهغه مخه ونيسي. چيغه او فريماونه دردونه دوا کولاي نشي او مشکل اسانولای نه شي بلکې باید پوهېږي، چې بې صبري دده گناه بار لا درنوی. خو د صبر او زغم په وسیله غمونه دده له اوږي خخه سپکيري او اخروي اجر هم لاسته راوري.

- صبر او زغم هغه اخلاق دی، چې په انسان کې په هلو خلو، پالنه او روزنه منځته راخې او د کمال پورې ته رسپوري، نولازمه ده چې مؤمن په خپله اړتیا او د الله په بډايوالي کې فکر وکړي او له هغه خخه وغواړي خو د صبر او زغم دده په ضمير کې پیدا کړي او دقراني آيتونو په وسیله د هغو ارزښت وېړنې، لکه چې الله فرمائي:
(يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اصْبِرُوا وَصَابِرُوا وَرَابِطُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ) آل عمران ٢٠٠

ڇباره: اى کسانو چې ايمان مو راوري دی، صبر کوي او استقامت وکړئ. د احكامو ساتنه کوي او له الله نه ووبېږي شاید چې کامیاب شي.

همدارنګه الله فرمائي: (الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ) اولکه علیهم صلوات من ربهم ورحمة و اولکه هم المھتدون^(۱)

ڇباره: او د مصیبت راتلو په وخت کې ووايي چې مور د الله يو او دهماغه الله لوري ته زمور ورگرځدل دي. پر هغو به د هغو درب زياتې پېزوښې او رحمت وي او همدغه شان خلک پر سمه لار روان دي.

^۱ سوره بقره - آيات ۱۵۷-۱۵۸

همدارنگه الله فرمایی: (قُلْ يَا عَبَادَ الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا رَبَّكُمْ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَأَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةٌ إِنَّمَا يُوَفَّى الصَّابِرُونَ أَجْرُهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ^(۱))

زیاره: ای پیغمبره ووایه چې ای د الله بندگانو چې ایمان موراوردیدی له خپل رب نه ووببرئ کومو کسانو چې په دنيا کې نیک چلنډ غوره کړی دی دھفو لپاره بنسکیه ده او د الله حمکه پراخه ده، صبر کوونکو ته به خپل اجر بې حسابه ورکړشي.. - هوکې صبر او زغم د نیکو، رستینو او پرهیز ګارو خلکو خوی او عادت دی.

او حقیقت دا دی که چیرته مؤمن د الهی دین په خدمت او دده درضا په حاصلولو کې رنځ او کړاو ومنی، د صبر او زغم لاره خپله کړي، بدیو ته په نیکيو خواب ورکړي او د الله درضا لپاره له چا خڅه د غچ اخیستلو په فکر کې و نه او سیپري او پدې هکله باید په پیغمبرانو او نیکانو پسې اقتدا وکړي.^(۲)

- عبد الله بن مسعود^{رض} وایی: د الله له رسول خڅه مې واوریدل چې فرمایلې: دخلکو لخوا یو پیغمبرته رنځ او کړاو ورسید او دھغه مبارک مخ بې تېي کړ، خو کله چې هفو دخپل مخ وینې پاکولي، الله ته بې ویل: (اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِقَوْمِي فَإِنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ) ای زما پروډکاره زما قوم ته بښه وکړه، خکه دوی نه پوهیږي د ناپوهی له وجهی دا کار کوي. او همدارنگه رسول الله^{صلی الله علیه وسلم} د صبر او زغم په هکله داسې لارښوونې کړي دي: (عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ الْمُؤْمِنُونَ الْقَوْمُ خَيْرٌ وَأَحَبُّ إِلَى اللَّهِ مِنْ الْمُؤْمِنِ الْصَّعِيفِ وَفِي كُلِّ خَيْرٍ أَحْرَصَ عَلَى مَا يَنْفَعُكَ وَإِسْتَعْنَ بِاللَّهِ وَلَا تُعْجِزَ وَإِنْ أَصَابَكَ شَيْءٌ فَلَا تَقْلُ لَوْاً إِنِّي فَعَلْتُ كَانَ كَذَا وَكَذَا وَلِكَنْ قُلْ فَدَرَالَهُ وَمَا شَاءَ فَعَلْ فَإِنَّ لَوْتَقْتَحَ عَمَلَ الشَّيْطَانَ) {رواه مسلم}

زیاره: له حضرت ابوهریره^{رض} خڅه روایت دی وایی: رسول الله^{صلی الله علیه وسلم} و فرمایل: پیاوړی مؤمن (په ایمان، عقیده، توکل، صبر، جهاد او پیروی کې) دالله په وړاندې دضعیف او بې وزلي مؤمن خڅه غوره دی، نو په هرهغه خه کې چې تاته ګټه رسوی حریص او سیپری او له الله نه مرسته غواړه او له غوبنښې عاجز مه او سیپری او که تاته خه کړاو ورسید، نو داسې مه وایه چې که مې داسې کړي وای داسې به شوې واي، بلکې وایه هر خه د الله په تقدير کې دي او هغه کوي چې خوبنې بې وي، او له بلې خوا د شیطان لپاره لاره خلاصیږي او د ویونکي په زره کې وسوسه اچوی د شیطان له وسوسو خڅه دی.
(عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ قَالَ يَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى مَا لِعَبْدِي الْمُؤْمِنُ عِنْدِي جَزَاءٌ إِذَا قَبضَتُ صَفَيْهُ مِنْ أَهْلِ الدُّنْيَا ثُمَّ أَحْسَبَهُ إِلَّا الجَنَّةَ) {رواه البخاری}

زیاره: له ابوهریره^{رض} نه روایت دی وایی: رسول الله^{صلی الله علیه وسلم} و فرمایل: زما دهؤ من بنده لپاره چې کله یو دوست ورځنې واخلم او هغه صبر وکړي او دخپل زغم بدلي ته هيله من وي له جنت خڅه پرته بله بدله نشته.
(عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ مَا يَرِدُ الْبَلَاءُ بِالْمُؤْمِنِ وَمَا يُمْنَثُ فِي نَفْسِهِ وَوَلِدِهِ وَمَالِهِ حَتَّى يَلْقَى اللَّهَ تَعَالَى وَمَا عَلَيْهِ خَطِيئَةٌ) {رواه الترمذی}

زیاره: له حضرت ابوهریره^{رض} خڅه روایت دی، چې رسول الله^{صلی الله علیه وسلم} و فرمایل: پرمؤمن سپې او بنسخه باندې د الله له لوري همیشه خاني، مالي او او لادونو کې آزمونې راخي(خوکه صبر وکړي) دالله سره به داسې مخامنځ شي چې پرده به هیڅ د ګناه اثر پاتې نه وي.

عن أبي مُوسَى الْأَشْعَرِي قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ إِذَا مَاتَ وَلِدُ الْعَبْدِ قَالَ اللَّهُ تَعَالَى لِلْمَلَائِكَةَ قَبْضُهُمْ وَلَدَ عَبْدِي فَيَقُولُونَ نَعَمْ فَيَقُولُ قَبْضُكُمْ ثَمَرَةً فُوادِهِ فَيَقُولُونَ نَعَمْ فَيَقُولُ مَا ذَا قَالَ عَبْدِي فَيَقُولُونَ حَمْدَكَ وَإِسْتَرْجَعَ فَيَقُولُ إِنَّنَا لِعَبْدِي بِيَتَا فِي الْجَنَّةِ وَسَمُونَهُ بَيْتُ الْحَمْدِ (رواہ احمد والترمذی)
زیاره: له ابوموسی اشعري^{رض} نه روایت دی وایی رسول الله^{صلی الله علیه وسلم} و فرمایل: کله چې دیو بنده او لاد مړشي، نو الله د مرګ پرښتو ته وایی: زما د بنده د او لاد روح دی قبض کړ؟ هغه وایی: بلې! نو الله فرمایی: د هغه د زره میوه دې واخیسته؟ هغه وایی:

^۱ سوره الزمر - آیت ۱۰

^۲ منهاج المسلم - ص ۱۸۲

بلی! الله فرمایی: په دغه وخت کې زما بنده خه وویل؟ پرښتی وايی هغه ستا ستاینه وکره او وي ویل: موږ د الله یو او الله ته ورگرخیدونکي یو، نو الله وايی: په جنت کې هغو ته کور جوړ کرئ او هغه کور په حمد سره ونوموئ.

- کله چې مؤمن بنده د مشکلاتو په وړاندې پر آیتونو او احادیثو عمل وکړي، صبر وکړي، الله تعالى خپل اجر او ثواب خخه غواړي بدی ته په نیکي او بینې سره خواب وايی بیشکه چې دغه بنده د ايمان او اسلام غوبښته په عمل کې ثابتنه کرله دې کبله الله متعال ورته بې حسابه اجر او ثواب ورکوي. خکه هرڅوک چې صبر او بښنه وکړي په رښتیا سره چې لوی کار بې تر سره کر.

معنای کلمات: (مشقت: سختی) (شکوه: شکایت کول) (انزوا: کناره کیدل) (عيادت: د مریض پوبښته کول، احوال اخیستل) د تدریس تګلاره: پوبښتی او خوابونه، انفرادي او گروپي، توضیحي او تشریحي مرستندویه درسي توګي: کتاب، تخته، تباشير...

وخت	فعالیتونه
۵ دقیقې سریزه	بنوونکي ټولګي ته له ننوتلو سره سم له سلام اچولو، او د الله تعالى له حمد او ثناء او پر پیغمبر ﷺ باندې له درود ویلو، د زده کوونکو د احوال له پوبښتی، د ټولګي له تنظیم او د حاضری له اخیستلو وروسته مخکینی لوست د کورنۍ دنډې په کنلو سره چې په هغې کې د حدیث شریف حفظ هم شامل دی، ارزوي. بنوونکي د نوي لوست په اړه د انګېزې پیدا کولو او نوي لوست ته د سرليک پیدا کولو په موځه له خو زده کوونکو خخه پوبښتی کوي، لکه: ۱. شکر کول خه مفهوم لري؟ ۲. خوک د شکر ډولونه بیانولی شي؟ بنوونکي د پورتني پوبښتی د سم څواب له اورېدلو خخه وروسته د لوست سرليک چې (پرتکاليفو صبر) دی د زده کوونکي په لاس پر تخته باندې په بنسکلې او بنايسته خط ليکي. بنوونکي لوست د پېلکې په خبر لولي، په دویم څل لوستنه کې له زده کوونکو خخه غواړي چې له ده خخه وروسته یې تکرار کړي او په خپله باندې د دوى تکرار ته غور نيسې، او د تیر وتنې په وخت کې د دوى لوستنه سموي.
۵ دقیقې د لوست وړاندې کول	بنوونکي هغه ستونزمنې کلمې چې د تختې پر مخ لیکل شوې دي، پر زده کوونکو ژبارې، وروسته یوه زده کوونکي ته بلنه ورکوي چې د تختې مخي ته راشي او هغه کلمې له معنا سره ولولي، بنوونکي د زده کوونکو تير وتنې سموي، او له یوه زده کوونکي خخه غواړي چې کلمې له معنا سره ولولي او په عین وخت کې له زده کوونکو خخه غوبښته کوي چې د لوست ستونزمنې کلمې په خپلو کتابچو کې ولیکي. بنوونکي له زده کوونکو غواړي چې تول لوست په پته خوله مطالعه کړي او د مهمو ټکو لاندې کربنه وباسې او خپله پدې وخت کې د لوست خنگیز سرليکونه پر تخته ليکي.
۱ - د صبر حقیقت، ۲ - د صبر اهمیت، ۳ - د صبر اقسام،	۱ - د صبر حقیقت، ۲ - د صبر اهمیت، ۳ - د صبر اقسام،
بنوونکي له خنگیزو سرليکونو خخه په ګټه اخیستلو سره لوست تشریح کوي او په ارزښتاكو کلمو باندې ډېر ټینګار کوي.	بنوونکي له خنگیزو سرليکونو خخه په ګټه اخیستلو سره لوست تشریح کوي او په ارزښتاكو کلمو باندې ډېر ټینګار کوي.
بنوونکي د لوست له توضیح خخه وروسته زده کوونکو ته لارښونه کوي چې د تختې پر مخ لیکلې کلمې په خپلو کتابچو کې ولیکي.	بنوونکي د لوست له توضیح خخه وروسته زده کوونکو ته لارښونه کوي چې د تختې پر مخ لیکلې کلمې په خپلو کتابچو کې ولیکي.
بنوونکي زده کوونکي په دربو یا خلورو ډلو وبشي او تنظیموي یې، دوى ته لارښونه کوي چې د صبر په اړه	بنوونکي زده کوونکي په دربو یا خلورو ډلو وبشي او تنظیموي یې، دوى ته لارښونه کوي چې د صبر په اړه

يو له بل سره بحث و کړي او د بې صبری په اړه هم يو له بل سره خبرې و کړي بیا یې په لنډه ډول په يوه پانه کاغذ کې ولیکې او بسونکۍ د دې لپې سرپرستي کوي.

بسونکۍ د زده کونکو د بحث پر وخت د اړتیا په صورت کې له دوى سره ګډون کوي او کمزوري زده کونکۍ زیات هڅوی.

بسونکۍ د ډله یېز کار له پای ته رسپدو وروسته د هرې ډلې له مشتر خخه غواړي چې د ټولګي مخې ته راشي او د بحث پایلې ټولو زده کونکو ته ووای، څله د دوى دکار پایلې ارزوي او تیروتنې یې له توهین پرته اصلاح کوي.

ارزوونه:

بسونکۍ دې په شفاهي او يا تحريري ډول زده کونکۍ و ارزوي او د لوست د زده کړي په هکله دې خان ډادمن کړي.

۱۰ دقیقې

لنډیز:

دا لوست په لاندو ټکو کې لنډیز کېږي.

۱- د صبر حقیقت د نفس دی متوجه کول په کومو کې چې هغه نه غواړي.

۲- د صبر فضیلت په قرآنی آیتونو او نبوي احادیثو ثابت شوي دي.

۳- صبر په درې ډوله دی—صبر پر طاعت — صبر له معصیت — صبر پر مصیبت.

۴- د ناروځی په ورڅو کې صبر کول د ګناهونو د له منځه ورلو سبب کېږي.

۵- خدای تعالی صابر انسان دوست ګنی.

۶- د صبر پایله جنت دي.

۵ دقیقې

کورنۍ دنده:

بسونکۍ زده کونکو ته لارښونه کوي چې هر یوبې د صبر ډولونو په خو کربنو کې شرح کړي.

دوه ويشتم لوست:

سرليک: د مسلمان حقوق

مخ: ٧٥

وخت: دوه درسي ساعتونه

موخي: زده کونکي باید:

۱- د حدیث شریف متن په سم

دول ولوستلای شي.

۲- د حدیث شریف د کلمو پر معنا سم و پوهېږي.

۳- متقابل لازم حقوق ويژني.

۴- متقابل حقوق سم تشریح کړای شي.

اضافي معلومات :

لکه خنګه چې اسلام مؤمنان یو دبل وروونه ګنډي همدا رنګه ېپه متقابل حقوق هم ورته اينسي دي، چې د مختلفو روایتونو په پرتله د حقوقو شمير فرق کوي.

علامه ابوبالجزا ثري د متقابلو حقوقو او دندو په هکله او بد بحث کړي دي:

۱- مسلمانان باید په مالي او قتصادي مرستو او د یو دبل د ستونزو په ليرې کولو کې ځان و نه سېموي.

۲- هر یو د دوى باید یو دبل مرستندوی او ملاترۍ وي او د هغه اړتیاوې په خپلو اړتیاوو وړاندې وکړي، یو د بل د حال پونښنه وکړي که ناروغ وي، باید پونښتې ته ېپه ورشي، په کارونو کې د وس په کچه ورسره مرسته وشي او که کورته ېپه راشي، درناوی ېپه وکړي، که خبره ورته کوي، خبرو ته ېپه غور ونيول شي.

۳- خپل مسلمان ورور یوازې په نیکي یاد کړي. په شتون او نه شتون کې ېپه عیب او کمې ونه واي، رازونه ېپه ونه سپري او نه ېپه د پتو رازونو د خرگندلو هلي خلې وکړي، دکورني او ژوند په هکله ېپه هم باید پلتنه ونشي. په ارامي او مهرباني ورته نصیحت وکړي په هیڅ وجه ملامتیا او رتنه ونکړل شي.

۴- له مسلمان ورور سره د دوست په توګه خبرې وشي او په هغه نامه ېپه یاد کړي، چې دی ېپه خونسوی. دنورو سلام او حال پونښنه ورته ورسول شي، دهغه د نیک نامه په خرگندido خوشحاله شي او هغه ته د نورو په وړاندې نصحت ونه کړي. امام شافعی رحمة الله فرمایي: هر خوک چې بل نفر ته په پته توګه نصیحت کوي، نو ده سم او حکيمانه کارتسره کړي دي او که د نورو په وړاندې ورته نصیحت کوي په حقیقت کې ېپه د هغه آبرو توي کړي او هغه عزت ېپه تر پښو لاندې کړي دي.

۵- د مسلمان ورور له سهورو خخه باید سترګې پټي شي او رازونه ېپه پټ وسائل شي او په هغه نیک ګمان ولري. که کومه پټه او بنکاره ګناه ېپه کوله، اړیکې ورسره ونه شلوی، بلکې باید هغه توبې ایستلوته وهڅوي. که هغه په ګناه تینګار کاوه نو بیا اختيار لري چې هغه پېړدې او له د هغه په هکله نصیحت ته دوام ورکوي. حضرت ابوذاود رحمة الله عليه واي: «کله چې وېي چې د دوست اخلاق دې تغیر شوي، نو هغه مه پېړده، ځکه انسان کله په سمه نیغه لاره درومي او کله په بې لارو او کرنګونو.»

۶- مسلمان باید د دوستی او ورور گلوي په اړیکو کې په ټولو شرطونو کې وفا ولري وي، ځکه د اړیکو پړې کول دوستي له منځه وری. د دوست له مرګه وروسته له هغه د او لادونو سره د دوستي اړیکې باید تینګې شي، ځکه د الله رسول د یوې بوډي بنځې ډېر احترام کاوه په دې هکله ورځنې پونښته وشه. ده په څواب کې وویل: کله ېې چې د خدیدجي سره ژوند کاوه دا بنځه زموږ کره راتله او د خدیدجي سره ېې دوستي کوله او زه د هغو اړیکو په هکله ځان قرضدار ګنم. دقرباني له نښو نښانو څخه یوه داده چې ھیڅکله د خپل دوست له دېمن سره دوستي ونکړي.

۷- هغه د سختو کارونو په ترسره کولو مجبور نکړئ او د امکان تر کچې د هغه دشتو او رتې په هکله انتظار ونه باسی، ځکه په دین کې ورور گلوي د ايمان او ديني ارزښتونو په بنسټه ولاړه ده، نو باید مادي رنګ او ټوی وا نخلي. (۱)

- د مسلمانانو د حقوقو په هکله له رسول خڅه ډېر مبارک حديثونه روایت شوي دي په دې توګه: (عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ لِلْمُؤْمِنِ عَلَى الْمُؤْمِنِ سِتٌّ خِصَالٍ يَعُوذُ إِذَا مَرَضَ وَيُشَهِّدُ إِذَا مَاتَ وَيُجِيَّهُ إِذَا دَعَاهُ وَيُسْلِمُ عَلَيْهِ إِذَا لَقِيَهُ وَيُشَمَّتُهُ إِذَا عَطَسَ وَيَنْصَحُ لِهِ إِذَا غَابَ) {رواه النساء}

ڇيارة: له حضرت ابو هریره خڅه روایت دی وایي: رسول الله و فرمایل: یو مؤمن پربل مؤمن باندې شپږ حقوقه لري: که مریض شي پونښته ېې وشي، که مرشی جنازې ته ېې ورشي، که مېلمسټيا ته ېې را وبولی هغه قبوله کړي، کله چې سره مخامنځ شي، نو سلام دې پړې واچوی، که پرنجۍ وکړي او الحمد لله ووایي څواب ېې ورکړل شي او که مسافرشي، د ده په هکله بنسټکنه ترسره شي.

(عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ حَقُّ الْمُسْلِمِ عَلَى الْمُسْلِمِ خَمْسٌ رَدَ السَّلَامُ وَعِيَادَةُ الْمَرِيضِ وَإِتَابَةُ الْجَنَائِزِ وَإِجَابَةُ الدُّعَوَةِ وَكَشْمَيْتُ الْعَاطِسِ) {متفق عليه}

ڇيارة: له حضرت ابو هریره نه روایت دی وایي: رسول الله و فرمایل: د یوه مسلمان پربل مسلمان باندې پنځه حقوقه دی. د السلام عليکم څواب ورکول، د ناروغۍ پونښته، جنازې ته تلل، د بلني قبلاو او د پرنجۍ څواب په یرحمک الله سره ورکول.

حضرت رسول الله د سلام اچولو او د ناروغ د پونښې په اړه چې د لوست خنګیز سرلیکونه دی، لارښونه کړي ده: (عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ يُسْلِمُ الرَّاكِبُ عَلَى الْمَالِشِيِّ وَالْمَالِشِيِّ عَلَى الْقَاعِدِ وَالْقَاعِدِ عَلَى الْكَثِيرِ) {متفق عليه}

ڇيارة: له حضرت ابو هریره خڅه روایت دی چې رسول الله و فرمایل: باید سپور پې پلي او پلي پر ناست او کوچنۍ ډله پر لویه ډله سلام واچوی.

(عَنْ أَنَسٍ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ قَالَ يَا بُنْيَ إِذَا دَخَلْتَ عَلَى أَهْلِكَ فَسُلِّمْ يَكُونَ بَرَكَةً عَلَيْكَ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِكَ) {رواه الترمذی}

ڇيارة: له حضرت انس نه روایت دی، چې رسول الله فرمایل دي: اي بچېه کله چې خپل کور او کهول ته ننوځي، نو په هغوی باندې سلام اچو، نو دا سلام به ستا او ستا د کورنۍ لپاره برکت وي.

عَنْ ثَوَابِنَ قالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ إِنَّ الْمُسْلِمِ إِذَا عَادَ أَخَاهُ الْمُسْلِمِ لَمْ يَرُلْ فِي خَرْقَةِ الْجَنَّةِ {رواه مسلم}:

ڇيارة: همدارنګه له حضرت ثوابن نه روایت دی چې رسول الله فرمایل دي: په یقیني توګه کله چې یو مسلمان د خپل مسلمان ورور د ناروغۍ پونښته کوي. هغه به د تل لپاره د جنت په باغچه کې وي یعنې بدله ېې جنت دی.

د کلمو معنا: (واعظ: نصیحت کوونکي) (عقیقه - د پسه حلالوں دی کله چې ماشوم یا ماشومه پیداشي، په اوومه ورځ ېې وینستان خربې، زوی لپاره دوه پسونه او د لور لپاره یو پسه) کدورت - زړه تنګوالی، بغض - کينه، تدفین - خاورو ته سپارل.

د تدریس تگلاره: پونستنی او خوابونه، انفرادی او گروپی، توضیحی او تشریحی
مرستندویه درسي توکي: کتاب، تخته، تباشير...

وخت	فعالیتونه
۵ دقیقې سریزه	بنوونکي تولگي ته له ننوتلو سره سم له سلام اچولو، او د الله تعالی له حمد، ثناء او پر پیغمبر ﷺ له درود ویلو خخه وروسته د زده کوونکو د احوال پونستنه کوي، د تولگي له تنظیمولو او د حاضری له اخیستلو وروسته مخکینی لوست د خو پونستنو په کولو سره ارزوي، لکه: ۱ - خوک چې د صبر ډولونه بیانولای شي? ۲ - خوک صبر له معصیت خخه بیل او شرح کولاي شي?
۲۵ دقیقې دلوسته وړاندې کول	بنوونکي د پورتنی پونستنی د سم ځواب له اورېدلو خخه وروسته د لوست سرليک چې (دمسلمان حقوق) دي د زده کوونکي په لاس پر تخته باندې په بشکلي او بنایسته خط ليکي. بنوونکي دا کلمې پر تخته ليکي: واعظ، عقیقه، کدورت او تدفین. بنوونکي لوست د پېلګي په خبر لولي، په دويم ئحل لوستنه کې له زده کوونکو خخه غواړي چې له ده خخه وروسته یې تکرار کړي او په خپله باندې د دوى تکرار ته غور نيسې، او د تیروتنې په وخت کې د دوى لوستنه تصحیح کوي.
	بنوونکي هغه ستونزمني کلمې چې د تختې پر مخ لیکل شوې دي پر زده کوونکو ژبارې، وروسته یوه زده کوونکي ته بلنه ورکوي چې د تختې مخې ته راشي او هغه کلمې له معنا سره ولولي، بنوونکي د زده کوونکو تیروتنې سموي او له یوه زده کوونکي خخه غواړي چې کلمې له معنا سره ولولي او په عین وخت کې له زده کوونکو خخه غوبنتنه کوي چې د لوست ستونزمني کلمې په خپلو کتابچو کې ليکي. بنوونکي له زده کوونکو غواړي چې تول لوست په پته خوله مطالعه کړي او د مهمو تکو لاندې کربنه وباسي او خپله پدې وخت کې د لوست خنگيز سرليکونه پر تخته ليکي. ۱ - د صبر حقیقت، ۲ - د صبر اهمیت، ۳ - د صبر اقسام، يو خنگيز سرليک لولي او بل یې ولیکي: ۱ - د حدیث فواید، ۲ - حق سلام وبل، ۳ - هغه ځایونه چې سلام وبل پکي بنه ندي، ۴ - بلنه قبول، ۵ - د نارو غ پونستنه، ۶ - د مسلمان په جنازه کې ګډون کول.
	بنوونکي له خنگيزو سرليکونو خخه په ګټه اخیستلو سره لوست تشریح کوي او په ارزښتناکو کلمو باندې ډېر ټینګار کوي. بنوونکي د لوست له توضیح خخه وروسته زده کوونکو ته لارښونه کوي چې د تختې پر مخ لیکلې کلمې په خپلو کتابچو کې ولیکي.

بسوونکي زده کوونکي په دربو يا خلورو ډلو وېشي او تنظيموي بي، دوى ته لارښونه کوي چې د صبر په اړه یو له بل سره بحث وکړي او د بې صبری په اړه هم یو له بل سره خبرې وکړي بیا بې په لنه ډول په یوه پانه کاغذ کې ولیکي او بسوونکي د دې لپې سرپرستي کوي.

بسوونکي د زده کوونکو د بحث پر وخت د اړتیا په صورت کې له دوى سره ګډون کوي او کمزوري زده کوونکي زيات هڅوي.

بسوونکي د ډله یېز کار له پاڼي ته رسپدو وروسته د هري ډلي له مشر خنځه غواپري چې د ټولګي مخې ته راشي او د بحث پايلې ټولو زده کوونکو ته ووایي، خپله د دوى دکار پايلې ارزوي او تیروتنې بي له توھین پرته اصلاح کوي.

ارزوونه:

بسوونکي دې په شفاهي او یا تحريري ډول زده کوونکي و ارزوي او د لوست د زده کړي په هکله دې ځان ډادمن کړي.

لټويز:

دا لوست په لاندو ټکو کې لټويز کېږي.

۱- په اسلام کې اخلاقې نظام دا غواپري چې یو مسلمان باید بل مسلمان ته د متقابل احترام او خير غونتنې قائل وي.

۲- د مسلمان حق رعایت کول په بیلا بیلو پړاوونو کې کله فرض، کله واجب، کله سنت او کله مستحب وي.

۳- په ئینو وختونو کې سلام نه اچول کېږي.

۴- څوک چې د ناروغ پونتنه کوي د خدای د رحمت مستحق ګرئي.

۵- په جنازه کې اشتراك کول لوی اجر دی، چې له غره سره تشبيه دي.

کورني دنده:

بسوونکي زده کوونکو ته دنده ورکوي چې د حدیث متن زده کړي کړي او په خپلو کتابچو کې بې ولیکي.

۵ دقیقې

درویشتم لوست:

سرلیک: دوه مخی

مخ: ۸۰

وخت: دوه درسي ساعتونه

موخي: زده کونکي باید:

۱- د حديث شریف متن په سم ډول ولوستلای شي.

۲- د لوست مفهوم په سم ډول زده کړي.

۳- د حديث شریف د کلمو پر معنا سم و پوهېږي.

۴- بنه صفتونه په ځان کې پیدا کړي او بد صفتونه له ځان لوپي کړي.

۵- د بد خصلت د زيانونو په هکله یوه مقاله ولیکلی شي.

اضافي معلومات :

- په څيئو انسانانو کې ناخوبنه او ناوره صفتونه وي، لکه: ظلم، تیری، کینه، شومتیا، منافقت، درغلي، غیبت، ځان غوبښته، تنبلي، بد ګمانی او داسې نور. یوله دغه یاد شويو ناوره صفتونو خخه دوه مخی ده چې دا صفت له مسلمان سره هیڅ نه بشائي بلکې د منافقانو خوی دی، چې په زړه کې پې یو خه او په ژبه بل خه خړګندوي. دوه مخی انسان د الله ﷺ په وړاندې رسوا کوي.

- کوم انسانان چې خپل ظاهر او باطن له داسې صفتونونه خخه نه پاکري، نو په حقیقت کې خپل شخصیت په دنيا او آخرت کې د نابودی او تباہی کندي ته اچوي او پرخان ظلم کوي.

- دا چې مسلمان د هرچا لپاره خير غوبښونکي دی آن تر دې چې کله نورو ته پرخان غوره والي ورکوي، هیڅکله هفو ناوره خويونو ته مخه نه کوي، چې د الله او پیغمبر له لوري رتيل شوي دي، ځکه پوهېږي، چې دا کار اصلًا د مسلمان د شان او دبدې سره نه بشائي.

- دوه مخی د خپل ځان په وړاندې بدې او ناوره پايلې لري، چې د دوو ورونيو، کورنيو، قبیلو، قومونو ترمنځ او بالآخره دیوپي ټولې د نړيدو لامل کېږي او له بلې خوا دوه مخی د مسلمانانو ترمنځ د دېښمنی او پې باوري سبب کېږي، نو همدا وجه ده، چې د اسلام ستر پیغمبر دوه مخی سړي ته ترټولو ناوره سړي ویلى دي.

لکه چې فرمایي: دوه مخی د عذاب ور ده او دوه مخی سړي دوزخې دي.

همدارنګه فرمایي: (عَنْ عِمَارَبْنِ يَاسِرٍعَنِ التَّسِيِّ قَالَ مَنْ كَانَ ذَاالوَجَهَيْنِ فِي الدُّنْيَا كَانَ لَهُ لِسَانَانِ مِنْ تَارِيَّوْمَ الْقِيَامَةِ) سم ابن حبان ژباره: له حضرت عمار بن یاسر ﷺ نه روایت دي، چې رسول الله ﷺ فرمایي: خوک چې په دنيا کې دوه مخی کوي د هفو لپاره به په قیامت کې د اور دوه ژې وي.

- که چيرته د اسلام تاريخه ته یو نظر واچوو. نو تورمخي او دوه مخی کسان به وويتو چې دغه ناوره صفتونه د اسلامي ټولنې د بدمرغۍ او تباہي سبب کېږي.

د خینوکلمو معنا: (معدن جمع ده، ذخایر) (مناصب: د منصب جمع ده) (نایاب: کمیاب) (زرع: کبنت)

د تدریس تگلاره: پونتنې او خوابونه، انفرادی او گروپی، توضیحی او تشریحی

مرستندویه درسي توکي: کتاب، تخته، تباشير...

وخت	فعالیتونه
۵ دقیقې سریزه	<p>بنوونکی تولگی ته له ننوتلو سره سم له سلام اچولو، او د الله تعالی له حمد، ثناء او پر پیغمبر ﷺ له درود ویلو خخه وروسته د زده کوونکو د احوال پونتنې کوي، د تولگی له تنظیمولو او د حاضری له اخیستلو وروسته مخکینی لوست د خو پونتنو په کولو سره ارزوي، لکه: د مخکینی لوست حدیث شریف خوک له مخې لوستلای شي؟</p> <p>د مخکینی لوست د حدیث شریف له گتو خخه دوې گتې ولیکي؟</p> <p>بنوونکی د نوي لوست په اړه د انګېزې او نوي لوست ته د سرلیک پیدا کولو په موخه له زده کوونکو خخه پونتنې کوي، لکه: هغه خوک چې د دوو مسلمانانو تر منځ بدې خبرې وړي خه ورته ویل کېږي؟</p> <p>د لوست وړاندې کول:</p> <p>بنوونکی د سم خواب له اورېدلو خخه وروسته د نوي لوست سرلیک چې (دوه مخې) ۵۰ د یو تن زده کوونکی خخه غواړي چې په بنسکلي خط سره پې د تختې پر مخ ولیکي.</p> <p>بنوونکی زده کوونکو ته دنده ورکوي چې لوست په پته خوله ولولي او ستونزمنې کلمې پې له خپلو ځانونو سره یاد داشت کړي او د (نفرت او رفق) کلمې له معنا سره پر تخته ولیکي.</p> <p>بنوونکی له یو زده کوونکی خخه غواړي چې د لوست خنگیز سرلیکونه په بنسکلي خط سره پر تخته ولیکي.</p> <p>بنوونکی په یو زده کوونکی د لوست سرلیکونه د تختې له مخې ولولي.</p> <p>بنوونکی زده کوونکي خپلو کتابونو ته متوجه کوي او لوست په لور او مناسب آواز سره ولولي، د لوستلو پر وخت د لوست خینې تکرارې کلمې له خان سره لیکي.</p> <p>بنوونکی د حدیث شریف متن په یوه زده کوونکي او نور پاتې لوست په خو نورو زده کوونکو ولولي.</p> <p>بنوونکي زده کوونکي د لوستلو پر وخت هڅوي.</p> <p>بنوونکي له زده کوونکو خخه غواړي چې د حدیث شریف راوې د کتاب په مرسته معرفې کړي.</p> <p>بنوونکي د خنگیزو سرلیکونه په مرسته لوست تشریح کوي او د توضیح په وخت کې د لوست په مهمو تکو ټینګار کوي.</p> <p>بنوونکي زده کوونکو ته دنده ورکوي چې د لوست کلمې د تختې له مخې په خپلو کتابچو کې ولیکي.</p> <p>بنوونکي زده کوونکي پر تختې د کلمو د لیکلو پر وخت کنترول او خارنه پې کوي.</p> <p>بنوونکي زده کوونکي په مناسبو ډلو وېشي او دنده ورکوي چې هره یوه ډله د دوه مخې سې په اړه یوه له بل سره بحث وکړي.</p> <p>بنوونکي د ډله یېز کار پر مها ل کې تولگی کنترول او نظم پې ساتې او د اړتیا پر وخت له خینه ډلو سره مرسته کوي.</p> <p>بنوونکي د گروپي کار له پاي ته رسپډلو خخه وروسته زده کوونکي هڅوي او د بحث پایلې ارزوي.</p> <p>ارزونه: بناغلې بنوونکي د خپل ډاډ لپاره له زده کوونکو خخه د لوست پونتنې کوي.</p> <p>کورنۍ دنده: بنوونکي له زده کوونکو خخه غواړي چې د حدیث شریف متن له ژبارې سره په خپل کور کې حفظ کړي او همدارنګه دوی مکلفوري چې په خپلو کورونو کې د دوه مخې د زیانونو په اړه یوه مخ مقاله ولیکي.</p>
۲۵ دقیقې دلوست وړاندې کول	<p>بنوونکي د نوي لوست په اړه د انګېزې او نوي لوست ته د سرلیک پیدا کولو په موخه له زده کوونکو خخه پونتنې کوي، لکه: هغه خوک چې د دوو مسلمانانو تر منځ بدې خبرې وړي خه ورته ویل کېږي؟</p> <p>د لوست وړاندې کول:</p> <p>بنوونکي د سم خواب له اورېدلو خخه وروسته د نوي لوست سرلیک چې (دوه مخې) ۵۰ د یو تن زده کوونکي خخه غواړي چې په بنسکلي خط سره پې د تختې پر مخ ولیکي.</p> <p>بنوونکي زده کوونکو ته دنده ورکوي چې لوست په پته خوله ولولي او ستونزمنې کلمې پې له خپلو ځانونو سره یاد داشت کړي او د (نفرت او رفق) کلمې له معنا سره پر تخته ولیکي.</p> <p>بنوونکي په یو زده کوونکي د لوست سرلیکونه د تختې له مخې ولولي.</p> <p>بنوونکي زده کوونکي خپلو کتابونو ته متوجه کوي او لوست په لور او مناسب آواز سره ولولي، د لوستلو پر وخت د لوست خینې تکرارې کلمې له خان سره لیکي.</p> <p>بنوونکي د حدیث شریف متن په یوه زده کوونکي او نور پاتې لوست په خو نورو زده کوونکو ولولي.</p> <p>بنوونکي زده کوونکي د لوستلو پر وخت هڅوي.</p> <p>بنوونکي له زده کوونکو خخه غواړي چې د حدیث شریف راوې د کتاب په مرسته معرفې کړي.</p> <p>بنوونکي د خنگیزو سرلیکونه په مرسته لوست تشریح کوي او د توضیح په وخت کې د لوست په مهمو تکو ټینګار کوي.</p> <p>بنوونکي زده کوونکو ته دنده ورکوي چې د لوست کلمې د تختې له مخې په خپلو کتابچو کې ولیکي.</p> <p>بنوونکي زده کوونکي پر تختې د کلمو د لیکلو پر وخت کنترول او خارنه پې کوي.</p> <p>بنوونکي زده کوونکي په مناسبو ډلو وېشي او دنده ورکوي چې هره یوه ډله د دوه مخې سې په اړه یوه له بل سره بحث وکړي.</p> <p>بنوونکي د ډله یېز کار پر مها ل کې تولگی کنترول او نظم پې ساتې او د اړتیا پر وخت له خینه ډلو سره مرسته کوي.</p> <p>بنوونکي د گروپي کار له پاي ته رسپډلو خخه وروسته زده کوونکي هڅوي او د بحث پایلې ارزوي.</p> <p>ارزونه: بناغلې بنوونکي د خپل ډاډ لپاره له زده کوونکو خخه د لوست پونتنې کوي.</p> <p>کورنۍ دنده: بنوونکي له زده کوونکو خخه غواړي چې د حدیث شریف متن له ژبارې سره په خپل کور کې حفظ کړي او همدارنګه دوی مکلفوري چې په خپلو کورونو کې د دوه مخې د زیانونو په اړه یوه مخ مقاله ولیکي.</p>
۱۰ دقیقې	<p>بنوونکي د نوي لوست په اړه د انګېزې او نوي لوست ته د سرلیک پیدا کولو په موخه له زده کوونکو خخه پونتنې کوي، لکه: هغه خوک چې د دوو مسلمانانو تر منځ بدې خبرې وړي خه ورته ویل کېږي؟</p> <p>د لوست وړاندې کول:</p> <p>بنوونکي د سم خواب له اورېدلو خخه وروسته د نوي لوست سرلیک چې (دوه مخې) ۵۰ د یو تن زده کوونکي خخه غواړي چې په بنسکلي خط سره پې د تختې پر مخ ولیکي.</p> <p>بنوونکي زده کوونکو ته دنده ورکوي چې لوست په پته خوله ولولي او ستونزمنې کلمې پې له خپلو ځانونو سره یاد داشت کړي او د (نفرت او رفق) کلمې له معنا سره پر تخته ولیکي.</p> <p>بنوونکي په یو زده کوونکي د لوست سرلیکونه د تختې له مخې ولولي.</p> <p>بنوونکي زده کوونکي خپلو کتابونو ته متوجه کوي او لوست په لور او مناسب آواز سره ولولي، د لوستلو پر وخت د لوست خینې تکرارې کلمې له خان سره لیکي.</p> <p>بنوونکي د حدیث شریف متن په یوه زده کوونکي او نور پاتې لوست په خو نورو زده کوونکو ولولي.</p> <p>بنوونکي زده کوونکي د لوستلو پر وخت هڅوي.</p> <p>بنوونکي له زده کوونکو خخه غواړي چې د حدیث شریف راوې د کتاب په مرسته معرفې کړي.</p> <p>بنوونکي د خنگیزو سرلیکونه په مرسته لوست تشریح کوي او د توضیح په وخت کې د لوست په مهمو تکو ټینګار کوي.</p> <p>بنوونکي زده کوونکو ته دنده ورکوي چې د لوست کلمې د تختې له مخې په خپلو کتابچو کې ولیکي.</p> <p>بنوونکي زده کوونکي پر تختې د کلمو د لیکلو پر وخت کنترول او خارنه پې کوي.</p> <p>بنوونکي زده کوونکي په مناسبو ډلو وېشي او دنده ورکوي چې هره یوه ډله د دوه مخې سې په اړه یوه له بل سره بحث وکړي.</p> <p>بنوونکي د ډله یېز کار پر مها ل کې تولگی کنترول او نظم پې ساتې او د اړتیا پر وخت له خینه ډلو سره مرسته کوي.</p> <p>بنوونکي د گروپي کار له پاي ته رسپډلو خخه وروسته زده کوونکي هڅوي او د بحث پایلې ارزوي.</p> <p>ارزونه: بناغلې بنوونکي د خپل ډاډ لپاره له زده کوونکو خخه د لوست پونتنې کوي.</p> <p>کورنۍ دنده: بنوونکي له زده کوونکو خخه غواړي چې د حدیث شریف متن له ژبارې سره په خپل کور کې حفظ کړي او همدارنګه دوی مکلفوري چې په خپلو کورونو کې د دوه مخې د زیانونو په اړه یوه مخ مقاله ولیکي.</p>
۵ دقیقې	<p>بنوونکي د نوي لوست په اړه د انګېزې او نوي لوست ته د سرلیک پیدا کولو په موخه له زده کوونکو خخه پونتنې کوي، لکه: هغه خوک چې د دوو مسلمانانو تر منځ بدې خبرې وړي خه ورته ویل کېږي؟</p> <p>د لوست وړاندې کول:</p> <p>بنوونکي د سم خواب له اورېدلو خخه وروسته د نوي لوست سرلیک چې (دوه مخې) ۵۰ د یو تن زده کوونکي خخه غواړي چې په بنسکلي خط سره پې د تختې پر مخ ولیکي.</p> <p>بنوونکي زده کوونکو ته دنده ورکوي چې لوست په پته خوله ولولي او ستونزمنې کلمې پې له خپلو ځانونو سره یاد داشت کړي او د (نفرت او رفق) کلمې له معنا سره پر تخته ولیکي.</p> <p>بنوونکي په یو زده کوونکي د لوست سرلیکونه د تختې له مخې ولولي.</p> <p>بنوونکي زده کوونکي خپلو کتابونو ته متوجه کوي او لوست په لور او مناسب آواز سره ولولي، د لوستلو پر وخت د لوست خینې تکرارې کلمې له خان سره لیکي.</p> <p>بنوونکي د حدیث شریف متن په یوه زده کوونکي او نور پاتې لوست په خو نورو زده کوونکو ولولي.</p> <p>بنوونکي زده کوونکي د لوستلو پر وخت هڅوي.</p> <p>بنوونکي له زده کوونکو خخه غواړي چې د حدیث شریف راوې د کتاب په مرسته معرفې کړي.</p> <p>بنوونکي د خنگیزو سرلیکونه په مرسته لوست تشریح کوي او د توضیح په وخت کې د لوست په مهمو تکو ټینګار کوي.</p> <p>بنوونکي زده کوونکو ته دنده ورکوي چې د لوست کلمې د تختې له مخې په خپلو کتابچو کې ولیکي.</p> <p>بنوونکي زده کوونکي پر تختې د کلمو د لیکلو پر وخت کنترول او خارنه پې کوي.</p> <p>بنوونکي زده کوونکي په مناسبو ډلو وېشي او دنده ورکوي چې هره یوه ډله د دوه مخې سې په اړه یوه له بل سره بحث وکړي.</p> <p>بنوونکي د ډله یېز کار پر مها ل کې تولگی کنترول او نظم پې ساتې او د اړتیا پر وخت له خینه ډلو سره مرسته کوي.</p> <p>بنوونکي د گروپي کار له پاي ته رسپډلو خخه وروسته زده کوونکي هڅوي او د بحث پایلې ارزوي.</p> <p>ارزونه: بناغلې بنوونکي د خپل ډاډ لپاره له زده کوونکو خخه د لوست پونتنې کوي.</p> <p>کورنۍ دنده: بنوونکي له زده کوونکو خخه غواړي چې د حدیث شریف متن له ژبارې سره په خپل کور کې حفظ کړي او همدارنګه دوی مکلفوري چې په خپلو کورونو کې د دوه مخې د زیانونو په اړه یوه مخ مقاله ولیکي.</p>

خلر ويشتم لوست:

سرليک: د خوب اداب

مخ: ۸۴

وخت: دوه درسي ساعتونه

موخي: زده کونکي باید

۱- د حديث شريف متن په سم ډول ولوستلای شي.

۲- د حديث شريف د کلمو پر معنا سم وپوهېږي.

۳- د حديث شريف روای سم معرفی کړلی شي.

۴- د خوب ادبونه رعایت کړلی شي.

اضافې معلومات:

- مسلمان خوب او استراحت د الله تعالى له نعتونو خنځه ګنني لکه: الله تعالى په ډېرو مبارکو آيتونو کې د خوب په هکله فرمائی: (لتسكنُوا فِيهِ) یعنې تاسې په کې ارام کوئ.

- د شې لخوا ہوساینه، خوب او استراحت د ورځني عبادت او بدبن د ارامي لپاره ډېره ضروري ده او دا ډېر لوی نعمت دی چې انسان بې باید شکريه ادا کړي له همدي وجهې مسلمان بې په ځان لازمه ګنني، چې دخوب په هکله لاندې ادبونه مراعات کړي:

۱- که چيرې ضروري کارونه، لکه: علمي بحث او خپرنه، مطالعه، له ميلمه سره ناسته او خبرې د خپلې کورني مانع ونه گرځي بهتره داده چې مسلمان د ماسختن لمانځه وروسته استراحت وکړي. څکه حضرت ابوھریره رض روایت کوي، چې رسول الله صلی اللہ علیہ وسّع نعمتہ د ماسختن له لمانځه مخکې خوب کول او د ماسختن له لمانځه وروسته خبرې کول نه خوبنولي.

۲- کوبښن دې وشي چې له ویده کيدو مخکې اودس ولرو، لومړي پربني اړخ حملو او بیا وروسته په کین اړخ ویده کيدل هم خه منع ندي، خو په خيته ویده کيدل بنه نه دي له خوب خنځه مخکې د لاندې ذکرولو ويل مستحب دي: درې ديرش ځله «سبحان الله، درې ديرش ځله والحمد لله او خلور ديرش ځله والله اکبر» او بیا ورپسي یو خل د «لا إله إلا الله وحده لا شريك له الملك وله الحمد وهو على كل شيء قادر» ويل دي او همدارنګه د فاتحې سورت او د بقري پنځه لومړني آيتونه او آية الكرسي ويل مستحب دي.

- کله چې مسلمان له خوبه پا خېږي د دې دعا لوستل هم مستحب دي: «الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي رَدَ عَلَىٰ رُوحِي وَعَافَانِي فِي جَسَدِي وَأَذِنَ لِي بِذِكْرِي» دا دعا هم ويلی شي: «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ سَبَحَ اللَّهُ وَالْحَمْدُ لَهُ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ»

- که چيرته دا مستونه طريقه له خوب نه مخکې لکه خنځه بې چې حق دی رعایت شي، نو په باوري توګه د مسلمان خوب هم عبادت ګټل کېږي، څکه مور نشو کولای چې یوازې په ورڅ کې په هغه کچه د الله عبادت وکړو، چې دکوم هدف لپاره پیدا شوي یو، لکه چې الله فرمائي: «وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْأَنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونَ» : یعنې مور پېريان او انسانان ندي پیدا کړي مګر د عبادت لپاره.

کله خنگه چې اشاره وشه خو به په حقیقت کې یو الهی نعمت دی چې کله د انسان روح، مغز او بدن په معنوی او فریکي کارونو ستری کېږي، نو همدا خوب دی چې تولې ستریاوا په لیرې کوي او انسان ته ارامي وربنۍ.

- په جنت کې خوب نشته اونه هلتنه جنتیان له ستریا سره مخ کېږي، پدې هکله له رسول الله ﷺ نه پونستنه وشه، چې آيا په جنت کې خوب شته؟ پدې هکله رسول الله ﷺ خواب ورکړو: (عَنْ جَابِرٍ قَالَ سَأَلَ رَجُلٌ رَسُولَ اللَّهِ أَيَّامَ أَهْلِ الْجَنَّةِ قَالَ النَّوْمُ أَخْوَالُهُتْ وَلَا يَمُوتُ أَهْلُ الْجَنَّةِ) {رواه البیهقی}

ژباره: له حضرت جابر ﷺ نه روایت دی چې یو سړی له رسول الله ﷺ نه پونستنه وکړه آيا په جنت کې جنتیان خوب کوي؟ رسول الله ﷺ و فرمایل: خوب دمر ګ ورور دی او جنتیان نه مری.

- خوب له استراحت سره خه تو پېرلري؟ د خوب او استراحت ترمنځ توپیر خرگند دي: د خوب به وخت کې د انسان له دوو روحونو خخه چې په بدن کې بې دي یوه خارجېږي او انسان په خپل ځان حاکم او تسلط نلري او ظاهري حواس له لاسه ورکوي اما ژوندي وي، څکه هغه بل روح چې د مرګ په وخت کې ورځښې وڅي په بدن کې بې باقي وي لکه چې الله فرمایي: (اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنْفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا فَيُمْسِكُ الَّتِي قَضَى عَلَيْهَا الْمَوْتَ وَيُبَرِّئُ الَّتِي أَجَلٌ مُسَمًّى إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَنْفَكِرُونَ) (۱) {الزمآن / ۴۲}

ژباره: هغه همدغه الله دی چې دمرګ په وخت کې ساګانې اخلي او خوک چې لاتر او سه پوري نه دی موشوي ده ګه روح په خوب کې قبض کوي، بیا چې هغه د مرګ پربکړه پرچا باندې نافذوي، هغه ساتي او د نورو ساګانې تريو تاکلي وخت پوري بېرته (جسدونوته) لیرې. په دې کې غټې نښاني دي ده ګو کسانو لپاره چې غور او فکر کوونکي دي.

- استراحت د هوسابني غونښته ده. البتنه دېدارۍ په حالت کې دا هوسابنه برابره ده دماغي وي او يا جسمي. مثلا یو نفر دماغي کار کوي، لکه: مطالعه، لیکنه، تالیف، تدریس او یا فریکي کار کوي او بیا د ستریا د له منځه ورو لپاره چې کینې او یا اورد غزېږي چې همدي خنډه ته استراحت وای.

د ځینو کلمو معنا: (حراس خوف، ترس) (اتکا - تکیه کردن، توکل) (سان - مثل، طور) (مسنونه - سنت)

د تدریس تګلاره: پونستني او خوابونه، انفرادي او ګروبي، توضیحي، تشریحی او مباحثوي

مرستندویه درسي توګي: کتاب، تخته، تباشير...

وخت	فعالیتونه
۵ دقیقې سریزه	ښوونکي ټولګي ته له ننوتلو سره سم له سلام اچولو، او د الله تعالي له حمد، ثناء او پر پیغمبر ﷺ له درود ویلو خخه وروسته د زده کوونکو د احوال پونستنه کوي، د ټولګي له تنظیمولو او د حاضري له اخیستلو وروسته مخکیني لوست د خو پونستنو په کولو سره ارزوي، لکه: - خوک ویلای شي چې د مقام او منصب له مخې بهترین شخصیت خوک دي? - خوک ویلای شي چې له دوه مخي سړی سره په آخرت کې کومه معامله کېږي?
۲۵ دقیقې دلوست	ښوونکي د صحیح خواب له اورېدلو خخه وروسته د نوي لوست سرليک چې (د خوب آداب) دی له یو

^۱ سوره المؤمن - آيت ۴۲

<p>بسوونکي زده کوونکو ته دنده ورکوي چې لوسټ په پته خوله ولولي او ستونزمنې کلمې بې له خپلو ځانونو سره ياد داشت کړي او د (حراس، اتكا، توکل، مثل، مسنونه). کلمې له معنا سره پر تخته ولیکي.</p> <p>بسوونکي له یو زده کوونکي خخه غواړي چې د لوسټ ځنګيز سرليکونه په بسکلې خط سره پر تخته ولیکي.</p> <p>۱- خوب د بدن لپاره ضروري دي،</p> <p>۲- خوب هم کيدلای شي په عبادت کې حساب شي،</p> <p>۳- خوب کول پربني اړخ،</p> <p>۴- د خوب په وخت کې مسنونه دعاګانې ويال،</p> <p>۵- وختي خوب کول.</p> <p>بساغلي بسوونکي د ځنګيزو سرليکونو په مرسته لوسټ تشریح کوي او د توضیح په وخت کې د لوسټ په مهمو تکو ټینګار کوي.</p> <p>بسوونکي په یو تن زده کوونکي د لوسټ سرليکونه د تختي له مخې ولولي.</p> <p>بسوونکي زده کوونکو ته دنده ورکوي چې د لوسټ کلمې د تختي له مخې په خپلو کتابچو کې ولیکي.</p> <p>بسوونکي زده کوونکي خپلو کتابونو ته متوجه کوي او لوسټ په لور او مناسب آواز سره ولولي، د لوسټلو پر وخت د لوسټ خينې تکرارې کلمې له خان سره ليکي.</p> <p>بسوونکي پر تختي د کلمو د لیکلو پر وخت کنتروں او خارنه بې کوي.</p> <p>بساغلي بسوونکي زده کوونکي په مناسبو ډلو وېشي او دنده ورکوي چې هره ډله د خوب د آدابو په اړه له یو بل سره بحث وکړي.</p> <p>بسوونکي د ډله یېز کار پر مها ل کې ټولګي کنتروں او نظم بې ساتي او د اړتیا پر وخت له ځینو ډلو سره مرسته کوي.</p> <p>بسوونکي د ډله یېز کار له پاى ته رسپدلو خخه وروسته زده کوونکي هڅوي او د بحث پايلې ارزوي.</p> <p>ارزوونه:</p> <p>بسوونکي د خپل ډاډ لپاره له زده کوونکو خخه د لوسټ پونستني کوي.</p> <p>لنهیز:</p> <p>دا لوسټ په لاندو تکو کې خلاصه شوي دي.</p> <p>۱- حضرت براء اللہ او پلاز بې هر یو د جلیل القدرہ صحابیانو له جملې خخه دي. پر دې سر بیره د احد له غزوې سره بې په خوارلسو غزوو کې ګکپون کړي دي، نومورې په ۷۲ هجري کال په کوفه کې وفات شوی دي.</p> <p>۲- لکه خنګه چې د اسلام مبارک دین په ورځني ژوند کې لارښونه کوي همدارنګه د خوب کولو په هکله هم لارښونې لري.</p> <p>۳- پر دې سر بیره خوب د انسان لپاره اړتیا په عین حال کې عبادت هم دي.</p> <p>۴- حضرت رسول اللہ د ماختشن د لمانځه نه مخکې خوب او وروسته خبرې نه خوبنولي.</p> <p>کورني دنده:</p> <p>بسوونکي دې له درسي کتاب خخه زده کوونکو ته کورني دنده ورکړي.</p>	<p>پراندې کول</p> <p>۱ دقیقې</p> <p>۲ دقیقې</p> <p>۳ دقیقې</p> <p>۴ دقیقې</p> <p>۵ دقیقې</p>
---	--

د فقهي برخه

لوست: پنځه ويشم
سرليک: اسلام د ژوند کړنلاره ده

مخ: ۸۹

وخت: دره درسي ساعتونه

موخي:

زده کونکي باید:

۱_ د اسلام د اقتصادي تګ لاري سبکني وېژني.

۲_ د کاپیټالیزم او سوسیالیزم اقتصادي نظام په هکله معلومات ترلاسه کړي.

۳_ د اسلام د اقتصادي تګ لاري ځانګړ تیاوې وېژني او نورو ته یې بيان کړي شي.

لازمي پوهه:

لوست: ۲۸_۲۵

د اقتصادي نظام دتعريفولو لپاره لوړۍ دنظام تعريف او بیا د اقتصاد تعريف ضروري دی.

نظام: هغه ډله عنصرونه دي چې د دوي ترمنځ خه اړیکې شتون ولري او یا رامنځته شي او دا نظام موخي لرونکي وي.

اقتصاد: په لغت کې منځني تکلاره، منځني لکښت او منځني ژوند ته واي.

د اقتصاد لپاره ډېر تعريفونه شوي، خو دوه تعريفونه یې ډېر مشهور دي:

لوړۍ تعريف: اقتصاد هفو تدبironو ته ويل کېږي چې د انساني نامحدودو اړتیاوو او د لازمو محدودو وسايلو ترمنځ همغېري رامنځ ته کوي.

دوېم تعريف: اقتصاد په معینو او تاکلو وسیلو سره زیاتو پایلو او نتيجو ته د رسپدلوا په ډېرو کمو ممکنه وسیلو سره تاکلو پایلو او نتيجو ته د رسپدلوا لپاره هلې خلې او زیار ایستل دي.

اقتصاد د انسان یوه ځانګړې تګ لاره ده چې د تولید، توزيع او مصرف په هکله د غوبښې، ارزښتې او غوره کولو سره مل او یو ځای وي او تر ټولو زیاته برلاسي هغه ته ور په برخه کړي.

نومورو تعريفونه په پاملرنې سره کولای شو اقتصادي نظام او تګ لاره داسې تعريف کړو:

اقتصادي نظام د هفو مرتبو او منظمو عنصرونو له ډېری خخه عبارت دی چې د تولید، توزيع او لکښت د ارزښتې او غوره کولو په هکله د ډېرې زیاتې برلاسي هخونه او فعالیت کوي.^(۱)

سوسیالیزم (Socialism) سوسیالیستي یا ګله نظام:

په لنډه توګه کولای شو سوسیالیزم داسې تعريف کړو: سوسیالیزم د مالکیت عمومي کول او د حکومت په لاس کې ده ګه راوستان دی چې د یوه پراخه اقتصادي نظام په واسطه تنظیمېږي او د لزوم په صورت کې د زور په واسطه ترسره کېږي. د سوسیالیزم د اقتصادي نظام د پیدایښت لاملونو د اقتصاد د پوهانو او غير سوسیالیستي مکتبونو د نیوکو او انتقادونو او د پانګکوال اقتصادي نظام له فکري بنسټونو سره په تکر کې داسې تفکر او اندېښته هم را منځته کړه چې دا نظام په خپلو اصولو سره هېڅکله د اقتصادي مسئلو په حلولو سره ټولنیزې ستونزې له منځه ورلى نه شي. ډېر ټولنیز نامناسب شرطونه، بیکاري،

^۱ اقتصاد اسلامي، علامه تقى عثمانى

عوموي غربيي، د پانگكي او شتون غير عادلانه وېش، اقتصادي ناالپول والى او هغه بحرانونه چې هر خل د اقتصادي حالت د لا خطرناک کېدو لامل کېده، د سوسياليستي نظام او د پانگوال نظام د اصولو تر منځ پې دېره متضاده موقع برابره کړه. دا هم بايدو ايو چې په سوسياليستي نظام کې ټول ملكيتونه دولتي ګرخي او شخصي ملكيت وجود نه لري او هر خوک د خپل کار په انډول مزد اخلي او په کمونستي کې، هلتنه دری وايي چې هر چا ته د اړتیا په اندازه مزد ورکول کېږي. مثلاً یو تن د سلو روپو کار کوي، خو د پنځو سوو افغانیو اړتیا لري، نو ده ته به پنځه سوه روبي ورکول کېږي، البته دا دوره د دوى په نزد یو خيالي جنت دی، خو دې مرحلې ته نه دوى رسپدلي دي او نه به ورسپري، بلکې دا نظام له نړيدو سره مخامنځ شو او سرمایه داري نظامونه هم د رنګيدو په درشل کې دي.

د اسلام اقتصادي نظام:

دا نظام او ګړنلاره په دې بنسته ولاړه ده چې اصلې مالک او خاوند الله دی او د انسان مالکيت او شته موختي او مجاري دی، نو بايد انسان د حقیقې مالک له امر سره سم عمل وکړي او پوره له دې د انسان مالکيت ناسم ګنبل کېږي او انسانان له الهي نعمتونو او خه چې په حمکه کې دي، له هفو خنځه ټول په مساوي توګه د برخې اخیستلو حق لري، لکه چې الله تعالى فرمایي: ((هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا) بقره/٢٩

ژباره: الله تعالى هغه ذات دی چې ستاسي لپاره پې هغه خه پیدا کړي چې په حمکه کې دي او هېڅ وکړي په هېڅ توګه نه د نژاد نه د وینې او نه د قوم ... په بنسته له نورو وګرو خنځه امتیاز او غوره والي لري او نه کومه کورني يا کومه طبقة د دې حق لري چې خه شي تر خان پوري اړين وکنې او نور ورځخه محروم کاندي او همدارنګه د روزي او خوراکې او د ژوند تېرولو د وسیلو په لاس ته راولو کې ټول وګړي برابر دي او د هلو خلو او کار په پایله کې د مالکيت تفاوت منځ ته راخېي. اللہ عزوجلله فرمایي: ((أَتَحْنُ فَسَمَّنَا بَيْنَهُمْ مَعِيشَتَهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِيَتَحَذَّدَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا سُخْرِيًّا) د الزحف سورت آيت (٣٢).

ژباره: موب په دغه نږي کې د دوى روزي د دوى په منځ کې ويشهي ده او خنې د دوى مو له ئينو نورو خنځه په لورو مرتبو پورته کړل. خو ئينې د دوى ئينې نور تابعان کار کونکي.

مالکيت په اسلام کې محترم ګنبل شوی او د هر وګړي طبیعي حق دي. د روزي او خوارکې توپیر چې د کار او استعداد په بنسته منځ ته راخېي، دا طبیعي او کسبي خبره ده، نو خوک د هغه د ضبطولو او مصادره کولو او یا له هغه سره د مبارزي کولو حق نه لري. په دې شرط چې کوم بل لامل چې په هغه کې داستشار او زور خنځه ناوره ګټه اخیستل ونه ليده شي او همدارنګه ځانګړې ملکيت او شته محترم او د هر انسان طبیعي حق دي، البته چې کله له مشروع لاري خنځه هغه لاس ته راغلى وي خو که چيږي مالکيت له غير شرعی او غير قانوني لاري خنځه لاس ته راغلى وي او په هغه کې اسلامي شرطونه نه وي رعایت شوي، نو هغه ملکيت د ارزښت وړ نه دي، نو هر ډول کړه وړه چې نورو ته زيان رسوي او یا د ټولنې وګړو ته مادي او اخلاقې زيانونه رامنځ ته کوي، هغه له شرعې له لاري حرام دي او مرتکب پې پري نیول کېږي، نو ټول الکولي او نشه پې توکي، فحشا او پې حيامي، قمار وهل، سود خورل، اهتكار، زيان راپرونکي معاملات او په لنډه توګه هر هغه عمل چې په هغه کې يعني هم د خان په تاوان وي او هم نورو ته تاوان ولري، د شريعه له منځي حرام دي او مرتکب پې په هېڅ ډول له قانوني خنځه د خان ژغورنې حق نه لري او نه پې ملکيت داحترام وړ ګنبل کېږي.

لنده دا چې اسلامي اقتصادي نظام نه بې قيد او بې بندوباره پانګه واله خوا لري او نه د سوسیالیستي دیکتاتوری زور او ظلم، بلکې دا یوه طبیعی او فطری لاره د چې د هېڅ وکړي حق نه ضایع کوي او د عامه مصلحت په نظر کې نیولو سره اسلام د هرو ګړي په حق اعتراف کوي.

د تدریس لاري: پونستنه او خواب، تشریحی، توضیحی او ګروپی

فعاليتونه	وخت
<p>بنوونکي له سلام او روغښ خخه وروسته د فقهې د نوي سرليک په هکله زده کوونکو ته په زړه پوري معلومات ورکوي او ورته واي چې اسلام د ژوندانه تګ لاره ده او بیا زده کوونکو ته لارښونه کوي، چې لوست په پته خوله له خپلو خانونو سره مطالعه کري او ستونزمن خایونه په نښه کري، وروسته بنوونکي لوست د زده کوونکو له سوبې سره سم تشریح کوي او د زده کوونکو پونستو ته خوابونه واي، وروسته بیا د نوي لوست یو یو سرليک په زده کوونکو شرح کوي. وروسته زده کوونکي په مناسبو ډلوبېشي او کمزوري زده کوونکي له لایقو زده کوونکو سره په یوه ډله کې تنظيموي او د ډلو مشران ورته تاکي، چې د نوي لوست په هکله په خپلو کې بحث او خېرنه وکړي او بیا پې پایله تولګیوالو ته بیانوي او بنوونکي ورسره مرسته کوي.</p> <p>د لوست لنډیز:</p> <p>هر مسلمان باور او عقیده لري چې الله زمود پیدا کوونکي او پالونکي او حقيقي مالک دي او د بشر د لارښونې لپاره پې پېغمبران راپړلي او حضرت محمد ﷺ وروستني پېغمبر دی او ده مور ته بشپړ او کامل دين بیان کړي دي، یعنی لکه خنګه چې بې عبادتونو او ادبونه تشریح کړي دي د ژوندانه هر اړخ یې هم تشریح کړي دي. د مثال په توګه کورنۍ ژوند، سیاست، اقتصاد، امنیت، بنوونه او روزنې او د ژوندانه نورې اړتیاوې یې په خانګړې توګه بیان کړي دي. الله په هر خه کامل علم لري او ټول قوانین یې له هر زیان او کمي خخه پاک دي.</p> <p>ارزوونه:</p> <p>۱_ د اسلام د اقتصادي نظام په هکله خپل نظریات ووایئ؟</p> <p>۲_ د اسلام مقدس او سپېخلى دين ((د ژوندانه په هر اړخ کې بشپړ احکام لري)) دا عبارت شرح کړئ.</p> <p>۳_ د اسلام، سوسیالیستي او پانګوالۍ ترمنځ د اقتصاد په هکله توپیر بیان کړئ؟</p> <p>کورنۍ دنده:</p> <p>بنوونکي زده کوونکو ته د درسي کتاب له مخې کورنۍ دنده سپاري.</p>	۵ دقیقي

لوست: شپه ویشتم
سرلیک: د اسلام اقتصادي نظام

منځ: ۹۱

وخت: دوه درسي ساعتونه

موخي: زده کونکي باید:

۱_ د اسلام اقتصادي نظام و پېژني.

۲_ د نړۍ د نظامي نظامونو سره آشنایي تر لاسه کړي.

۳_ د کاپیتالزم او سوسیالزم عنصرونه او خانګړتیارې و پېژني او نورو ته پې بیان کړای شي.

۴_ د اسلام له نظره د کار په ارزښت و پوهېږي.

۵_ د اسلام په اقتصادي نظام کې د زکات د رول په هکله بشپړ معلومات ترلاسه کړي.

لازمي پوهه:

کار د اسلام له نظره:

د اسلام په سپېخلي دين کې کار او انساني هلې خلې او د الله په وړاندې خپله دنده ترسره کول د عبادت حکم لري، نو د کار کونکي هلې خلې سپېخلي او ارزښتاکې دی، لکه خنګه چې پېغمبر فرمایلی دی: ((هېڅوک نه شي کولاۍ چې د خپل لاس له مزدوری خخه پاکیزه خوراک لاس ته راوړي.))

په دې هکله حضرت داؤد سره له دې چې پېغمبر و بیا پې هم د خپل تندې په خولې کولو سره ژوند تبراوه او په ډېره غوره بېلګه ورځې یادونه شوېده.

رسول الله بیا مهربانی کوي فرمایي: کوم سپې چې د خپلو اولادونو د نفقي پیدا کولو یا د خپل مور او پلار د اړتیاوو د پوره کولو او یا د خپل خان لپاره د روزې د ګټیلو په خاطر له کوره ووخي، خو چې کور ته راستون شوی نه وي د الله په لاره کې ګټل کېږي او همدارنګه نبی کريم زېږي ورکوي هنور کسانو ته چې د دې لپاره کار کوي، خو مور او پلار او اولادونه پې نورو ته محتاج نه شي او د دروبې لاس چا ته اوږد نه کړي، په هر قدم کې د عبادت ثواب لاس ته راوړي.

بوه ورڅ رسول الله د حضرت معاذ سره د مصافحې په ترڅ کې و فرمایل: اى معاذه! خپل لاسونه دې تړلي دی، هغه خواب ورکړ بلې، اى د الله رسوله! ګلنګ وهم او د خپلې کورني نفقه حاصلووم ....

رسول الله حضرت معاذ مجو کوي او فرمایي: دا لاسونه د دوزخ اور نه سوځوي.

فعاليتونه	وخت
<p>بنوونکي له سلام او حال پونستې خخه وروسته تبر شوي لوست ارزوي، مثلاً:</p> <p>۱_ خوک ويلاي شي چې په اوسيني نړۍ کې خو اقتصادي نظامونه شتون لري، نومونه بې واخلی؟</p> <p>۲_ په درې ګونو اقتصادي نظامونو کې کوم نظام د بشريت لپاره ګټهور تمامېږي او ولې؟</p> <p>بنوونکي له څوابونو اورېدلو وروسته د نوي لوست سرليک (د اسلامي اقتصاد ځانګړتياوې) په تخته ليکي او زده ګوونکو ته بنوونه کوي خو لوست په پته خوله له ځانونو سره ولولى. بيا نوي لوست ورته شرح کوي او بيا زده ګوونکو ته دنده سپاري، چې ((کې لايکون دوله بين الاغياء)) بيان کړئ.</p> <p>د لوست لنډيز:</p> <p>سرمايه داري او سوسیالیستي نظامونه دواوه ناکام دي، ځکه په سرمایه داري کې ټوله پانګه او سرمایه د محدودو خو بدايانو لاس ته ورځي او لوی سرمایه داران واره سرمایه داران له پښو غورځوي او غربیان پکې غربیان کېږي او په سوسیالیستي کې خو هر چا ته د کار او زحمت په انډول مزد ورکول کېږي، نو که یو نفر په کور کې ډېر اولادونه ولري، نو د د مزد د ټولو لپاره نشي کافي کېدای. په ځانګړې توه که خوک ناروغ يا معیوب وي، نو هغه به خه کوي؟</p> <p>اما اسلام د ملت ټول اړخونه او ټولي اړتیاوې په نظر کې نیولې او تر ټولو دمځه بې دېته توجه او پاملننه کړې ده، چې باید مال او حلالې لارې خخه لاس ته راوري او په حلاله لاره بې مصرف کې او د غربیانو او بېوزلوا لپاره بې په اسلام کې زکات، عشر، صدقات او نور... په بدايانو لازم کېږي، خو د غربیانو او بېوزلوا چاره وشي او د دوی ترمنځ مینه او محبت هم رامنځ ته شي.</p> <p>ارزوونه:</p> <p>بنوونکي دي له درسي کتاب خخه د پونستنو په کولو سره زده ګوونکي وارزوی.</p> <p>کورنۍ دنده:</p> <p>زده ګوونکي دي زموږ د هېواد د اقتصادي نرام په هکله یوه لنډه مقاله ولیکي.</p>	

لوست: اووه ويشم او اته ويشم سرليک: د اسلامي اقتصاد خانگر تياوې

مخ: ٩٦-٩٣

وخت: دوه درسي ساعتونه

موخې: زده کونونکي باید:

۱_ د اسلامي اقتصاد خانگر تياوې و پېژني.

۲_ و پوهېږي چې کوم ډول اقتصادي نظام کامياب کوم ډول ناکام ګټيل ګېږي.

۳_ د لوست ګتې نورو ته بيان کړاي شي.

د فعالیت حل:

لاندي آياتونه د اسلام اقتصادي نظام اساسات بيانوي:

(كَيْ لَا يَكُونَ دُولَةً بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ مِنْكُمْ...) د الحشر سورت آيت (٧).

يعني دا د مالونو مصروفول او لګښت ېڅکه شرح کړ، خو یتیمان، محتاجان او عامه ببوزلی مسلمانان د تل لپاره د مرستې مورد واقع شي. د اسلامي تولني عمومي ضرورتونه پوره شي او همدارنګه دا مالونه یوازې د پانګوالو او شتمنو خلکو په لاسونو زيرمه نشي، ځکه په دې کار سره د پانګوالو پانګه لازیابې او غربیان له لوبې او هلاکت سره مخامنځ کېږي او تولې ورې سرمابې او پانګې له منځه حې.

(وَمَا آتَكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانتهُوا...) د الحشر سورت آيت (٧).

ڇيارة: پېغمبر ﷺ چې خه تاسو ته درکوي، نو هغه واخلئ او له خه شي خخه چې تاسو بندوي له هغو منع شي.

يعني مال او نور خیزونه چې پېغمبر ﷺ د الله په حکم تقسیموي هغه په رضا او مینه قبول کړئ خه چې درکوي هغه واخلئ او له خه شي خخه چې مومنع کوي د هغه نه لاس په سر شي او په دې توګه د هغه د تولو حکمونو، امرونونو او نواهیو پابندی وکړئ.

که خه دا دوه کړنلاري او قوانينه د فی (غنيمت) او د هغه د وېش په باره کې ذکر شوي، خو دا دوه کړنلاري د دې موضوع له پولو خخه ډېر پورته قدم اېړدي او د اسلام د ټولنیز نظام لورو پوريو ته رسېږي.

په تولنه کې اقتصادي نظام ته تر تولو قوانينو مخکې او زیاته اړتیا لیده کېږي، په دې کتنه کې فردی ملکت په رسیت پېژندل شوي او په هغه ېې اعتراف کړي دی او په هره تولنه کې چې مالونه د پانګوالو په لاسونو کې سره تبادله شي، نو هغه وضع او حالات د اسلامي اقتصاد سره مخالفت بنسي، نو باید په تولنه کې تولې اړیکې او معاملې داسې تنظيم شي، خو داسې وضع رامنځ ته نشي چې په هغه کې مالونه تول د خو پانګوالو په لاسونو کې ولوړې او ببوزلان او مسکینان ورځنې محروم شي.

اسلام عملاً خپل نظام او کړنلاره په دې قانون پوري تړلې ده. اسلام زکات واجب کړي دی د اصل پانګې او نغدي شتمنيو په سلو کې دوه نيم (٥، ٢) فيصده او په نورو حاصلاتو او غلو دانو کې لس (١٠) فيصده او یا پنځه (٥) فيصده زکات تاکلی دی. په خارويو کې یې هم زکات فرض کړي دی او په غنيمتونو کې د مجاهدينو لپاره خلور پر پنځه ($\frac{4}{5}$) برخه

تاکلې ده. برابره ده چې مجاهد غني وي یا فقير.

همدارنګه اسلام د ځمکې په کرلو کې هم خانگرۍ قانون لري چې دهقان او بزګر د ځمکې د خاوند سره په ځمکه کې شريکوي او همدارنګه اسلام د مسلمانانو مشر ته دا حق ورکړي چې د پانګوالو او شتمنوله مالونو خخه ماليه واخلی او هغه ببوزلانو او فقيرانو ته ورکړي او آن تر دې د مسلمانانو مشر ته حق ورکړي چې د بودیجې د کمبود او د بیت المال د خالي والي په صورت کې د پانګوالو په مالونو کې تصرف وکړي او یو خه ورځنې واخلی. یا پر دوى خه دنده وتاکي.

اسلام احتکار او سود حرام کری، خکه دا هم د دې سبب کېږي چې مالونه د پانګوالو په لاسونو کې سره مبادله شي او له دې خپرني خخه دا نتيجه اخلو چې پانګوال نظام د قرآن په همدي نيم آيت مردود گنيل شوي، خکه په پانګوال نظام کې وړې سرمایې او پانګې له منځه خې او ټول پانګه او شته د خو محدودو کسانو لاس ته ورځي او د دوى د چرچو او عيشونو زمينه برابروي.

لنډه دا چې اسلامي نظام هغه کرنلاره ده چې فردي او شخصي مالکيت آزاد او مباح ګنۍ او د الله ﷺ له لوري راغلي دی او خه شي چې د الله ﷺ له لوري سرچينه اخيستې وي هغه حتماً د بندکانو په ګټه تمامېږي.

د فعالیت شرح او خپرنه:

مال خه دی؟

مال طبعتاً ملکيت محل دی او د انساني ژوندانه لپاره یو ضروري او بنسټيز عنصر گنيل کېږي چې په غالبه توګه د معاملاتو، لکه د بيعي، اجاري، وصيت او داسي نورو خای نيسسي.

مال په لغت کې هغه شي دی چې په لاس راړول کېږي یا هغه شي دی چې د چا په ملکيت کې او سېږي او د مبادلي ارزښت لري او یا دا چې انسان له هغه خخه ګټه اخيستلاي شي او د تمليک وړوي. او هر هغه شي چې د انسان په تصرف کې نه وي هغه مال نه گنيل کېږي، لکه مرغه په هوا کې، ماهي په او بو کې او داسي نور...

د مال په هکله فقهاء دوه نظرې لري:

۱_ د امام ابوحنيفه رحمة الله عليه له نظره هر هغه شي چې دهغه تصرف او ساته ممکنه او په عادي توګه له هغه خخه ګټه اخيستل کېږي، مال دی.

د امام ابوحنيفه رحمة الله عليه له نظره مال دوه عنصرونه لري:

۲_ د هغه د تصرف او ساتې امكان: نو هر هغه چې په تصرف او ساته کې رانشي او تصرف ېې ممکن نه وي، هغه مال نه دی، لکه: علم، روغتیا، شرف، هوا او داسي نور...

۳_ ګټه اخيستل له هغه خخه ممکنه وي: نو هر هغه شي چې ګټه ورځني ممکنه نه وي، هغه مال نه دی، لکه: د مرداري غوبنه، فاسد شوی خوراک او یا دا چې په دودیزه توګه د هغه خخه د لازمي استفادې امكان نه وي، لکه یوه دانه وريجه مال نه گنيل کېږي، خکه په تنهائي له هغې خخه ګټه نشي اخيستل کېږي. همدارنګه د یوه حرام شي خخه ګټه اخيستل د مخصوصي په حالت کې د مال حکم نشي رامتحته کولای، خکه د مخصوصي حالت یو استثنائي حالت دی.

۴_ د جمهورو فقهاؤ و نظر: هر شي چې د قيمت خاوند وي او هلاک کونکي ېې ضامن گنيل کېږي، هغه مال دی.
د احنافو د تعريف خخه داسي معلومېږي چې مادي خیزونه او اعيان چې د خارجي وجود لرونکي وي مال حسابېږي اما ګټې او حقوق مال نه دی. یوازېپ ملکيت دی، خکه تصرف ورباندي ممکن نه دی، لکه د لمړ رونسانۍ او تودوالۍ، د کورونوهستو ګننه، سېرلى په موټرونو کې او داسي نور...
آيا مال پليت او د غورځدلو شي دی؟

ممکنه ده خوک داسي چې اسلام په بنسټيزه توګه مال یو پليت او لري غورځدلی شي ګنۍ، نو کوم شي چې پليت او د غورڅولو وړوي، هغه بايد خه اصول او مقررات هم ونه لري، نو بايد هغه لاس ته رانه وړو، په هغه لاس ونه وهو، هغه لاس په لاس نکړو، هغه په مصرف ونه رسو، لکه چې د شرابو په هکله راغلي دي ((لعن الله بايها و مشتريها و آکل ثنها و ساقيها و شارها...)) یعنې الله تعالى د شرابو په خرڅونکي، اخيستونکي، جورونکي، شراب ورکونکي او شراب خښونکي باندي لعنت ويلی دی. داسي مفکوره یوه لویه اشتباه ده چې په اسلام کې مال او پانګه سېک گنيل شوي دي، بلکې مال او

پانگه بې تائید كري او هغۇ تە بې شرطونە او كىنلارىپ تاكلې دى. ھېشكىله پانگه او شتە د اسلام لە نظرە لرى غورچىدونكى نە دى، خواسراف او تبديز اود مال ضايىح كول پە غۇخە توڭە حرام دى.

اشتباه لە هغە خايە رامنچ تە شوي دە چې اسلام پانگه او شتە داسې اصلى موخە نە كىنى چې د انسان انسانىت ورخنى قربان شي او مادىي پانگه اصلى هدف و گىرخول شي او پە دې ھكىله بې مبارزە ورسە كري دە.

پە بله وينا اسلام د پىسۇ لمانخىنە او دا چې انسان د پىسۇ مرىي واوسى او د پىسۇ د ذخىرە كولو لپارە شىپە او ورخ هلې خلىپى و كري او له ھېش ڈول زيار او كوبىسىن خەخان ونه سېمۇي بده كىنى، لکە چې الله فرمابىي: **وَالَّذِينَ يَكْنُزُونَ الْذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا يُنْفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشَّرْهُمْ بِعِذَابٍ أَلِيمٍ**. د التوبە سورت آيت (٣٤).

زىارە: هغە كسان چې سره او سېپىن زر ذخىرە كوي او هغە د الله پە لارە كى نە لگوي، نو هغۇي تە پە درد لرونكى عذاب زىبرى ور كرى.

چې د دې حالت نوم حرص دى او اسلام هغە غندى. داسې پىسې غوبىتل دلت او سېكتىا دە او د انسانى شخصىت او معنوى شرافت له منئە ورلو دى. له بلى خوا كوم انسان چې پىسې د آبرۇمندانە ژوندانە د وسيلي پە سرلىك لاس تە راوري، لىدە كېرىپى چې پىسې د هغە كلىي هدف تابع كىنى چې انسان د هغە لپارە پىداشوى دى، داسې پىسې نە يوازى د دە شخصىت تە ضربە ور كوي، بلكى خچىل مقصىد تە د رسپدو يوازىنى لارە كىنل كېرى.

دا چې الله فرمابىي: **(كَلَّا إِنَّ الْإِنْسَانَ لَيَطْغَىٰ (٦) أَنَّ رَآءَهُ اسْتَغْفَىٰ (٧))** د العلق سورت آيت (٦-٧).

زىارە: ھېشكىله داسې ندە د انسان هرومرو سر كشى كوي. يعنى انسانان نافرمانى كوي ھر كله چې خان بې احتياجە كىنى. دغە آيت د انسانى شخصىت پە فاسدۇلۇ كى د پىسۇ رول بىان كرى او پە خىركىنە توڭە بىانوی چې مال او شتە پە خچىل ذات كى د سرغۇرنى لاملونە نە دى، بلكى د سرغۇرنى لامل دا دى چې انسان لە نورو او كله د الله خەخەنە خان بې احتياجە احساسو.

همدارنگە الله فرمابىي: **((زُيْنَ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ وَالْبَنِينَ وَالْقَنَاطِيرِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الْذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ وَالْخِيلِ))** (ال عمران/١٤)

زىارە: د خلکو لپارە پە زىرە پورى (خىزونە لکە) بىسەي او اولاد او د سرو او سېپىن زرۇ چېرى شوي زىبرى كىرە آسونە... بنايىستە كرى شوي دى.

لە بله لورى نوي مكتبونە لکە پانگوالى او ماركىستى چې د ژوندانە بىنىتىپە كىنى او د مال او پانگى خەخە بې د فرد او ئولنى لپارە معبود جور كرى او خلک د هغە عبادت تە هخوي. اما اسلام مال او پانگى تە نە پە تغىبطى او منفي نظر سره كۈرى او نە ورتە پە افراطى او چېرى مثبت نظر، بلكى وابى:

الف: اسلام مال او پانگە د ژوندانە بىنىتىزە بىه كىنى. لە همىدى كبلە الله تعالى فرمابىي: **((وَلَا تُؤْثِرُوا السُّفَهَاءَ أَمْوَالَكُمُ الَّتِي جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ قِيَاماً))** يعنى مال او شتە چې ستاسو د ژوندانە بىنىتىپە لار دى ناپوهانو تە مە ور كوى.

ب: د قرآن كريم پە چېرى چې مال د خىر او بىنكىنى پە سرلىك ياد شوي دى، د مثال پە توڭە: **((وَإِنَّهُ لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ))** او پە رىنتىيا سره هغە مال چېرى خوبىو. **((قُلْ مَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ خَيْرٍ فَلَلَوَالَّذِينَ وَالْأَقْرَبِينَ))** ووايە هغە شە چې لە مالە لگوئ (لومرىتوب) مور او پلاز او خېلۋانو تە ور كرى.

((كُتِبَ عَلَيْكُمْ إِذَا حَاضَرَ أَحَدُكُمُ الْمَوْتُ إِنْ تَرَكَ خَيْرًا الْوَصِيَّةَ)) يعنى ھر كله چې يو د تاسو تە مرگ ورسېرى، نو كە مال مو پېرىنىپى وي، وصىت درياندى واجب دى.

په ذکر شوو آیتونو کې مال ته د ((خیر)) کلمه استعمال شوي ده. او مال او شته او بې احتیاجي بې نعمت گنلى چې الله تعالى بې پېغمبر ﷺ او مؤمنانو د احسان په توګه يادوي او فرمایي: ((وَجَدَكُ عَالِمًا فَأَغْنَى)) يعني ته بې بوزلی و موندي او بې نیازه بې کړي.

ج: رسول الله ﷺ خپله نظریه په لنډو او شاملو جملو سره داسې بیان کړي ده: پاک او حلال مال او شته د نیک او صالح انسان لپاره ډېر خوبن دي. (رواه احمد)

مال او شته نشو کولای چې په خپل ذات کې مطلق خير او مطلق شر و ګیو، بلکې مال او شته د اسلحې او وسیله په خپر دی چې که چېږي د نیکو انسانانو لاس ته ورشی، نو بنه او ګټور شی دی او که په واجبه ارتیاوو، لکه حج، جهاد، زکات، د ځمکې په آبادی او نورو بسو کارونو کې استعمال شي، نو د ژوند تر ټولو مهمه او بنستیزه وسیله ده.

لکه خنګه چې مخکې ورته اشاره وشهه اسلام یوازې د دې غوبښونکي نه دی چې مال او پانګه د معبدو په بنه د انسان لپاره وخلپري او د الله د بندګي نه د مانع کېدو لامل و ګرځئي او انسان باید داسې د مال او پانګې عاشق ونه او سپري چې مال او پانګه د دې په خای چې وسیله و ګنلي شي خپل وروستني مقصود او هدف و ګرڅول شي، خو د الله ﷺ په وراندي سرغرونه او بغاوت رامنځ ته کړي، دا هماغه خبرتیا ده چې اسلام انسان ته وراندي کړي خو د دنيا لمانځې په ګرداب لاهو نشي.

الله ﷺ فرمایي: ((يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُلْهِكُمْ أَمْوَالُكُمْ وَلَا أُولَادُكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَمَنْ يَفْعُلْ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ) (المافقون/٩)

زباړه: اى مؤمنانو ستاسي شتمني او ستاسي اولاد باید تاسې د الله ﷺ له یاده غافل نکړي او هر خوک چې دا کار و کړي همدوی زيانکاران دي.

د اسلام تولید، پانګې، کرنې، صنعت او نورو ته توصیه کوي.

هـ د مالونو د غلا، خیانت او غصب لپاره شدید قضایي قوانین وضع شوي دي.

وـ د مال خخه دفاع د جهاد حکم لري او په دې لاره کې مره ته شهید ويل کېږي.

زـ د فردی ارتیاوو په حدودو کې د مال لګول له هر ډول اسراف خخه باید خالي وي.

د مال سره مينه او علاقه او په هغه کې تصرف او لاس ته راړونه داسې شي دی چې د بشر په فطرت کې شتون لري، خکه الله تعالى د انسان په هکله فرمایي: ((وَإِنَّهُ لَحُبْ الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ) (العاديات/٨))

زباړه: او هغه د مال او شتو سره ډېرې سخته علاقه لري. او بل خای فرمایي: ((وَتُحِبُّونَ الْمَالَ حُبًّا جَمَّا)) (الفجر/٢٠)

يعني مال او شتو سره ډېرې مينه لري.

نو که یو مسلمان غواړي چې دین او دنيا او آخرت بې روغ او سالم پاتې شي باید د الله او رسول په حکم راضي واوسې، حلالو ته حلال او حرامو ته حرام ووايې او د الله له پولو تېرى ونکړي، خو یو پاک او سپېڅلی ژوند ولري، الله بې کورني او اولادونه وساتي او مالونه بې ورته د جاري صدقې په توګه و ګرځوي او په داسې حالت کې د الله سره مخ شي چې هغه ورځني خوشحال وي.

الله تعالى په قرآن کريم کې د متوفی په میراث کې د مستحقینو برخې په داسې توګه تاکلي دی چې بېلګه بې په هېڅ فانون کې نه لیده کېږي او واقعي عدالت پکې مرااعات شوي دي.

د اسلام نه مخکې ئېنډو خلکو د میراث په هکله خانونه مطلق العنان ګنل د خپلې خوبنې سره سم بې میراث تقسيم کاوه، ئېنډو د متوفي اصول (پلار او نیکه) د متوفي په فرع (اولاد) کې د میراث مستحق نه ګنل او نه بې بسخه د میره په مال کې د میراث وړ بلله، ئېنډو د کورنې مشر د میراث مستحق ګنل او ئېنډو به لویو زامنوا ته د وړو کو زامنوا په پرتله دوه چنده حصه ورکوله او ئېنډو به د خپلوانو په منځ کې فرق نه کاوه، ټولو خپلوانو ته به بې مساوی برخه ورکوله چې دا خرګنده ظلم دی.

نو اسلامي شريعت د دي لپاره چي عدالت پلي شي د ورثي ترمنځ د جنګ او جګړي او اختلافونو لمن ټوله شي، هر یوه ته بې په ميراث کې برخه تاکلې ده، آن تر دي چې مورث ته بې دا حق نه دي ورکړي چې د خپل مال تر درېښې برخې زیات چا ته ورکړي او يا وصیت ورته وکړي.

همدانګه اسلامي شريعت بسخې او ميراه ته هم په ميراث کې برخه تاکلې ده حال دا چې بسخې د اسلام نه مخکې د ميراث وړلو حق نه درلود، بلکې د دي سره به د مال او متاع په خير معامله کېدلله، په ميراث به وړل کېده او په نکاح به مجبورېدلله، بلکې مطلقاً د ملكيت حق بې نه درلود او که به کله د خه شي مالکه کیده په هغه کې په هم دخپل ميره له اجازې پورته تصرف نشوای کولای، همدا اسلامي شريعت دی چې تولې بې عدالتی بې له منځه یورې او ټولو ته بې د ملكيت حق ورکړ.

وخت	فعاليتونه
بنوونکي له مخکنيو مقدماتو خخه وروسته د خو پونستو په مطرح کولو تېر شوی لوست ارزوي، د بلګې په توګه:	<ol style="list-style-type: none"> ۱_ خوک د اسلام اقتصادي نرام تعریفولای شي؟ ۲_ خوک د کاپitalیزم غوره څانګړتیاوې بیانولی شي؟
شونکي د خوابونو له اورېدلو وروسته د اسلام د اقتصادي نرام په هکله لنه معلومات ورکوي او د نوي لوست سرليک په تخته ليکي.	
بيا زده کونکو ته بسونه کوي، چې لوست په چوپه خوله ولولي او مهمي موضوع ګاني بې له ځان سره په نښه کړي.	بيا بنوونکي د لوست څنګيز سرليکونه په تخته ليکي او زده کونکو ته بې تشریح کوي.
د لوست لنډیز:	د اسلام اقتصادي په هکله قرآن او سنتو او اسلام پوهو شخصیتونو خپل نظریات وړاندې کړي او په څانګړې توګه د مال د لاس ته راړلوا او د هغه د لګولو په هکله بې خلکو ته اوږدې بیانونه کړي دي.
په اوسمى نړۍ کې د اسلام په اقتصادي نظام سربېره دوه نور اقتصادي نظامونه هم شتون او پیروان لري، چې یو کاپitalیزم او بل سوسیالیزم دي.	کاپitalیزم د غربی نړۍ د اقتصاد غوره برخه تشکيلوي او د اقتصاد په هکله بې خلکو ته زیاتي آزادي ورکړي دي، آن تر دي چې سود او قمار ته بې هم جواز ورکړي دي.
ارزونه:	سوسيالیزم: دا نظام له خلکو خخه د آزاد کار حق سلبوی او د تولید وسیلې تر دولت پوري اړوند بولي او هر چا ته د کار په اندازه مزد تاکي.
کورنۍ دنده:	د کتاب له ارزونو خخه دي زده کونکي وارزوول شي.
زده کونکي دي د اقتصادي نظام په هکله درې قرآنی لارښونې په خپل کتابچو کې ولیکي.	

لوست: نهه ويشت او ديرشم

سرليک: د ميراث په هکله قراني لارښوونې

مخ: ۱۰۱-۹۷

وخت: دوه درسي ساعتونه

موخې:

دزده کونکي باید:

۱_ د ميراث په هکله قراني لارښوونې وپېژني.

۲_ وپوهېږي چې په قرآن کريم کې د بسخي لپاره خو ډوله د ميراث حق ذکر شوي دی.

۳_ د هفو کسانو حقوق چې په مبارک آيت کې ذکر شوي دي هغه وپېژني او آيت حفظ کړئ شي.

د فعالیت حل:

ذکر شوي آيت ولوی او لاندې صورتونه ورځنې راوباسې:

۱_ د بسخي د ميراث حق او شرطونه:

بسخي دوه حقه لري: ربع او ثمن یعنې خلورمه او اتمه

فرض (برخه)	مستحق	د استحقاق شرطونه	د استحقاق دليل
خلورمه ۱/۴	زوجه (بسخي)	مرۍ اولاد وناري	ولهنَ الرُّبْعُ مِمَّا تَرَكَتْمَ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَّكُمْ وَلَدٌ
اتمه ۱/۸	بسخه يا بسخي	مرۍ اولاد ولري	فَإِنْ كَانَ لَكُمْ وَلَدٌ فَلَهُنَّ الشُّمُنُ مِمَّا تَرَكَتْمَ

۲_ د مېړه د ميراث حق او شرطونه: ۱/۸، ۱/۳، ۲/۳، ۱/۶

فرض (برخه)	مستحق	د استحقاق شرطونه	د استحقاق دليل
نيمه ۱/۲	مېړه	مرۍ اولاد نلري	وَلَكُمْ نِصْفٌ مَا تَرَكَ أَزْوَاجُكُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَّهُنَّ وَلَدٌ
خلورمه ۱/۴	مېړه	مرۍ اولاد لري	فَإِنْ كَانَ لَهُنَّ وَلَدٌ فَلَكُمُ الرُّبْعُ مِمَّا تَرَكَنَ

وخت	د بنوونکي فعالیت
<p>۵ دقیقې</p> <p>بنوونکي د مقدماتي موضوع گانو په وړاندې کولو د تېر شوي لوست په هکله خو پونتی ارزوي.</p> <p>۱— په اسلامي نظام کې د مال د اربښت په هکله این تیم خه نظریه لري؟</p> <p>۲— د میراث د تقسیم په هکله چې کوم آیتونه راغلي خوک ورخنې يو آیت ویلای شي؟</p> <p>۳— ايا د مال خاوند په مرض الموت کې خپل ټول مال چاته ډالي کولای شي او که نه؟</p> <p>له هغه وروسته د نوي لوست سرليک ((د میراث په هکله قرآنی لارښونې په لوی خط په تخته ليکي او زده کوونکو ته لارښونه کوي، خو لوست په پته خوله ولولى. بیا د خو زده کوونکو خخه غواړي خو د لوست آيت تلاوت کړي، بیا نوی لوست ورته شرح کوي او بیا بې په زده کوونکو هم تکراروي.</p> <p>بیا زده کوونکي په دریو ګروپونو کې وبشي او دنده ورکوي چې د لوست په آيت کې فکر وکړي او لاندې موضوع گانې ورخنې راوباسي:</p> <p>۱— د بسنجي د میراث حق او شرطونه بې.</p> <p>۲— د مېړه د میراث حق او شرطونه بې.</p> <p>۳— د مېړه او بسنجي له میراث پرته د نورو د میراث په هکله خه ویل شوي دي.</p> <p>بیا د استازیو خخه غواړي خو رايستل شوې موضوع گانې په غور او فکر سره زده کړي او خان پېږي وپوهوي.</p> <p>د لوست لنډیز:</p> <p>د لوست لنډیز د درسي کتاب له مخې ولولى.</p> <p>ارزونه:</p> <p>بنوونکي د درسي کتاب له ارزونو خخه زده کوونکي ارزوي.</p> <p>کورني دنده: د لوست آيت باید په صحیح توګه حفظ کړي.</p>	

لوست: یو ديرشم

سرليک: د ميراث په هکله قراني لارښونې

مخ: ۱۰۲

وخت: دوه درسي ساعتونه

موخي:

زده کوونکي باید:

- ۱_ د هغه مېړه ميراث چې (کلاله) اولاد نلري يا د هغه بنجې ميراث چې مور او پلار ېي وفات شوي وي وپېژني.
- ۲_ وپوهېږي چې کله خور یوازې وي، خومره ميراث وړلای شي.
- ۳_ هغه مبارک آيت چې د دي لوست په هکله راوري شوي دی حفظ کړي.

د فعالیت حل:

۱_ کلاله خه ته وايې؟

خواب: کلاله هغه چا ته وايې چې پلار، مور او ژوندي اولاد نلري (يعني چې نه اصل ولري نه فرع) او کلاله د الکل خخه مشتق دی د ضعف او بپوزلې په معنا دی، لکه چې ويل کېږي: کل الرجال اذاضعف و ذهبت قوته... د علماؤ په اجماع سره کلاله په هغه مړي اطلاق کېږي چې اولاد او مور او پلار نلري.

۲_ که خور یوازې وي خومره ميراث وړلای شي؟

خواب: که خور یوازې وي، یعنې مړي زوى، پلار، لمسي، لور، لمسي، اعياني ورور ونه لري، نيم ۱/۲ اخلي.

۳_ په هغه صورت کې که خويندي له یوې خخه زياتې وي او ورور ونلري، خومره ميراث وړي؟

خواب: دوه ثله ۲/۳ ميراث اخلي.

۴_ که ورونه او خويندي سره یو خاۍ شي، نو ورور د خور په پرتله خومره ميراث وړلای شي؟ خواب: په دي صورت کې ورور دوه چنده د خور ميراث وړي.

د تدریس لاره: پوښتني او خوابونه، تشریحی او توضیحي

وخت	فعالیتونه
۵ دقې	بناغلې بنوونکي د مقدماتي موضوع ګانو وروسته د خو پوبنتو په طرح کولو سره تېر شوي لوست ارزوي، وروسته بنوونکي د لوست نوي سرليک چې د ميراث په هکله قراني لارښونې (۳) دي په لوی خط په تخته ليکي او زده کوونکو ته امر کوي چې لوست یو خل په چې چوپتیا سره ولولي. وروسته لوست شرح کوي او بيا ېي د خو زده کوونکو په واسطه تکراروي. وروسته زده کوونکي په دريو ډلو وېشي او دنده ورکوي چې د کتاب فعالیت په خپلو کتابچو کې حل کري او بيا ېي د استازيو په واسطه ټولکیوالو ته بيان کري. وروسته بناغلې بنوونکي د درسي کتاب له مخي د لوست لنډيز ورته شرح کوي او د دوى د ارزونې لپاره د درسي کتاب په ارزونه ېي ارزوي. وروسته په کورني دنده کې ورته امر کوي چې د لوست آيت په مينه او شوق حفظ کړي، ئکه پرته د آيت له حفظ کولو د ورثې برخې نشي معلومېدای.

لوست: دوه ديرشم
سرليک: د ميراث د علم مبادي

وخت: دوه درسي ساعتونه
مخ: ۱۰۴

موخې: زده کونکي باید:

۱_ د ميراث د علم تعريف صحيح ويپژني.

۲_ د ميراث د علم په ارزښت و پوهېږي او نورو ته پې بيان کړي شي.

۳_ د مړي په متروکه پوري اړوند حقوق ويپژني او د ميراث په عملی قضيې کې پې بيان کړي شي.
لازمې پوهه:

د ميراث لفظ په لغت کې په دوو معناوو استعمال شوی دی:

۱_ د بقاء په معنا، همدا وجه ده چې يو د الله په نومونو کې وارث دي: ((وانا لنحن نحي و نيت و نحن الوارثون))
يعني او پرته له شکه همدا موږ يو چې ژوندي کول کوو او مړه کول کوو او موږ د ټولو وارث يو.

همدارنګه د ((وارث)) کلمه د رسول الله ﷺ په دعا کې داسي راغلي ده: ((اللهم متعنّت بسمعي وبصري واجعله الوارث مني))
ڇيارة: اى الله ما د خپل غور او سترګو نه مستفيد و ګرځوي او هفوی زما د وفات تر وخته روغ او جوړ باقي وساتي.

۲_ د انتقال په معنا يعني د يوه شي انتقال (حسسي وي يا معنوی) د يوه سپي نه بل سپي ته يا د يوه قوم خخه بل قوم ته ويل
کېږي: مال او لوبي پې د فلانی خخه په ميراث وري ده.

يو تن چې د ميراث په اساس د يوه مال مستحق وي وارث ورته ويل کېږي، مړي او په ميراث پوري مستحق مال ته
((مورث)) ويل کېږي. مثلا وابي: که خه هم د مړي لپاره په غالبه توګه مورث استعمالېږي.

د ميراث کلمه په عربي ژبه کې مصدر دي او فعل پې ((ورث)) دي، ويل کېږي: ورث فلان اباه ورثاً و وراةه وارثاً و ميراثاً،
نو د ارث او ميراث کلمه په يوه معنا استعمالېږي او د ((ورث)) فعل مصدر دي.

او د اسلامي فقهاءو په اصطلاح کې د ميراث علم د هفو فقهۍ او حسابي قواعدو خخه عبارت دي چې د هغه په واسطه د
مړي په متروکه کې د هر وارث برخه تاکل کېږي.

د ميراث د علم غوره والي:

ابن ماجه په خپل سند له ابو هریره ﷺ خخه حدیث نقل کوي چې رسول الله ﷺ فرمایي: د ميراث علم زده کړئ او هغه نورو
ته هم ونسی، خکه د ميراث علم نیم علم دي او دا علم ډېر په تبزی سره هېږېږي او هغه لومړنی شي دي چې زما د امت
خخه به جلا کېږي.

ابو داؤد سنن په خپل سند له عبدالله بن عمرو بن عاص ﷺ خخه روایت کړي چې د الله رسول ﷺ فرمایي: علم درې
ډوله دي او په هغه زیاتوالی زیاتوالی دي: محکم آیتونه، په پیشو تینګ سنت او عادلانه ميراث.

حاکم له عبدالله بن مسعود ﷺ خخه نقل کوي چې رسول الله ﷺ و فرمایل: قرآن زده کړئ او هغه خلکو ته ونسی او د ميراث
علم زده کړئ او خلکو ته پې هم وروښي، خکه زه مرم او علم له امته پورته کېږي او ممکنه ده چې دوه نفره به د ميراث په
هکله په خپلو کې مختلف وي او خوک به نه مومي چې د هفوی سره مرسته وکړي.

حضرت عمر ﷺ به خلک د ميراث علم زده کولو ته هخول او فرمایل به پې چې د ميراث علم زده کړئ، خکه دا ستاسو د
دين يوه برخه ده.

تر تولو غوره سري چي د رسول الله ﷺ خخه وروسته بي د ميراث په علم کي پوهه او ويار گتلي و، زيد بن ثابت و او رسول الله ﷺ په دي گواهي اداء کوله. احمد او ابن ماجه، ترمذی او نسایی د انس ﷺ خخه روایت کوي چي رسول الله ﷺ و فرمایل: تر تولو مهربانه سري زما په امت کي ابوبکر او تر تولو غښتلی عمر او تر تولو شرمناک او پاک لمنی عثمان او د حلال او حرام په مسائلو تر تولو عالم معاذ بن جبل او په قرآنکریم تلاوت کولو کي تر تولو غوره ابي بن كعب او د ميراث په علم کي تر تولو پوه او ماهر زيدبن ثابت رضوان الله عليهم دي او هر امت يو امانتدار لري او زما د امت امين ابوعيده بن جراح دي.

د دي حديث نه معلومه شوه چي زيد بن ثابت د ميراث په علم کي تر تولو صحابه ؤو بنه عالم و. د یوولسو کلونو و چي مدینې منوري ته بي تشریف راور او د خندق په غزوه کي بي لمونۍ شرکت و او د رسول الله د وحی کاتب هم و. حضرت ابوبکر ﷺ ورته د قرآنکریم جمع کولو امر وکړ او ورته وې ويل چي ته يو پوه او هونبیار خوان بي او تا ته د وحی د کتابت شرف حاصل دي، نو قرآنکریم جمع کړه. زيد ويل په الله قسم که د یوه غره په پورته کولو دي راته امر کړي واي هغه ما ته آسانه و د دي کار نه چي ماته دي پري امر کړي دي.

صحابه کرامو به د زيد بن ثابت د علم له کبله ډېر احترام کاوه، آن تر دي روایت شوی چي عبدالله ابن عباس ﷺ به د ده د او بن رکاب ورته نیوه او زید ﷺ به ورته ويل اي د رسول الله ﷺ د کاکا بچیه خوشې بي کړه هغه به ويل مور د خپلو علماؤ و او لویانو سره داسي کړه وړه کورو.

د زيد بن ثابت ﷺ د وفات په ورڅه ابن عباس ﷺ و فرمایل: نن زمور له منځ خخه علم سفر وکړ او ډېر علم مو له لاسه ورکړ او ابوهیره ﷺ به ويل: د دي امت جوهر او پانګه له منځه ولاړه او نسایي چي الله تعالى ابن عباس ﷺ دده په ئاي کېټولي وي او ډېر علما هم په ميراث کي زيد بن ثابت ته ترجیح ورکوي.

د ميراث د علم فایده:

د ميراث علم د اسلامي فقهې په کتابونو کي د فرایضو په علم سره هم نومول شوي دي، فرایض د فرض جمع ده او په لغت کي په ګکيو معناوو راغلى، لکه تقدیر، تعین، غوڅول، نازلېدل، حلال، بیان او د هغه خه په معنا هم دي چي بي عوضه ورکول کېږي، لکه دا قول د عربو: ما احبت منه وقرضاً ولاقرضاً يعني له هغه خخه مي نه د عوض په مقابل کي خه واحیستل او نه د بلاعوض او هره معنا د ميراث په علم کي موجودبدای شي، څکه په ميراث کي برخجي د الله له لوري نازل شوي او په مفصله توګه بیان شوي دي او د ميراث اخیستل ورثې ته حلال دي او پرته له کوم عوضه د خپل مورث د مال مستحق ګرئخي.

د ميراث اسباب:

اسباب د سبب جمع ده او په لغت کي هغه شي دي چي د هغه په واسطه بل ته وصل کېږي او په اصطلاح کي د هغه شي نه عبارت دي چي دهغه له شتون خخه شي موجوددېري او د نه شتون خخه بي شي نه موجوددېري، لکه د لمړ پرپوټل چي د مانبام د لمانځه لپاره لامل او د روزه لرونکو لپاره د افطار لامل کېږي، نو د لمړ پرپوټل چي د مانبام د لمانځه لپاره لامل او د روزه لرونکو لپاره د افطار لامل کېږي، نو د لمړ پرپوټل ددي احکامو د ثبوت سبب دي.

درجیه په متن کي راغلي دي: د ميراث سبیونه درې دي چي هر يو له دوی خخه د ميراث خاوند د ميراث مستحق ګرئوي، هغه نکاح، ولاء او نسب دي له دي پرته بل سبب د اړت لپاره شتون نه لري.

قربات (نسب):

د وينو قربات او خپلوي چي د زېړپدو لامل وي د ميراث په علم کي په درې ډوله ده:

د فروضو (برخو) خاوندان: د مري خپلوان دي چي الله تعالى په قرانکريم يا نبوی سنتو کي ورته برخې تاکلي دي، لکه پلار، نیکه، مور، نيا، لور، وربره، اعياني خور او پلنۍ خور او مورنۍ اولاد.

۲_ عصبه: (هغه کسان چي صريحاً مقدره برخه نه لري) پلنۍ کورنۍ ته نړدي لکه زوي، لمسي او ياتر دي بنسکته او اعياني ورور او زوي بي، علاتي ورور او زوي بي، اعياني کاكا او زوي بي او پلنۍ کاكا او زوي بي.

۳_ ذوي الارحام: لکه د لور لور، د لور زوي ماما او زوي بي او مور او د مور پلار دا ټول د پلار له طرفه او يا يې د زوي له طرفه د مري فاميں ګھنل کېږي، نو پورته کسان لکه پلار نیکه او کاكا په واقعیت کي د پلار ورور او د دي په شان دي او ولد والي په زوي يا زامنو کي ډېر ظاهره دي، که هر خومره بنسکته وي او په لور او زامنو بي هم اطلاق کېږي او لور د فرضو خاونده ده او زوي بي د ذوي الارحامو جزء دي، ئچکه تر بلې کورنۍ پوري اړیکې لري.

هغه دليل چي د خپلوي او قرابت په ميراث دلالت کوي دا مبارک آيت دي: ((للّٰهُ جَاءَ نَصِيبٌ مَّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مَّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ مِمَّا قَلَّ مِنْهُ أَوْ كَثُرَ نَصِيبًا مَفْرُوضًا)) (النساء /7)

ژباره: د هغه خه نه چي د پلار، مور او خپلوانو ته پاتې کېږي د نارينه وو لپاره برخه ده او (هم) د هغه خه نه چي د پلار مور او خپلوانو خخه پاتې کېږي د بسخو لپاره برخه ده که (شتمني) لبه وي يا زيانه تاکلي برخه ده.

دویم_ نکاح:

هغه صحيح حقيقي يا حکمي نکاح ده چي لاندې شرطونه باید پکي مراعات شوي وي:

۱_ هغه بسخه چي په یوه صحيح تروون بي نکاح شوي وي برابره ده چي د مره شوي مېره سره بي جماع کري وي يا نه.

۲_ طلاقه شوي بسخه چي طلاق بي رجعي وي او د عدت په مهال کي وي.

۳_ هغه بسخه چي باین طلاق ورکړ شوي وي او د مرض الموت په مهال کي وي او لاندې شرطونه پکي شتون ولري:
الف_ له طلاق ورکولو خخه بي موځه د ميراث خخه محرومولي وي، د بسخې د غوبښني په حلاف، اما چا چې خپله بسخه. د مرض الموت په مهال کي د بسخې د خيانت يا بد چلنند چي د زغم وړ نه وي یا پي د مرتد والي له وجې طلاقه کړي وي، نو له د خخه ميراث نه شي وړلای.

او هغه دليل چي د نکاح له لاري د ميراث وړلو په حق کي دلالت کوي دا مبارک آيت دي: ((وَلَكُمْ نِصْفُ مَا تَرَكَ أَزْوَاجُكُمْ إِن لَمْ يَكُنْ لَهُنَّ وَلَدٌ))

ژباره: او تاسو لره د هغه ترکې نه نيمابي برخه ده کوم چي ستاسو ده بسخو پاتې ده که چيرې د دوى نه اولاد نه وي پاتې شوي.

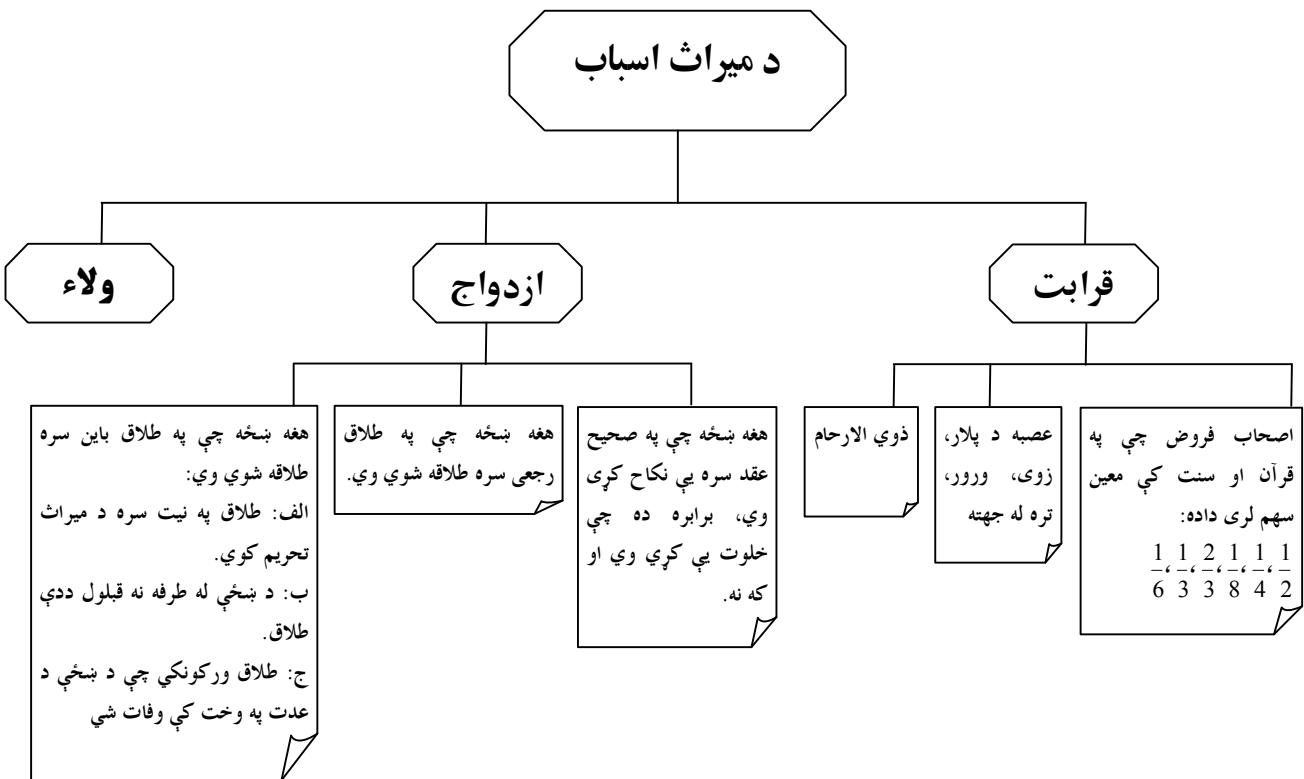
درېم_ ولاء:

دي ډول ولاء ته د عتق (آزادولو) ولاء وابي، ئچکه د مري په آزادولو پوري اړه لري، نه د قسم تر ولاء پوري او کومه معاهده او ژمنه چي تر هغو غلامانو پوري څانګړې شوي وي چې بادار بي آزاد کړي وي، نو په پايله کي دا بادار د خپل غلام مال په ميراث وړلای شي که غلام وارث ونه لري چې د ولاء او وفا په معنا بي ټینګلار کړي وي، ئچکه هغوي بي آزاد کړي او د غلامانو په آزادولو کي په داسي توګه تشويق کونکي وي چې د دوى حق د هغوي په ميراث کي له منځه ولار نشي.

په دي درې ګونو سبیونو باندې تول علماء اتفاق لري او هر کله چې کوم وارث د خپلوي. يا نکاح يا ولاء په سبب شتون ونلري، بیا بي وارث بیت المال دی او په دي صورت کي بیت المال ته د مال سپارل د مصلحت په اساس دي نه د ميراث، لکه کوم ورک شوي شي چې خاوند ونلري.^(۱)

لاندې جدول د ميراث سبیونه بيانوی:

^۱. په دي هکله چې آیا بیت المال منظم دي يا نه، عادل حاکم پري اشرف لري يا نه، په دي هکله د ابن جزي قوانينو ته مراجعه وکړي.

د میراث موائع:

مانع په لغت کې د دوو خیزونو ترمنځ پردي ته ويل کېږي او په اصطلاح کې هغه شي دی چې د شتون په سبب يې د شخص خخه د سبب له قيامه وروسته د حکم انتفاء رائحي او د میراث موائع د احنافو په نزد خلور شيان دي: مرئیتوب، وزنه، د دین اختلاف او د خای (هپواد) اختلاف.

۱ - مرئیتوب: هغه حکمي او اعتباري مانع دي چې د انسان سره لازم شوي او په هغه سره قیام پیدا کوي او د هغه د پیدایښت اصلی لامل کفر دی، نو غلام نه میراث ورای شي او نه له ده خخه میراث ورل کېډای شي. او نه خوک حجب (منع) کولای شي. او حجب په لغت کې د منع په معنا دي او په اصطلاح کې د یوه وارث منع کول او بندول دي د متروکي له تول مال يا خینې مال خخه، د یوه بل چېبر مستحق شخص په واسطه.

۲ - وزنه: هغه وزنه د میراث مانع کېږي چې د قصاص لامل وي، نو چا چې خپل مورث قصداً مړ کړ، نو د د له مامل او دیت خخه میراث نشي ورلای. اما که بې خپل مورث په خطاو سهوي سره مړ کړ، نو په دغه صورت کې دمال نه میراث ورلای شي نه د دیت نه.

۳ - د دین اختلاف: مسلمان له کافر او کافر له مسلمان خخه میراث نشي ورای پرته د ولاء له لاري. هر کله له کافر د ترکې له تقسيم نه مخکې مسلمان شو، نو اسلام ته د ترغیب له وچې میراث ورکول کېږي او کفر چېبر چولونه لري او د رسول الله ﷺ خخه احاديث روایت شوي چې د دین اختلاف د میراث مانع کېږي.

۴ - د خای (هپواد) اختلاف: د اوسبېدنې د هپواد اختلاف هم د میراث مانع کېډای شي او مطلب بې دا دی چې هغه هپوادونه چې مورث او وارث ورته منسوب دي، د سلطې او قدرت درلودنې له کبله مستقل او خپلواک دوه رئیسان ولري او یو د بل تابع ونه اوسي.

د هپواد اختلاف هغه وخت مانع ګټل کېږي يعني د دوو هپوادو پیروان چې یو د بل سره خپلوي ولري یو د بل خخه په لاندې دریو حالتونو کې میراث نشي ورلای:

۱ - دواړه هپوادونه ځانګړې او خپلواک عسکر د خپلې دفاع او ساتني لپاره ولري.

۲ - دواړه هپوادونه ټاکلې جغرافياوي پولي او د امورو د ادارې لپاره خپلواک رئیسان ولري.

۳ _ دواوه هبادونه د جنگ په حالت کې وي د يوه هباد د عسکرو يا پیروانو وژنه بل هبادونه د بین المللی قوانینو سره سم جرم ونه ګټل شي.

د اسلامي فقهی علماء په دې عقیده دي چې د هباد اختلاف د مسلمانانو ترمنځ د میراث مانع نه ګرخي، خکه اسلامي هبادونه سره له دې چې حکومتونه ېې جلا او سیاسي نظامونه ېې سره مختلف او يو د بل خخه لربوالی لري، خو حاکم ېې يو دې، مسلمانان که هر ځای او په هر هباد کې او سپړي د قرآنی آيت: ((إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ)) په بنسته سره ورونيه دي او بل خای الله ﷺ فرمابي: ((وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمُ أُولَئِءِ الْبَعْضُ)) یعنې مؤمنان او مؤمناني خينې د خينو نورو کار جوروونکي دي او د رسول الله ﷺ د وينا سره سم: ((الْمُسْلِمُ أَخُو الْمُسْلِمِ)) یعنې مسلمان د مسلمان ورور دي او که کله نا کله د اسلامي هبادونو ترمنځ ناوره تفاهم يا خه اختلافات رامنځ ته شي، دا اختلافات موقتي بهه لري او د اسلام د سپېتلې دین د اصولو سره سم دوي مکلف دي چې خپل اختلافات له منځه یوسې او د صميمیت او محبت په ډکه فضا کې سره ژوند وکړي، نو د اسلامي بنستونو سره سم مسلمانان د خپلوی په صورت کې يو د بل خخه میراث ورلاۍ شي، هر ځای چې او سپړي. د احنافو او شوافو په وراندي د هباد اختلاف د کافرانو په هکله د میراث مانع کېږي، نه د مسلمانانو ترمنځ.

د تدریس طریقه: پوبنتې او ځوابونه، انفرادي، توضیحي، تمثيلي

فعاليتونه	وخت
<p>بنوونکي دمخکينيو موضوعاتو وروسته د تېر شوي لوست په هکله له زده کوونکو خخه پوبنتې کوي، مثلاً:</p> <p>۱ _ د میراث ورلو لاملونه خوک ويلاې شي؟</p> <p>۲ _ د میراث موانع کوم شيان دي؟</p>	۵ دقیقي
<p>د لوست وړاندیز:</p> <p>بناغلي بنوونکي د ځوابونو له اورېدلو وروسته د نوي لوست سرليک (د میراث د علم مبادي) په لوی خط په تخته ليکي او زده کوونکو ته دنده سپاري خو لوست په چوپتیا سره ولولي او بيا زده کوونکو ته لوست شرح کوي او زده کوونکي متوجه کوي چې میراث دوه شرطونه لري: ۱ _ د مورث مرینه ۲ _ د مورث له مرګه وروسته د وارث ژوندون.</p> <p>بيا بنوونکي زده کوونکو ته د متړوکې په اړوند معلومات ورکوي او وايې چې په متړوکه پوري خلور حقوقه اړه لري: ۱ _ د مرې کفن او خښول ۲ _ د مرې د قرضونو اداء کول ۳ _ د مرې وصیت ترسه کول ۴ _ د ورثه د حقوقو اداء کول.</p> <p>وارثان: له ذوي الفروضو، عصبه وو، ذوي الارحامو او موصى له دې په ټول مال سره.</p> <p>بيا بناغلي بنوونکي له يوه زده کوونکي خخه غواړي خو د میراث ارکان او شرطونه عملاً تمثيل کړي.</p>	۲۵ دقیقي
<p>د لوست لنډیز: د میراث علم هغه علم دې چې مستحقینو ته د مرې خخه د پاتې مالونو د انتقال او وېش په هکله بحث کوي.</p> <p>د میراث د علم موضوع: د مرې متړوکه مال دې.</p> <p>غرض ېې: د مرې له متړوکې خخه د مستحقینو د متړوکې پېژندل دي، خو هر مستحق خپل حق وپېژني او په نورو ظلم ونکړي او د میراث علم ته نیم علم ویل شوي دي.</p>	۱۰ دقیقي
ارزونه: بنوونکي د درسي کتاب له مخې کورني دنده ورکوي.	۵ دقیقي

سرلیک: ذوی الفروض او برخی یې او د بسخو له ډلي خخه د ذوی الفروضو حالتونه:

مخ: ۱۰۶

وخت: دوه درسي ساعتونه

موخی: زده کونونکي باید:

۱_ ذوی الفروض و پیشني.

۲_ د ذوی الفروضو تاکل شوې برخی زده کړي او په ټولنه کې یې تطبيق کړای شي.

۳_ د بسخو د ذوی الفروضو حالتونه و پیشني.

۴_ د نرانو د ذوی الفروضو حالتونه و پیشني.

لازمي پوهه:

د وارثانو حقوق:

د مرې د تکفین، تجهيز او خبسلو او قرضونو له اداء کولو او د ۱/۳ وصیت ترسره کولو وروسته چې خومره مال پاتې شي هغه د وارثانو حق دی او په لاندې توګه بیانپری:

۱_ د فروضو (برخو) خاوندان: هغه کسان دي چې الله تعالی د نساء سورت په آیتونو کې ذکر کړي او پېغمبر ﷺ هغه په نبوي احاديثو کې تاکلې دي چې هغه شپږ برخی دي: ۱/۲، ۱/۴، ۱/۸، ۱/۳، ۲/۳، ۱/۶ یا په بله وینا نیم، خلورمه، اتمه، دوه دربمې، دربمه او شپږمه.

۲_ نسبی عصبي: دا د فروضو له خاوندانو خخه پرته نړدې خپلوان دي او د فروضو له خاوندانو خخه وروسته هر خه چې له ترکې خخه پاتې شي، هغه اخلي او که د برخې خاوند وارت شتون ونلري، بیا ټوله ترکه اخلي.

۳_ که عصبه شتون ونلري او د برخو خاوندانو ټوله ترکه نه وي اخيستې، نو باقيمانده یې د برخو خاوندانو ته رسپري، پرته له یو د زوجينو خخه چې دي عمل ته د ميراث په علم کې رد واي.

۴_ ذري الارحام: د فروضو له خاوندانو او عصبي نه پرته خپلوان دي، لکه د لور زوي او ماما دوي يوازي هغه وخت ميراث وري چې د فروضو خاوندان او عصبه شتون ونلري يا د فروضو له خاوندانو خخه يوازي یو له زوجينو باقې پاتې وي. همدارنگه که چېږي کومه نېحه مړه شي مېړه او ماما ولري، نو مېړه نيمه ترکه وري او نيمه نوره ماما ته رسپري، ظکه د ذوي الارحامو جز دي.

۵_ زوجينو ته رد کول (د خپلې برخې له حاصلولو وروسته) که چېږي عصبه يا ذوي الارحام ونه لري، د بېلکې په توګه که چېږي یو سړۍ مړ شي او يوازي نېحه پې وارثه وي، نو نېحه خپله برخه مال اخلي او نور پاتې هم په رد سره اخلي، ظکه عصبه او ذوي الارحام وجود نلري او حکمت پکې دا د چې شيخ حسب الله وابي: د ذوي الارحامو له ميراثه منځکي هېڅ یوه زوجينو ته رد کېږي، خو مال پر دوي مقدم شي او د صله رحمي د پېږي کېدو لامل کېږي. الله تعالى فرماني: ((وَأُولُوا الْأَرْحَامَ بَعْضُهُمْ أَوْلَى بَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ)) (الانفال/۷۵)

ڇياده: او د الله ﷺ په کتاب کې د وينې خپلوان یو ديل نه زييات حقدار دي بيشکه الله ﷺ په هرشی پوهيدونکي دي.

۱_ سببي عصبه: کوم بادار چې خپل غلام آزاد کړي او دا غلام مړ شي او د فروضو خاوند، عصبه او د کورني ورثه ونه لري، نو دا بادار د ده عصبه کېږي او ميراث اخيستلي شي. دا د هغو وارثانو حقوق دی چې په ميراث پوري ترلي مسسب لري، لکه خپلوي يا نکاح يا ولاء.

کله چې خوک له دي ذکر شو خخه خوک ونه لري چې ميراث ورته ورسپري، نو ترکه په ترتیب سره له دريو لاندې ډلو خخه یوه ته ورکول کېږي.

الف_ هغه خوک چې اقرار د ده په نسب سره شوی وي او دا اقرار پر بل حمل شوی وي، مثلاً یو تن چې نسب یې مجھول دی پیدا کوي او نوم پې زيد دي او محمد اقرار کوي چې ورور پې دي، محمد په داسي حال کې چې په دې خپل

اقرار ټینګار کوي، مړ کېږي او ڪوم وارت هم نلري، نو زيد د محمد د مالونو او پانګي وارت کېږي او ویل کېږي چې دا داسې اقرار دی چې پر بل بار شوی دی، ٿئه کله چې محمد واي: هغه مې ورور دي، نو ضرورتاً بي هغه چپل پلار ته منسوب کړي او دا اقرار د محمد د پلار په نسبت نافذ او جاري نه دي، یعنې زيد د محمد له پلار او ورور او خور او هیچا خخه میراث نه ورپي. او دا اقرار یوازې د محمد په حق کې نافذ او د اجراء ور دي. که چېږي محمد مړ شي او حق کې حکمي وارت ونه لري، دلته په هغه اقرار چې د چپل خان په هکله بي کړي د ده سره چلنډ کېږي، نه د بل په حق کې.

ب_ چا ته چې له درېمي زيات وصیت شوی وي، نو که چېږپ بل قبلی وارت شتون ونلري، نو دغه تن چې تر درېمي زيات ورته وصیت شوی کولای شي هغه واخلي.

ج_ هر کله چې هېڅ يو له وارثانو چې مخکې ذکر شول شتون ونلري، نو د مړي مالونه او شته د مسلمانانو بیت المآل يا د حکومت عمومي خزانې ته سپارل کېږي او دليل پرې دا دی چې پېغمبر ﷺ فرمایي: زه د هغه وارت یم چې وارت ونلري او دا شخصاً د پېغمبر په معنا نه دي، بلکې د مسلمانانو مصلحت دي.

د تدریس طریقه: پونستې او ځوابونه، انفرادی، توضیحی، تشریحی، تمثيلي.

وخت	فعالیتونه
۵ دقیقې	<p>بناغلي بنوونکي د مخکينيو موضوعاتو له وراندي کولو وروسته تېر شوی لوست په خو پونستتو ارزوي.</p> <p>بيا وروسته د نوي لوست سوليك ((ذوي الفروض او د دوى برخې)) په لوى خط په تخته ليکي. بيا زده کوونکو ته لارښونه کوي خو لوست له چپلو خانونو سره ولولى.</p> <p>بنوونکي د ذوي الفروضو برخې چې نيمه، خلورمه، اتمه، دوه په درېمه، درېمه او شېړمه ده او همدارنګه د نارينه وو ذوي الفروضو حالتونه، لکه پلار، نیکه، ورور او مېړه په تخته ليکي او بيا هر يو زده کوونکو ته شرح کوي.</p> <p>بيا زده کوونکو ته دنده ورکوي خو د ذوي الفروضو حالتونه او د دوى برخې په چپلو کتابچو کې ولیکي او بيا له خو تنو زده کوونکو خخه غواړي چې د ذوي الفروضو حالتونه او برخې ټولګیوالو ته بیان کړي.</p>
د لوست لټهیز:	<p>ذوي الفروض هغه کسان دي چې برخې بي په قرآن کريم او نبوي احاديثو کې تاکل شوې دي چې د اسلام په سېپخلي شريعت کې شېړ دي:</p> <p>نيمه، خلورمه، اتمه، دوه درېمي، درېمه او شېړمه او د تاکل شوو برخو مستحقين دولس تنه دي چې خلور د نرانو له ډلي او باقي اته تنه د بسخونه دي.</p> <p>د نرانو له ډلي ذوي الفروض دا دي:</p> <p>پلار، صحیح نیکه (لوی پلار) ورور مور لخوا، مېړه.</p>
ارزوونه:	بنوونکي د چې ډاډینې لپاره د درسي کتاب له پونستتو خخه زده کوونکي ارزوي.
کورني، دنده:	زده کوونکي باید ذوي الفروض او د هغوي برخې زده کړي.

لوست: خلور ديرشم

سرليک: د بسخو له ډلي خخه د ذوي الفروضو حالتونه

مخ: ۱۰۹

وخت: دوه درسي ساعتونه

موخي: زده کونونکي باید:

۱_ د بسخو له ډلي د ذوي الفروض حالتونه وپېژني.

۲_ اته ډلي ذوي الفروض ياد کړي شي.

۳_ د لوست لاس ته راړنې تطبيق کړاي شي.

د تدریس طریقه: تشریحی، توضیحی او د پوبنتو خوابونه

وخت	فعالیتونه
۵ دقیقې	<p>بساغلی بنونکي له مخکینيو موضوعاتو خخه وروسته د خو پوبنتو په ترڅ کې تېر شوی لوست ارزوي او د نوي لوست د سرليک لپاره زده کونونکو ته انګړه روکوي او بیا بې په تخته ليکي.</p> <p>زده کونونکي په چوپتیا سره د لوست په لوستلو مشغولوي او دی په خپله بغلې سرليکونه ليکي، لکه بنسخه، لور، د زوي لور، اعياني خور، علاتي خور، مور، نيا (د مور مور) او اخیافي خور.</p> <p>بیا هره یوه شرح کوي او د لوست په مهمو نکتو زيات ترکیز کوي. بیا بساغلی بنونکي زده کونونکو ته دنده ورکوي خو د بسخینه وو ذوي الفروضو حالتونه او د دوي برخې په خپلو کتابچو کې ولیکي او بیا له خو تنو زده کونونکو خخه غواړي چې تولګیوالو ته بې بیان کړي.</p> <p>بیا د لوست لنډیز ورته بیانوی او د درسي کتاب له پوبنتو خخه د دوي ارزونه کوي او کورنۍ دنده ورسپاری.</p>

لوست: پنځه ديرشم
سرليک: عصبات

مخ: ۱۱۳

وخت: دوه درسي ساعتونه

موخې: زده کونونکي باید:

۱_ عصبه وپېژني.

۲_ د عصبه حقوق وپېژني او نورو ته بې بيان کړاي شي.

۳_ د حجب لغوي او اصطلاحي معنا او د هجه اساسی هدف او موخه وپېژني.

لازمي پوهه:

د ميراث د اسبابو دويم سبب عصوبت دی او ورثه چې په عصوبت سره د ميراث مستحق ګرځي د ذوي الفروضونه وروسته قرار لري.

عصبات د عصبه جمع ده او د عربو دې وينا خنه چې د احاطې معنا ورکوي اخيستل شوبده چې وايي: عصب القوم بالرجل عصبا، خکه د یوه نفر نارينه خپلواں چې د ده په واسطه بې مذکور ته منسوب کړي دا نفر بې احاطه کړي او د ضرورت په مهال دفاع تري کوي او د ميراث د علم په اصطلاح کې عصبه هجه چا ته ويل کېږي چې د ذوي الفروضو په نشتوالي کې د ټولې ترکې مستحق ګرځي او د دوى د شتون په حالت کې د دوى نه وروسته د بقیه مال مستحق کېږي.

عصبه په درې ډوله ده:

۱_ عصبه بنفسه: هجه خوک دی چې په خپل ذات عصبه واوسې دقربات په سلسله کې مړي مؤنث نوي او عصبه بنفسه تبول نارينه او په خلور ډوله دي.

— د مړي فروع: زوي، د زوي زوي او له دې نه بشکته. — د مړي اصول: پلاړ، د پلاړ پلاړ او يا تري پورته.

— د مړه پلاړ فروع: اعياني او علاتي ورونه او زامن بې. — د مړه نیکه فروع: اعياني او علاتي کاګان او زامن بې.

۲_ عصبه بغیره: هجه کس دی چې ذاتاً عصبه نه وي، خود بل کس په واسطه چې هجه عصبه وي عصبه وګرځي او عبارت دي له لور، د زوي لور، اعياني خور، علاتي خور چې دا تبول ذوي الفروض دي او په ترتیب سره د زوي، د زوي زوي، اعياني ورور او علاتي ورور په واسطه چې عصبه دي، عصبه ګرڅول کېږي او همدارنګه د زوي لور د زوي د زوي په واسطه عصبه کېډاۍ شي.

۳_ عصبه مع غیره: هر کله چې کوم نفرمئنث د داسي نفر مؤنث په واسطه چې په ذات خپل کې عصبه نه وي، عصبه وګرځي هجه د عصبه مع غیره په نامه يادېږي او دا اعياني خورانو ته شاملېږي، اعياني او علاتي خورانې اصلًا ذوي الفروض دي اما دواړه د لور او د زوي د لور په واسطه چې عصبه نه دي، ذوي الفروض دي، عصبه ګرڅول کېږي. د شرعی قاعدي په اساس چې وايي: (اجعلوا الآخواتِ معَ الْبَنَاتِ عَصِيَّةً) يعني خورانې د لورانو سره عصبه وګرځوي او دا موضوع د هذيل بن شرجيل په روایت استناد لري.

حجب: په لغت کې منع ته وايي، مثلاً ويل کېږي حجَّتِ السُّحُبُ الشَّمْسَ کله چې وريغ وپونې، د حجب اسم فاعل حجاج او اسم مفعول بې محجوب راخې.

حجب د ميراث د علماؤ و په اصطلاح کې د معین کس منع کول دي، د ټول ميراث نه يا د خښې ميراث خخه د بل کس د وجود په سبب. حجب په دوه ډوله دي: ۱_ د نقصان حجب ۲_ د حرمان حجب.

۱_ د نقصان حجب: د وارث انتقال دی د اعلى برخې نه ادنۍ برخې ته د بل کس په موجوديت سره، لکه مېړه چې د مړي د اولاد په موجوديت کې بې برخه له نيم خخه خلورمې ته نقلېږي او هجه ورثه چې د اعلى او ادنۍ برخو لرونکي دي دا دي:

- ۱_ مېړه د اعلی (۱/۲) برخې لرونکي او د مرې د اولاد په صورت کې د نيم نه خلورمې ته انتقال مومي.
- ۲_ بسخه چې د اعلی برخې (۱/۴) لرونکي ده او د مېړه د اولاد په شتون کې اتمې (۱/۸) ته انتقال مومي.
- ۳_ د زوي لور: د اعلی برخې لرونکي نيم (۱/۲) د يوازوالي په صورت کې او د تعدد په حالت کې دوه ٿله (۲/۳) اعلی برخه لري، خو د مرې د يوي لور په شتون کې د اعلی برخې نيم يا ٿلشان خخه ادنۍ برخې (۱/۶) ته انتقال مومي.
- ۴_ علاتي خور چې د يوازوالي په وخت کې نيمه (۱/۲) او د تعدد په صورت کې دوه ٿله (۲/۳) اعلی برخه لري، خو د يوي اعياني خور د شتون په مهال د اعلی برخې نه ادنۍ (۱/۶) ته انتقال مومي.
- ۵_ مور چې د اعلی برخې درېمي (۱/۳) لرونکي ده، خو د مرې د اولاد په صورت کې يا د دوو خورانو يا د ورور په شتون کې د ثلت نه ادنۍ برخې (۱/۶) ته انتقال مومي.
- دويم د حرمان حجب: د يوه کس منع کول دي له ميراث خخه د بل کس په موجوديت سره، لکه نيكه چې د پلار په شتون دميراث خخه محرومېږي.

ورثه د حرمان د حجب د قبول يا نه قبول له حيشه په دوه ډوله ۵۵:

- ۶_ هغه ورثه چې د حرمان حجب نه قبلوي او د حرمان حجب په اساس له ميراثه نه محرومېږي، يعني په ورثه کې د بل کس وجود د دوى د حرمان لامل نه کېږي او دا عبارت ده له: پلار، مور، مېړه، بسخه، لور او زوي. دا شپږ تنه مرې ته پرته له واسطې منسوب شوې دي، کله چې د ورثې له ډلي وګرځي، دميراث وړ پېزندل کېږي او د بل تن موجوديت هفوی له ميراثه نشي محرومولي.
- ۷_ هغه ورثه چې د حرمان حجب په اساس له ميراثه محرومېږي يعني په ورثه کې د بل تن موجوديت د دوى دميراث نه د حرمان سبب کېږي او هغه د هغو شپرو تنو خخه پرته نوره ورثه ده چې منځکي ذکر شوپد، دا ڪسان هر کله چې مستقیماً مرې ته منسوب شوي نه دي، بلکې د بل کس په واسطه منسوب دي، نو په څينو حالتونو کې د ميراث مستحق او په څينو نورو حالتونو کې له ميراثه محرومېږي.
- د تدریس طریقه:

پوښته او خواب، انفرادي، مباحثوي او تشریحی.

وخت	فعاليونه
۵ دقې	<p>بناغلی بنوونکي ټولکي ته په داخلېدو د سلام او رو غږ خخه وروسته تېر شوي لوست ارزوي.</p> <p>د څوابونو په اورېدو د نوي لوست سرليک په لوی خط په تخته ليکي او زده کوونکو ته واي چې لوست د ځانونو سره په پته خوله مطالعه کې او ستونزمنې کلمې دخان سره نښه کې او بنوونکي په خپله د لوست بغلې سرليکونه په تخته ليکي او بيا ې په ورته شرح کوي او د لوست په ترڅ کې زده کوونکو ته د پونتنو موقع ورکوي او څوابونه ورته واي.</p>
د لوست لنډيز:	<p>د عصبه وو حق له ميراث خخه مېړه ته په نړدي والي او لري والي سره تاکل کېږي، نو هر خوک چې مرې ته نړدي وي د هغه وارث حق په لومړي درجه کې دی او که لومړي درجه ورثه شون ونلي، نو بيا د وراثت حق د دويمې درجي دی، يعني د مرې زامن تر ټولو مخکي دی، دويم د مرې پلار او نيكه او پورته ... دی. درېم د مرې د پلار اجزاء دي. يعني ورونه، خلورم د مرې د نيكه اجزاء دي، لکه کاكا او د کاكا زامن.</p> <p>هر کله که د مرې د عصباتو درجي مساوي وي په هغه صورت کې خپلوي ته اربنست ورکول کېږي.</p> <p>بيا حجب ورته په لنډه توګه شرح کوي.</p> <p>بالاخره زده کوونکي د درسي کتاب په پونتنو ارزوي او کورني دنده ورکوي چې د عصباتو د ميراث د استحقاق قانون ولکي او بيا ې له ځانونو سره راوري.</p>

لوست: شپږ ديرشم

سرليک: د برخو مخرجونه

مخ: ۱۱۵

وخت: يو درسي ساعت

موخي: زده کونکي باید:

۱_ د مخارجو برخې وپېژني.

۲_ د ميراث د استحقاق قانون بيان کړا شي.

۳_ د مسئلو د مخرجونو شمېر وپېژني او بيان پې کړي شي.

لazmi پوهه:

هر کله چې ربع د اولې نوعی د تولې دويمې نوعی يا خينې سره په مسئله کې يو ئاي شي، مسئله له دوو لسو خخه پيل کېږي، په دې مسئله کې ربع د ثلث سره مختلطه او ګله شوي ۵، نو د مسئلي مخرج (۱۲) دی.

۱- هر کله چې نيم د اولې د تولې دويمې نوعی يا خينې سره په مسئله کې مختلطه او ګله وي د دې مسئلي اصل د شپږمې کېږي. ۱۲

۲- هر کله چې د اولې ربع نوعی يا خينې سره مختلطه وي اصل د مسئلي دولس دی ۱۲.

۳- هر کله چې ثمن د اولې نوعی يا تولې نوعی يا خينې سره مختلطه وي اصل د مسئلي ۲۴ کېږي.

مسئله له ۱۲ خخه

بخه (ربع)، علاتي خور (ثلث)، مورني خوراني (سدس)

۶

۳

۴

د ربع مخرج خلور او د ثلث مخرج درې او د سدس مخرج شپږ دی، نو ثلث په سدس کې داخل دي او د ربع او سدس ترمنځ تباین دي او د تباین قانون دا دي چې د یوه نصف په بل کې ضرب شي، مثلاً ربع چې نيم پې دوه دي د سدس په مخرج کې چې شپږ دی ضربېږي چې حاصل پې ۱۲ راخې. ($2 \times 6 = 12$).

او که اتمه د اولې نوعی د تولې دويمې نوعی يا د خينې سره په مسئله کې مختلطه او ګله وي، د دې مسئلي صورت له ۲۴ (ثمن) خخه پيل کېږي.

مسئله له ۲۴ خخه

بخه (ثمن)، لوراني (ثلثان)، مور (سدس)

۶۱

۳۶

۲۱

چې د برخو ټول مخرجونه ۲۴، ۱۲، ۶، ۳، ۲ دی او برخې پې (۴) دی.

وخت	فعالیتونه
۵ دقیقې	<p>بناغلی بیوونکی د سلام او نورو مخکینیو موضوعاتو له وړاندې کولو وروسته د تېر لوست په هکله زده کونکی ارزوي.</p> <p>بیوونکی د خوابونو له اورېدو وروسته د نوي لوست سرليک د ((برخو مخر جونه)) په تخته ليکي او په ساده ژبه بې زده کونکو ته شرح کوي. بیا بیوونکی زده کونکی په دریو ګروپونو وېشي او دنده ورکوي چې مسئله خه وخت له (۱۲) خنځه او خه وخت له (۲۴) خنځه او خه وخت له (۶) خنځه اخیستل کېږي، وروسته د هر ګروپ یو استازی یوه یوه مسئله عملاً په تخته حلوي.</p>
۱۰ دقیقې	<p>د لوست لندیز:</p> <p>په قرآن کريم کې د برخو شمېر شپږ ذکر شوی او په دوه ډوله دي:</p> <p>۱_ نصف (نیم)، ربع (څلورمه) او ثمن (اتمه).</p> <p>۲_ ثلث (درېمه) ثثان (دوه درېمه) او سلس (شپړمه)</p> <p>که چېږي نصف د اولې نوعې د خینې یا ټولې دویمې نوعې سره په مسئله کې موجود شي، نو د مسئلې صورت له شپږو خنځه اخیستل کېږي.</p> <p>که ربع د اولې نوعې خنځه د ټولې دویمې نوعې یا خینې سره په مسئله کې یو خای شي، مسئله د دولسو خنځه اخیستل کېږي.</p> <p>که ثمن د اولې نوعې د ټولې دویمې نوعې یا د خینې سره په مسئله کې یو خای شي، د مسئلې صورت له (۲۴) خنځه اخیستل کېږي.</p>
ارزوونه:	<p>بناغلی بیوونکی د خپل اطمینان او ډاډېنې لپاره زده کونکی د درسي کتاب له ارزونې خنځه ارزوي او بالاخره په کورنۍ دنده کې خو مسئلې ورکوي، خو په کور کې بې حل کړي.</p>

لوست: اووه ديرشم
سرليک: عول

مخ: ۱۱۷

وخت: يو درسي ساعت

موخی: زده کونونکی باید:

۱_ د عول لغوي او اصطلاحي معنا وپېژني.

۲_ د ميراث د وبش وس په خانونو کې ومومي.

لازمي پوهه:

عول په لغت کې په لاندي معنا گانو استعمال شوي دی:

۱_ د ظلم او د حق نه د کېبلو په معنا دی، لکه چې وايي: ((عال القاضي من الحكم)) يعني قاضي په خپل حکم کې ظلم وکړ او له حق نه کوب شو.

۲_ د غلبې په معنا دی، لکه چې وايي: ((عال صبره)) صبر بې غلبه وکړه.

۳_ د لورتیا په معنا دی، لکه چې وايي ((عال الميزان)) تله جګه شوه.

د ميراث د علماءو په اصطلاح کې عدل د ذوي الفروضو په برخو کې د اصل مسئله خخه زياتولي او د ترکې نه د ذکر شوي زياتولي په پرتله د دوى د برخو نه کمولالي دی.

د عول موضوع په ميراث کې د لومړي حمل پاره د حضرت عمر رض د خلافت په وخت کې رامنځ ته شوه او د ميراث په یوه مسئله کې چې په هغې کې مېړه او دوه اعياني (پلنۍ او مورنې) خویندي د مړي ورثه وي صحابه وو ته بې وویل: که چېږي د ورثې هر یوه ته له ترکې خخه خپله برخه ورکړ شي، نو بل ته کامله برخه نه رسپړي. ما ته مشوره راکړئ چې په دې هکله خه وشي؟ حضرت علي کرم الله وجهه او زيد بن ثابت رض په ذکر شوي مسئله کې د عول مشوره ورکړه او حضرت عمر رض د صحابه کرامو د مشورې په اساس په موضوع کې د عول حکم صادر کړ او دا حکم د تولو صحابه وو د منلو ور وکړجده او هیچا پکې مخالفت ونکړ. د حضرت عمر رض د خلافت نه وروسته ابن عباس رض د لاندي دلایلو په استناد له دې حکم خخه مخالفت خرګند کړ:

۱_ د قرآنی نصوصو په بنستې چې د هر وارت برخه پکې تاکل شوي ده د هر وارت حق باید په بشپړه توګه ورکړي شي او که د ترکې نه هر وارت ته د پوره حق ورکولو امكان نه و، نو د هغه وارت په برخه کې باید کمی وشي چې کله له تاکلې برخې خخه غیر تاکلې برخې ته انتقال مومي، لکه لور او خور چې د خپلو ورونو په واسطه د فرضیت صفت له لاسه ورکړي، عصبه ګرځي او د تاکلې برخې نه غیر تاکلې برخې ته انتقال کوي.

۲_ کله چې ورونيه او زامن د ورثې له ډلي واوسې، پاتې ترکه د ذوي الفروضو له برخې وروسته د عصوبت په توګه مستحق ګرځي. لور او خور هم باید په دې حالت کې یعنې کله چې دمړي د ترکې نه د هغو د برخې ورکول په بشپړه توګه ممکنه نه وي، نو د پاتې شوي مال مستحق ګرځي.

۳_ د مړي په ترکه کې چې ډېر حقوق ورپوري ترلي وي او ټول حقوق ورځې اجراء کېداي نشي، نو د ترکې نه د استخراج قوي حق د اوليت حق لري.

په دې ئای کې هم هغه ذوي الفروض چې په ترکه کې تاکلې برخه لري د هغه ذوي الفروضو نه چې تاکلې برخې نه دريو غیر تاکلوا برخو ته انتقال کوي، ډېر قوي دي، ئکه ذوي الفروض د عصبه په پرتله د ميراث په استحقاق کې وراندي والي لري او د هغه په اساس باید په نوره ورثه په استحقاق کې غوره والي لري.

اما نور قدر من صحابه او د خلورو وارو مذهبونو فقها، د ميراث په مسئلو کې عول د لاندي دليلونو په استناد د تطبيق ور گئني.

۱_ قرآنی آيتونو چې د ورثې برخه تاکلې ده، هغه د ذوى الفروضو ترمنځ تفرقه نه مني او د یوه وراندي والي په بل باندي کوم اساس نه لري.

۲_ کوم حقوق چې په ترکې پوري تعلق ونيسي او پول په قوت او ضعف کې مساوي واوسى باید مساوي اداء شي او که په ترکه کې ټولو ته د ورکولو امکان نه وي، نو ضرور باید د هر یوه د حق په پرتله د حق خاوندانو ته متوجه شي، نه دا چې یوه ته پر بل ترجيح ورکړه شي. په دې خای کې هم ټوله ورته د ذوى الفروضو له ډلي خخه ده باید یوه ته پر بل د ترکې په استحقاق کې ترجيح ورکړه شي او که کله د ترکې نه په کامله توګه د دوى د حق ورکولو امکان نه وي، ضرور باید د حق په پرتله هر یوه ته متوجه شي.

۳_ په ميراثي مسئلو کې د عول حکم چې د ترکې نه د هر وارث د مکمل حق اجراء ممکنه نه وي، مخکې له دې نه چې ابن عباس^{رض} خپل مخالفت خرکند کړي په اجماع سره صورت نیولی، نو د ده مخالفت د اجماع له ټپلو وروسته د قبول جوګه نه دی.

که ذکر شوو دليلونو ته نظر واچول شي د صحابه کرامو او د مذاہبو د فقها دليلونه چې په ميراثي مسئلو کې د ترکې نه د هر وارث شتون په بشپړه توګه پکي امکان ونه لري، نو حکم یې په عول سره کړي او دا د حق او عدالت سره ډېر نبودې دی.

د عول د مسئلي د حل صورت دا رنګه دی چې نصف ته ثلث سره جمع شوی او د مسئلي صورت له خلورو خخه دي.
مېړه ته نيمه (۳) عمې ته نيمه (۳) او مور د ثلث (۲) ده.

د مسئلي اصلی مخرج (۶) عول یې کړي (۸) ته

مېړه (۳) مور (۲) عمې (۳)

که د مسئلي مخرج (۷) وي هم جفتون هم طاقو (۱۰، ۹، ۸، ۷) ته عول کوي.

او که مسئله (۶) او عول (۷) و داسې ده چې:

مسئله ۶ عول ۷

مېړه نصف (۳) عمې ثلثان (۴)

هر کله که مسئله ۶ عول (۸) ته وکړي دا رنګه ده:

اصل مسئله ۶ عول ۸

مېړه (۳) دوه علاطي خويندي (۴) اضافي خور (۱)

$$1+4+3=8$$

که مسئله د (۶) خخه (۷) ته عول وکړي، خرنګه حل کېږي وروسته د ګروپونو له استازيو خخه غواړي چې کومه مسئله یې په کتابچو کې حل کړي ده هغه په تخته ټولکیوالو ته حل کړي، د بېلکې په توګه: بسخه وفات شوه او وارث یې مېړه او دوه اعياني خويندي دی:

بسخه مسئله (۶) (۷) ته عول کوي

مېړه (۱/۲) دوه اعياني خويندي (۲/۳)

کله چې د وارثانو برخې جمع شي مجموعه يې (۷) کېږي، نو د (۶) عدد (۷) ته عول کوي او (۷) عدد د مسئلي حل ګنل کېږي او د هفو مطابق تر که پر ورثه وېشل کېږي.

وروسته د لوست خلاصه ورته بيانوی او د درسي كتاب له منځي دوى ارزوي.

او په کورني دنده کې ورته داسي مسئله ورکوي، خو دوى يې حل کاندي.

سکينه مره ده مېړه، مور او عمه تري پاتې دي مسئله له خو خنه نیول کېږي او حل يې کړئ.

فعاليتونه	وخت
<p>بناغلي بنونکي د مقدماتي موضوعاتو خخه وروسته د تېر لوست ارزونه کوي، مثلاً وابي:</p> <p>۱_ خوک ويلاي شي چې د عول لغوي او اصطلاحي معنا خه ۵۵؟</p> <p>۲_ د عول په هکله لوړنې حکم چا صادر کړي دي؟</p> <p>د څوابونو له اورېدو وروسته د نوي لوست سرليک (تماثل، تداخل، توافق او تباین د دوو عددونو ترمنځ) په لوی خط ليکي او زده کونونکو ته دنده سپاري خو لوست په چوپتیا سره ولولي او ستونزمنې کلمې يادابست کړي.</p> <p>بيا وروسته بنونکي د بغلې سرليکونو په نظر کې نیولو سره لوست شرح کوي او په مهمو تکو ډېر ترکيز کوي او هغه په تخته ليکلې.</p> <p>بيا زده کونونکي په ګروپونو وېشي خو د دوو عددونو ترمنځ د توافق او تباین په هکله په خپلو کې بحث او څېړنه وکړي او بيا يې استازې ټولګيوالو ته شرح کوي. په پاي کې بنونکي ټول ګروپونه تشويقوي.</p> <p>د لوست لټهیز:</p> <p>تماثل: د عددونو ترمنځ مساوي حالت ته تماثل ويبل کېږي.</p> <p>توافق: د دوو عددونو ترمنځ نسبت ته ويبل کېږي چې يو او بل نشي محوه کولای اما درېم عدد دواړه محوه کولای شي.</p> <p>تداخل: د دوو عددونو ترمنځ هغه نسبت دی چې يو پر بل باندي په مکمله توګه تقسيمېږي، دېته تداخل ويبل کېږي.</p> <p>تباین: د عددونو ترمنځ هغه نسبت دی چې نه يو بل محوه کولای شي او نه درېم عدد دواړه محوه کولای شي.</p> <p>ارزونه:</p> <p>بنونکي د درسي كتاب له ارزونې خخه زده کونونکي ارزوي او کورني دنده ورکوي، مثلاً که د مسئلي اصل برخې په یوه طایفه پوره تقسيم نشي او د برخو او د طایفي د عدد ترمنځ نسبت موافقت ولري، نو د مسئلي تصحیح خرنګه صورت نیسي په خپلو كتابچو کې يې حل او راوري.</p>	۵ دقیقه

لوست: اته ديرشم او نهه ديرشم
سرليک: تمائل، تداخل ... او تصحيح

مخ: ۱۱۹-۱۲۲

وخت: دوه درسي ساعتونه

موخی: دزه کونونکی باید:

۱- تمائل، تداخل، توافق او تباين و پیژنی.

۲- د دوو عددونو ترمنځ د توافق او تباين د پیژنلوا طريقه پیدا کړي شي.

۳- تصحيح و پیژنی او د ميراث په مسئلو کې پې تطبيق کړاي شي.

لازمي پوهه:

د ۳۸ او ۳۹ لوست لپاره:

په حینو مسئلو کې د حینو ورثه وو برخې د ورثې په شمېر پرته له کسر خخه د تقسيم ورنه وي، يعني که چېږي د ورثه برخې د دوى په تعداد تقسيم شي د صحيح عدد د مخارجو قسمت صحيح په لاس نشي راتلى، بلکې کسری عدد وي، په دي حالت کې دا چې د ورثه برخه د دوى په تعداد د صحيح عدد په توګه د تقسيم ور وګرخې، حسابي معامله باید ترسره شي چې د دې عملې ترسره کول د ميراث د علمائو په اصطلاح کې تصحيح يادېږي.

تصحيح د هغه وروکي عدد خخه عبارت ده چې د هر وارت برخه له هفو نه د صحيح عدد په توګه لاس ته راشي، تر قولو د وروکي عدد لاس ته راولې چې د مسئلي تصحيح واوسي او د هر وارت برخه د هغه نه د صحيح عدد په توګه لاس ته راشي، د ورثې د نوعې په اختلاف سره چې د هفو برخې د دوى د شمېر په پرتهله په صحيح توګه د تقسيم ورنه وي، مختلف کېږي.

د ميراث په مسئله کې چې د یوې نوعې يا یو صنف برخه د هفو په شمېر د تقسيم ورنه وي د وروکي عدد د لاس ته راولو لپاره چې د مسئلي تصحيح وګرخې، د هغې ورثې برخه او تعداد چې د دوى برخه د دوى په تعداد د تقسيم ورنه وي د بحث مورد ګرخې چې په کوم عددې تناسب د تمائل، توافق او تباين له نسبتونو خخه یو د بل سره قرار لري.

که چېږته د ورثې برخه او شمېر په یوه بل عدد باندي د تقسيم ور وو يعني د ميراث د علمائو په اصطلاح هر کله که د برخې او د ورثه وو د تعداد ترمنځ توافق شتون درلود، نو د هغه نوعې د ورثې تعداد په هغه تقسيمېږي او خارج قسمت د مسئلي په اصل کې خاں نيسې او د تولې ورثې برخه له هغه خخه پرته له کسره لاس ته راخې، مثلاً یو نفر وفات شو او له هغه خخه پلار، مور او لس لورانې پاتې شوې:

مسئله له (۶)

پلار ۱/۶ مور (۱/۶) ۱۰ لورانې

هر وارت برخه د اصل مسئلي خخه:

۴ ۱ ۱ ۱

سدس سدس

ثلاثان

مضروب: ۵ او تصحيح ۳۰

د هر وارت برخه له تصحيح ۵ ۵ ۵

په دې مثال کې د لورانو شمېر لس نفره دی او برخه یې (۴) ده او هغه په لورانو د صحيح عدد په توګه تقسيمېږي. د دې لپاره چې هره لور د صحيح برخې لرونکې وي، د تصحيح عملېه باید ترسره شي او هغه داسي ده چې د ۱۰ د تعداد او ۴ برخو ترمنځ عددې نسبت پیدا کېږي، نو ليدل کېږي چې د دې عددونو خخه هر یو په یو درېم عدد چې (۲) دی، د تقسيم

وړ دی، نو د ورثې شمېر په هغه تقسيمېږي او خارج قسمت چې (۵) دی د مسئلي اصل (۶) کې ضربېږي، د ضرب حاصل (۳۰) د تصحیح خخه عبارت دی.

وخت	فعالیتونه
۵ دقیقې	<p>بناغلی بنوونکي د مقدماتي موضوعاتو خخه وروسته د تېر لوست ارزونه کوي، مثلاً وايې:</p> <p>۱_ خوک ويلاي شي چې د عول لغوي او اصطلاحي معنا خه ۵ه؟</p> <p>۲_ د عول په هکله لومنۍ حکم چا صادر کړي دی؟</p> <p>د څوابونو له اورېدو وروسته د نوي لوست سرليک (تماثل، تداخل، توافق او تباین د دوو عددونو ترمنځ) په لوی خط ليکي او زده کوونکو ته دنده سپاري خو لوست په چوپتیا سره ولولي او ستونزمنې کلمې ياداشت کړي.</p> <p>بيا وروسته بنوونکي د بغلې سرليکونو په نظر کې نیولو سره لوست شرح کوي او په مهمو ټکو ډېر ترکیز کوي او هغه په تخته ليکلي.</p> <p>بيا زده کوونکي په ګروپونو وبشي خو د دوو عددونو ترمنځ د توافق او تباین په هکله په خپلو کې بحث او څېړنه وکړي او بيا بي استازې ټولګيواو ته شرح کوي. په پاي کې بنوونکي ټول ګروپونه تشويقوي.</p> <p>د لوست لنډيز:</p> <p>تماثل: د عددونو ترمنځ مساوي حالت ته تماثل ويل کېږي.</p> <p>توافق: د دوو عددونو ترمنځ نسبت ته ويل کېږي چې يو او بل نشي محو کولای اما درېم عدد دواړه محوه کولای شي.</p> <p>تداخل: د دوو عددونو ترمنځ هغه نسبت دی چې يو پر بل باندي په مکمله توګه تقسيمېږي، دېته تداخل ويل کېږي.</p> <p>تباین: د عددونو ترمنځ هغه نسبت دی چې نه يو بل محوه کولای شي او نه درېم عدد دواړه محوه کولای شي.</p> <p>ارزوونه:</p> <p>بنوونکي د درسي کتاب له ارزونې خخه زده کوونکي ارزوي او کورني دنده ورکوي، مثلاً که د مسئلي اصل برخې په یوه طایفه پوره تقسیم نشي او د برخو او د طایقې د عدد ترمنځ نسبت موافقت ولري، نو د مسئلي تصحیح خرنګه صورت نیسي په خپلو کتابچو کې بي حل او راوړئ.</p>

سرليک: د ورثې ترمنځ د متروکې د وېشلو طریقه:

وخت: يو درسي ساعت

مخ: ۱۲۳

موخي: زده کونکي باید:

۱_ د ورثې ترمنځ د متروکې د تقسيم طریقه وپېژني.

۲_ د مړي د متروکې مال تقسيم کړاي شي.

۳_ د وارثانو د هر یوه برخه وتاکۍ او نورو ته يې هم بیان کړي شي.

لازمې پوهه:

ترکه او په هغه پوري اړوند حقوق:

ترکه: د میراث بنستیز رکن دی، نو که ترکه شتون ونلري میراث او وصیت شتون نه لري. ترکه له ((الترکه)) خخه اخیستل شوې ده او هغه خه ته ویل کېږي چې مړي يې د مرگ نه وروسته پېړبدی.

یا په بله وینا ترکه هغه مالونه دي چې مړي يې د مرگ نه وروسته پېړبدی.

اما د ترکې د ماہیت په تاکلو کې چې کوم شیان پکې شاملېږي او کوم نه پکې شاملېږي فقهاء د دې په هکله اختلاف لري په دې توګه:

الف_ جمهور فقهاء عقیده لري چې لاندې خیزونه په ترکه کې شاملېداي شي:

۱_ مالونه: برابره ده غیر منقولي وي، لکه ځمکه، فابريکه، کور يا منقولي وي، لکه پيسې، طلا، نقره، کتاب، د کور سامان، موټير ... نو په دې ټولو د «ما» وصفیت ریښتنې کېږي.

همدارنګه د مړي قرضونه چې په خلکو وي او که مورث وژل شوی وي دیت هم په ترکه کې حسابېږي.

۲_ منافع او ګټې: لکه خوک چې کوم کور يا اداره په اجاره ونيسي، نو هغه د هغه کور يا ادارې عین مالک نه دی، بلکې د اجارې په عقد او د تردون د شرطونو سره سم د منافعو مالک وي او دا حق د جمهورو فقهاءو په نزد په میراث وړل کېږي.

۳_ حقوق: لکه د مؤلف لپاره د نشر او خپروني حقوق چې وارثانو ته نقل کېږي او د شفعې حق چې د مورث له مرګه وروسته وارثانو ته د یوه ثابت حق په توګه پاتې کېږي او د وصیت د قبليدو حق، یعنې که کوم نفر چا ته د خپل مال په درېمه کې وصیت وکړ، نو د د په مرګ سره هغه خوک چې وصیت ورته شوی د وصیت مستحق ګنبل کېږي، اما که د وصیت له اخیستلو مخکې مړ شو، دا د ده حق وارثانو ته نقل کېږي.

او د ګروی حق هم همداسي دی، مثلاً احمد د علي نه لس زره افغانی قرض اخلي او یو خه علي ته په ضمانت کې ګرو ورکوي، بیا علي مړ کېږي او په احمد يې قرض پاتې کېږي، نو هغه ګرو شوی شي د علي ورثې ته د قرض تر اداء کولو پورې پاتې کېږي.

دا مالونه، حقوق او منافع د جمهورو فقهاءو په نزد په میراث وړل کېږي او دليل يې هغه روایت دی چې د رسول الله ﷺ خخه یوه صحابي روایت کړي، فرمایي: له چا خخه چې خه مال يا حق پاتې شي هغه يې د ورثې دی او د کورنۍ کفالت يې

زما سره دی او حديث تینگار کوي چې مالونه او حقوق وارثانو ته رسپري او هغه منافع چې د مال سره د ارزښتنې وړ وي، هغه هم په مال پسې پيوست کېږي.

احناف وابي یوازې مال په ميراث پاتې کېدای شي، منافع او حقوق او د اجارې او ګروۍ تړون د ترکې جزو نه ګنني، مثلاً که یو خوک مر شي او ده کوم کور اخیستې وي او قيمت ېې نه وي ورکړي دا حق په ميراث نه وړل کېږي.
د کور د خاوند حق دی چې خپل کور بېرته واخلي او چې ېې چې پيسې نه وي حاصلې کړي د معاملې خخه دې رجوع وکړي او دليل ېې هغه روایت دی چې پېغمبر ﷺ فرمایي: د چا نه چې مال پاتې شي مال ېې د وارثانو دی او په دې روایت کې د حق کلمه نده راغلې او منافع هم د احنافو په نزد مال نه دي.

ب_ په ترکه پوري اړوند حقوق:

۱_ کفن، غسل او د مرې خښول:

لومړنې شي چې د مرې له ترکې خخه اخیستل کېږي، دمرې تکفین، تجهیز او خښول دي. د عرف او دود له مخې چې د شريعت سره خلاف نه وي او د اعتدال او انډول خخه کار و اخیستل شي، حکمه الله فرمایي: ((وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَاماً))(الفرقان/۶۷)

ژباره: او هغه کسان چې کله لګښت کوي نو نه بي خایه لګښت کوي (اسراف) او نه بخيли بلکې د هغو لګښت د دغوا دواړو ترمنځ ولاړ وي.

هو! خاورو ته د سپارلو مراسم، غسل، کفن او هدیرې ته وړل او خښولو ته شاملېږي او دا لګښتونه د قرضونو په ورکولو او وصیت پوره کولو مقدم او وړاندې دي او کوم لګښتونه چې د ریا او ویاړ او شهرت لپاره کېږي او په درېمه، اوومه، خلوېښتمه او کلنۍ مراسمو کې کېږي هغه ټول بدعتونه دي او کوم اصل نه لري. که د ورو یتیمانو په مال کې هر چاد شرعې خلاف لګښتونه وکړل ذمه واري ېې په همده ۵۵. د یتیم له ماله نه اخیستل کېږي.

او که کوم مرې مال او شته نه لري، نو دا لګښتونه دي یو مالدار سرې په ذمه واخلي او که نه، نو بیا د مسلمانانو د بیت المال خخه اجراء کېږي.

د مېرمنې د مرېنې لګښتونه هم په مېره دي نه په بسخه ولو که دواړه یو خای مرې شي او یا بسخه مرې شي او مېره ژوندي وي، حکمه د بسخې نفقه په هر حال په مېره ده هم په ژوند کې او هم له مرکه وروسته.

۲_ د قرضونو اداء کول:

کوم قرضونه چې د انسان په ذمه باندې اړه لري برابره ده د شرعې نصوصو په واسطه پرې واجب شوي وي، لکه د بسخې او اولادونو نفقه یا د زکات او نذر ورکول او یا د کوم تړون په وسیله تر انسان پوري اړوند وي، لکه په یوه معامله کې چې خوک قرضدار وي یا د اجارې تړون وي، یا د نکاح تړون وي چې مېره باید مهر ورکړي.

یا دا چې د چا مال ېې خراب کړي وي یا ېې د مضاربت په معامله کې قصداً کمی کړي وي، نو ضامن ګنل کېږي. دا ټول قرضونه باید د وصیت او ترکې له وېش خخه مخکې اداء شي. همدا رنګه ناداء شوی زکات باید اداء شي، حکمه دا د الله حق دی او د فقیرانو او مسکینانو حقوق باید پرته له غونستلو ورکړ شي.

اما هغه قرضونه چې تر خلکو پوري اړه لري، لکه د بسخې مهر یا د تجارتی معاملو قسطي ورکړي یا میاشتني اجاره، ګروۍ او ... د هغو په ورکړه کې هېڅ اختلاف نشتنه.

همدارنگه هغه قرضونه چې ورکړه یې د دین له امله واجب ده نه د قضا له امله یعنې که د مرې کورني له کوم قرض خخه خبرتیا حاصله کړي او هغه یې اداء کړي د مرې لپاره خیر دی او د د ذمه پړي خلاصېږي اما قاضي نشي کولای چې په اداء کولو یې د مرې کورني مجبوره کړي. د حنفي مذهب مطابق د یوه سې په مرګ سره الهي قرضونه ورځې ساقطېږي، څکه په هغه کې د عبادت معنا ده او د خاوند تر نیته پوري اړتیا لري.

۳_ د مرې د وصیتونو ترسره کول د شریعت په پولو کې:

وصیت یو بیله عوضه تملیک دی چې د مرګه وروسته جاري کېږي او اجراء یې په درېمه برخه مالونو کې ده د تکفین او تجهیز وروسته پرته د ورثې له اجازې اما که تر درېمې برخې یې زیات وصیت کړي و، یيا د وارثانو اجازه پکې شرط ده. که پول اجازه ورکړي وصیت جاري کېږي.

همدارنگه که خوک خپل نیم میراث د قرآن کریم د حفظ مرکز ته يا دینی مدرسونه وصیت وکړي، درېمه پې پرته د ورثې له اجازې اجراء کېږي او له درېمې زیات د ورثې تر اجازې اړه لري. که ځینې اجازه وکړي او ځینې یې ونکړي د اجازې ورکوونکو له حقه اخیستل کېږي، نه د نورو خخه .

د قرض وړاندې والي پر وصیت باندې:

دلته سوال پیدا کېږي چې ولې د وصیت اداء کول د قرض نه وروسته راغلی حال دا چې قرآنی آیت وصیت په قرض وړاندې کړي دی، لکه: ((من بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصَىٰ بِهَا أَوْ دِيْنٍ)) (السباء/۱۱)

که خوک وارث ونلري او خپل ټول شته چاته وصیت کړي او یابې د خیر په لارکې وصیت کړي پرته له مراجعيه کولو چاته نافذ دی.

قرطبي داسې څواب واي:

۱_ د اجماع سره سم د قرض ورکول په وصیت مقدم دي او علماؤ و هم په دې عمل کړي دی او د ترمذی په روایت نبی کریم ﷺ هم د قرض اداء کول په وصیت وړاندې کړي دی.

۲_ د آیت مرام د قرض او وصیت وړاندې والي په ارت دی نه د وصیت وړاندې په دین باندې.

۳_ کله چې د وصیت لازموالی د دین خخه کم وي، باید د قرض اداء کولو ته پاملرنه زیاته وشي.

۴_ او ویل شوی چې وصیت په غالبه توګه شتون لري او همېشه واقع شوی، نو پر قرض وړاندې دی.

۵_ او ویل شوی چې وصیت د فقیرانو او بپوزلانو برخه ده، باید وړاندې شي او قرض د قوي او بدایانو خلکو برخه ده هغه وروسته کېږي.

شیخ دکتور مصطفی شبلی واي: د وصیت وړاندې والي پر قرض بل حکمت لري، هغه دا چې: وصیت بې له عوضه اخیستل کېږي دا د میراث په شان دی او اداء کول یې وارثانو ته سخت دی او په هغه کې د سستی او نه پاملرنې احتمال لار لري او په آیت کې یې وړاندې ذکر کړي، خو مقام او ارزښت یې زیات وښودل شي او اداء کولو ته یې هڅه او تشویق وشي، په خلاف د قرض څکه قرض د عوض په مقابل کې اخیستل شوی، ممکنه ده په ترکه کې شتون لري، نو قرض قوي او پیاوړی حق دی، سستی او غفلت پکې نشي کېږدای، نو د صیت نه یې وروسته ذکر کړي دی.

که خوک وارث وندری او خپل ټول شته چا ته وصیت کړي یا بې د خیر په لار کې وصیت کړي وصیت بې پرته له مراجعيه کولو چا ته نافذ دی.

وخت	فعاليتونه									
۵ دقیقې	<p>بناغلي بنونکي ټولکي ته د نوتلو سره د سلام اچولو او روغبر خخه وروسته تېر شوي لوست په خو پونستنو سره ارزوي او بيا د نوي لوست سرليک ((د ورته ترمنځ د متروکې د وبش طريقه)) په تخته ليکي او زده کونونکو ته امر کوي خو لوست د ځانونو سره په چوپتیا سره ولولي، وروسته بې په ساده او روانه ژپه ورته شرح کوي او د كتاب مثالونه عملاً په تخته ورته حلوي وروسته زده کونونکي په خو ګروپونو وبشي او دارنګه مسئله ورکوي، عبدالله وفات شوي او له ده خخه پلار، مور او دوه لوراني پاتې دي. د مرۍ پانګه شپږ سوه (۶۰۰۰۰۰) زره افغانی دي، نو دا د وارثانو ترمنځ تقسيموي او بنونکي ورسه مرسته کوي.</p> <p style="text-align: center;">مسئله (۶) خخه</p> <table style="width: 100%; text-align: center;"> <tr> <td>دوه لوراني</td> <td>ام</td> <td>پلار</td> </tr> <tr> <td>ثلثان (۲/۳)</td> <td>سدس (۱/۶)</td> <td>سدس (۱/۶)</td> </tr> <tr> <td>۴</td> <td>۱</td> <td>۱</td> </tr> </table> <p>د پلار لپاره سل زره (۱۰۰۰۰۰) افغانی. د مور لپاره سل زره (۱۰۰۰۰۰) افغانی. د لورانو لپاره خلور سوه زره (۴۰۰۰۰۰) افغانی. رسپري. وروسته د لوست لنډيز ورته شرح کوي، بيا د درسي كتاب له ارزونې خخه دوى ارزوي او په کورني. دنه کې دا مسئله ورکوي د احمد مر دی او له ده خخه یوه بنسخه دوه زامن او یوه لور پاتې دي او ټوله پانګه بې سل زره افغانی دي، دا باید پرې تقسيم کړي او نتيجه بې د ځانونو سره راوري.</p>	دوه لوراني	ام	پلار	ثلثان (۲/۳)	سدس (۱/۶)	سدس (۱/۶)	۴	۱	۱
دوه لوراني	ام	پلار								
ثلثان (۲/۳)	سدس (۱/۶)	سدس (۱/۶)								
۴	۱	۱								

لوست: یو خلويښتم سرليک: تخارج

مخ: ۱۲۵

وخت: یو درسي ساعت

موخې: زده کونکي باید:

۱_ د تخارج لغوي او اصطلاحي معنا ويپرني.

۲_ د متروکې د وېش طريقه په ورثه باندي زده کړي.

۳_ وارثانو ته پوره حقوق ورکړاي شي.

لازمي پوهه:

کله چې یو تن له ورثې خخه د نوري ورثې په رضایت او موافقه د ترکې خخه د یوه شي په اخيستلو مصالحه وکړي دي، ته د ميراث د علم د علماؤ و په اصطلاح کې تخارج ويل کېږي.

تخارج په حقیقت کې د معاوضې عقد دی چې یو د عوضیسو خخه د ترکې خخه د وارت برخه ده او بل عوض مال دی چې د ترکې یا بل خه نه د ده د برخې په مقابل کې ورکول کېږي چې د هغه په اساس وارت د یوه تاکلي او معین مال خاوند ګرځۍ او د ده ملکيت د هغه معینې برخې خخه چې د مړي په ترکه کې پې لري زائیږي.

د تخارج د مشروعیت دليل د ميراث د علماؤ و په وراندي دا دی چې عبدالرحمن بن عوف وفات شو او ده خلور بسخې درلودې، یوې بسخې ته پې چې د تماضر په نامه وه طلاق ورکړي او، حضرت عثمان د طلاقه شوي د ميراث مستحقه وکيله او نوري ورثې دې ته (۸۳۰۰) زره ديناره د ترکې د برخې په مقابل کې ورکړي او مصالحه پې ورسه وکړه او هېڅ یوه صحابي هم په دې مسئله کې د حضرت عثمان سره مخالفت ونکړ او دا د صحابه وو، نه مخالفت د اجماع حکم لري.

په تخارج کې د ترکې د تقسيم کيفيت د حالتونو په اختلاف توپیر لري چې دلته د دوو مثالونو په ذکر کولو بسوالي کوو. په داسي حالت کې چې د ورثې خخه خوک د معین مال په اخيستلو د نورو ورثه وو سره د مړي په ترکه کې د خپلې برخې په مقابل کې صلح وکړي، په دې حالت کې د ورثه وو برخه د مړي په ترکه کې تاکل کېږي او دغه مصالحه کونکي وارت ته چې په ترکه کې د خپلې برخې خخه تنازل کوي، هغه معین مال ورکول کېږي.

مثلاً یو تن وفات شو دوه زامن او یوه لور ورڅخه پاتې شول او ۵۰ جريبه خمکه ترکه لري او یو د زامنو خخه د پنځه سوه زره (۵۰۰۰) افغانيو په مقابل کې د مړي د لور سره مصالحه وکړه چې د مړي د ترکې نه خه مه غواړه، دا روښي واحله، نو اوس اول د مړي په ترکه کې د ورثه وو برخه تعینېږي.

ورث: لور زوى زوى

فروض: د عصوبت په اساس د ميراث مستحق دي او زوى ته د لور په پرتله دوه چند برخه ورکول کېږي.
اصل مسئله (۵) ده.

د هر وارت برخه د اصل مسئلي خخه یوه لور ته دوه زوى ته دوه بل زوى ته

د هرې برخې قيمت $50/5 = 10$

د لور برخه $10 \cdot 1 = 10$

د زوى برخه $1 \cdot 2 = 20$

د بل زوى برخه $1 \cdot 2 = 20$

له دې تعین خخه وروسته د مړي د لور برخه چې د یوه زوی سره ېې د (۵۰۰۰۰۰) افغانیو په مقابل کې صلحه کړي ۵، نو د دې برخه دې زوی ته ورکول کېږي، نو د یوه زوی برخه ۳۰ جريبه او د بل زوی برخه ۲۰ جريبه کېږي.
يا مثلاً یوه بنسخه وفات شوه او ورثه پې مېړه، مور او کاکا وو او ۳۰ جريبه حمکه او مهر چې د مېړه په ذمه دی، دا ترکه ۵، نو اوس مېړه د هغه مهر په مقابل کې چې د دې په ذمه دی د ترکې نه د نوري ورثې په رضایت د خپلې برخې خخه تېربېي.

د مسئلي حل: اول د ورثې برخې تاکل کېږي.

ورثه: مېړه مور کاکا

فروض: ۱/۲ ۱/۳ عصبه

اصل مسئله: ۶

برخې د اصل مسئلي نه: ۱ ۲ ۳

نصف ثلث سدس

د ورثې د برخو له تعین وروسته د مېړه برخه د اصل مسئلي خخه وضع کېږي او ترکه د ورثې د برخې مطابق د مېړه نه پرته په هفوی تقسيمېږي او د هغه په اساس $3 = 3 - 3$.

د مور برخه: (۲) د کاکا برخه (۱) د یوې برخې قيمت $10 / 3 = 3 \frac{1}{3}$

د مور برخه: $10 \times 2 = 20$ د کاکا برخه: $10 \times 1 = 10$

وخت	فعاليتونه
۵ دقیقي	بناغلي بنونکي د سلام له اداء کولو او حال پونستې خخه وروسته د تېر شوي لوست په هکله له زده کونونکو خخه پونستې کوي.
	وروسته د نوي لوست سرليک (تخارج) په تخته ليکي او بيا لوست شرح کوي او مثالونه ېې په تخته ليکي. بيا زده کونونکي په خو ډلو وېشي او هرې ډلې ته یوه یوه مسئله ورکوي، خو هغه حل کړي.
	د مثال په توګه عبدالرحمن مړ دی او وارثانې بنسخه، پلار او زوي دي او ۴۸ جريبه حمکه په ترکه کې ورځنې پاتې ده او بنسخې پې د سل زرو (۱۰۰۰۰۰) افغانیو په مقابل کې صلحه وکړه او په ترکه کې له خپل حق خخه تېره شوه. عبدالرحمن مسئله له (۲۴)
	بنسخه $\frac{1}{6}$ پلار $\frac{1}{6}$ زوي ۳ (عصبه) ۱۷ ۴ سدس ۳ ثمن $48 / 24 = 2$ د یوې برخې قيمت $2 \times 3 = 6$ د بنسخې برخه: $2 \times 4 = 8$ د پلار برخه: $2 \times 17 = 34$ د زوي برخه:
۱۰ دقیقي	د لوست خلاصه: درسي کتاب ته دې مراجعيه وشي ارزونه: له درسي کتاب خخه دې زده کونونکي وارزوی. کورني دنده: احمد مړ دی او له ده خخه (۲۰۰۰۰۰) افغانی او یو موټر پاتې دی، وارثانې بنسخه، دوه زامن او یوه لور ۵، لور پې د موټر په مقابل کې له ترکې خخه تنازل کوي، نو دا مسئله حل کړئ.

سولیک: ود

مخ: ۱۲۷

وخت: یو درسي ساعت

موخې: زده کونکي باید:

۱_ د رد لغوي او اصطلاحي معنا وېېژني.

۲_ د رد هدف وېېژني او نورو ته یې بيان کړي شي.

۳_ وپوهېږي چې رد په کومو ذوى الفروضو باندي کیدا شی.

۴_ د متروکې د مال تقسيم د ورثه وو او حاملې بنځې ترمنځ وېېژني.

لازمي پوهه:

رد په لغت کې رجوع، ګرځدنې او راستبندنې ته وايې او په اصطلاح کې د ذوى الفروضو خخه د بقیه برخو راګرڅبدل دي، نسبې ذوى الفروضو ته نه سبې ته، د دوى د برخو په تناسب کله چې عصبه شتون ونلري.

د میراث د مسئلو په حل کې يادونه وشهو چې د هر وارت د برخې د تاکلو لپاره، هغه کسر چې د ده په برخه دلالت کوي، هغه د مسئلي په اصل کې ضربېږي، د ضرب حاصل د اصل مسئلي نه د هر وارت له برخې خخه عبارت دي. او په هغه ميرائي مسئلو کې چې په هغو کې عول واقع شوي وي، نو کوم عدد چې په هغه باندي عول صورت نیولی وي او د ذوى الفروضو د ټولو برخو نه په لاس راغلى دي، هغه د اصل مسئلي قايم مقام دي او د هغو نه د هر وارت برخه تعينېږي.

په ميرائي مسئلو کې چې کله رد واقع شي، نو د هر وارت د برخې پېژندلو او تاکلو طریقه دا ده چې که چېږي یو د زوجینو د وژنې په ډلو کې قرار ولري، نو خپله برخه د اصل مسئلي نه اخلي او هغه خه چې د زوجینو له برخې خخه وروسته په ترکه کې باقي پاتې کېږي، نو هغه ذوى الفروضو ته پرته له زوجینو خخه د دوى د برخې په پرتله د اصل مسئلي نه ورکول کېږي چې په دې توګه د زوجینو برخه اصل مسئلي ته منسوبېږي او ټولې برخې چې د اصل مسئلي نه د زوجینو د برخې نه وروسته باقي پاتې کېږي اصل ردي مسئله د نورو ذوى الفروضو لپاره پرته له زوجینو خخه قرار نيسې او د دوى د برخو په پرتله ترکه باقي پاتې کېږي او پر دوى وېشل کېږي.

لومړۍ په ردېه مسئله کې که یوه نوع ورثه شتون ولري په دې حالت کې مسئله له دوو احتمالونو خالي نه وي:

۱_ که چېږي د مرې په ورثه کې یو د زوجینو خخه د ورثې په ډله کې موجود نه وي په دې حالت کې که وارت یو تنسې یو توله ترکه د فرضيت او رد په اساس مستحق ګنيل کېږي او که ورثه له یوه خخه زباته وي، نو ترکه د دوى په شمېر مساوي وېشل کېږي.

د مثال په توګه: یو نفر وفات شو او له هغه خخه یوه لور پاتې شوه، نو ټوله ترکه د لور لپاره د فرضيت او رد په اساس ورکول کېږي او که لوراني یې له یوې خخه زياتې وي، یعنې پنځه وي، نو د لورانو شمېر اصل مسئله نیول کېږي او هره یوه لور ۱/۵ ترکه د فرض او رد په اساس اخلي. لنډه دا چې په ميرائي مسئله کې که یو له زوجینو خخه نه وي او ورثه یوه نوعه یا یو صنف ذوى الفروض واوسې او عصبه هم شتون ونلري، نو ترکه د ورثې په شمېر وېشل کېږي او د ورثې شمېر درد یه مسئلي اصل نیول کېږي.

۲_ هر کله که د ورثې سره یو د زوجینو هم شتون ولري، نو که په دې حالت کې یو د زوجینو خپله تاکلي برخه د کسرۍ مخرج نه چې د ده برخه تاکي، واخلي نو باقي نوري ورثې ته ورکول کېږي او د دوى ترمنځ مساوي. د فروضو او رد په

اساس تقسیم‌بزی. د مثال په توګه که د یوه مرې وارثان بنسخه او مور وو، نو په بنسخه په دې حالت کې رد صورت نه نیسي او د ربع $\frac{1}{4}$ مستحقه ده، نو کسری مخرج چې د دې برخه تاکي، یعنې (۴) عدد اصل مسئله نیول کېږي او بنسخه له هغې خخه خپله برخه اخلي او پاتې ترکه د بنسخې له برخې وروسته ($\frac{3}{4}$) لپاره د مور ده، البتہ د فرضیت اورد په اساس.

او یا که بنسخه وفات شي او وارثان یې مېړه او درې لورانې وي، په دې حالت کې هر کله چې په مېړه رد صورت نه نیسي، نو هغه د ترکي نه $\frac{1}{4}$ د فرضیت په اساس خپله تاکلې برخه اخلي او کسری مخرج چې د هغه برخه تاکي یعنې (۴) عدد اصل مسئله نیول کېږي او مېړه له هغه نه خپله برخه اخلي او باقي د مېړه د برخې نه وروسته $\frac{3}{4}$ د دریو لورانو لپاره ده. د فرضیت او رد په اساس او د دوى ترمنځ مساوي وبشل کېږي.

او که یا بنسخه مره شي او وارثان یې مېړه او درې لورانې وي، په دې صورت کې مېړه مستحق د $\frac{1}{4}$ دې چې د فرضیت په اساس به ې اخلي او هر کله چې په مېړه په دې صورت کې رد نشي کبدای، نو د خپله تاکلې برخې $\frac{1}{4}$ مستحق گرځي او باقي ترکه د لورانو ده د فرضیت او رد په اساس.

هر کله چې په دې مسئله کې وارثان له دوو جدا نوعو خخه دي، یعنې مېړه له اولي نوعي خخه چې برخه یې $\frac{1}{4}$ (ربع) ده او لورانې له دویمې نوعي خخه دي چې برخه یې $\frac{2}{3}$ (ثلثان) دي اصل مسئله د ۱۲ خخه نیول کېږي او د دې اصل ربعت د مېړه لپاره او څنان د لورانو لپاره ورکول کېږي او یوه برخه د رديه په سرليک هم لورانو ته ورکول کېږي، لکه په دې مثال کې نه واضح شوهد:

اصل مسئله ۱۲

مېړه درې لورانې

۳ د فرضیت برخه (۸) او رديه برخه (۱)

لور (۳)، لور (۳)، لور (۳)

دویم: هر کله که په رديه ميراثي مسئله کې له یوې نوعي خخه زياتې یا یو صنف وارت شتون ولري، په دې حالت کې به هم مسئله له دوو حالتونو خالي نه وي:

۱_ دا چې د ورثې سره به یو له زوجينو د ورثې له ډلې خخه نه اوسيږي، نو د ترکي په وخت کې به د ورثې په برخو چې د اصل مسئله نه ې اخيستې وي وبشل کېږي او د ورثې تولې برخې چې د اصل مسئله نه لاس ته راغلي، اصل نوې مسئله چې د ردي اصل په نامه يادېږي قرار نیسي او د ترکي اساس تقسيم دي، مثلاً یو تن وفات شو او ورثه یې مور او علاتي خور او مورني خور ده او (۶۰) جريبه ځمکه ترې پاتې ده. د دې مسئله د حل لپاره هغه مرحلې چې د ميراثي مسئلو د حل لپاره په کار ورل کېږي، په نظر کې نیول کېږي.

د مسئله حل:

ورثه:	مور	علاتي خور	اخيافي خور	فروض:
	$\frac{1}{6}$	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{6}$	
	۱	۳	۱	
	سدس	نصف	سدس	

د ورثې تولې برخې $5+1+1=7$

د ورثې تولې برخې چې د اصل مسئله خخه لاس ته راغلي د اصل مسئله خخه کمې دي، نو ذکر شوي مسئله رديه ده د ورثې په ډله کې یو د زوجينو هم وجود نه لري، نو ترکه د برخو په پرتله چې ورثه ې د اصل مسئله نه لري، په ورثه باندې

د فرض او رد په لاره وېشل کېږي او د ورثې تولې برخې د مسئلي ردي اصل نیول کېږي او د تقسيم اساس ترکه ده، نو د هر وارت د برخې معلومولو لپاره د مرې د ترکې نه ترکه په ردي اصل (۵) تقسيمو او خارج قسمت د هر وارت په برخه کې ضربوو، د ضرب حاصل د ترکې نه د هر وارت برخه ده، نو د یوې برخې قيمت د (۶۰) جريبه ځمکې نه ردي اصل ضرب او مسئله له (۱۲) خخه نیول کېږي.

اصل مسئله: (۱۲)

$$\text{د مور برخه: } 12 \times 1 = 12$$

$$\text{د علاتي (پلنۍ خور) برخه } 12 \times 3 = 36$$

$$\text{د اخيافي (مورنۍ خور) برخه } 12 \times 1 = 12$$

$$\text{جريبه ځمکه}$$

وخت	فعاليتونه
۵ دقیقې	<p>بنوونکي د لومنیو موضوعاتو وروسته تېر شوی لوست په خو پونښتو سره ارزوي، مثلاً:</p> <p>۱ _ د متړو کې د تقسيم طریقه په ورثه وو خرنګه ده؟</p> <p>۲ _ د میراث په علم کې تخارج تعريف کړئ؟</p> <p>د لوست وړاندیز:</p> <p>بنوونکي د څوابونو اورپدو وروسته د نوي لوست سرليک (رد) په تخته ليکي او زده کوونکو ته دنده ورکوي چې لوست په چوپتیا سره ولولي او بیا نوی لوست په ساده توګه ورته شرح کوي او مثالونه په تخته حلوي. وروسته یې په خو زده کوونکو تکراروي.</p> <p>وروسته زده کوونکي په څلورو ډلو وېشي او دوى ته د رد له مسئلو خخه یوه مسئله چې د بنوونکي په لارښود کتاب کې حل ده ورکوي، ترڅو په خپلوا منځو کې بې حل کړي او په پای کې نتیجه د ټولګیوالو په مخ کې په تخته اعلانوي.</p> <p>د لوست لنډیز:</p> <p>د درسي کتاب له مخې ورته بيانوي او بیا زده کوونکي ارزوي او بالاخره کورنۍ دنده ورته سپاري، د مثال په توګه دا مسئله:</p> <p>هر کله که د مېړه په ورثه کې حامله بسټه یې هم وي د هغه متړو که خنګه تقسيمېږي.</p>

لوست: دری خلوبینشم سرلیک: جهاد

وخت: یو درسي ساعت
مخ: ۱۲۹

موخی: زده کونونکی باید:

۱_ د جهاد لغوي او اصطلاحي معنا و پيشني.

۲_ د جهاد د مشروعه دليل زده کړۍ شي.

۳_ د جنګ او جهاد له شرطونو سره آشنا او نورو ته بيان کړۍ شي.

لازمې پوهه:

د اسلام د سپېڅلي دين له مخې حق جهاد د باطل په وړاندې او مبارزه د تکبر او زور په وړاندې او هله ځلې د دې لپاره چې د انسان سلطنه او قدرت پر انسان باندې له منځه ولاړ شي او خالص الهي حکومت تر قيامته پوري په توله نړۍ برقرار شي، ادامه لري.

د جهاد کلمه د جهاد يجهد جهادا له باب خخه اخيستل شوي ده چې مصدر بي جهاد د جيم په ضمه سره دی او د جيم په فتحه هم راغلی. البته په ضمي سره بي معنا: دسعې کوشش او تحمل کول دی د حق په لار کې مبارزه کول او د حق دين لوري ته بلنه ورکول دي او د جيم په فتحي سره دوس او توان او همدارنګه د رنځ او ستونزې په معنا هم راغلی دي.

نو جهاد په لغت کې د آخری توان او وس په کار اچول دي، خو هدف ته پري ورسپري او ناورتیاوي دفع شي.

علماء وايي: جهاد په اسلام کې د انسان خخه د دفاع لپاره یو حرکت دی او د ده ځپلواکي ده په ځمکه کې په هفو و سيلو او آلاتو سره چې د بشري پېښو ټول اړخونه په خپله احاطه کې راولي او په تاکلو مرحلو کې رامنځ ته کېږي چې هره مرحله پې د خپلې زمانې سره سمې آلي لري، نو په ځمکه کې د ټولو انسانانو ځپلواک کول خو د بندگانو له بندگي او غلامي خخه خلاص شي او د بي نيازه الله ﷺ بندگي ومني، دا د اسلامي جهاد انګېزه او آرمان دي.

علماء د جهاد د تعريف په هکله وايي: د اسلام تر ټولو وروستني هدف په نړۍ کې د انسان د سلطني او برلاسي له منځه وړل برلاسي باندې او د یو الهي مطلق حکومت برقراري ده په ټول عالم باندې.

وخت	فعالیتونه
۵ دقې	<p>بناغلي بنوونکي د لوړنیو مرحلو او موضوعاتو خخه وروسته د تېر لوست ارزونه کوي، مثلاً</p> <p>۱_ خوک درد معنا ويلې شي؟</p> <p>۲_ رد په کومو ذوي الفروضو باندې صورت نيسې؟</p> <p>د لوست ورانديز: بنوونکي د خوابونو له اورپدو وروسته د نوي لوست سرلیک (جهاد) په تخته ليکي او زده کونونکو ته امر کوي خو لوست په چوپتیا سره ولولي او دې په خپله بغلې سرلیکونه په تخته ليکي.</p> <p>او بيا هر یو د دوي د سوبې سره سم مفصل شرح کوي او بيا له یوه زده کونونکي خخه غواړي خو ټولګيوالو ته یې تکرار کړي. بيا زده کونونکو ته وخت ورکوي خو د جهاد د حکمت او مشروعه دليل په هکله په ځپلواکي بحث او خېرنه وکړي او بيا د بحث او خېرنې نتيجه یو زده کونونکي بيانو. بيا بنوونکي د لوست لنډيز بيانو: يعني جهاد لغتاً او اصطلاحاً ورته تعريفوي او دا ورته واضح کوي چې د جهاد د مشروعه دليل درې منابع لري: فرقانکريم، سنت او اجماع.</p> <p>د جهاد په هکله د هجرت په دويم کال د دفاع اجازه ورکړ شوه او لوړنې آيتونه چې په دې هکله نازل شول د حج سورت ۴۱_۳۸ آيتونه دي. بيا بنوونکي د درسي کتاب په پونښتو سره زده کونونکي ارزوی او کورنۍ دنده ورسپاري خو د جهاد د ګټې په هکله یوه لس کربنېزه مقاله ولېکي.</p>

لوست: خلور خلوینبتم
سرلیک: د جهاد لاس ته راودنې

مخ: ۱۳۲

وخت: يو درسي ساعت

موخې: زده کونکي بايد:

۱_ د جهاد هدفونه او حكمتونه ويېژني.

۲_ د اسلام د پیل جنگونه د شلمپي پېرى له جنگونو سره مقایسه کړاي شي.

۳_ د جهاد هدفونه نورو ته بیان کړاي شي.

لازمي پوهه:

رسول الله ﷺ د خپلې پېغمبری دیارلس کاله په مکه مکرمه کې تېر کړل، په داسې حال کې چې په دې موډه کې د اسلام د سېپخلى مقدس دين په رسونه او تبلیغ بوخت و او د مشرکانو د ډول ډول رنځونو او کړاونو سره مخؤ او صحابه پې هم ورځني خلاص نه وو مشرکانو خلک د قرآن کريم او د سېپخلى دين له بلني خخه منع کول.

قدرم من صحابه د خپل دين د ساتې لپاره د ناچارۍ له کبله ح بشې ته په هجرت کولو مجبور شول، خکه دوى د دېمن د ناروا تېريو په وړاندې د دفاع وس نه درلود خو د الله ﷺ اراده داسې تللي وه چې د یېرب (مدینې منوري) د اوسم او خزرج قبيلې به د اسلام د مقدس دين بلنه مني، نو همدا وجه وه چې رسول الله ﷺ ورسره بیعت وکړ، یعنې لکه خنګه چې دوى د ناخوالو په وړاندې د خپلو خانونو او اولادونو خخه دفاع کوي، همدارنګه به بې د رسول الله ﷺ خخه هم کوي او کله چې مکه والو په کلې توګه د پېغمبر ﷺ د وزړو هود ونیوه، نو ده مبارک مدینې منوري ته د هجرت لاره ونیوله او وروسته قرآن کريم په زیاتو خایونو کې مسلمانانو ته د پېرو لاملونو له کبله د جهاد اجازه ورکړه او دا اجازه دوو لاملونو ته راجع کېږي.
لومړۍ_ دا چې د تېر یو په وخت کې د نفس نه د دفاع په وخت کې.

دویم_ د اسلام مقدس دين ته د دعوت او بلني په نیت په داسې حال کې چې د بلني د لاري تلونکي پوهېږي چې مؤمن د فتنو په لومه کې ګېر پاتې دي، په داسې توګه چې په ډول ډول عذابونو عذابېږي، خو د اسلامي عقیدې نه وګرځي یا هغه خوک چې د اسلام په دين کې د ننوتو اراده لري د اسلام دين ته د داخلېدو خخه منع شي او یا د اسلام بلونکي ته د تبلیغ موقع ورنکړي شي دا هغه کړه وړه دی چې قرآن کريم د دوى سره د جنګ اجازه کړېده.

الله تعالى د حج په سورت کې چې د جهاد په هکله لومړي بیان پکې راغلی داسې فرمابي: ((أَذْنَ اللَّهُ لِلَّذِينَ يُقَاتِلُونَ بِأَنَّهُمْ ظُلُمُوا وَإِنَّ اللَّهَ عَلَى نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ الَّذِينَ أَخْرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ إِلَّا أَنْ يَقُولُوا رَبُّنَا اللَّهُ وَلَوْلَا دَفْعَ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَهُدِمَتْ صَوَامِعُ وَبَيْعَ وَصَلَوَاتٌ وَمَسَاجِدٌ يُذْكُرُ فِيهَا اسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا وَلَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ)) (الحج/۳۹)

زیاره: هغو کسانو ته اجازه ورکړل شوه چې د هغو په خلاف په جګړ لاس پوري کېږي خکه هغو مظلومان دی او الله په ریښتونې توګه د هغو د ملاتې وس لوړي.

دا هغه کسان دی چې له خپلو کورونو خنخه په ناحقه وايستل شول یوازي په دې جرم چې هغوي وايی زمود رب الله دی، که الله خلک یودبل په وسیله دفع نکړي نو ټول هغه ځایونه به ونپېږي چې د الله نوم پکې دیر یادېږي الله به هرومرو له هغو کسانو سره مرسته وکړي چې (د الله د دین) مرسته کوي، الله دیر څواکمن برلاسي دی.

د حج سourt په دې آيتونو کې دوه ډېرې مهمې نکتې شتون لري چې باید هغه وپېژنو:

۱_ دا چې د مسلح جهاد اساسی هدف دا دی چې د ظالمانو قوت او د بدبه وڅل شي، هغه کسان چې د حقې لاري مانع کېږي او د الله ځیله بندګانو ته آزار او رنځ رسوي او بیا قدرت هغو کسانو ته وسپارل شي چې الله ځیله پېژندونکي، الله واله او پرهېزگاره وي او د نېټکنو په خپرولو او د بدېو نه د مخنيوي په هکله هلي خلې کونکي وي.

۲_ دا چې هغه ډله مسلمانان چې د جهاد او قرباني لپاره متې رانغارې او په دې سپېڅلې لاره کې قدم پورته کوي باید په هغه کې روزل شوي او پالل شوي وي چې که د زيار او جهاد په نتیجه کې قدرت ته ورسېږي، نو دغه قدرت او د بدبه باید د ټولنې په جورولو او د نېټکنو په رواجولو او د ناورو چارو نه د مخنيوي په هکله وکاروي نه دا چې قدرت او حکومت د دنيا د راجلولو او د عيش او عشرت وسیله وګرځوي.

قرآنی آيتونه او قيمتي نبوي احاديث د الله ځیله په لاره کې د جهاد او هلو خلو د غوره والي او فضيلت په هکله دليل دی. د نورو عملونو (عبدتونو) په پرتله او د اسلام زياتره علماء د ذکر شوو نصوصو په نظر کې نیولو سره عقيده لري چې د الله ځیله په لاره کې جهاد تر ټولو ډېر غوره عمل دی چې په اسلامي ټولنه کې باید ورباندي ټينګار وشي، متأسفانه چې جهاني استعمار او استکبار د الله ځیله په لاره کې د جهاد خلپدونکي څېره کم رنګه کې ده او ډېر پراخه هلي خلې په لاره اچولي دي، خو د الله په لاره کې جهاد د خلکو په ذهنوونو کې د ترور او خشونت مصدر وپېژني.

د جهاد غوره والي:

لکه خنګه چې وویل شوه د قرآن کريم صفحې د الله ځیله په لار کې د جهاد نه ډکې او بنسکلې شوې دي، په دې برخه کې په عامه اصطلاح موتۍ د خروار بلګه ده د جهاد خو فضيلتونه بيانو. الله تعالى په قرآن کريم کې فرمایي: ((يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا هَلْ أَذْلَكُمْ عَلَى تِجَارَةٍ تُسْجِكُمْ مِّنْ عَذَابٍ أَلَيْمٌ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتَجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ)) (الصف / ۱۰ - ۱۱)

ڇباره: اى مؤمنانو ايا تاسي ته د اسي سوادګري لارښونه وکړم چې تاسي د (دوزخ له) دردناک عذاب خنخه وژغوري، پر الله او دهغه پر رسول ايمان راوړئ او د الله په لار کې په خپلو مالونو او خانونو سره جهاد وکړئ دا (کار) تاسي لره غوره دی که پوهېږي.

په غور او پاملنې سره په دې آيت کې موړو چې د جهاد غوره والي او فضيلت په خه اندازه لویه درجه لري. په دې ذکر شوي آيت کې پې جهاد د ډول تجارت سره تشبيه کېږي چې په هغه کې مالي ګنټې شتون لري، اما له غور او مطالعي وروسته موړو چې نه یوازي په دې آيت کې بلکې ټولو هغو آيتونو کې چې د جهاد فضيلت او لوېي ذکر شوې ده، نو په هغه کې کاميابي او لوېي د ماديياتو په لاس ته راوړنه او د حکومت په چارو تسلط او برلاسي بس والي نه دی شوي، بلکې د اعلى جنت او بنایسته آخرت زمنه هم شوېده، لکه چې الله تعالى فرمایي: د الله په لار کې مال او خان وښندئ او د هغه په بدله کې د دوزخ د شغله لرونکي اور خنخه خلاصون حاصل کړئ. هغه آيت چې الله تعالى مجاهدين پري ستايلى: ((إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفَّا كَانُوكُمْ بُنْيَانٌ مَرْصُوصٌ)) (الصف / ۴)

ڇيارة: بيشكه الله هجهه کسان خوبنوي چې د هجهه په لار کې د هجهه په تينګو ليکو کې داسي جنگيري (چې ته به وايې) دوى لکه تينګ ديواں دی.

کوم ټولي چې پرته د عوض او بدلي له انتظاره، پرته د مال او شتو او پانکې له هيلى، پرته له شخصي ڪيو طرح کولو، بلکې يوازې او يوازې د اسلام د حاكميت او د الهي رضا او د خپلې عقيدي د حریم د پاكوالی لپاره او د دیني ارزښتونو او د فتنې او فساد او د ظلم د مانيو نړولو لپاره او د هجهه په ځای عدل او انصاف قايمولو لپاره متې راونغارې او په دې لاره کې د دې هدفونو د پياورتیا په خاطر مال او ځان، تجارتی ګتې د اولادونو، مور، پلار او ورونو، خويندو او ټول ژوند او کور کهول قرباني کې، نو د داسې ټولي سره هېڅوک برابري نشي کولای، يوازې همدوی د الله ﷺ د مينې او رضا مستحق دي او يوازې همدوی ته د ڪاميابي او برلاسي غېره پرانستل ڪېډاى شي.

همدا د الله ﷺ په لار کې د جهاد غوره والي دی چې په الله تعالى باندي له ايمانه وروسته له ټولو اسلامي ارزښتونو خخه لوره درجه ورته حاصله ده، نو که په غور سره تر خپرني لاندې ونيوه شي، معلومبرې چې په حقیقت کې همدا جهاد دی چې د ټولو اخلاقی فضیلتونو او مکارمو روح دی او د الله تعالى پېغمبر ﷺ د مجاهدينو په هکله داسي فرمائي: ((وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، رضي اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «تَضَمَّنَ اللَّهُ لِمَنْ خَرَجَ فِي سَبِيلِهِ، لَا يُخْرِجُهُ إِلَّا جَهَادٌ فِي سَبِيلِي، رَبِيعُ الْأَنْوَنَهُ، وَتَصْدِيقُ بُرُوسِيِّ فَهُوَ ضَامِنٌ أَنْ أَدْخِلَهُ الْجَنَّةَ، أَوْ أَرْجِعَهُ إِلَى مَنْزِلِهِ الَّذِي خَرَجَ مِنْهُ بِمَا تَأَلَّ مِنْ أَجْرٍ، أَوْ غَنِيمَةً، وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ مَا مِنْ كَلْمٍ يُكَلِّمُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ إِلَّا جَاءَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كَهَبَتِهِ يَوْمَ كُلِّمٍ، لَوْلَهُ لَوْنَ دَمٌ، وَرِيحَهُ رِيحُ مِسْكٍ، وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ لَوْلَا أَنْ أَشْقَى عَلَى الْمُسْلِمِينَ مَا قَعَدْتُ خِلَافُ سَرِيَّةِ تَغْزِيَةِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَبَدًا، وَلَكِنْ لَا أَجِدُ سَعَةً فَأَحْمَلُهُمْ وَلَا يَجِدُونَ سَعَةً، وَيَشْقُ عَلَيْهِمْ أَنْ يَتَخَلَّفُوا عَنِّي، وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ، لَوْدِدْتُ أَنْ أَغْرِيَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، فَأُفْتَلَ، ثُمَّ أَغْزَوْتُ، فَأُفْتَلَ، ثُمَّ أَغْرَوْتُ، فَأُفْتَلَ)) (الحديث)

ڇيارة: رسول الله ﷺ فرمائي دی: الله داسي ژمنه کې ده، د هجهه چا لپاره چې د ده په لاره کې راووخي (او الله تعالى داسي فرمائي دی) ((او دی يوازې زما په لاره کې جهاد او په ما ايمان او زما د پېغمبرانو تصديق رايستلي وي، نو د ده لپاره (الله تعالى فرمائي) زه ژمن یم چې جنت ته به ېې داخلوم.

يا دا چې دی به د مزد يا غنيمت سره خپل کور ته راګرخوم او په هجهه ذات قسم چې د محمد نفس د ده په لاس کې دی هېڅ زخم نشه چې د الله ﷺ په لاره کې منځ ته راغلي وي، مګر دا چې د قیامت په ورڅ به په همغه بهه راخي چې کومه ورڅ پې زخم خورلى و چې د زخم د وینو رنګ به د وینو وي او بوی به ېې د مشکو. او قسم په هجهه ذات چې د محمد ﷺ روح د ده په لاس کې دی که په مسلمانانو کړاو او سختي نه راتلى، نو هېڅکله به په یوه غزا کې هم د الله ﷺ په لار کې له جهاده نه شاته ڪېدم، خو دا وس نلوم چې دوی د ځان سره بوئم او دوی هم دا وس او توان نلري او دا په دوی ډېره ستونزمنه تمامبرې چې زما خخه وروسته پاتې شي او قسم په هجهه ذات چې د محمد روح د ده په لاس کې دی، دا خوبنسم چې د الله ﷺ په لار کې جهاد وکړم او ووژل شم او بیا جهاد وکړم او ووژل شم او بیا جهاد وکړم او ووژل شم.

وخت	فعالیته
بناغلی بنونکی د لومنیو موضوعاتو وروسته د تېر شوي لوست په هکله زده کونونکی داسې ارزوي:	۵ دقیقې
<p>۱_ د جهاد لغوي او اصطلاحي معنا خوک ويلاي شي؟</p> <p>۲_ د جهاد د مشروعېت دليل خوک ويلاي شي؟</p> <p>۳_ جهاد خه وخت فرض شوي دى؟</p>	
<p>بناغلی بنونکی د خوابونو له اورپدو وروسته د نوي لوست سرليک (د جهاد لاس ته راونې) په تخته ليکي او زده کونونکو ته امر کوي چې لوست په چوپتیا سره ولولي او دې په عین مهال کې د لوست بغلې سرليکونه په تخته ليکي او بیا بې شرح کوي.</p>	
<p>بنونکي بیا زده کونونکي په خو ډلو وبشي، بیا دنده ورکوي خود اسلام د لومنیو جنگونو په هکله یو د بل سره بحث او خبرې و کړي او هغه د شلمې پېړي. له جنگونو سره مقایسه کړي.</p> <p>بیا د یوه زده کونونکي خخه غواړي خود بحث نتيجه ټولکیوالو ته بیان کړي.</p>	
د لوست لنډیز:	
<p>جنګ په اسلام کې د مقدساتو خخه د دفاع په هدف او د ظلم د پغېر ټولبدلو او رینبو ایستلو لپاره رامنځ ته کېږي او جهاد لاندې هدفونه لري:</p>	
<p>۱_ د دېني سېپڅلتیاورو او مسلمانانو د حقوقو خخه دفاع.</p> <p>۲_ د بوزلو خپلواکي.</p> <p>۳_ د دعوت او بلې آزادي.</p>	
ارزونه:	
بنونکي د خپل ډاډ او اطمینان په خاطر د درسي کتاب له پونستو خخه زده کونونکي ارزوي.	
کورنۍ دنده:	
بنونکي زده کونونکو ته کورنۍ دنده ورکوي.	

سرليک: په جهاد کې کوم کسان مکلف دي

منځ: ۱۳۵

وخت: يو درسي ساعت

موخي: زده کونکي باید:

۱_ وپوهېږي چې کوم کسان په جهاد مکلف دي؟

۲_ د ناروا جنګونو په معنا او مفهوم وپوهېږي او خپل نظریات ولیکلی شي.

۳_ په دې مهمه نکته هم وپوهېږي چې کوم کسان د عصیت او قومي او نژادي احساساتو په خاطر جنګېږي د هغوي برخليک به خرنګه وي.

لازمي پوهه:

لكه خنګه چې الله تعالى په قرآن کريم کې انسانانو ته د زغم او حوصلې لارښونه کړپده، همدارنګه په هغه مهاںل چې د اسلام روښانه دين په خطر کې وي او د دېښمانو یړغلونه د اسلام د نړولو لپاره چمتو والي نسي، خو په ټولنه بل نظام حاکم او برلاسی کړي، نو په دې صورت کې د زغم او حوصلې نه کار نه اخلي، بلکې اسلام په پوره شدت او سختي حکم کوي چې که چېږي خوک ستاسو انساني حقوق تر پښو لاندې کوي، پر تاسو ظلم او تېرى کوي او تاسو د خپلو شتو او ملکيتونو خخه محروموي او ستاسو خخه د ايمان او ضمير خپلواکي سلبوی او تاسو د خپل دين د معيارونو سره سم ژوندانه ته نه پېړدې، ستاسو د ټولیز نظام سنتې نروي او تاسو ته له دې کبله رنځ او آزار درکوي چې د اسلام د روښانه دين پېړوي مو غوره کړي ده، نو د همداسي قوت په وړاندې هېڅکله بېوزلي او سستي مه نسي، خپل قوت او وس د داسي ظلمونو په دفع کولو کې ولکوئ. الله تعالى آيتونو کې فرمابي: ((وَقَاتَلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ وَاقْتَلُوهُمْ حَيْثُ ثَقِفْتُمُوهُمْ وَأَخْرِجُوهُمْ مِنْ حَيْثُ أَخْرَجُوكُمْ وَالْفِتْنَةُ أَشَدُّ مِنَ القَتْلِ وَلَا تُقَاتِلُوهُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتَّىٰ يُقَاتِلُوكُمْ فِيهِ إِنْ قَاتَلُوكُمْ فَاقْتُلُوهُمْ كَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ فَإِنْ انْتَهُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّىٰ لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ لِلَّهِ فَإِنِ انْتَهُوا فَلَا عُدُوانَ إِلَّا عَلَى الظَّالِمِينَ الشَّهْرُ الْحَرَامُ بِالشَّهْرِ الْحَرَامِ وَالْحُرُمَاتُ قِصَاصٌ فَمَنْ اعْتَدَى عَلَيْكُمْ فَاعْتَدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا اعْتَدَى عَلَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ)).

ڇيباره: او د الله په لاره کې د هغو کسانو سره جګړه وکړئ چې له تاسې سره جګړه کوي خوله حد خخه مه تيرېږي بيشکه چې الله هغه کسان نه خونبوي چې له حده اوري. او په هر خاي کې چې مشرکان ومومى وي وژني او له هغه خایه بى وباسى چې تاسې پې تري ايستلي یاست او فتنه (شرك) له وړلوا خخه (هم) ډېره سخته ګناه ده، او د دوى سره د مسجدالحرام په خنګ کې جګړه مه کوئ ترهګې چې دوى له تاسې سره هلتله جګړه وکړي نو که دوى له تاسې سره (په مسجدالحرام) کې جګړه وکړه تاسې هم دوى (هلته) و وزني د کافرانو سزا هم داده. نوکه دوى (له تيرې خخه) ډډه وکړه نو په ربستيا چې الله به بنونکي لوروونکي دی. او له دوى سره ترهګې جګړه وکړئ چې فتنه (شرك) پاتې نشي او د الله دين (حکم) یوازي د الله شي خوکه دوى له تيرې لاس پرسشي نو تيرې له تيرې کونکو پرته پربل چا نه دی راو. د حرامي میاشتې بدل هماګه حرامه میاشت ده او د ټولو حرمتونو مراتع یوشان برابر وي نوکله چې خوک پرتاسې تيرې وکړي تاسې هم پرهګه همفسي تيرې وکړئ چې پرتاسې بې کړي دي او له الله خخه ووېږي او پوه شي چې بيشکه الله له متقيانو سره دی.

هو د دين او د اسلامي خاورو نه دفاع په هغه کچه مهمه او ضروري ده چې هر کله کوم قدرت او طاقت د اسلام د بیوزلی. یا د اسلامي نظام د نړولو او نابودولو لپاره یړغل و کړي، نو پر تولو مسلمانانو فرض عین دی چې تول خپل کارونه پربېږدي او د دوي د دسيسو او فتنو د دفع کولو لپاره راووئي او چې چې اسلامي نظام او کړنلاره له داسي خطرونو خخه ونه ژغوري هېڅکله آرام او هوسي اي ونه پلتني، لکه خنګه چې په تولو فقهۍ کتابونو کې دا دستور موجود دی، یعنې هر کله که جنګي کافران په اسلامي هېواد یړغل او حمله راوري، نو په هر مسلمان وکړي دفاع په داسي غوځه توګه لازمه ده، لکه لمونځ او روژه. د فقهې په مشهور کتاب ((بدائع الصنائع)) کې راغلي چې: ((فاما اذا عم النغير بان هجم العدو على بلد فهو فرض عين يفترض على كل واحد من احاد المسلمين من هو قادر عليه لقوله سبحانه و تعالى «انفروا خفافاً و ثقلاً» قيل نزلت في النغير.

و قوله سبحانه و تعالى: ما كان لاهل المدينة و من حولهم من الاعراب ان يتخلفوا عن رسول الله ولا يرغبو بالنفسهم عن نفسه...))

کله چې د جهاد عمومي اعلان وشي او دبسمن په یوه اسلامي هېواد یړغل راوري، نو په دې صورت کې جهاد په هر مسلمان وکړي نر او بسخي چې د جهاد وس او توان لري، فرض عین ګرځي. د دې مبارک آيت په بنا چې الله فرمایي: ((ووځي د جهاد لپاره سپک او درانه)) ويل شوي دي چې دا آيت د نقير په هکله نازل شوی او بله د الله وينا ده چې فرمایي: ((لايقه او وړ نده د مدینې منوري او سپدونکو او د هغه د چاپېریال او سپدونکو صحرایانو ته چې په غزوه کې له رسول الله ﷺ خخه وروسته پاتې شي او نه دا چې خپلو نفسونو ته د رسول الله ﷺ د نفس په پرتله زياته هخونه او پاملننه وکړي.
او دا چې د نغير عام وجوبی حکم پر تولو مسلمانانو باندې ثابت دی، خکه د خینو مسلمانانو ګډون په عام نغير کې هدف لاس ته نشي راوري، نو جهاد په داسي حالت کې فرض عین ګرځي، لکه لمونځ او روژه نو په داسي مهال غلام پرته د بادار له اجازې او بسخه پرته د مېړه له اجازې په جهاد کې ګډون کړا شي، خکه په فرض عین عبادتونو کې بادار او مېړه په غلام او بسخه د خدمت حق نلري، لکه لمونځ او روژه، همدارنګه اولاد کولای شي چې پرته د مور او پلار له اجازې د جهاد صفونو ته ورودانګي، خکه د مور او پلار حق ساقطيږي، لکه خنګه چې په نورو فرض عین عبادتونو کې ساقط دي.

البته دا فرض عین والي یوازي تر مذهبې، ملي او قومي انګيزو پوري موقوف نه دی، بلکې باید د عقيدي او اسلامي ارزښتونو د دفاع لپاره او د اسلام په حریم باندې د تجاوز له کبله چمتووالی وښي. د هر ظالمانه یړغل او لوټمار په وړاندې چې پر اسلامي حکومت باندې صورت نيسې دفاع په عین قاطعیت او شدت فرض عین ده، خکه یړغل او حمله پر اسلامي حکومت باندې په حقیقت کې په عین اسلام باندې یړغل دي. که هر خو د دبسمن هدف د اسلام له منځه ورل نه وي، بلکې یوازې د مسلمانانو د سیاسي قدرت نړول وي. اما یوه پونښته داسي مطرح کېږي چې ايا کله په یوه اسلامي هېواد او یا د مسلمانانو په یوه منطقه د اسلام دبسمنان یړغل کوي ايا د ټول جهان په مسلمانانو جهاد فرض عین ګرځي او یا د همغه هېواد یا منطقې په خلکو؟ خواب دا دی چې کله د جهاد عمومي اعلان وشي، نو یوازې په هغو کسانو جهاد فرض عین ګرځي چې هملته دبسمن ته نړدې او په لري کسانو فرض کفایي ګنل کېږي، اما په هغه صورت کې که انساني قوت ته ضرورت پیدا شو او مسلمانانو د دبسمن د یړغل توان نه درلو د بیا په هغو مسلمانانو جهاد فرض عین کېږي چې دي هېواد یا منطقې ته نړدې وي، بیا په هغو خلکو فرض عین ګرځي چې همدي دویمي ډلې ته نړدې دي.

فعاليتونه	وخت
<p>بناغلی بنوونکی د لومنيو مراحلو خخه وروسته د تېر شوي لوست په هکله زده کوونکي ارزوي، مثلاً:</p> <p>۱_ د جهاد ئينې هدفونه او حكمتونه خوک ويلاي شي؟</p> <p>۲_ جهاد په کوم وخت کې فرض عين او په کوم وخت کې فرض کفائي گنيل کېري؟</p> <p>۳_ آيا د مذهبی، ملي او قومي انگېزو په صورت کې جهاد فرض کېداي شي؟</p> <p>بنوونکي د خوابونو له اورپدو وروسته د نوي لوست سرليک «کوم کسان په جهاد مکلف دي» په تخته ليکي او زده کوونکو ته امر کوي خو لوست په چوپتیا سره ولولي او دی په خپله د لوست بغلې سرليكونه ليکي او بیا هر سرليک شرح کوي.</p> <p>بیا د لوست خلاصه بيانوي او وايې چې کوم کسان عملاً په جنګ کې رابنكېل دي، د هفو وژل روا دي او کوم چې د جنګ نه گونبه دی، لکه بسچي، ماشومان، بوداگان، مریض او معیوب یا کوم کسان چې په عبادت خانو کې په خپل عبادت لګيما دي، د هفو وژل جواز نلري.</p> <p>جنګ په اسلام کې يوازې د الله ﷺ په لاره کې دي، نه د خواهشاتو، مقام او د بدبي یا په نورو د برايسې باد خاورې د پراختیا لپاره.</p> <p>په اسلام کې جنګ د قومیت او نزاد لپاره حرام دي.</p> <p>په پاي کې بنوونکي زده کوونکي د درسي کتاب په ارزونې سره ارزوي او کورني دنده ورسپاري، خو په ټولنه کې د عصبيت او دهغه د ناورو پایلو په باره کې يوه مقاله ولیکي او په راتلونکي ساعت کې بې له ځانونو سره راوري.</p>	۵ دقې

لوست: شپږ خلويښتم سرليک: د اسلام له نظره د جهاد ډولونه

مخ: ۱۳۸

وخت: یو درسي ساعت

موخې: زده کوونکي باید:

۱_ د جهاد ډولونه د اسلام له نظره و پېژني.

۲_ د جهاد په معنا او مفهوم و پوهېږي.

۳_ د جهاد سیاسي هدف و پېژني او نورو ته بې بیان کړي شي.

لازمي پوهه:

لکه خنګه چې دالهي لارښوونو او نبوي احاديثو خنځه معلومېږي دوه ډوله جهاد شتون لري: جهاد اکبر او جهاد اصغر، الله تعالى په قرآن کريم کې فرمائي: ((وَجَاهَدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ)) (الحج/٧٨) یعنې د الله په لاره کې جهاد وکړئ او حق د جهادې په اداء کړئ. دلته زياتره مفسرینو جهاد د دې من په وړاندې د ځانګړې مسلحانه مبارزې په معنا نه دی اخيستي، بلکې لکه خنګه چې د جهاد له لغوي مفهوم نه استفاده کېږي د الله په لاره کې د هر ډول هلو خلو او د نیکيو او بنېکیو په ترسره کولو او د ناورپو کړو و پو او د نفس د بدېو او ناروا غوبنتنو په وړاندې مبارزه جهاد اکبر او د ظالمو او کافرو دې منانو په وړاندې مبارزې ته جهاد اصغر وابي.

الله تعالى خپل پېغمبر ﷺ ته فرمائي: ((فَلَا تُطِعُ الْكَافِرِينَ)) (الفرقان/٥٢) په هېڅ توګه د کافرانو پېروي مه کوه یعنې د دوى دانحرافتونو او کړيو په وړاندې د سازش او جورښت لاره مه خپلواه، ځکه دا کار د دعوت او بلني په خپرولو کې ډېر لوی خطرونه رامنځ ته کوي. د دوى اصلاح کوه او خپل قدمونه ثابت ساته او هېڅ کله د دوى غوبنتنو او هوسونو ته تسلیم نه شي.

او دويم قرآنی امر دا دی: ((وَجَاهَدُهُمْ بِهِ جِهَادًا كَبِيرًا)) (الفرقان/٥٢) د هغوي سره لوی جهاد کوه. یعنې داسې لوی جهاد چې د خلکو د روح او فکر تبول اړخونه راونیسي او مادي او معنوی خواوو ته شامل شي پوته له شکه د جهاد نه هدف دلته عقیدتي، فکري، فرهنگي او تبلیغاتي جهاد مراد دی، نه مسلحانه جهاد. علامه طبری هم په مجتمع البیان کې وايسي دا آيت دليل دی چې د ګمراهانو او د حق د دې منانو په وړاندې ډېر لوی جهاد فکري او تبلیغاتي جهاد دی او د پېغمبر ﷺ مشهور حدیث: ((رَجَعْنَا مِنَ الْجِهَادِ الْأَصْعَرِ إِلَى الْجِهَادِ الْأَكْبَرِ)) همدې جهاد ته اشاره ده، یعنې موب له وړو کې جهاد نه لوی جهاد ته راو ګړېډو.

دا تعبير د قرآن کريم لوی مقام او د بدبه هم را په ګوته کوي، ځکه قرآن کريم د لوی جهاد د ثبوت لپاره داسې وسیله او پړي کوونکې سلاح ده چې د بیان او استدلال بیان او ژوره اغېزه او جاذبیت بې د انسانانو له تصور او قدرت خنځه لور دی. وړوکې جهاد هم په اسلام کې ډېر ډولونه لري: ابتدائي جهاد، دفاعي جهاد، د شرك او بت لمانځې او فتنو د اور مړه کولو لپاره جهاد.

الله تعالى فرمائي: ((فَإِذَا لَقِيْتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا...)) (محمد/٤)

ڇيارة: کله چې د کافرانو سره مخامخ شي.

او فرمائي: کله چې د جنګ په ډګر کې د کافرانو سره مخامخ کېږي، نو په تبول توان او وس له هغوي سره وجنګېږي او غاري بې ورووهۍ، یعنې له پښو بې وغورخوي، اما هر کله چې غاړه وهل د وزنې روښانه مصدق دی، نو په هغه باندې تکيه شوېډه او دلته مراد ورځې جنګ دی، نه مطلق د کافر سره مخامخ کېدل.

او دا طبیعی خبره ده چې کله انسان د خپل دبمن سره مخ کېږي، نو په هغه سخته حمله کوي ورنه دی په خپله له منځه ئې او دا شدیدې حملې تر هغه دوام مومي خو دبمن له پښو نه وي لوپدلى او کله چې د پښو ولويد بیا بې بندیانول په کار دی، نه وژنه.

او دا چې د اسلام او کفر جنګ کله ختمېږي؟ دي پښتنې ته مفسريونو مختلف خوابونه ورکړي دي، په دي هکله عبدالله ابن عباس^{رض} وايي دا تر هغه پوري دی چې د بتانو عبادت د نړۍ له صفحې ورک شي او د شرک او بت لمانځنې پغز تول شي. ئينو نورو ويلې د اسلام او کفر جنګ تر هغې دوام مومي خو مسلمانان په دجال برلاسي شي، لکه چې نبوی حدیث دي: ((الجهاد ماضٌ منذ بعثتي الله إلى أن يقاتل خـر امتـي الدـجال)) (مسندابي يعلـى) یعنـی جـهـاد جـارـي دـي دـ هـغـهـ وـختـ نـهـ چـېـ اللهـ زـهـ پـېـغمـبـرـ کـرـيـ يـمـ، تـرـ دـيـ چـېـ زـماـ وـروـسـتـنـيـ اـمـتـيـ دـ دـجـالـ سـرـهـ جـنـگـ وـکـرـيـ.

چې چې دجالان د ظمکې پر مخ ژوند کوي د حق او باطل مبارزه او جهاد روان دی. په حقیقت کې اسلام د کفر سره دوه ډوله جهاد لري: یو پري کونکي جنګونه دي لکه پېغمبر^{صل} چې د کافرانو سره درلوډه چې د هر جنګ نه وروسته به تورې په تیکو کې اینښو دل کېدي او بل دوامدار جهاد دی، د شرک، کفر، ظلم او فساد په وړاندې او دا تر هغه دوام مومي خو په نړۍ کې د الهي عدل حکومت خور شي او یوازې اسلام حاکم واوسې.

وخت	فعاليتونه
۵ دقیقې	بناغلي بنوونکي د لومړنيو مراحلو وروسته تېر شوي لوست ارزوي، مثلاً:
	۱_ خوک ويلاي شي چې په جهاد کوم خلک مکلف دي؟
	۲_ د جنګ په حالت کې د کومو کسانو وژنه روا نده؟
	۳_ کوم ډول جنګونه حرام دي؟
	بنوونکي د خوابونو له اورپدو وروسته د نوي لوست سرليک ((جهاد د اسلام له نظره)) په تخته ليکي او یوه زده کونکي ته وايي چې لوست د کتاب له مخې ولولي، بیا لوست شرح کوي. وروسته زده کونکي په دوه ډلو وېشي او لارښونه ورته کوي، خو د لوست په هکله په خپلو کې بحث او خبرې وکړي او بیا بې نتیجه اعلان کړي.
	د لوست للطیبیز:
	جهاد په آخری اندازه هلې څلې او قوت په کار اچول دي او د اسلام له نظره په خو ډوله دی:
	۱_ مالي جهاد
	۲_ دعوتي جهاد
	۳_ تعليمي جهاد
	۴_ سياسي جهاد
	۵_ مسلحانه جهاد
	په پای کې بنوونکي د خپل ډاډ او اطمینيان په خاطر د درسي کتاب له اروزنې خخه زده کونکي ارزوي او بالاخره کورني دنده ورکوي.

لوست: اووه خلويښتم سرليک: صلح او احکام بي

منځ: ۱۴۲

وخت: يو درسي ساعت

موخي: زده کونکي باید:

۱_ صلح او احکام بي وپېژني.

۲_ د صلح د ټکنۍ په باره کې بحث وکړاي شي.

۳_ د لوست ګتې په ټولنه کې تطبيق کړاي شي.

لازمي پوهه:

صلح عربي کلمه اسم مصدر دی او د انسانانو ترمنځ په يوه سالمه، همغري، آرامه او هوسا فضا کې د ژوندانه حاصل دي. مفهوم پې د يوې کورنۍ د اړیکو ترمنځ او د يوہ دین د پیروانو او د بین المللی او مختلفو اديانو د پیروانو ترمنځ د تطبيق وړ دي. د اسلام سېپخلي دين صلحې ته په ټولو ذکر شوو امورو کې خانګړۍ ارزښت ورکوي او په قرآن کريم کې په مختلفو وجوهه په هغې تینګار شوی دي او مسلمانان پې صلحې ته رابلې دي. د صلحې ضد فساد دي، لکه چې ویل کېږي، يو شې هغه وخت صالح ګرځي چې فساد ورځې لري شي. مثلاً کله چې مرض له مریضه لري شي، مریض روغتیا مومي او يا يو تن هغه وخت صالح ګرځي چې ناوره اخلاق ورځې لري شي. او د صلحې په اصطلاحې معنا کې علماء مختلفې ویناوې لري او د اختلاف سبب دا دی چې صلح ډېر مصداقونه او مختلف حالتونه لري، لکه د مېړه او بسټې ترمنځ صلح، په معاملاتو کې صلح، په جنګ کې د لګيا خلکو ترمنځ صلح او نورو حالتونو کې صلح.

په پایله کې صلح د اوربند او د دوو خواوو ترمنځ د اختلافاتو او جګړو له منځه وړل دي. هغه هم د شرطونو په رزا کې چې د صلحې د شرطونو په نامه یادېږي.

يا په بله وينا صلح د موافقنامې په معنا ده چې جنګ او جګړې ته د پای نقطه بدې. برابره ده چې لفظي جنګ وي (سور جنګ) او يا مسلحانه جنګ وي (تود جنګ) دا د صلح لپاره يو جامعتعريف دی چې د صلح ټولو ډولونو ته شاملېږي، لکه د معاملاتو صلح، کورنۍ صلح، د جنګ صلح برابره ده د مسلمانانو او کافرانو ترمنځ صلح وي او يا د مسلمانانو ډلو او مشرانو ترمنځ وي.

د اسلام مقدس شريعه د صلحې ټول ډولونه چې جګړو او جنګونو ختمېدو ته منجر کېږي روا ګنې، په داسې شرط سره چې هغه صلح حلال حرام او حرام حلال ونه ګرځوي او د صلحې په ترڅ کې عدل او انصاف ته پاملننه او د دوامداره مثبتو اړیکو ساتل چې دېښن له منځه یوسې ضروري ده.

د اسلام د سېپخلي دين له مخې د اسلامي امت ترمنځ د صلح عملې کول ډېړه زیاته ارزښتناکه ده او کله چې د دوو وګړو يا دوو ډلو يا دوو ملتوونو ترمنځ دعوي او جنجال وي، نو د دوی ترمنځ د صلحې په راوستلو کې دروغ هم روا دي، لکه پېغمبر ﷺ فرمائی: ((عَنْ أَبْنَى شَهَابٍ، أَنَّهُ قَالَ: أَخْبَرَنِي حُمَيْدُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ أُمَّهٖ أُمٌّ كُلُّهُمْ بِنْتُ عُقْبَةَ بْنِ أَبِي مُعْيَطٍ، أَخْبَرَتْهُ أَنَّهَا سَمِعَتْ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ يَقُولُ: "لَيْسَ الْكَذَابُ الَّذِي يُصْلِحُ بَيْنَ النَّاسِ فَيَقُولُ خَيْرًا أَوْ يَنْمِي خَيْرًا" وَلَمْ أَسْمَهُ بِرَحْصٍ فِي شَيْءٍ مِمَّا يَقُولُ النَّاسُ كَذِبًا إِلَّا ثَلَاثٌ: الْحَرْبُ، وَالْإِصْلَاحُ بَيْنَ النَّاسِ، وَحَدِيثُ الرَّجُلِ امْرَأَتُهُ))

ڇيابه: د حضرت ابن شهاب خنه روایت دی، وايي: ما ته حميد بن عبدالرحمن د چپلي مور نه خبر راکر، يعني د ام ڪلثوم بنت عقبه ابن ايي معيط نه چې د رسول الله ﷺ خنه مې واوربده چې فرمایيل بي: ((دروغجن نه دی هغه شوک چې د خلکو ترمنځ اصلاح کوي او په خپلو دروغو سره خلکو ته ڪپه او بنسڀنکه رسوي او يا گټوره او نېکه خبره کوي او راوي وايي چې ما د نسي کريم ﷺ خنه نه دي اور بدلي چې خه خلک دروغ گئي او ده اجازه ورکري وي، مګر په دريو خاينونو کې: په جنگ کې د خلکو ترمنځ په جنگ کې يعني صلح راوستل او کومه خبره چې مېړه بي خپلي مېرمنې ته کوي.

د خلکو ترمنځ صلح يو الهي امر دی، لکه چې الله تعالى په قرآن کريم کې فرمائي: ((فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَصْلِحُوا ذَاتَ بِينَكُمْ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهِ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ)) (الانفال/١)

ڇيابه: نو له الله خنه وويږيږي او خپل منخي اړيکې سمې کړئ او د الله اود هغه د رسول پېروي وکړئ. او د احنافو په مذهب صلح يو رکن لري چې هغه د ايجاب او قول صيفه د چې د دوي په رضایت دلالت کوي. اما د امام مالک، شافعي او امام احمد حنبل رحمهم الله په نزد صلح درې رکونه لري: د ايجاب او قول صيفه، عاقدين (ترون کوونکي) او د صلح محل چې مصالح به او مصالح عليه دي چې هر يو خانګري شرطونه لري.

د اسلام له نظره د صلح ارزښت:

د اسلام په ټولنيز نظام کې صلح د خلکو ترمنځ ډېر لوی مقام او غوره والي لري، آن تر دي چې رسول الله ﷺ صلح د تولي شپې له نفلي عبادت او نفلي روزي خنه غوره گئنلي ده، لکه چې په یوه حدیث کې راخې: ((عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ «أَلَا أَخْبِرُكُمْ بِأَفْضَلَ مِنْ دَرَجَةِ الصِّيَامِ وَالصَّلَاةِ وَالصَّدَقَةِ». قَالُوا بَلَى. قَالَ «إِصْلَاحُ ذَاتِ الْبَيْنِ وَفَسَادُ ذَاتِ الْبَيْنِ الْحَالَقَةُ»))

ڇيابه: له حضرت ابودراداء ﷺ خنه روایت دی، وايي چې رسول الله ﷺ و فرمایيل: آيا تاسي ته په داسي عمل خبر در کرم چې د هغه ترسره کول د نفلي روزي، نفلي لمانځه او صدقاتو نه زيات ثواب ولري؟ صحابه کرامو وویل: بلې، ده مبارک و فرمایيل: دا د خلکو ترمنځ صلح کول دي او د خلکو ترمنځ فساد پیدا کول هلاک کوونکي دي.

همدارنګه د ابو هريره ﷺ خنه روایت دی، وايي رسول الله ﷺ و فرمایيل: ((سمعت رسول الله ﷺ يقول: من اصلاح بين اثنين استوجب ثواب شهيد))

ڇيابه: له رسول الله ﷺ خنه مې واور بدل چې فرمایيل بي: شوک چې د دوو خواوو ترمنځ صلح راولي د شهيد ثواب لاس ته راوري.

همدارنګه د انس ﷺ خنه روایت دی: ((قال رسول الله ﷺ من اصلاح بين اثنين اعطاه الله بكل كلمة عنق رقبة)) يعني شوک چې د دوو خواوو ترمنځ صلح راولي، الله تعالى په هره خبره باندي د یوه غلام آزادولو بدله ورکوي. د خپلو ورونو ترمنځ صلح راولي:

الله فرمائي: ((إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَاصْلِحُوا بَيْنَ أَخْوَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ)). يعني په باوري توګه مومنان د یو او بل ورونيه دي، نو د خپلو ورونو ترمنځ صلح او جورښت راولي او د الله ﷺ نه ووبږيږي، چې په تاسي رحم وشي. او کوم خه چې په دي ورورو لی مرتب کېږي، هغه د مسلمانانو ترمنځ مينه او محبت، صلح او یو د بل سره مرسته او په خپلو کې اتحاد او اتفاق دي او مخالفت او جنگ جګړه مستشی حالتونه دي او کله چې منځ ته راشي، باید هغه خپل اصل ته چې مينه، محبت، صلح او یو د بل سره مرسته، اتفاق او یووالۍ دي، وګرڅول شي او د دي اصل د ټينګښت لپاره په نورو

مسلمانانو لازمه ده چې په جګړه کې بسکبل لوری په خپلو خایو کښېنوي او د دوى ترمنځ صلح راولي او که صلحې ته نه راګرخي د تېري کوونکي لوري په ضد باید و جنګېږي او هغوي صلحې ته مجبور کړي او د دې اصل غونښته دا ده چې د داسې جنګ تېيان او بنديان ونه وژل شي او کوم کسان چې د جنګ خخه په خنګ کېږي او اسلحه په ځمکه ږدي، هفو ته بايد عفوه وشي او تعقیب نشي. مالونه او شته پې غنيمت ونه ګنډل شي، ځکه د سرکشو مسلمانانو سره د جنګ هدف دا نه ده چې دوى نابود شي، بلکې هدف د مسلمانانو صف ته د دوى ګرځول دي او دوى د اسلام تر پېرغ لاندې راوستل دي.

وخت	فعالیتونه
۵ دقیقې	<p>بناغلي بسوونکي د لوړنيو مرحلو خخه وروسته د تېر شوي لوست په هکله زده کوونکي ارزوي، مثلاً:</p> <p>۱ _ د الله ﷺ په لار کې جهاد په خو جبهو کې کېداي شي، نومونه پې واخلۍ؟</p> <p>۲ _ د سياسي جهاد مفهوم خوک ويلاي شي؟</p> <p>وروسته بسوونکي د څوابونو له اورپدو وروسته د نوي لوست سرليک ((صلح او احكام پې)) په تخته ليکي او یوه زده کوونکي ته امر کوي چې لوست د كتاب له مخې ولوسي او نور زده کوونکي ورته غور کېږدي او دې په خپله بغلې سرليکونه په تخته ولېکي.</p> <p>بيا زده کوونکي په خو دلو وبشي او ورڅخه غواړي چې د صلح او پخلاينې په هکله یو د بل سره بحث وکړي او استازۍ پې د ټولګي منځي ته راخي او نئيجه پې بيانوي.</p>